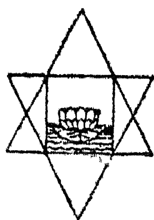

ஸ்ரீ அரவிந்தர்

அருளிய

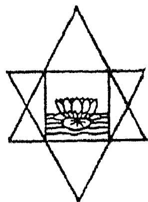
யோக ஸமுச்சயம்

இரண்டாம் பாகம்

தமிழ் ஆக்கியோன்:

கே. எஸ். வெங்கடராமன்.

Sri Aurobindo's Synthesis of Yoga

ஸ்ரீ அரவிந்தர்

அருளிய

யோக ஸமுச்சயம்

(யோகங்களின் ஒன்றிப்பு)

இரண்டாம் பாகம்

தமிழ் ஆக்கியோன் :

கே. எஸ். வெங்கடராமன்

Published by
SRI AUROBINDO LIBRARY
369, ESPLANADE
G. T. MADRAS

ஸ்ரீ அரவிந்தாசிரம அ[illegible]
புதுச்சேரி

விலை ரூபா. 2-0-0

முன்னுரை

ஸ்ரீ அரவிந்தர் யோகநெறி மேற்கொண்டு புதுவையில் வாழ்வுபூண்ட காலத்துத் தாங்கண்ட அநுபூதிமார்க்கங்களை யெல்லாம் ஏனையவரும் அவைகளையறிந்துய்ய வேண்டி "ஆர்ய" என்னுந்திங்கள் வெளியீட்டின்கண் "யோக ஸமுச்சயம்" என்ற தலைப்பிட்டு ஆங்கிலமொழியில் பல கட்டுரைகளாய் வரைந்தனர். அவற்றிலொரு பகுதி நூல் வடிவில் அண்மையில் வெளிவந்தது.

மூலநூலாசிரியர்கூறும் பொருள்களைத் தமிழ்ப்படுத்தி, தெய்விக கர்மயோகம் ஆத்மநிவேதனம் கர்மத்தில் ஆத்ம சமர்ப்பணம் என்ற மூன்றத்தியாயங்களைப் புத்தக வடிவமாக 1916ல் வெளியிட்டேன். அந்நூலைப்படித்து மகிழ்ந்த அன்பர் பலர் ஏனைப்பகுதிகளையும் விரைந்து வெளியிடல் பெருநலம் பயக்குமென்று கடிதங்கள்மூலமாயும் நேரிலும் ஊக்கிவந்தார்கள். எனினும் பலகாரணங்களால் விரைந்து செய்தற்கியலாது இதுபோழ்தே இந்நூல் வெளிவருகின்றது.

இந்நூலின் முதற்பிரிவில் வேள்விவிதியும் பின்னிரு பிரிவுகளில் வேள்வியேற்றுநின்ற உட்பகுதிகளாக, அறிவியக்கம் அன்பியக்கம் என்பவைகளும் முதனூலின் சொற்பொருளமைதி குன்றாவண்ணமே தமிழ்ப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஸ்ரீ அரவிந்தரின் **பூரணயோக** நெறியைத் தமிழ் மக்களும் கற்றுணர்தற்கு இந்நூல்கள் உதவுமென்பது ஒருதலை.

முதற்பாகத்துக்கு ஆதரவளித்த அறிஞர்களைவருக்கும் என் நன்றியறிதல் உரித்து. அதற்களித்த நல்லன்பர்களனைவரோடே யாவரும் இந்நூற்கும் ஆதரவளித்து மற்றைய பகுதிகளும் வெளிவருதற்குப் பெரிதும் துணைபுரிதல் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஸ்ரீ அரவிந்தாசிரமம்
புதுச்சேரி
7-7-1917

இங்ஙனம்
கே. எஸ். வெங்கடராமன்

இந்நூலில் எடுத்தாண்ட சில குறியீடுகள்

அந்தர்நிவாசி—உள்ளுறைபவன்.

அந்தர்யாமி—உள்வழிகாட்டி; அனைவருள்ளும் இருந்து ஆதரிப்பவன்.

அவச்சேதன ஜீவன்—உணர்வு உட்புறம் ஒடுங்கிநின்ற உயிர்.

ஆமூலமாக—வேரோடு; முழுமுற்றாக.

இச்சாசக்தி—விழைவாற்றல்.

கிரியாசக்தி—இயங்காற்றல்.

கேந்திரம்—நாப்பண்; மத்திய நிலை.

சைதந்யபுருஷன்—அந்தராத்மா; உள்ளுயிர்.

சைதந்யாம்சம்—உள்ளுயிர்ப்பகுதி.

ஞாதா—அறிவோன்.

ஞானகர்மம்—அறிவுச்செயல்.

ஞானம் கர்மம் பக்தி—அறிவு செயல் அன்பு.

நிரங்குசமாக—யாதொரு கட்டுப்பாடுமின்றி.

நேதா—நடத்துபவன்.

பரிவர்த்தனம்—பண்டமாற்றல்; ஒன்றைக் கொடுத்து மற்றொன்று பெறுதல்.

பராசேதனப்பிரதேசம்—உரையுணர்வுகடந்த நிலை.

பாவசக்தி—கருத்தாற்றல்.

பிரச்சன்ன சேதனம்—உணர்வென்று ஒன்றுண்டென்பதையும் அறிய இயலாத மெலிந்த உணர்வு.

பிரதிஷ்டை—நிலைபேறு.

பிராணசக்தி—உயிராற்றல்.

முமுக்ஷு—வீடுபேற்றைப்பெற ஆர்வங்கொண்டவன்.

வியாப்தி—எங்கும் ஊடுருவிநிற்கும் தன்மை.

விரூபம்—கண்ணுக்கு இனிமையற்ற வடிவம்.

அத்தியாயம் 4.

வேள்வி விதி

ஒன்றேயாம் முப்பாதைகள் : வேள்வியின் தலைவன்

உலகம நிலைபேறுடைதது எனபதறகு அறிகுறியாக அதன தொடககததிலேயே ஒரு தெயவச செயல அதனகண இடபபடடது இதுவே **வேள்வி விதி** (யகஞ தாமம) எனபது. இநத விதியினால ஈாககபபெறறே, தெயவத தனமையிற புகுததித தடுததாளும ஒரு **அருளாற்றல்,** அகஙகாரததை யும வேறுபாடடையும இயலபாகக கொணட சிருஷடியின பிழைகளைத திருததும பொருடடு உலகினகண இறஙகுகிறது. இநத இறஙகுதலே **புருஷனது** வேளவிச செயலாம. அஃதாவது, **பரமான்மா** இயஙகாறறலினகணணும பருப பொருளினகணணும உணாசசி, நியமம, குணம எனப வறறை யுடடி, அவை விளககம பெறுமாறு தனனை இணஙகிக கொடுததல எனபதாம. மருட்சியும, உணாசசி யினமையும நிரமபிய இவவுலகை உயவிததறபொருட்டு, விததுபபோல உதவும "வேளவியைத தோழனாயத தநது மாநதா குழாததை **உலகேசன்** உணடுபணணினன" எனும **கீதையின்** மொழிககு இது சானறாகும. இவவேளவி விதி எனபஃத அகநதை அஙகீகரிததலின, தான இவவுலகில தனிதது நிறகவிலலை யெனபதையும, தலைமை வாயநத திருககவிலலை யெனபதையும நடைமுறையில அது ஒப்புக கொணடவாறாகும. ஆகவே, பல வகையிற பிளவுபடடு நினற இவவாழவிலுமே தனககபபால நினறதும, தனனி லும உனனதமானதும, நிறைவானதும, தெயவத்தனமை வாயநததுமான எஙகும நிறைநத ஒரு **பரம்பொருள்** தனது

தொணடையும, பணிவையும ஆணையிடுவது அதறகு நனகு விளஙகும. உணமை நோககுழி, எஙகும நிறைநத **உலகாற்றல்** அகநதையினமீது வேளவியைச சுமததுகிறது, அவசியமிருபபின கடடாயப படுததுகிறது, இவவிதியைப புததி பூாவமாக ஒபபாதவாகளிடமிருநதும வேளவியைப பெறறே தீருகிறது; காரணம, வேளவி புரிதல வாழககையின இயலபான தனமையாதலின. நமது அஞஞானமோ, அலலது பொயமமையான அகஙகாரததுடன நாம வாழககையைபபறறிக கருதும பானமையோ, இயறகையின ஆழநதியநத அடிபபடையான இநதச சநாதனமான உணமையைச சிறிதும பாதிககாது இயறகையில பொருநதிய உணமை இதுவாம: தனிதது நினறு சுதநதிரததுடன பெருகிடடே வாழவதாகக கருதும அகநதை உயிா, உணமையில தனிப படடுமிலலை, சுதநதிரமானதுமனறு எனபதும, எவவளவு விருமபினும தான தனிமையில வாழவை பெறுவது இயலவே யியலாதெனபதும, உளளீடான ஒரு ஒறறுமையால எலலா வுயிாகளுடனும தான பிணைககபபடடே யிருகின்றதெனபதுமாம. ஒவவொரு உயிரும தனது சூழநிலையிலிருநது வலிநது தானுகவே ஏதோ இடையறாது எடுததுக கொணடே யிருககிறது; இயறகையிலிருநது தனது மனததின மூலமாயப பெறறவைகளிலிருநதும, பிராணனிலும் தேகததிலும சேமிததுவைதத இருபபிலிருநதும அநுபயததிலிருநதும சொததுககளிலிருநதும தனனைச சூழநத யாவறறினுளளும ஒரு ஊறறு பெருகிககொணடே யிருககிறது; விருமபியோ விருமபாமலோ தான அவைகட்கு அளிதத கொடைககு மாறுக அவைகளினிடமிருநது தானும ஏதோ பெறறுக கொணடே யிருககிறது. ஏனெனில், இவவகைக கொடுககல வாஙகலினறித்தான், உயிர் தனது வளாசசியைச சாதிததறகு இயலுவ தனறியும, வளாசசிககளின தொகுதியை அதிகப்படுதத உதவா நிறகிறது. தொடககததில அரை மனததுடன மந்தமாக இதைச் செயவோமாயினும இறுதியில் மனப பூாவமாகத் தியாகம்

புரிதலை அறிநதவாகளாகிறோம. அனறியும, இபபோது நமககு அனனியமானதெனத தோனறும—உணமையில, வரையறைபபடட நம வியகதி வடிவஙகளுககு அனனியமானதே—**அப்பரம்பொருளுக்கு** நமமை முழுதும, நமதெனப பாராடடும யாவறறையுமே பகதி சிரததையுடன **தத்தம்** செயவதில மகிழசசி பெறுகிறோம. நாம தியாகம புரிதலும அதறகுரிய பிரதிபலனை இறைவனிடமிருநது பெறுதலும, நமது இறுதிச சிததியின பொருடடு இன**பம்** வாயநத சாதனமாய மாறி விளஙகும. எவவாறெனின, சநாதனமான ஒரு உததேசம நமமில நிறைவேறப பெறுதறகு உரிததான மாாககம இதுவே என்பது இபபோது தெளளிதிற புலனாகிறது.

ஆயின, பெருமபாலும நமமை யறியாமலே நாம தியாகம புரிகிறோம, சுயநலததைக கருதியே புரிகிறோம, மகததான வேளவியின உணமைக கருததை உணராமலும ஏறகாமலும புரிகிறோம. உலகிலுளள பெருமபாலோா புரியும வகை இதுவே. தியாகம இவவகை செயயபபடுவதனால, அடைநதே தீரவேணடிய இலாபததில—இயநதிரம அளிககும பயனபோல—மிகசசிறு பாகநதான ஜீவன அடைகிறான. அகநதையின அறபத தனமையினாலும அலலறபாடடினாலும குறுககபபடடும நெருககபபடடும துனபுறற மநதமான முனனேறறததையே அடைகிறோம. இதயமும இசசையும அறிவும வேளவிவிதியுடன உறவு பாராடடி, அதை மகிழவுடன வழிபடுமாயின, அபபோதே ஈசுவராாப பணததினினறு உணடாம ஆழநத இனபமும நறபயனும கைகூடும. இவவிதியைபபறறிய அறிவைப் புததியில கிரகிபபதனால உணடாம உளளககளிபபே நாம புரியும நிவேதனமெலலாம **சர்வாநதரியாமியான தனிப் பொருளையே** சாரும எனும உணாவுககு நமமையும நமது சைதனனியததையும கொணடுபோயவிடும. நாம புரியும ஆனமாாபபணம **பரம்பொருளுக்கே** யனறி, நமது சகோதர வாககஙகளுககோ கீழததனமையான ஆறறலகளுககும தததுவங

களுக்கும் மட்டிலோ இருப்பினுமே இவ்வுண்மை பொருந்தும். "பாரியையின் பொருட்டுப் பாரியை பிரியமானவ ளல்லள்; தன் பொருட்டு—ஆன்மாவின் பொருட்டு பாரியை பிரியமானவள்" என்று யாகஞவல்கிய முனிவர் உபநிடத்தில் சாற்றினர். இந்தத் தன் பொருட்டு என்றதி லுள்ள "தான்" என்பதைத் தனி ஒரு ஜீவன் என்ற கருத்தில் கொள்வோமாயினும், தன்னல வேட்கை கொண்டு வேஷத்துடன் வெளிப்படுத்தும் அன்பினிலும் இந்த உண்மை பொருந்தும். அன்றி, இந்த "தான்" என்பதை ஆன்மாவெனும் உயர் கருத்தில் கொள்வோமாயி னும், தன்னலமற்ற தெய்வ அன்பின் உட்பொருளுக்கும் இவ்வுண்மை பொருந்தும் எல்லாவகை உயர்வையுமே, எல்லாவகைத் தியாகமும் அவற்றின் சாயாமசத்தில், ஆதி அகந்தைக்கும் பிரிவு படுத்தும் அதன் பிழையான பான்மைக்கும் இயல்பாகவே விலக்கானவையாகும். பிரிவு பட்டுத் துண்டாக இயங்கும் தன்மை, முற்றுமுள அகந் தைக்கு அவசியமே யாயினும், மீண்டும் ஒன்றிப்பைச் சாதிக்கமுயல்கிறது. பிராணிகளின்கண் ஒன்றிப்பு எனப்படுவ உட்பொருள், அவை தம் உண்மை இயல்பை உணர்ந்தும் எந்தப் பொருளினின்று பிரிவுபட்டனவோ அதனுடன் கலந் தலும் தம்மைப் பிறரில் காணுதலும் ஆம்.

ஆயின், மனிதவகையில் அன்பையும் ஒன்றிப்பையும் வெளிப்படுத்தி எதை இருட்டில் தேடுகின்றோமோ அதை, கடவுளன்பும் ஒன்றிப்புமதான் வெளிச்சத்தில் பெற விய லும். என்னெனில், உண்மையான ஒன்றிப்பு என்பது, தம் பொதுப் பிரயோசனங்களி னிமித்தம் இணைக்கப்பட்டுள்ள உடற் கண்ணறைகளின் திரண்ட சேர்க்கைபோன்றது மட்டு மல்ல; கேவலம் மனோபாவத்தின் ஊக்கத்தினாலோ, சாநு பூதியினாலோ, ஒன்றெனகிற அறிவு மாத்திரத்தினாலோ, அன்றி நெருங்கி வாழ்வதால் மட்டுமோ ஏற்படுவதன்று. இயற்கையின் பிரிவுபாடுகளினால் நம்மினின்று வேறுபட்ட வர்களுடன் உண்மையான ஒன்றிப்பு ஏற்பட வேண்டுமாயின்

அதறகு ஒரே வழியுளது ; யாதெனின, பிரிவுபாடடுணாச சியை அறவே யொழிதது எது நமககு அனனியமான தெனத தோனறிவநததோ அதில நமமைக காணுவதே யாம. உயிா உடல சமபநதமான இயககஙகளில ஒனறுபட டிருபபதே கூடடுறவு எனபபடும இதறகுரிய தியாக முறை, ஒருவருககொருவா உதவி புரிவதும விடடுககொடுபபதுமாம. அணமை, அநுராகம, பொதுநல உணாசசி எனபவை, நினைபபிலும ஒழுககததிலும உளளததுணாசசியிலும ஒற றுமையை உணடுபணணும ; அனனியோனனிய ஆதரவு, இஷட போகஙகளில அனனியோனனிய திருபதி—இவைகளை வெளிபபடுததுவது அவைகளின தியாகச செயலாம. எனி னும, உணமையான ஒறறுமை அததியாதம வகையில தான ஏறபடும இதறகுரிய தியாக முறை, அனனியோன னிய ஆதம சமாபபணம புரிவதே ; அஃதாவது, நம உட பொருள ஒனறோடொனறு இணைநதுநிறபதேயாம வேளவி விதி, இயறகையின வழி இயஙகிச சென்று, சிறிதும நீகக மறற இநதப பூாணமான ஆதம சமாபபணததில முடிவு பெறுகிறது ; அாபபணம செயபவனிலும, அாபபணததை ஏறபவனிலும இலகுவது ஒரு ஆனமாவே எனும உணாவை உதிககச செயகிறது. ஒருவரிடததில ஒருவா அனபும ஆழநத சிரததையும பாராடடுதல எனும மானிடாகளின தியாகபபானமை தெயவத தனமையில மாறி இயஙகும போது இநத உயாநத முடிவையே எயதும. எவவா றெனின, இவாகள பாராடடும அனபு அததியநத உசசநிலை எயதுஙகால, சமபூரணமான அனனியோனனிய ஆனம சமாபபணம எனும வான வெளியையே சுடடிககாடடும. இரு ஆனமாககள ஒனறோடொனறு ஆனநத ஆவேசத துடன ஒருமைபபடடு இலஙகுவதே அதன சிகரமாகும.

பகவத்கீதை காமஙகளைக குறிதது உபதேசிககுமபோது, உலகனைததும வியாபிதத இநத **விதியின்** உதகிருஷடமான கருததையே உடபொருளாகக கொணடது. தியாகததின வாயிலாயப **பரமாத்மா**வுடன, அததியாதம ஐககியம

வாயககபபெறுதல, **நித்திய வஸ்து**வுககுத தினைததுணையும குறையாது ஆனம சமாபபணம புரிதல எனும இவையே **கீதா** சிததாநதததின சாரமாகும. தியாகச செயலைக குறிததுப பாமராகளின கருதது எவவகைததெனின : மெய வருததி ஆதம பலியிடுதல, கடுமையான தனனடககம கோடல, தனனொடுககம பூணுதல எனபதாம இததகைய தியாகச செயல சில சமயஙகளில, அஙக பஙகம செயது சித திரவதை செயதுகொளவதிலும போய முடியும. தம சுபா வததைத தாணடிநிறறற பொருட்டுப புரியும கடினமான பிரயததனததில இததகைய செயலகளும தாறகாலிகமாக அவசியமாதலகூடும. அகநதை இயலபு முரடானதும மூாககமானதுமாக விருபபின அதையடககிச சீா செயயும பொருட்டுச சில சமயஙகளில கொடுமையையும, அகததே வலிநத அடககுமுறையையும கையாள வேணடியிருககும. ஆயின, ஒருவன தனனைததான மிகுதியாகத தீஙகு புரிநது கொளளும எநதக காரியததையும **கீதை** ஒபபுவதிலலை. ஏனெனில, அகததே இலகும ஆனமா உணமையில, பரி ணமம பெறறுவரும **கடவுட் பொருளே**யாம, அதுவே **கண்ணன**, அதுவே **இயவுள்**. அதைத துனபுறுததுவதோ, வதைபபதோ அசுரச செயலாம அதை மேன மேலும போஷிகக வேணடும, **அருளொளியின்** ஆறறலுககும, இனபுககும, பரபபுககும விளககததுடன திறநது கொடுத தல வேணடும ஆனமாவின உடபகைவாகளாம குழாத தைததிடனழிதது அபபுறபபடுததி, "ஆனமாவின வளாசசி" எனும வேதிகையில பலியிடல வேணடுமேயனறி ஆனமாவையலல. அவா, வெகுளி, ஒவவாமை, பேராசை, புலனுணாசசிகளிற பறறு எனப பலவடிவஙகளில தோன றும இபபகைவாகளே—உயிரின பிழைகளுககும புனகண களுககும காரணமாகிய அரககாகளின சுறறஙகளான இக் கொளளைக கூடடததாரை இரககமினறி அறவே ஒழிகக வேணடும. இவாகள நமமைச சாாநதவரல்லா ; அனனியா ; பலவநதமாகத தலையிடடவா ; ஆனமாவின தூய

தனமையைப புனமையான வழியிற புகுததும தீயர்கள். இவாகளை அகறறப பெறறு வெளியேறும இயககததில் சாதகனது உணாசசியில எததகைய வருததததை யுணடு பணணிஞலும சிறிதும தளராமல இவர்களைக கண்ஞேடட மினறிப பலியிடடே தீரவேணடும.

தியாகததின உணமையான சாராமசம : ஆனமக கொலையலல—ஆதம நிவேதனம ; அதன உததேசம் ஆதம நாசமலல—ஆதம நிறைவு ; தனனை இழிவு படுததி ஒடுஙகி வாழவதலல—உயாவு படுததிப படாநது வாழவது ; உடலுறுபபுககளைச சிதைவுபடுததுதலலல —அவறறைத திவவியாவயவஙகளாக உருமாறறுவது ; ஆதமவதை செயவதலல—சிறறினபஙகளி னீஙகிப பேரா னநதததிற புகுவது. இநநிகழசசியில, நம வெளிசசுபா வததின பணபடாத நிலைகுலைநத பகுதி தொடககததில படும கஷடம ஒரே வகையிலதான ; அஃதாவது, அபகுவ மான அகநதையை அழிததற பொருடடுப புரியும ஆதமத தியாகததினகண செயதே தீரவேணடிய கடுஞசாதனை என படதே ஆயினா, இநறகேறற எணணறற கைமமாறு விரை வில கைகூடும. எஙஙனமெனின : நம சததியமான—உத கிருஷடமான—பரமமான பூரணததுவததைப பிறாபாலும, எலலாப பொருளகளிடததும விசுவ ஏகததுவததிலும காணபதும, விடுதலைவாயநத சாவாதீத ஆனமாவாய— சேதனமாய—இலஙகுவதும, கடவுள பரிசததிஞல உணடாம ஆனநத பரவசம அடையப பெறுதலுமாம. நம தியாகம, கைமமாறினறி—பயனினறி அளிககபபடுவதலல ; தியாகம் ஏறபவனிடமிருநது பயன விளைநதே தீரும. எவவாறெனின, தியாக நிகழசசியில நமககும **பரம் பொருளுக்கும்** பரஸபர பரிவாததனம நடைபெறறு வருதலான எனக. பிரதி பலனைக கோரி நாம தியாகம புரிவதிலலையெனபது உண மையே யாயினும ஒரு அறபுதமான பலன விளைநதேதீரும் எனும உணாசசி நம அததியநத ஆழநத அறிவில இலலாம லிலலை. தான பயனினறி ஈசுவராாபபணம செய்யவிலலை

யென்று ஆன்மாவுக்குத் தெரியும்; தான் யாதொன்றையும் கோராவிடினும், ஈசுவர சக்தி சாந்நித்தியங்களின் எல்லையற்ற **ஐசுவரியத்தை** அநுபவித்துக்கொண்டுதா னிருக்கிறது.

இறுதியாக, ஆப்பணத்தை ஏற்பவனைப் பற்றியும், ஆப்பணம் புரியும் வகையைப்பற்றியும் ஆலோசிப்பாம். ஆப்பணம் என்பது, தேவாகள் மாட்டும் புரியலாம் அன்றிப் பிறருக்கும் புரியலாம்; எல்லாமாய **பரம்பொருளுக்கும்** புரியலாம். நிவேதனை வடிவமான ஆப்பணம், ஒரு இலையோ, மலரோ, பிடி அரிசியோ, துண்டு அப்பமோ, வேறு எந்தச் சிறு பொருளைக் கொண்டோ ஆற்றப்படலாம்; நம் எல்லாச் செல்வங்களையும் நிவேதனமாய் அளிக்கலாம்; நம்மை முழுதுமே நிவேதிக்கலாம். நிவேதனம் யாருக் களித்தாலும், நிவேதனம் எதுவா யிருப்பினும், அதை அண்மையிலிருப்பவன் மறுத்தாலும் புறக்கணித்தாலும், **சகல** வஸ்துக்களிலும் இலகும் நித்தியனும் **பரமாத்மா** அங்கீகரிக்கிருனென்பது திண்ணம். ஏனெனில், உலகத்துக் கப்பால் இலகும் **பரமன்** நம்மிலும், உலகிலும், உலக நிகழ்ச்சிகளின் கண்ணும், ஈண்டும் எங்கும் நிறைந்த **பொருள்** ஆகையின், அப்பால் நின்ற அந்நிலையிலிருந்தே முற்றுமுணர்ந்த சாட்சியாய், காமங்களை ஏற்பவனுய, காமங்களின் இரகசியமான தலைவனுய விளங்குகின்றுன். நம் எல்லாச் செயல்களும், முயற்சிகளும், நம் முக்கிய நோக்கங்களும், நம் இடாப்பாடுகளும், இடுக்கண்களும் போராட்டங்களும் ஆகிய இவற்றின் கடைசி முடிவை நம்மால் மங்கலாகவோ, தெளிவாகவோ, உணாந்தோ, பாாத்தோ அன்றி நம்மால் அறிய இயலாமல் மறைமுகமாய் நின்றே—திட்டம் கட்டுவது அந்தத் **தனிப்பொருளே.** அப்பொருளின் எண்ணற்ற வடிவங்களின்கண் அனைத்தும் திருப்பப்பெற்று• அவற்றின் வாயிலாய் அத்தனிப்பொருளாம் எங்கும் நிறைந்த **பரமாத்மாவுக்கு** நிவேதனமாய் அளிக்கப்படுகின்றன. எந்த வடிவத்தில் எந்த **பாவத்தில்** அவனை அணுகுகின்றேமோ, அந்த வடிவத்தில் அந்த

பாவத்தில் அவன் நிவேதனத்தை ஏற்கின்றான்.

அதுவேபோல், காமத்தின் தன்மைக் கேற்றவாறும், எந்த நோக்கத்தைக்கொண்டு காமம் செய்யப் படுகின்றதோ அதற்கேற்றவாறும், இந்த நோக்கம் எந்த உணர்ச்சியி னின்றெழுகிறதோ அதற்கேற்றவாறும் காமத்தியாகத்தின் பலனும் பலவகைப்பட்டே இருக்கும் காமங்களைத் தவிர்த்து வேறெந்த வகையான தியாகங்கள் புரிவதும், ஒருதலையான தும், அகந்தை பற்றியதும், கலப்புற்றதும், நிலையற்றது மாகும்; மிகச்சிறந்த **திவ்விய சக்திகளையும், தத்துவங்களை யும்** கருதிச் செய்யப்பட்ட தியாகமாயினும் இந்தக்குணங் களே அமைந்து நிற்கும்; அதனாலுண்டாம் பயனும் நிறை வற்றும், வரையறைப்பட்டும், கலப்புற்றுமிருக்கும்; அற்ப மானதும், தாற்காலிகமானதுமான ஏதோவொரு விஷயத் தில் மட்டும் பயனளிப்பதாகும். பூரண அங்கீகாரத்துக்குத் தகுதியான தியாகம் ஒரே வகையில்தான்: இறுதிச் செய லாகப் பரிபூரணமான ஆத்ம நிவேதனம் நீக்கமறப் புரிதலே அவ்வகை. அஃதாமாறு: நம்பால் அந்தரியாமியானதும், அனைத்தையும் ஆவரித்துத் தன்னில் அடங்கப்பெற்றதும், இவ்வுலகுக்கும், ஏனைய எல்லா உலகங்களுக்குமே அப்பால் நின்றதும், உத்கிருஷ்டமான உண்மைப்பொருளாய்விளங்கு வதும், உள்ளீடாக ஒருங்கே இவையனைத்துமானதும், எங் கும் கரந்துநின்றதும் அந்தரியாமியாம் அதீத வஸ்துவானது மான **அத்தனிப் பொருளுக்குப்** பக்தியுடனும் ஞானத் துடனும் தினையளவும் நீக்கமறத் தாராளமாக நேருக்கு நேராகச் சமர்ப்பணம் புரிதலேயாம். எவன் தன்னை முற்றும் **ஈசனுக்கு** அளிக்கின்றானோ அவனுக்கு **ஈசன்** தன்னைப் பூரணமாக அளிக்கின்றானென்பதை உணர்க. எவன் தனது முழுச் சுபாவத்தையும் நிவேதனம் செய்கின்றானோ அவனே **ஆன்மாவை** அறிந்து கொள்ளுகிறான்; எவன் அனைத் தையும் அளிக்கவல்லானோ அவனே எல்லாமாய கடவுளை எங்கும் நுகர்கிறான்; பரமமான ஆத்மத்தியாகமே **பரம் பொருளைச்** சாதிக்கும். நம்மில் எல்லாப் பகுதிகளையும்

தூயமைப படுததிப புனிதமாககினுல மாததிரமே **ாசனே** நமமில உருககொணடு **அதீதவஸதுவின்** உளளான உணாவில இஙகே உறைநது நிறறறகியலும.

சுருஙககககூறின, நம வாழககை முழுவதும உணா வுளள வேளவியாக ஆககப பெறவேணடுமெனபதே நம மில வறபுறுததுவது ஒவவொரு கணமும நம ஒவவொரு இயககமும ஒருமுகமான சிரததையுடன **அழிவற்ற பொருளுக்கு** இடையறுது புரியும ஆதம நிவேதனமாய உருககொளளல வேணடுமெனபதாம. நம எலலாச செயல களுமமிகப பெரிதானவையும அசாதாரணமானவையும சீரியவையும எஙஙனம நிவேதனம செயதற குரியவைக ளாகினறனவோ, அஙஙனமே மிகசசிறியவையும, சாதாரண மானவையும, அறபமானவையும நிவேதனம ஆககச செய தறகுரியவைகளாதல வேணடும. தனி வியகதிகளான நாம, நம இயறகையின உடசெயலும வெளிசசெயலும நமமி லும பெரிதானதும நமமைக கடநது நினறதுமான **ஒரு பொருளுக்கே** உரிமைததாம எனும ஒரே உணாசசியில உயிாவாழ வேணடும. நம கொடை எததகைததெனபதும, யாருககளிககினறே மெனபதும பொருடடலல; எலலோ ருளளும இலகும அநதத **தனிப்பொருளேயே** அது சாரும எனும உணாசசியுடன அளிககவேணடும. நமமுடைய சருவ சாதாரணமான செயலகளிலும, கேவலம லௌகிகமான காரியஙகளிலும இநதப புனிதமான பானமையே பொருநதி யிருததல வேணடும. நாம உணணுமபோது நமமுள உறை யும **இறைவனுக்கே** உணவளிககினறேமெனும எணணத துடன உணணல வேணடும; அவவுணவை ஆலயததில நாம **கடவுளுக்கு** அளிககும நைவேததியமெனக கருதல வேணடும, கேவலம உடல தேவையின பொருட்டோ ஆதம திருபதியின பொருடடோ உணகினறேமெனும உணாசசி அறவே அகல வேணடும. எததகைய பெருங காரியத திலும, எநத மேனமையான பயிறசியிலும, எநத மாடசிமை யான சாகசச செயலிலும நமபொருடடோ பிறா பொருடடோ

இனததின பொருடடோ நாம ஈடுபடடிருபபோமாயினும, இனமெனறும பிறரெனறும நாமெனறும கருதும உணாசசிமடடோடு நிறறல இனிச சிறிதும இயலாது ; நாம புரியும காரியம இவா பொருடடலல. அஃது இவா களின வாயிலாகவோ நேராகவோ, **இறைவனுக்கு** நிவே திககும காமததியாகமாக விருததலவேணடும இவவடிவங களில மறைநது நினற அநதாநிவாசியாம **ஈசன்,** மறைவி னினறு நீஙகி நம தாணமாவுககும உணாசசிககும மனததுக கும **சாந்நித்திய வஸ்துவாக** எபபோதும இலகவேணடும. பரம உதகிருஷடமான **கடவுளது** திருவருளாலனறி நம உழைபபும ஆாவமும ஈடேறபபெருவெனும உணாசசியுடன நம செயலகளை நடததுமபொறுபபைக **கடவுளுக்கே** விடடு அச செயலகளால விளையும பலனகளையும அவனது **திருக்கரத்தில்** அளிககவேணடும ; எல்லா நிகழசசிகளும அவனிடததில நடைபெறுமென வனறே ! அவன பொருடடே இயறகை நம உழைபபையும ஆாவததையும நமமிடததினினறு கைபபறறி அவனது வேதிகையில நிவேதனம செயகினறது இயறகை நேராகத தானே புரியும செயலகளிலும—அச செயலகளுககு நாம கொளகலமாகவும ஆதாரமாகவும அமைநது சாடசிமாததிரையா யிருநதபோதிலும நாம எப போதும கவனததில இருததவேணடியது . செயல எனறு ஒனறிருபபதும் அதறகுத தலைவன **இறைவனேயாம்** என பதுமே. நம ஒவவொரு உயிாபபும, ஒவவொரு இதயத துடிப பும விசுவ வெளியின ஜீவகளை ததுமபிய இசைலயமாக உணாவொரும, உணாநதே தீரவேணடும.

இததகைய **பாவ**ததுடன உறுதியாகப புரியும பயிறசி யினகண நம அததியாதம இலககினபொருடடு, மிகமிக முக கியம வாயநத மூவகை முடிவுகள அமைநதுள்ளன வென பது தெளளிதில புலனாகும. முதனமையாக : பகதியென பதே யிலலாமல இபபயிறசியைத தொடஙகிய போதிலும தலை சிறநத பகதிப பெருககில நேராகக கொணடு விட்டே தீரும எனபது தேறறம ; எவவாறெனின, இபபயிறசி இயல

பாகவே அத்தியந்த பூரணமான ஆராதனையில் தொடங்கி ஆழ்ந்த இறையன்பிற் புகுத்துமாதலின் என்க. இதற்கு உடனிகழ்ச்சியாக ஏற்படும் அநுபவங்கள் எவையெனின், எல்லாப் பொருள்களிலும் இறைவன் உறைகின்றுனெனும் உணர்ச்சி வளர்தலும், நம் எல்லா நினைப்புக்களிலும் விருப்பங்களிலும், செயல்களிலும் கடவுள் ஐக்கியம் விருத்தி பெறுதலும், நம் முழு உயிரின் ஈசுவரார்ப்பணச் செயல் ஒவ்வொரு கணமும் நம் வாழ்க்கையின் ஒழுக்க வழக்கத் தில் பெருகிக்கொண்டே யிருத்தலுமாம். காமயோக வழி பாட்டினகண் அடங்கிய இவ்வுண்மைகள் நிகரற்ற நிறை வான பக்தியின் உண்மைப் பொருளுக்கும் பொருந்தும். இவற்றைத் தீவிரமாக நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும் சாதகன், ஆத்மார்ப்பணம் என்பதன் ஜீவப்பொருளுக்கே, வீறுடன் நிலைத்தியங்கும் ஓர் உவமையாகத் துலங்குபவ னுகிறுன். அவன் எந்தப் பொருளின் மாட்டுத் தொண் டாற்றுகிறுனே அப்பொருளின் ஆராதனையில் முழுவதும் மூழ்கிநிற்றல் தவருது. கடவுட் சாந்நித்தியத்தை எப்போ தும் உணர்ந்தவனுய இறைபணியையே தலைமேற்கொண்ட இத்தொண்டன் இறையன்பால் மேன் மேலும் விழுங்கப் பெற்றவனுகிறுன். அவ்வன்பினின்றே, இறைவனது உறை விடமாம் எல்லாப் பிராணிகளிடத்தும்—உயிர்க்கும் எல்லா உருவங்களின் கண்ணும்—எல்லா உயிர்களின்மாட்டும் ஊடு ருவிப்பாயும் விசுவவியாபக அன்பு உதயமாகிறது; அவ்வன் பிலேயே இவ்வன்பு அடங்கப் பெற்றதென்றே சொல்லலாம். இவ்வன்பு, வேண்வாகக் கொண்ட பேதவுணர்ச்சிகளினின் றெழுந்து சிறு பொழுதே நிலைக்கும் அமைதியற்ற அன் பல்ல; ஒன்றிப்பின் ஆழ்ந்த உணர்ச்சித் துடிப்பாயத் தன் னலமற்று விளங்கும் நிலையான அன்பாகும். ஆகவே, சாதகன் தனது தொண்டுக்கும் பக்திக்கும் இலக்காகிய **பொருளை** அனைவருள்ளும் காணத் தலைப் படுகிறுன். எனவே, இப்போது தெளிந்தது யாதெனில், காமயோக நெறியானது இந்தத் தியாக மெனும் பாதையைப் பின்

பறறிப பகதியோக நெறியை எதிாகொளளச ` செலகினற தெனபதாம. இசசெலலுகையே—இதயம எவவளவு ஆா வததுடன விருமபககூடுமோ, மனம எவவளவு வேடகை யுடன ஏறககககூடுமோ அவவளவு முழுதும தோயநத சிததததுடன ஈடுபடட பரிபூரண பகதியாதல கூடும.

அடுததாக : இநதப **பூரணயோக** வழிபாட்டில, பந தததினினறும விடுவிககும முககிய அறிவை இடையருது உளளே ஞாபகததிலிருததல இனறியமையாததாம. இநத அறிவை வெளிசசெயலகளில ஆறறலுடன இடை விடாது வெளிபபடுததிக கொணடு வருதலினுல, அநத உள ஞாபகம வனமைபபடடு நிறகும எலலோரிலும இலகுவது ஒரே ஆனமா, இறைவன ஒருவனே எலலாமு மானவன, அனைததும அடஙகப பெறறவன அவன ஒருவனே, அனைத தும அவனே, அவன நீஙகிய உலகிலலை எனும இககருததே —இநத நமபிககையே பினனணியாக நினறு, செயலபுரிபவ னின சததுவமாக மாறுதலடைகிறது. ஒரு எணணம, தன னுறறல வாயநத ஒரு தியானம, இதுவே—நாம எதைக குறிதது உறுதியாக ஞாபகம வைததுககொண டிருககின றோமோ, எதைக குறிதது ஓவாத ஒருமையுடன சிநதனை செயதுகொணடிருககினறோமோ அதைபபறறிய ஆழநத நிரநதரமான அறிவாகவும தெளிநத வியாபக உணாசசி யாகவும மாறி நிறறலவேணடும—மாறியே தீரும. இநத எணணமும தியானமும, இவையே, எலலாப பொருள களையும எலலாச செயலகளையும, எலலா இசசைகளையும, அவை எஙகிருநது உதிததனவோ, அநத மூலததுககு இடை விடாது ஒவவொரு கணமும நிவேதிககுமபடிக கடடாயப படுததுகினறன. எலலாத தனிபபட்ட உருவஙகளுககும, தோறறஙகளுககும காரணமானதும ஆதாரமானதுமான அநத மூலம அவை யனைததையும தழுவியும எஞசியும நிறபது தெறறென விளஙகும. இநத வழிபாடு முறறுபபெற நிறைவேற வேணடுமாயின, பௌதிகப பொருடகளை எவவளவு தெளிவாககக காணககூடுமோ, அவ்வளவு தெளி

வாக விசுவவியாபக சைதனனியததின செயலகளை எஙகும காணககூடியவாறு ஆறறல மிகுநத நுணணிய பாாவை வாயககபபெறறுலனறி இயலாது இவவழிபாடு உசசநிலை யடையுமபோது, விஞஞான சைதனனிய ஸவரூபனுய **அதீதப் பொருளின** சாநநிதநியததில நிலையாக வாழநது, சிநதிதது, இசசிதது இயஙகும நிலைமைககு ஓஙகுகிறது. நாம பாாபபதும கேடபதும பரிசிபபதும உணாவதும நம புததிக கெடடிய யாவும, நாம எதன மாடடுத துதிததுத தொணடாறறுகிறேமோ அதுவேயாம எனும அறிவை நம அநுபவததிறககக கொணடுவரவேணடும ; அனைததும **இறைவனது திருவுருவே** ஆம எனக கருதவேணடும ; யாவும **கடவுளது திருககோயிலே** ஆமெனக காணவேண டும ; உலகனைததும எஙகும நிறைநத **அழிவற்ற பொரு ளின** திருபபோாவையில அடஙகபபெறறதென அறியவேண டும. இததகைய **கர்மயோக** வழிபாடு அதன இறுதிககண —அதறகுச சாலவும முனனமேயும—**கடவுளது** திரு இருப பிலும இசசையிலும ஆறறலிலும ஒனறுபடடு, கேவலம பிராணிகளின அறிவைககொணடு ஏறபடும வகையினும, புததி பலததால விளககபபடும வகையினும முடிவுறறதும நிறைவானதுமான ஒரு **ஞானயோக** வழிபாடாக மாறி விளஙகும.

இறுதியாக : இநதத தியாக முறையை வழிபடடுப புரியும நம யோக சாதனை, உளளாக அகநதைககு உதவி புரிநதுவநத யாவறறையும துறநதுநிறகுமாறு வறபுறுததி, நம நினைபபிலும, விருபபததிலும, செயலிலும அகந தையை வேரோடு அறுதது அதன ஆதிககததைத நீககி அதன இருபபை அபபுறபபடுததும. நம செயலகள யாவும இறை வன பொருடடே-இறைவனமாடடே செலுததபபடவேணடும, தனிதது நமககென யாதொனறு செயயத துணிதலும ஒவ வாது. அவவாறே பிறாபொருடடும—அனனையராயினும, நணபாகளாயினும, குடுமபததாரோ, தேசமோ, மனித சமூகமோ, அனறி எநதப பிராணிகளோ ஆயினும, **இவர்கள்**

நம வாழககையிலும, எணணஙகளிலும, உணாசசிகளிலும; எததுணை நெடுஙகால உறவுகொணடவாகளாயினும, அனறி அவாகளதம க்ஷேமலாபஙகளின பொருடடு நமககுத தனிப படட அபிமானஙகளிருபபினும—எககாரணம பறறியும செயலபுரிதலெனபது ஒவவாது இககருததுககொணடு நாம பாாபபதினினறும, செயலபுரிவதினினறும நம எலலா இயககஙகளும—வாழகககை முழுவதுமே—கடவுளது விரிநத விசுவரூபமாம **திருக்கோயிலில** ஆறறலுடன அனருடம புரியும ஆராதனையும தொணடுமாயவிடும தனி உயிரில இல கும **நிததியன** அழிவறற **அநீத வஸதுவுககு** இடையருது புரியும ஆதம நிவேதனமாம வேளவியாக வாழககை சிறநது கொணடேவரும இநத நிவேதனம, விசுவவியாபக **நித்திய வஸதுவின்** பரநத நிலையமாம பலிபீடததில அளிததததாகும. நிவேதனததை அளிககினற ஆறறலும எஙகும நிறைநத அழிவறற **சகதி அன்னையே** ஆகும. ஆதலின இவவழிபாடு, செயலகளினுலும செயல புரியும் பானமையினுலும ஒனறிபபையும கூடடுறவையும சாதிக கும பெறறிவாயநத தெனபது தேறறம. எனவே, தீவிர மான வேறெநதவகைய கடவுள வேடகையைக கொணடும் ஆதம பலததைக கொணடும எததுணை நிறைவாகவும தூயமையாகவும இவவொனறிபபையும கூடடுறவையும சாதிககக கூடுமோ அததுணை நிறைவாகவும தூயமையாக வும அவறறை இவவழிபாடடினுல சாதிககபபெறலாகும எனறுணாக.

இனைததுணையும தாழவறற பரிபூரணமான ஒரு **கர்ம யோக** வழிபாடடினகண அமைநதுளள முழு வனமையும் இமமாாககததில பொருநதியுளளது. அனறியும, வேளவி விதியும, பரமாதமாவாம பிரபுவுககுச செயய வேணடிய அர்பபணமும இதில அடஙகியுளளமையின, பகதி மாாககத தின முழுச சகதியை ஒரு பககததிலும, ஞான மாாககததின முழுச சகதியை மறறெரு பககததிலும உடனகூடடிச செலலுகின்றது. அதன இறுதிககண, பகதி ஞான காமஙக்

ளாகிய மூன்று திவ்விய சக்திகளும் இசைந்து, இணைந்து, நிறைவுபெற்று ஒன்றையொன்று பக்குவப்படுத்தி ஒருங்கு கூடிச் செயல்புரியலாகின்றன.

அஃதங்ஙனமாக : நித்தியனும் **ஈசன்** நமது காம்சமர்ப் பணத்திற்குப் **பதி**யாவன். நம் எல்லாப் பகுதிகளிலும், நம் உணர்விலும் அதை வெளிப்படுத்தும் கருவிகளிலும் **ஈசனைச்** சாதிப்ப தொன்றே சமர்ப்பணத்தின் இலட்சிய மாகும். சமர்ப்பணச் செயலின் சோபானக் கிரமங்களை அளக்கும் வகை எற்றெனின் : முதன்மையாக, நம் சுபாவத்தின் எந்தப் பகுதி கடவுட் சுபாவத்திற்கு நெருங்கி யிருக்கின்றதோ அதன் வளப்பத்தைக்கொண்டும், இரண் டாவதாக, கடவுளை எந்த அளவுக்கு நம் அநுபூதியில் அடையப் பெறுகிறேமோ—அஃதாவது கடவுள் சாந்நித் தியம், கடவுள் தன்னை நமக்கு வியக்தப்படுத்துவது, கடவு ளுடன் அணுக்கமான இணக்கம் இவற்றை எவ்வளவுக்கு வாய்க்கப் பெறுகின்றேமோ—அதைக் கொண்டுமாம். ஆயின், கடவுள் தத்வம் அனந்தமானது, **அவனது** வெளிப்பாடும் எண்ணற்ற பல்பலவாகும். ஆதலின், நம் உட்பொருளிலும், இயல்பிலும், உண்மையான பூரண முற்றுப்பேறு ஒரே வகையான சாட்சாத்கார அநுபூதியினுலே நேராது ; பல பிரிவுகளான திவ்வியாநுபூதிகளை இணக்கப் பெற்ற சாட்சாத்காரத்தினுலே நேரும். ஒரே வகையான ஐக் கியாநுபவ முறையைப் பிரத்தியேகமாகப் பின்பற்றுவோ மாயின் அம்முறையின் கடையீருன நிலையை எய்தப்பெற ருலன்றி அது சாதிக்கப் பெருது. என்வே, அனந்தமான வஸ்துவின் அநேக அம்சங்களை இசைவுபடுத்தும் முறையைக் கையாளுதல் வேண்டும். ஆதலின், நம் இயல்பு முற்றுக உருமாற்றம் அடைதற் பொருட்டு, ஆற்றல் நிறைந்த நானுருப அநுபவம் வாய்ந்த பூரணமான உணர்வு வாய்க்கப் பெறுதல் இன்றியமையாத தென்றுணர்க.

அஃதங்ஙனமாக ; இந்த அனந்தமான வஸ்துவைப் பற்றிய பூரண ஞானத்தைப் பெறுதற்கோ அன்றி, அவ

வஸ்துவை நாநா ரூப அநுபவத்தில் பெறுதற்கோ இன்றி யமையாத அடிப்படையான அறிவு யாதெனில். உருவங்க ளாலும் நிகழ்ச்சிகளாலும் விகற்பம் ஏற்படாமல் **ஈசனை** அவனது நிஜ சொரூபத்தில் சாட்சாத்கரிப்ப தென்பதே; இன்றேல் தோற்றங்களின் வஞ்ச வலையில் சிக்கிக்கொள்ள நேரும், அல்லது விசுவ சம்பந்தமானதோ தனிப்பட்டதோ வான எண்ணற்ற உருவங்களின் நிலைகுலைந்த கூட்டத் தில் கலக்கத்துடன் அலைய நேரும் இக்கலக்கத்தினின்று விலகி நிற்கக் கருதுவோமாயின், ஏதோ ஒரு வகை மான சிக வாய்பாட்டில் தளைப்பட்டு நிற்கவோ, அல்லது வரை யறைப்பட்ட சுவாநுபூதியில் ஒடுங்கி நிற்கவோ நேரும். அபாயமற்றதும், சகலத்தையும் சமரசப்படுத்தும் பெற்றி வாய்ந்ததும் உலக அமைப்புக்கே அஸ்திவாரமானதுமான உண்மை என்னெனின்: சுயம்புவான ஆன்மாவாம் சைதன்னியப்பொருளின் வெளிப்பாடே வாழ்க்கையாம் என் பதும், வாழ்க்கை யென்பதன் உள்ளுறையான இரகசியத் திறக்குந் திறவுகோலாவது—இந்தச் சைதன்னியப் பொரு ளுக்கும் அதனின்று வெளிவந்த எல்லாப் பொருள்களுக்கு முள்ள சம்பந்தமேயாம் என்பதுமாம். வெளிப்பாடான இவ் வெல்லா உலகங்களின் மறைவில் நின்று ஒரு **நித்திய வஸ்து** தனது பலவகைப்பட்ட பரிணாமங்களின்கண் பார்வையைச் செலுத்துகிறது அவற்றினுள் எம்மருங்கும் ஊடுருவியும் அவற்றைச் சுற்றி ஆவரித்தும், காலங்கடந்த அவ்யக்த மான ஒரு **நித்திய வஸ்து** காலத்துக்குட்பட்டு வியக்தமாதல் விளங்குகிறது. ஆயின், ஜீவகளையற்று வறட்டு விளைவிக்கும் புத்திவிசாரத்தைக் கொண்டும் தத்துவ விசாரத்தைக் கொண்டும் மாத்திரம் இதை இவ்வாறறிதல் பயனின்று; மானசிக அநுபவத்தில் பெறுவது மாத்திரம் சாதகனுக் குப் போதுவதல்ல. ஏனெனில் யோகம் நாடுவது: சிந் தனையினுற் பெற்ற உண்மை மாத்திரமோ புத்தியினுற் பெற்ற உண்மை மாத்திரமோவன்று; சாட்சாத்கரிக்கும் இயல்பு வாய்ந்த ஆத்தியாத்ம அநுபவத்தின் வீரியம்

நிறைந்த ஆற்றலே யூட்டும் உண்மையை அது நாடுகிறது. ஆதலின், நிலையாக நம்முள் குடிகொண்டும், நம்மை ஆவரித்தும் இலகும் ஓர் அண்மையையும் ஒரு தெளிவான திருஷ்டியையும் நெருங்கிய அன்னியோன்னிய உணர்ச்சியையும் அளிக்கும் உண்மையான எல்லையற்ற ஒரு **திருச சந்நிதியை** எங்கும் எப்போதும் தெளிவாகப் பார்க்கும் திருஷ்டியையும் பரிசிக்கும் உணர்ச்சியையும் நம்மில் விழிப்புறச் செய்யவேண்டும் முழு ஆற்றலுடன் வியாபித்திலகும் எந்த உண்மைப் பொருளில் நாமும் எல்லோரும் உயிர்த்து இயங்கிச் செயல் புரிகின்றோமோ அதுவாக அந்தச் **சாந்நித்தியம்** நம்மில் நிலைகொள்ளவேண்டும் குணத்தோடு கூடிய வஸ்துவாய், பார்க்கப்படும் பொருளாய், சகல வஸ்துக்களிலும் குடிகொண்டிருப்பதாய் அதை எப்போதும் எங்கும் உணரவேண்டும். அது சகல வஸ்துக்களின் உண்மையான ஆன்ம வஸ்துவாய் நமக்கு வெளிவிடையாகப் புலப்படவேண்டும் ; அவற்றின் அத்தியந்த உட்பொருளாக நம்பால் அணுகி நிற்றலவேண்டும் எல்லா உயிர்களிலும் இலகும் **ஆன்மாவாக, சைதன்னியமாக**—நம் பாவனை மாத்திரத்தி லன்றி நம் திருஷ்டியிலும் உணர்ச்சியிலும் அநுபவத்திலும்—எல்லா வகையிலும் அத்துடன் ஒன்றுபட்டிருத்தலை யுணர்ந்து, அவ்வகைத் தெளிவுடன்—எல்லா உயிர்களும் இந்த **ஆன்மாவில்,** இந்தச் **சைதன்னியத்தில்** அடங்கப் பெற்றுள்ளன வென்பதையும் உணர்வதே—எல்லாவகை அறிவையும் கவிந்து நிற்கும் தலைமை வாய்ந்த அறிவும் அநுபவமுமாகும்.

எல்லா வஸ்துக்களிலும் இலகும் இந்த முடிவுற்ற **நித்தியவஸ்து,** எங்கும் நிறைந்த **மெய்ப்பொருள்** ஆகும் ; எங்கும் **ஏகசத்தாக** விளங்கும் ; அனேகத்தையும் ஒருப்படுத்தும் **ஒரே சாந்நித்தியமாகு**மன்றி—பலவகைப் பிராணிகளுடைய பல வகையாய் விளங்கும் சாந்நித்தியமன்று அதன் அகண்டத்துவம் ஆத்தியாத்மிகமானது, ஆத்தியாத்மிக உட்பொருளைச் சார்ந்தது, காலதேச வரம்புகளைக் கடந்தது மட்டுமல்ல.

அதன வியாபகததுவததை, வியககததகக விசாலமான நடசததிர மணடலஙகளின இடை வெளிகளில மாததிரை யனறி—ஒரு மிகச சிறிய அணுவிலும மிகசசிறு காலஅள விலும அதே நிசசயததுடன உணரலாம உணரவே, உல கில ஒவவொரு உயிரிலும ஒவவொரு உருவிலும அது பரிபூரணமாக இயஙகிககொணடிருபபதைப பாாககலாம. அதைபபறறிய அறிவும அநுபவமும எநத நிலையிலாவது ஏறபடலாம, எதன வாயிலாகவாவது வெளிபபடலாம—**இறைவன்** அனைததிலும இலகுபவன, அனைததும **அவனே** யனறோ !

உணமையே, ஆயின இநதப பிரதானமான அநுபூதி, சுபாவஙகளின வேறறுமைக கேறறவாறு பலவகைகளில தலைபபடும. அதன முழு உணமையிலடஙகிய ஆயிரககணக கான அமிசஙகளையும விருததி செயயக கால நீடிபபாகும. நிததியமான சாநநிததியததை முதனமையாக நான பாாக ககூடும, அனறி எனனில உணரககூடும, அலலது, நானே அதுவாம எனவும உணரககூடும எனது மகாதமாவிற பெறற இநத அநுபூதியைப பிறகுதான எலலாபபிராணிகளி னிடததும வியாபிககச செயய வியலும இயலவே, உலகை எனனில காணகிறேன, அலலது உலகுஎனனுடன ஒனறித திருபபதைக காணகிறேன எனனில நிகழபபெறும ஒரு நடனககாடசிபோல உலகைப பாாககிறேன. அதன சேஷடா விலாசஙகளை எனது விசுவாதமாவில இயஙகும உருவஙக ளாகவும உயிாகளாகவும பாாககிறேன எஙகும எனனையே பாாககிறேன, எனககு அனனியமாக எஙகும யாதொன றையும காணுவதிலலை. ஆயின ஒரு விஷயம தெளிவாகக கருததில கொளளறபாலது : இநத எனது அகணடததுவ அநுபூதி - எலலைகடநது மிகைபபடுததித தனது சாயையி லேயே வதியும அகாஙகாரச சுபபுணாாசசிபோலவலல என பதே. அகாஙகாரம, அகநதையை ஆனமாவெனறு மயககமுறு கிறது ; கணடமான தனது பூாததநதான ஆதிககம செலுததத உரியதெனத தனனைசசூழநதுளள அனைவரையும

வஞ்சிக்கப்பாக்கிருன் போதம் வாய்க்கப்பெற்ற நானே வென்ருல், அகந்தை நீங்கி நின்றதுதான் உண்மையான ஆன்மா எனும் சத்தியத்தை எற்கெனவே உணர்ந்தவனு கிறேன். உணரவே, எனது **மகத்தான்மாவை**—தத்துவ ரூப மான ஒரு பரப்பென்ருே, அல்லது சகல வியக்திகளேயும் அடங்கப்பெற்ருே அன்றிக் கடந்து நின்ருே அன்றி, இவ் விரு தன்மைகளும் ஒருங்கமைந்து விளங்கும் ஒரு முக்கிய வியக்தியாமென்ருே எப்போதும் அறிகிறேன்; அவ்யக்த சொரூபமோ அன்றி, வரைப்படாத வியக்த சொரூபமோ அன்றி இவ்விரண்டுமோ—எவ்வகைத்தாயினும் சரி—அஃது அகந்தையைக் கடந்துநின்ற **அகண்ட வஸ்துவாம்** என்பது தேற்றம் பிறர்பாலன்றி, 'நான்' என்று என்னை எந்த வடிவத்தில் கருதுகின்றேனே அதில் **அதை** முதன்மையா கத் தேடிக் காணப்பெறுதற்குக் காரணம் எனது உணர்வு உள்நோக்கியிருப்பதால் அதில் தேடிக்கண்டு தெற்றென உணர்ந்து அதைச் சாட்சாத்கரிப்பது மிகமிக எளிதாயிருத் தலேயாம் ஆயின் கருவியாம் குறுகிய அகந்தை இந்த ஆன்மாவைக் கண்டவுடன் அதில் மூழ்கித் தன்னை யிழக்க விரும்பாவிடின்—மனக் கட்டடமாகிற புறத் தோற்றமும் அற்பமானதுமான 'நான்' என்பது, சுயம்புவாய் முடி வின்றி இலங்கும் மகத்தான ஆத்தியாத்மிக 'நான்' என் பதில் தோய்ந்து நிறக இணங்காவிடின்—எனது சாட்சாத் கார மென்பது போலியேயாம், அல்லது, மூலத்திலேயே குறைபாடுற்றதாகும் எனலாம்; என்னில் ஏதோ வொரு மூலையில் அகங்காரம் பதுங்கி நின்று தடை செய்கிறதாகும்; எனது சுபாவத்தில் ஏதோ வொரு அம்சம் சுயநலத்தை, யும் சுயரட்சணத்தையுமே பாராட்டி, அனைத்தையும் உள் வாங்கும் **திருவருள் உண்மையால்** விழுங்கப்பெற்று நிற்றற்கு மறுத்ததென்றே சொல்லலாம்

இஃதிங்ஙனமாக; இதற்குமாருக—சிலருக்கு எளிதான மார்க்கமெனத் தோன்றுவது. கடவுளே முதன்மையாக எனக்குப் புறம்பிலே காணக்கூடுமேயொழிய என்னிலன்று-

பிறரிலதான ; தனது மேல பரபபில தாஙகி நிறகும உருவங களிலும பிராணிகளிலும ஆறறலகளிலும பநதபபடடு நிற காது, அனைததிலும குடிகொணடு அனைததையும தனனில அடஙகபபெறற அகணடபபொருளாகக **கடவுளை** முதனமுதற கொணடு அஙகுக காணகிறேன அலலது, இவவெலலா ஆறறலகளையும வஸதுககளையும ஜீவராசிகளையும தனனிற கொணடு தனிதது நிறகும கேவலஆனமாவாம சைதன னியப பொருளாகக **கடவுளைக்** காணகிறேன, உணாகிறேன. உணாநது, எனனைச சுறறி சாநதி நிரமபி இலகும **சர்வ வியாபக வஸதுவில்** என அகநதை யுணாசசியை இழநது நிறகிறேன நிறகவே, இநத **வியாபக வஸது,** கருவியாம எனது உயிரை வியாபிததுத தனதாககிககொளளத தலைப படுகிறது. தலைபபடவே, எனனைசசெயலில தூணடும எலலா இயககஙகளும, எனது மனம வாககுககளின விளககம முழுவதும, எனது சைதனனியததின உருவ வமைபபுகக ளனைததும—அவறறிறகும இவவுலகு முழுதிலும வியா பிதது நினற **சத்தி**யினினறு தோனறிய பிற ஜீவ வடிவங களுககுமுளள அனனியோனனிய சமபநதஙகளும தாககு தலகளும ஆகிய இவை யெலலாமும அநத **வஸது**வினினறே உணடாவதுபோல புலனுகிறது இநநிலையில இநத அறப மான தனி ஆள நான எனும உணாசசி அறவே அகனறவ னாய, அநத **வஸது** தனனினறு வெளிவிடட ஒரு பகுதி யைககொணடு உலகில தான புரியும செயலகளில தோநத தெடுதத ஒரு வகையை ஆதரிககினறதோ அதுவாக ஆய விடுகிறேன.

இவை இஙஙனமாக, மறறெரு அடிபபடையான சாட சாதகார அநுபூதியுளது. தன வகையில இது, சாடசாத காரஙகளுககுள கடைக கோடியானது; ஆயினும சில சமயம இது யோகசாதனையில தொடககததிலேயே, மாறறககூடாத ஒரு வனமையான மனாசசியை உணடுபணணலாம ; அனறி யோகப பயிறசியினகண விரைவிலேயே ஏறபடும ஒரு திருபபமுமாகலாம. இவவநுபூதியில, எனககு மேலும

உலகுககு மேலும இலகும உரையுணாவிறகபபால நினற ஒரு உனனதமான **வஸ்துவை** அறிதலகைகூடும. **அவவஸது** எனககபபால நினறதேயாயினும அதனுள நினறு நான தொழில புரிவதாகக கருதுகிறேன அது தேசகாலஙகடநத ஒரு **ஸதிதியோ வஸதுவோ**வாயினுமம, நமமில இலகும முககிய சைதனனியததிறகு மறுகக முடியாததாகவும எவ வகை ஐயததிறகும இடமிலலாததாகவும அவவளவு நிச சயமாக எனககு அநுபவமாகிறது, வலியுறுததககூடிய உணமை இஃதொனறேதான என என கருததில படுகிறது. இவவநுபவததையொட்டி இதறகுச சமானமான வனமையுடன உணடாம உணாவு எனனெனில இஙகுக காணபபடும இவையாவும கனவு போனறவையே எனறும, சாயையாம மாயையேயாம எனறும, அலலது உணடு பணணபபடடதும நிலையறறதும அரைகுறை உணமை வாயந ததுமானவை எனறும தோனறுவதே, இவையெலலாம புகைப படததிற காணும சாயா வடிவஙகள போனறும, புறபபரபபில நடமாடும பிரதிமைகள போலவும சிறிது காலததிறகாவது தோனறும. அனறியும நான புரியும செயலகளுமே இனனும என அறிவுககெடடாத—எனககு மேலேயும புறமபிலேயும தேடினு எபபோதும எடடா— ஏதோவொரு இடததிலிருநது உணடாய நிலையறறு ஒளிநது சலிததுக கொணடிருககும கறபனை மாததிரமாயத தோனறும இததகைய உணாசசியில ஊனறி நினறு மு மையில ஏறபடட இநத ஞானததை அநுபவததில நிலை படுததி இநதக கருததைநபபினபறறி வழிபடுகலோ, அறிவுககெடடாத **பிரமம வஸதுவில்** ஆனமாவையும உல கையும லயபபடுததும இலககை நோககிச செலவோம் **வீடுபேறு** எனபதும **நிருவாணம** எனபதும இதுவேயாம. ஆயின இநத ஒரு முடிவுககே வரவேணடுமெனபதிலலை இதறகு மாறாக, காதைததிறகுடபடாத இநதச சூனனிய மான வீடு பேறறிலனமநத மௌன நிலையின வாயிலாக— இனனும எனனறிவுககெடடாததும எனககும மேல

செயலகளுககும மூலகாரணமாய நினறதுமான **வஸது**வுடன தொடாபு ஏறபடும வரை பொறுமையுடன கா நதிருத தலும இயலும தொடாபு ஏறபடுதலுமே சூனனிய மாய நினறது நிறைவுபெறத தலைபபடுகிறது. தலைபபடவே, கடவுளது பனமுகபபடட உணமையும, ஆறறல நிறைநத ஒரு எலலையறற **பொருளின்** எணணறற ரூபஙகளும ஆவிாப பாவஙகளும அறிவுநிலைகளும அசசூனனியததினினறு வெளி வருதலோ, அனறி அதனுள கடுவேகமாயப புகு தலோ நாம உணாகிறோம இவவநுபவம உணடாதலுமே, நமமனததிலும பினபு எலலா இநதிரியஙகளிலுமே, முற றுன, நிலையா ஆழமகொணட—ஆழமே காணக கூடாத வெனினும ஆம—ஒரு சாநதியும மோனமும ஏறபடடே தீருகிறது. ஏறபடவே, அடககபபடடு, கீழபபடுததபபடடுத தணிவுறற மனம தனது இநதத தனமையினினறு விடு விததுககொணடு இநத மோனததையே **பரமபொருள** எனக கொளகிறது இநத மௌனததில அனைததும தன பொருடடு அடஙகப பெறறதெனறோ, அனறி, புதிதாய உணடாககபபடடதெனறோ அனறி அதன வாயிலாக—மறைநது நினற உதகிருஷடமான **அதீத வஸது**விலினறு சருவமும தனனில இறஙகுகினறதெனறோ பிறறைககாலத தில சாதகன தெரிநது கொளகிறான எவவாறெனின, இநத **அதீதவஸது**, இநதப **பரம்பொருள்**, அறிகுறி யறற சூனனியமான வெறும சாநதியனறு; எணணறற பொருட களும செலவஙகளும அதனகண கொணடது—அவறறுள இழிநதனவும தேயநத மதிபபுடையவையுமே நமககு உரிததானவை. சகல வஸதுககளுககும உறபததி ஸதானம ஒனறிலலாவிடின உலகமெனபதேயிருககமுடியாதலலவா? காமஙகளெனபதும ஆறறலகளெனபதும இயககஙகளென பதும வெறும பிராநதியாமனறோ! சிருஷடி யெனபதும வெளிபபாடெனபதும இருககவே முடியாததாம

இவவியஙகனமாக, இநத மூனறு வகை அநுபூதிகளும மிகமிக முககியம வாயநதவை எனபது தெளிவாய

விளங்குகிறது. ஞானமார்க்கத்தில் வழிபடும் சாதகன், தனது இலக்கை எய்தற்பொருட்டு உதவக்கூடியவையனைத்தும் இவ்வநுபூதிகளிலேயே அடங்கப்பெற்றுள்ளனவெனக்கருதுவதில் வியப்பில்லை. ஏனைய எல்லா அநுபூதிகளையும் விஞ்சி மேம்பட்டு விளங்கக் கூடியவை இவையேயாமென்றும், அநுபூதிகளிலேயே கடையீறானவை இவையெனவும் அத்துணைச் சிரேஷ்டமாக இவற்றைக் கருதுகின்றன. பூரண யோகத்தில் மருவி நின்ற சாதகனுக்கு இவ்வநுபூதிகள் தொடக்க நிலையிலேயே ஒரு அருட்பேற்றினால் திடுமென எளிதில் ஏற்படினும், அன்றி நெடுங்கால உழைப்பினாலும் வளப்பத்தினாலும் வாய்க்கப்பெற்றாலும், அவை அவனுக்குப்பூரண உண்மையானவையாகா. **அழிவற்ற பொருளின்** பூரண சத்தியத்தின் பொருட்டு வழிகாட்டக்கூடியவை இவை மாத்திரையேயல்ல, முழு வழி காட்டும் திறனும் இவற்றிற்கில்லை; இவை, நிறைவுபெறாத தொடக்கம் மாத்திரையாகும், சீரிய **திருவருட் பேற்றுக்கு** அஸ்திவாரமாக மட்டிலமையும். இவையேயன்றி அத்தியாவசியமான அநுபூதிகள் வேறும் சில உள. இவையளிக்கக்கூடிய முடிவுகளின் அறக்கடைசியான வரம்புவரை நுண்ணிதின் தேடிச் செல்லவேண்டும். இவற்றிற் சில, வாழ்க்கையின் உண்மையான தத்துவத்திற்குப் பொருந்தாமல் அதன் செயல்களை இயக்குகின்றதுக் காரணமாய் நின்ற திவ்வியாமிசங்களை மட்டில் சார்ந்தவையென முதற்கண் தோன்றக் கூடினும் அவற்றை இறுதிவரை பின்பற்றிச் சென்று அந்தச் செயல்களின் மூலமாகவே அவை எங்கிருந்து உதயமாகின்றனவோ அந்த அழிவற்ற மூலஸ்தானத்தை அடைவோமாயின், எவனை நீங்கிப் பொருள்களுக்குப் பின்னின்ற உண்மையைப்பற்றிய அறிவு அற்பமானதும் நிறைவற்றதுமாமோ, அவனை—அந்தப் **பரமபொருளை**—அங்கு நமக்குப் புலப்படுத்தும். மூல சித்தாந்தங்களின் மர்மங்களையெல்லாம் வெளிப்பாடு செய்யும் இரகசியத்திற்குத் திறவுகோலாவது இவையே, இந்தத் திவ்வியாமிசங்களே. முடிவான கருத்து: **கடவுளது**

வெளிபபாடடமிசஙகள அனைததும **பூரண யோகம்** எனும வலைககுள புகுததப பெறல வேணடுமெனபதேயாம

அஃதஙஙனமாக ; உலகையும அதன இயககஙகளையும துறநது நினறு அததியநத விடுதலையும சாநதியும மடடில அடையபபெறுவதே சாதகனது இலககாமரயின மேலே சுட டிய மூவகை அநுபூதிகளே அவனது அததியாதம வாழ வைச சாதிததறகுப போதுமானவையாகும அவன அவை களில மாததிரமே ஒருமைபபடடு நினறு பிற எலலா வறறையுமபறறிய அறிவையும—தெயவிக அறிவாயினும லௌகிக அறிவாயினுமசரி—தனனினறு விலகுமாறு விடடு விடடு, எலலாவகைச சுமைகளுமம நீஙகபபெறறு, எனறும அழியாத மௌனததில புகவியலும ஆயின, பூரண யோகததைக கைககொணட சாதகன உலகததைபபறறியும உலக இயககஙகளைபபறறியும கருததில ஏறகவேணடியவ னாகவிருககிறான எனறு, அவன அவறறின மறைவில இலகி நிறகும கடவுளுணமையை அறிநது, அநத உணமைககும சிருஷடிககும முரணபாடாகததோனறுவதை இசைவுபடுதத வேணடும இவவாறு இசைவுபடுததுதல ஏறககுறைய எலலா அததியாதம அநுபவஙகளின காலகோளாகும இநத இசைவுபடுததும பிரயததினததில எநத மாாககததை வழி படடுச சென்றாலும ஒரு தொநதம அவன முன எதிாபபடு கிறது ; இநதத தொநதம எனபது, ஒனறுக கொனறு விரோதமானதெனத தோனறும—சதவஸதுவினுடைய இரு ரூபஙகளின பிரிவுபாடாம இநதப பிரிவுபாடே, " உலகம எனும புதிா " அவனுள எழுதறகு மூல கார ணம. இநதத தொநதம—ஒரே வஸதுவின இரு முனைகளா மெனறும, இவை உடனபாடு எதிாமறை உறவு வாயநத இரு சகதிகளினினறு ஒரே காலததில பெருகும தாரையி னை இணைககப படடவையெனறும, இவை மீடடும ஒருமைப படுததலே வாழககையின முரணபாடுகளை இணககபபடுத தறகும, அவன தனது குறிககோளாகிய **நிறைவான உண் மையை** அறியபபெறுதறகும நிருணயிக்கபபடட சாதன

மெனறும பிறகு அவனுககு விளஙகும, விளஙகியே நிரும.

எவவாறெனின · ஒருபுறம, இநத **ஆனமவஸது** எங கும இலஙகிககொணடிருபபதை அறிகிருன. இநத அழி வறற **சைதனனியப பொருள**, இநதப **பிரமமம**, இநத **நித தியனே**—ஒவவொரு தோறறததினபின காலவரைககுடபட டும, உலகுககபபால காலங கடநதும இலகும அதே **சததாம** எனப பாாககிருன, உணாகிருன, வரையறைபபடட நம அகநதையலலாததும, மனப பிராண தேகஙகளலலாத தும,—தோறறததில செயல நீஙகியதேயாயினும— எலலா வகைத தோறறததையும வடிவததையுமவிடக கனமான தாக அநுபவமாககககூடியதும, தனது இருபபினபொருடடு உலகில யாதொனறையும—உலகம முழுவதையுமே—எவ வகையிலும ஆசிரயிககாவிடினும உலகனைததும வியா பிதது நினறதுமான ஒரு **சைதனனியம** இலஙகிககொண டிருபபதை அணுதநுணையும ஐயமறததிணணமையாகத தனன நுபவததில உணாகிருன இபபலவகை யநுபவஙகளும மறைநதொழிநதாலுமே, தனதநுபவததில நிலையாகப பெறற இநத **நிததியபபொருளைச** சிறிதும பாதிககாது. சுயமபுவாய, சொலலுககெடடாத ஒரு **உணமைபபொருள்** தனககும உலகுககும உடபொருளாய இலஙகிககொணடிருப பதைத திணணமையாக உணாகிருன மனசசிநதனையும உயிரு ணாசசியும உடலுணாசசியும எநதச செயலும சைதனனிய சொருபமான **வஸதுவின** ஏகதேசமான ஒருஙகியக கலவையாகவோ மாததிரமாமோ அநதச சைதனனியத தனனை அநுபவததில அறிகிருன.—சைதனனிய வடிவமான **இவவஸது**, எலலை யறற ஆறறல தனனுள அடஙகப பெறறது, எலலா ஆறறல களும இவவாறறலினினறு வெளிவருவன, ஆயினும இவ வாறறலகளின மொததமான தொகுதியாகவோ அலலது பகுததைக கொணடோ அநத ஆறறலின சொருபததை விளககுவதும அதறகுச சாததியமாகாது முடியாததாகும. மறறும, சுயமபுவான ஓா **ஆனநததில** பரிபூரணமாகத தோயநது திகழகிருன —இவவானநதம, சாமானியமாக

நாம நுகரும கீழததரமான நிலையறற இனபமோ-சுகமோ-மகிழசசியோ அலல எனவே, அவனில இபபோது நிலையாகச சாதிககபபெறற அநுபூதியின நானகு வகைகள இவையாம. மாறுதல ஒழிநத அழிவறற அகணடதது வம, காலஙகடநத நிததியததுவம, அனனியமான வேறெது வும இருககமுடியாத ஏகததுவம, சுயபோதம, எனபவையாம — இநதச சுயபோதம எனபது, கணடதைஎறறு அதற குததககவாறு இயஙகும தனமையதோ, அனறி வெளிச சென்று பொருளகளைக கவவுவதோவான மானசிக அறிவு போனறதலல, அதறகுப பினநினறதும மேல நினறதும கீழ நினறதும, அதாவது ஜடததில நினறதுமான அறிவாகும. அநிததியமானவையும லௌகிகமானவையும கால தேசஙகட குடபடடவையும வரைபபடடவையுமான யாவறறின உடபொருளும ஆறறலும வேகமுமாய இலகுவது **நித்தியனும் அகணடபபொருளைததவிர வேறிலலை** என பதை உணாகினறாதலின, சாசுவதமான இநதச **சுயம்பு சத்வஸதுவை,**—காரியப பிரவாகஙகளைச சுமநது செலலும **காலபுருஷனுகவும,** சகல வஸதுககளையும ஜீவராசிகளையும தனனிலேயே விரிவுறற சிதாகாசததில அடஙகப பெறற **பொருளாகவும,** அநுதாரகமாகவும தாதகாலிகமாகவும கணடமாகவும காணபபடுவனவறறிற கெலலாம உபாதான காரணமாகவும உருவமாகவும அமைநத **ஆதமவஸ்து**வாக வும அவன காணகிறான.

அஃதஙஙனமாக. தனனுளளுருப தன முனனிலே யிலும அவன தனது அநுபவததில உணரப பெறறது, இநத நிததியனை **சித் உருவாம் சதது,** இநதக **கேவல சித்வஸது, இநதச் சுய்ம்பிரகாச வியாபக சகதி,** இநதக **காலாதீத முடிவறற பேரின்பப பொருள,** இது எனறுமாத திரமலல; காலதேசஙகடகுடபடட இநத வியாபக உலகையும **அபபொருளின்** அளவு கடநது பரநது நினற ஒரு வகைக கணடமான தோறறமே என்று இடையருது அனுபவத தில காணகிறான, கணடு, அதிலடஙகபபெறறவை யாவும

அநித்தியமானவை யென்றும் வரைபட்டவை என்றும் பின்னபின்னமானவை என்றும் பன்மையானவை என்றும் அஞ்ஞானம் நிரம்பியவை என்றும் முரண்பாடுகளுக்கும் இடப்பாடுகளுக்கும் இடந்தருபவை என்றும் அறிகிறான்; இவை, மூல அஞ்ஞான ஜடத்தன்மையிலிருந்து இனியும் விடுபடாதவைகளாய், உணர்ச்சியற்றோ அரைகுறையுணர்ச்சியுற்றோ, அன்றி மிகமிக மிகுந்த உணர்ச்சி வாய்ந்திருப்பினுமே—இவற்றின் இயல்பிலேயே அமைந்துள்ளதேயாயினும் இன்னம் சாதிக்கப்பெறாத— ஏதோவொருசமரசத்தை நாடிச் சுட்டற்றுத் தேடிக்கொண்டிருப்பதை அறிகிறான். அவன் சதா சாவகாசமும் சாந்திநிஷ்டையிலோ மௌனஞானத்திலோ உறைவதில்லை, அன்றி உறையினும் அவனில் இவ்வுலகப் பிரச்சினை தீர்ந்தவாறாகாது, ஏனெனில், அவனுக்குப் புறம்பில—முடிவுமுண்டோவென்றுதோன்றக் கூடிய அவனது படர்ந்த வாழ்க்கையினகண்—இவையெல்லாம் நிகழ்ந்துகொண்டிருப்பதை உணராமலில்லை. அவனில் உண்டாம் இவ்விருவகை அநுபவங்களும் அவனது அறிவுநிலைக் கேற்றவாறு மாறிமாறித் தோன்றுபவை போல் சிலசமயம் காணப்படும் வேறு சில சமயங்களில், இவ்விரண்டும் ஒன்றோடொன்று முரண்பட்டுத் தனித்தனியாய்த்தோன்றி—இனிமேல் இணக்கம்பெறவிருக்கும் தனது வாழ்க்கையின் இரு பகுதிகளாம் இவை என்றோ, அன்றித் தனது வாழ்க்கையின் மேற்பாதி-கீழ்ப்பாதி என்றோ, உட்பாதி-வெளிப்பாதியெனக் கருதக்கூடிய இரு கூறுகளாமென்றோ தோன்றும் அவனுடைய அநுபவத்தில் ஏற்பட்ட இந்தப் பிரிவுப்பாட்டுணர்ச்சி, அவனது பந்த விமோசனத்திற்கு அநுகூலமான வலிந்த சக்தியாமென்பதை விரைவில் தெரிந்துகொள்கிறான்; அஃது இவனை இனிச்சிறிதும் அவித்தையிலும் அசேதனத்திலும் படுத்தாது. இந்தப் பிரிவுபாடென்பது தனக்கோ வஸ்துக்களுக்கோ இயல்பானதல்ல என்றும், தவிர்க்கக்கூடிய ஏதோ வொருவகைப் பிராந்தி மாத்திரமென்றும், தாத்காலிகமாக ஏற்பட்ட

எதோ பிழையான ஆதமாநுபவமோ மாயா காரியமோ வெனறும திடமாகத தெரிநது கொளகிருன. இப பிரிவு பாடு,அகணடப பொருளின விபேததததனமை மாததிரையோ அறிவுக கெடடாத மாமமான விளையாடடோ, மாறு வேஷமோ, கிருததிரம ரூபமோ என இவவாறெலலாம கருதபபுததி எழுகிறது. ஆம, ஒருபுறம ஒளி கொணட **பிரம்ம சததியம**, மறறெருபுறம, இருள கொணட **மருள் மாயை**-இவவிரணடையும பாாககுமபோது இததகைய கருததெழுதல தவிாககமுடியாததுபோல தோனறுகிறது. ஆயின, வாழககையை நிரநதரமாக இரு கூறுககுதறகு அவனில எதோ ஒனறு இடநதருவதிலலை நுனிதது நோக குஙகால, இநத அநதி வெளிசசததிலும இருடடிலும இலஙகிநிறபது **நித்தியவஸ்துவே**யாமெனறு அறிநதுகொள கிருன ; இநத மாயா உருககொணடு இஙகுத திகழவதும **பிரம்மமே** யாமெனறு உணாகிருன.

அஃதஙஙனமாக ; வளாசசிபெறும அததியாதம அநுபவததின ஆரமபம இவவகையில அமையும. அறிவுக கெடடாத இருணட மாயை என எது இதுவரை அவனுககுத தோனறியதோ அஃது, எலலையறறதும கால தேசஙகளுககு அபபால நினறதுமான **சிதசக்தியே** யனறி வேறிலலை என பதையும, மனம உயிா பருபபொருளகளினமூலம தனனைப பையபபைய வெளிபபடுததும அறபுத நிகழசசியின பொருடடு-ஒளி இருள எனும போாவைபூணடு **இறைவன்** உலகில வியாபிததுளளான எனபதையும மேனமேலும அவனெறிகிருன. காலததுககு அபபால நினற அனைததும காலததுககுடபுகுநது செயல புரிவதையும காலததுககுட படடவனைததும **காலாதீத புருஷனை** நாடிச செலவதையும அவன காணகிருன. பிரிவினை அநுபவம அவனுககு முகதி சாதகமாகுமாயின, இநத ஐககியாநுபவம ஆறறலவாயநத கிரியாசகதியாகும. எவவாறெனின : இவவநுபவததினல அவன,தனது ஆதமசதது **நிததிய வஸ்து**வின அமிசமேயா மெனறும தன உடபொருளிலும தததுவததிலும **நித்திய**

வஸதுவுடன பூரணமாய ஒனறுபடடவனெனறும உணா வதுமாததிரமனறி, அவனது இயஙகியலபும, முறறறிவும வரமபிலாறறலும படைதத **சிதசக்தி**யின கரணமாயிலகுவ தெனறும இபபோதுஉணாகிறுன. இநதச **சிதசகதி** அவனில தறபோது வரையறைபபடடு ஏகதேசமாக இயஙகுகினறதாயி னும அதன உயரிய உணாவுநிலைககும ஆறறலுககும தனனை மேனமேலும திறநது கொடுகக அவனுககியலும. இவவகையில அவன விரிவிறகு எலலையுமுணடோவெனத தோனறும அநதச **சகதி**யின அருள நிரமபிய ஒரு **வகை** விஞஞான அறிவுநிலை அவனுகக்கு மேலநினறு இலஙகிப பநதஙகளினினறும வரமபுகளினினறும நீஙகபபெறற இஙகுளள பகுதிகளுடன தொடாபு உணடாககுமாறு அது தனனை வணஙகிககொடுபபதுபோல காணபபடுகிறது, அன றியும அதன ஆறறலகள, **திருவருள** இனனம மிகுதியாக உலகில இறஙகவும, கடவுள வெளிபபாடு பெரிதும மறைவு நீஙகியோ அனறிச சிறிதும மறைவே யிலலாமலோ உலகில நிலவவும நிசசயிததுளளதெனக கருதுமாறு காலம எலலைக குடபடடு இயஙக விரைவது போலவும காணபபடுகிறது. இத தகைய அநுபூதிகளெலலாம உணடாகபபெறவே, ஒனறுக கொனறு முரணபடடதாமென அவனுககு இதுவரை தோனறிவநத **பிரம்மன்**, **மாயை** எனும இரணடும இரணடு முகஙகளகொணட ஒரே தததுவமாமென இபபோது விளஙகலாகிறது ஆனமாககளுககெலலாம **ஆன்மாவாய்** உலக வேளவிககும தனது வேளவிககும **பதியாய** இலகும சாவேசுவரனுடைய கிரியாபரமான முதனமைத தோறறமே இநதத தொநதம எனபதைத தெளிவிதின அறிகிறுன.

அஃததஙஙனமாக; மறறெருரு வகையில இபபிரசசி னததை அணுகலாம. இதில வேறெருவிதமான தொநதம சாதகனுககு முறபடுகிறது. ஒருபுறம— விஷயஙகளை எறகின றதும பாாககினறதும பதிவு செயகினறதுமான ஒரு **சாட்சி சைதன்னியம்** இலகிககொண டிருபபதை உணாகிறுன. இது, தான செயலபுரிவதாகத தோனறுவதிலலை, மறறு,

நம உள்ளிலும புறமபிலும நிகழும எல்லாச செயலகளும இதனபொருட்டு மேறகொணடு நடைபெறுவதாகத தோன றும மறறொருபுறம இதே சமயததில,—ஒரு நிருவாக சக தியோ கிரியா சகதியோ தன கருததில தோனறிய இயககங களையெல்லாம இயறறி நடததி வழிகாட்டிச செலுததுவ தாகவும, நம கணணுககெட்டியதும எட்டாததுமான எண ணறற உருவஙகளைச சிருஷடிசெயது அவறறைத தனது அநதமிலாக காரியப பிரவாகததிறகும சிருஷடிசசெயலுக கும ஆதாரமாக ஆமாறு பயனபடுததிக கொளவதாகவும அவன காணகிறான. இநத இருவகை அநுபவஙகளில, கேவலம சாட்சி சைதனனியததில புகுநது நிறபானாயின, மௌனியாகவும பரிசிககபபடாதவனாயும செயலறறவனாகவும ஆயவிடுகிறான. ஆயவிடவே, இயறகையின இயககஙகளை இது வரையில தனனில செயலறறுப பிரதிபலிததுவநதா னாத லின, அவை தனனினறே உணடானவையெனப பிராநதி யுறறுவநததையும அவவியககஙகளில ஏதோ வொருவகை அததியாததமப பயனும பொருளும இருபபதாகத தோனறி வநதது தனனுள இலகும சாட்சி ஆனமாவின சமபநதத தினாலதான ஏறபட்டதெனக கருதி வநததையும இபபோது உணாகிறான. உணாவே, அநத ஆரோபததை அழிததது,பிரதி பிமபததைத தான எனறு கொணட கருததைத திருதது கிறான தனது மௌனமானவை மட்டும உணாநதவனாய அவைசசுறறி இயஙகும யாவறறினினறும தனிபபடுகிறான. எல்லா இயககஙகளும தனககுப புறமபானவை எனறும தனது உளளுணாவுககுப பொருநதாதவை எனறும கருது கிறான; அவை இயாநதிராபபிராயமானவை எனறும அகற றககூடியவை யெனறும அழிககக கூடியவை யெனறும அறிகிறான இஃதினஙனமாக, ஒரு நிருவாக சகதியோ கிரியா சகதியோ அதனை கருததுககளைச செயறபடுததிவருவ தாக அவனை கணட அநத மறறொரு அநுபூதியிற புகுநது முழுதும ஈடுபட்டு நிறபானாயின, முன விளக்கிய அநுபூதி யில ஏறபடும உணாசசிககு நேரமாறான ஆனம உணாசசி

உண்டாகிறது. அஃ்தாமாறு இயக்கங்களின் பிண்டத் தொகுப்பாகவும் ஆற்றல்களின் கற்பனையாகவும் பலித மாகவும் தன்னைக் காண்கிறான்; ஒரு கிரியாசைதன்னியமோ அன்றி இவை யெல்லாவற்றின் மத்தியி லிருந்து செயல்புரியும் ஏதோவொன்றோ இருப்பதாகத் தோன்றி னும், தன்னை நீங்கிச் சுதந்திரமாயத் தனித்தியங்கும் ஒரு ஆன்மவஸ்து அங்கு எங்கும் இருப்பதாகக் காணப்படுவ தில்லை. எனவே, மாறுபாடானதும் எதிரிடையானதுமான இருவகை அவஸ்தைகள் அவனுள் மாறிமாறித் தோன்று கின்றன, அன்றி இருவகைகளும் ஒருமிக்கத் தோன்றி ஒன்றோடொன்று சார்புகொள்கின்றன எனலாம். அகத்தே அமைதியாய் நின்ற ஒன்று சாட்சி மாத்திரையாய்ப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது—அதுவேயொழிய சலிப்பதில்லை, ஒன்றி லும் ஈடுபடுவதில்லை. புறம்பே மற்றொன்று, மேல்வாரியான இயல்பில் இயங்கித் தனது வழக்கமான பழைய பிரயோகத் தனங்களில் ஈடுபட்டு நிற்கிறது. ஆகவே, “ஆன்மா, இயற்கை” “புருஷன், பிரகிருதி” எனும் பெரிய தொந் தங்களைப்பிரிவுபடுத்திக் கருதும் திருஷ்டி அவனில் வன்மை யாகத் தலைப்படுகிறது.

ஆயின் சாதகனுடைய அறிவு முதிர்ந்துவரும் காலத்து, தனது சாட்சி ஆன்மாவின் ஆதரவும் அநுமதி யும் ஆணையும் இல்லாவிடின், தன்னில் அணுக்கமாகவும் தொடர்ந்த வன்மையுடனும் இயங்கி யாதொரு தொழிலை யும் புரிதற்கு இயற்கைக்குச் சக்தியில்லையென்பதை அறி கின்றானதலின், இந்தப் பிரிவுபாடென்பது முதற்கண் புலப்படும் புறத்தோற்றம் மாத்திரையேயென்று தெரிந்து கொள்கிறான். ஆன்மா, தான் அளிக்கும் அநுமதியைப் பின்னிடுமாயின் இயற்கையின் இயக்கங்களெல்லாம் இயந் திரம்போல ஒரே வகையில் திரும்பத் திரும்ப நடை பெறும். தொடக்கத்தில் அவை தம் உரிமையை வற் புறுத்துமாறுபோல கடிய வேகத்துடன் இயங்கினும், பின்பு மேன்மேலும் வீறு குறைந்து திண்மையிழக்கும்.

இநத அநுமதி யளிபபதோ மறுபபதோவான சகதியைப பெரிதும பயன படுதத—முதலில மநதமாகவும நிசசய மறறிருபபினும பினபு தீரமானமாக—இயறகையின இயககஙகளை இஷடபபடி மாறறவியலுமெனபதை அறி கிறான பிரகிருதியினகண அனைததையும சாதிககவலல **இசசா சக்தியாம** ஓா **அறிபொருள்** இநதச சாடசியானமா வெகுளவோ அதன மறைவிலோ இயஙகிக கொணடிருப பதைக காலககிரமததில உணாகிறான அனறியும, பிரகிருதி யின இருபபுககே **பிரபுவாம** இநத **இசசா சக்தியால்** எறகெனவே எவை அறியபபடடு ஆணையிடபபடடவையோ, அறி யெனமாய அனுமதிககபபடடவையோ அவறறின வெளிபபாடே அதன இயககஙகளாம எனபது அவனுககு மேனமேலும புலனாகிறது பிரகிருதி, ஒரு நுணணிய கடடுபபாடடுககுடபடடுச செயலபுரிவதினினறு அது இயந திரமபோல இயஙகுவதாகக காணபபடுகிறதே யொழிய உணமையில அது, தனனில ஓா ஆனமாவைக கொணட **சைதன்னிய சக்தியாம்.** அதன அவஸதா பேதஙகளிலும **சித்பாவம** விளஙகும. அதன நடைகளிலும உருவஙகளி லும, உளளீடான **கடவுளிசசையும் அறிவும்** அது அமையப பெறறது எனபதை வெளிபபடுததும எனவே, இநதத தொநதமெனபது இருவகைப பணபுகளேயனறி, ஒனறி லொனறு பிரிககபபடாதவை எனறறிக. எஙகுப **பிரகிருதி** உணடோ அஙகுப **புருஷனும்** உணடு, எஙகுப **புருஷன்** உணடோ அஙகுப **பிரகிருதியும்** உணடு எனபது தெளிவு. **புருஷன்** தனது செயல நீஙகிய தனமையிலும **பிரகிருதி** யின எலலா வலலமையையும ஆறறலையும தனனுளளடங கபபெறறு எககணததிலேனும வெளி எறிநதறகு ஆயதத மானவன; **பிரகிருதி** தனது தொழில வேகததிலும **புருஷ னது**—பாாககும, ஆணையிடும—சைதனனியததை முழு வதும தனது சிருஷடிச செயலினிமிததம முழுப பறறுக கோடாகவும அறிவாகவும ஆமாறு தாஙகிச செலபவன எனறுணாக.

இஃதிங்ஙனமாக, சாதகன் தனது அநுபவத்தில் பின்னொரு வகைத் தொந்தம் காண்பது என்னெனின் ஒரே பொருளுக்கு இரு முனைகளிருப்பதும், ஒன்றோ டொன்று உடன்பாடு எதிர்மறை யுறவு வாய்ந்த இரண்டு ஆற்றல்களின் பிரவாகம் ஒரே சமயத்தில் பெருகி அப்பொருளிலாங்கண் அடங்கிய அனைத்தையும் வெளிப்பாடு செய்வதுமாம் இந்த அநுபவ வகையிலும் **பிரகிருதியையும் புருஷனையும்** வேறு வேறாகப் பார்ப்பது முக்திக்குச் சாதனமாகிறதென்பதை அறிகிறான். காரணம் அஃது, அவித்தையில் தகுதியற்று உழலும் பிரகிருதியின் செயல்களோடு ஒருமைப்பட்டிருக்கும் பந்தத்தினின்று விடுதலை யளித்தற் குதவும் தன்மையினாலேயே. **பிரகிருதியையும் புருஷனையும்** ஒன்றாகப் பார்ப்பானாயின், அஃது ஆற்றலையீட்டிக்காரியத்தைச்சாதிக்கும் உதவியாக அமையும். எவ்வாறெனின், பிரகிருதியில் எவை யெவை கடவுள் தன்மை வாய்க்கப் பெற்றவை யெனக்காணப்படுகின்றனவோ அவற்றை மறுப்பதோடன்றி அவற்றின் உருவங்களையும் இயக்கங்களையும் உயர்வான நிலையின் நியதிக்கும் இன்னிசை லயத்திற்கும் ஒக்குமாறு ஒரு சீரிய அமைப்பில் தன்னிற் புதுப்பித்து இயற்ற இயலுமாகையின். அத்தியாத்ம அநுபவம் வளம் பெற்று ஒரு வகை விஞ்ஞான நிலைபரத்தை எய்துங்கால், இந்தத் தொந்தம்—இரண்டுகொண்ட ஒன்றேயாக—**சித்சக்தியைத்** தன்னிற்கொண்ட **புருஷனாக**-மேலும் தெளிவாக விளங்குகிறது. இதன் உள்ளீடான ஆற்றல், எல்லா இடப்பாடுகளையும் அப்புறப்படுத்தி எல்லா வரம்புகளையும் நீக்கிச் செல்லும் பெற்றி வாய்ந்தது. எனவே இப்போது, இது வரை வேறுவேறாகத் தோன்றிய—ஒருமையில் இருமையான இந்தப் **புருஷன் பிரகிருதி** எனும் தொந்தம், உயிர்களுக்கெல்லாம் உயிரான **பொருளின்** இரண்டாவது பெரும் **கருவியாம் காரியசாதக சக்தியாகவும் சர்வேசுவரனாகவும் வேள்வியின் தலைவனாகவும்** சாதகனுக்குத் தன்னைப்புலப்படுத்துவதாம்.

இவ்விரு வகையிலன்றி வேறொரு வகையிலும் சாதகன் தனது பிரச்சினத்தை அணுக வியலும் முன்போலவே, இதிலும் ஒரு தொந்தம் அவனுக்கு முற்படுகின்றதாயினும் இதன் தன்மை முற்றிலும் வேறுவகைத்து. இஃது, ஒருமைக்கண்ணுள்ள இருமையே என வெகு விரைவில் தெரிந்துவிடுகிறது அஃதாவது, பிரவிருத்திமயமான **ஈசுவரன்-சக்தி** எனும் தொந்தமாவது இதுவேயாம் என்பதே ஒருபுறம் ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் உள்ளீடான **பரமான்மா**வாகவும் உயிர்களுக்கெல்லாம் **உயிராகவும்** எல்லாப் பொருள்களின் **உட்பொருளாகவும்** வாக்குக்கெட்டாத அருவமான **சத்தாகவும்**—ஆயின் எண்ணற்ற வடிவங்களில் தன்னைத் தோற்றுவிக்கும் வரையறைப்படாத உருவனாகவும்—அறிவின் **ஆண்டவனாகவும்,** ஆற்றல்களின் **தலைவனாகவும்,** அன்பு இன்பு அழகு ஆயவற்றின் **பிரபு**வாகவும், உலகங்களின் **தனிமுதற்காரணனாகவும், சுயம் அபிவியக்தாவாகவும், சுயம் சிரஷ்டாவாகவும், விசுவபுருஷனாகவும், விசுவ மனசாகவும், விசுவப் பிராணனாகவும்,** உணர்ச்சியற்ற ஜடப்பொருளாய் நாம் காணும் தோற்றங்களைத் தாங்கி நின்று உணர்வுடன் உயிர்க்கும் **உண்மைப் பொருளாகவும்,** சகல வஸ்துக்களும் தன்னில் அடங்கப் பெற்றுச் சொற்பதங் கடந்த ஆற்றல் வடிவமாக இலகும் அகண்டமான **சுயம்பு சத்தாம்** ஈசனை உணர்கின்றான். மற்றொரு புறம்: அதே **ஈசன்—சாதிக்கும் சைதன்னியமாகவும் சக்தியாகவும்** அனைத்தையும் தன்னிற் கொண்டு எந்திசை செல்லும் தனுணர்வு வாய்ந்த ஆற்றல் வடிவமாக வெளிப்போந்து, அவற்றை விசுவவியாபக காலதேச எல்லைக்குள் வெளிப்பாடுசெய்ய ஆணை பூண்டிருப்பதை உணர்கின்றான். உணரவே, அடிப்புறம் மேற்புறம் எனக் கருதக்கூடிய அன்னியோன்னிய சம்பந்தம்வாய்ந்த தனது இரு ரூபங்களை நமக்குத் தோற்றுவிக்கும் பரமமான ஓர் **அகண்டவஸ்து** இங்கு இலகுவதைக்கண்கூடாக அறிகிறான். எனவே, **சத்தையாம் ஈசனில்** அனைத்தும் இயற்றப்பெறற்ரே

ஏற்கெனவே அடங்கப்பெற்றுள்ளதென்றும், அவன்பால் நின்றே அனைத்தும் வெளிவருகிறதென்றும், அவனுடைய சங்கற்பமும் சந்நிதியுமே அனைத்தையும் தாங்கி நிற்பவையென்றும், **சக்தியாம் ஈசனே** அனைத்தையும் வெளிக் கொணர்ந்து இயங்கச் செய்பவன் என்றும், இவனாலேதான் அனைத்தும் உருவாகிச் செயல்புரிகிறதென்றும், ஒவ்வொரு வஸ்துவின் தனிக்கருத்தையும் சகல வஸ்துக்களின் வியாபக உத்தேசத்தையும் தன்னில் வளம் பெறச் செய்பவன் இவனே என்றும் சாதகனுடைய அநுபவத்தில் தெளிவாய் விளங்குகிறது. இங்கும் கூட, வெளிப்பாட்டின் பொருட்டு, பிரபஞ்சகாரியத்தினிமித்தம் எப்போதும் இன்றியமையாததென்று தோன்றும் இருவகை ஆற்றற் பெருக்கை உண்டாக்கித் தொழிற்படுத்தற்கு அவசியமான ஒரு தொந்தம் காணப்படுகிறது. **ஒரே வஸ்துவின்** இரண்டு துருவங்களென இதைச் சொல்லலாம். ஆயின் இந்த இரண்டும் ஒன்றாக கொண்டு மிகவும் நெருங்கி யிருப்பதும் ஒவ்வொன்றும் தனது இயல்பிலும் உட்பொருளிலும் மற்றொன்றின் ஆற்றல்களைத் தாங்கிச்செல்வதும் நன்கு விளங்கும். அன்றியும் கடவுள்இரகசியத்தின் இரு பெரியமூலத்தத்துவங்களாம் **உருவமும் அருவமும்** இங்கு ஒன்றாய் இணைந்து இயங்குதல்பற்றி, ஏனைய எந்த வகையான அநுபவத்தினின்றும் ஏற்பட்டதைக் காட்டிலும் மேலாக, **ஈசுவரன்-சக்தி** என்னும் இந்தத் தொந்தாநுபவத்தில், அந்தரங்கமான பரம இரகசியமாம்—**பரம்பொருளின்** விசுவாதீத நிலையுடனும் வெளிப்பாட்டுச் செயலுடனும் மிகவும் அணுகி நெருங்கி யிருப்பதைப் **பூரணசத்தியத்தை** நாடும் சாதகன் உணர்கிறான்.

இதற்குக் காரணம் : **ஈசுவரி-சக்தி**—விசுவமாதாவாம் திவ்விய **சித்சக்தி**, ஒன்றும் **அழிவற்ற பொருளுக்கும்** வெளிப்பாடான பலவுமாயவற்றிற்கும் இடையில் மத்தியஸ்தையாக இலங்குகின்றமையேயாம். ஒருபுறம் : வெளிப் தோற்றுவிக்க உதவும் உபாயங்களைத் தன்பால் அமைந்தவளாதலின் இந்த **ஈசுவரி-சக்தி, தனிப் பொருளின்**

கண்ணிருந்து தான் கொண்டுவரும் ஆற்றல்களை இயக்கி, அப்பொருளின் எண்ணற்ற உருவங்களை முறையே ஒடுங்கச்செய்தும் முறையே மலரச்செய்தும் நானாவிதமாகின்ற ரசனை உலகில் வியக்தப்படுத்துகிறாள். மற்றொரு புறம் எந்தத் தாரையின்வாயிலாய்த் தான் கொண்டுவந்த ஆற்றல்கள் திரும்பி மேலேறிச் செல்லுமோ அதன் வாயிலாகவே, எப்பொருளினின்று அனைத்தும் வெளிவந்தனவோ அப்பொருளினிடை அவற்றை நடத்திச் செலுத்துகிறாள் பரிணமம் அடைந்து வரும் ஜீவன் மேன்மேலும் **பரமபொருளை** நாடிச்செல்வதோ அன்றி இங்கு அது தன்தெய்வவியல்பில்அமைந்து விளங்குதலோ இதன் பயனாகும் **அவள்** ஒரு விசுவ இயந்திரத்தை நியமித்துக் கொண்டிருக்கின்றாளேனும் இயற்கையாற்றலாம் பிரகிருதியின் தோற்றவமைப்பில் முதற்கண் காணப்படும்—இயந்திரம்போல் உணர்ச்சியற்று இயங்கும் நிர்வாக சக்தியல்லள். பிரகிருதியையாம் ஜாலங்களையோ பிரமைகளையோ உண்டாக்கும் சக்தியே மாயை என மாயையைப் பற்றி நாமக்கு முதற்கண் எண்ணம் உண்டாவதுபோல் **இவளிடத்தில்** உண்டாவதில்லை. எந்தப் **பரமபொருளினின்று** வெளிவந்தனவோ **அந்தப்பொருளுடன்** உடபொருளிலும் இயல்பிலும் ஒன்றுபட்ட **சித்சக்தி** இவள் என, அநுபூதி வாய்ந்துவரும் ஆன்மாவுக்குத் தெற்றென விளங்கும். ஏதோவொரு உத்தேசத்தை அநுசரித்து அவள் நம்மை அவித்தையிலும் அசேதனத்திலும் மூழ்கச் செய்துள்ளாளெனத் தோற்றினும். உலகத்தில் காணப்படும் ஐயுறக்கூடிய ஆற்றல்களாக அவள் சக்திகள் நமக்குத் தோன்றினும்—நமது கடவுளுணர்ச்சியின் வளப்பத்தின் பொருட்டு அவள் புனைந்து வருகிறாளென்பதும், மேல் நின்றிலகும் தனது சீரிய **சத்பாவத்திற்கு** நம்மை வலிக்கின்றாளென்பதும், **திருவருள் அறிவு இச்சை ஆனந்தம்** ஆயவற்றின் உட்சாரத்தை நமக்கு வெளிப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறாளென்பதும் விரைவில் விளங்கலாகிறது. சாதகனது அஞ்ஞான இயக்கங்களிலும் அவள் கருத்துடன் ஈடுபட்டு

அவன் புரியும் செயல்களுக்குப் பற்றுக்கோடாய் நின்று மந்தமாகவோ விரைவாகவோ, நேர் வழியிலோ பல சுற்று வழிகளிலோ அவனைக் கடத்தி, இருளினின்று விரிந்தஅறி வொளியிலும், அழிவை யொழித்து அழிவின்மையிலும், தீமையினின்றும் துன்பத்தினின்றும் நீக்கி—அவன் சிற்றறி வுக்கு இன்னம் தெளிவின் விளங்காத—ஒரு பரமோத் கிருஷ்டமான மங்களத்திலும் ஆனந்தத்திலும் செலுத்து கின்றுளென்பதை அவர் தெரிந்துகொள்கிறுன் இவ்வா றுதலின், அவளது **சக்தி** வீடுபேற்றை யளிக்கக் கூடியது மாத்திரையன்றிச் செயலிலும் புகுத்தக் கூடியதாம்; காரிய சாதகமானதாம்; உண்டாக்குந் திறன் வாய்ந்ததாம்.—உண் டாக்குந்திறன் என்பது, தற்போதுபுலப்படும் வகையேயன்றி இனி வளர்ந்து விரியும் தன்மையதாம் எப்படி யெனின்: **அந்தச் சக்தி**, அவித்யா வடிவமான அவன்நன் கிட்டப்பட்ட அறிவின் பிணக்குற்ற சிக்கலான பிரவாதங்களை அகற்றி அவனதன் ஆன்மாவையும் இயல்பையும் சீரிய திவ்வியத் தன்மையின் சாரமாகவும் சக்திகளாகவும் புதுப்பித்து மாற்றியமைக்கும் பெற்றிவாய்ந்ததாதலின் என்க.

இந்தத் தொந்தத்திலும் பிரிவுபாட்டுருபமும் ஏற்படு தல் கூடும். ஒரு முனையில், **சருவேசுவரன்** தனது இயல்பாம் அறிவையும் ஆற்றலையும் ஆனந்தத்தையும் அருளி விமுகத்துக்கித் தன்னை இறைத் தன்மையில் புகுத்துகின்ளு ரென்பதை மட்டில சாதகன் உணரலாகும்; **சக்தியானவள்** இவற்றை வெளிப்படுத்தும் ஓர் **ஆற்றல்** மாத்திரை யாகவோ, **ஈசுவரனின்** குண விசேஷங்களிலொன்ருகவோ தோற்றக்கூடும். மற்றொரு முனையில்: தேவர்களையும் லோ கங்களையும், சகல வஸ்துக்களையும் ஜீவராசிகளையும் நமது ஆத்மசத்துவத்தினின்று வெளித்தோற்றுவிக்கும் பிரபஞ்ச சிருஷ்டிகாத்தையாம் **லோகமாதாவைக்** காணக்கூடும். அன்றி இவ்விரு பான்மைகளும் அவனுக்குப் புலப்படு மாயினும், சமதிருஷ்டியின்றி ஒன்றுக்கொன்றைத் தாழ்வு படுத்தி, **ஈசனை** அணுகுதற்குச் சாதனம் மாத்திரையாவள்

சக்தி எனக் கருதல் கூடும். இதன் பயனாக, சமநிலையற்ற ஒருமுகச் சாரமும், நிறைவான போஷணமின்றிய காரிய சக்தியும், பூரண ஆற்றல் பொருந்தாத ஞான வொளியும் விளையும். வேறுவேறாய்த் தோற்றிவந்த இந்தத் தொந்தத்தின் இருமை நீங்கி முற்றுள ஒருமைப்பாட்டநுபவம் அவன்பால் ஏற்பட்டு அவனது உணர்வை ஆட்சிகொண்டு நடத்தும் போதே—இங்குள்ள எண்ணங்களின், ஆற்றல்களின், குழப்பமான பூரணபாட்டினின்று உன்னதமான ஒரு **சத்தியத்தின் கண** அவனை ஈர்த்து, அஞ்ஞான இருள்கொண்ட இவ இவ்வுலகினைக்கண் ஒளியைப் புகுத்தி அதை உயர்விக்கும் பொருட்டு அந்தச் சத்தியத்தைக் கீழிறக்கி யாதொரு தடையுமின்றி இயங்கச் செய்யும் பேற்றிவாய்ந்த ஒரு விசாலமான **சக்திக்குத்** தன்னைத் திறந்து கொடுக்கத் தலைப்படுகிறான்; **பூ**ரணமாய்த் திகழும் இரகசியத்தைக் கிரகிக்கத் தொடங்குகிறான். அநாதி அஞ்ஞானம்—பிரிக்கமுடியாமல் அதனோடு இயைப்புபட்டிருக்கும் ஞானம், என் இருதன்மையில் இங்கு வழங்கப்பட்டு வரும் விளக்கத்தைக் கடந்து, அத்யாத்ம மனம் எந்த வரம்பைக் கடந்தால் விஞ்ஞான ஒளியில் ஒன்றுபட்டு நிற்குமோ அந்த நிலையை எய்தினால் மாத்திரமே இந்த இரகசியத்தின் உட்பொருளைத் தினைத் துணையும் நீக்கமற கிரகித்தறியலும். **தனி முதல்வனும்** இறைவனைப் பற்றிய தொந்த**பாவ** அநுபூதிகளில் பேராற்றல் வாய்ந்த இந்த மூன்றும் வகை அநுபூதியின் மூலமாகத் தான் பரிபூரண பக்குவம் வாய்க்கப்பெற்று வேள்வித்தலைவனும் **கடவுளின்** அத்தியந்த ஆழமான சத்துவத்தில் புகத் தொடங்குகிறான்.

இதற்குக் காரணம்: எப்படி அசித்திலிருந்து சித்து வெளிப்படுகிறதோ, எப்படி ஜடத்திலிருந்து பிராணன் தோன்றுகிறதோ, எப்படி பசுத்தன்மையிலிருந்து ஆன்மாவோ, அஃதேபோல், மூர்த்திவடிவ மின்றியதாய்த் தோற்றும் பிரபஞ்சத்தில் மூர்த்தி அமைந்துள்ளதெனும் மாமதத்தில்தான் வாழ்க்கையெனும் புதிரை விடுக்கும்

உண்மை மறைந்துள்ளதென்பதே. இங்குங்கூட, முதற்கண் புலனாவதைக் காட்டிலும் மிகவும் வியாபித்து நின்றதும், தன்னைத்தான் பையப்பைய பிரகாசப்படுத்திக்கொண்டு வரும் சக்தியின் இயக்கத்தின் பொருட்டு இன்றியமையாததுமான—பிரவிருத்தி மயமான ஒரு தொடர்ந்த காணப்படுகிறது. சாதகன் தனது யோகாநுபவத்தின்கண் தொடர்ந்தத்தின் ஒரு முனையில் நின்றுகொண்டு, அனைத்துக்கும் மூலகாரணமான ஓர் **அவ்வியக்த வஸ்து** எங்கும் இலங்கிக் கொண்டிருக்கிறதென்பதைப் புத்தியைக்கொண்டு தெரிந்து கொள்ள வியலும் இப்பருவுலகில் ஜீவன், படர்ந்த ஓர் அவ்வியக்தமான ஜடத்தன்மையிலிருந்து பரிணமம் பெற்று வரத் தொடங்குகிறது. ஆயினும் மறைபொருளாய் நின்று ஒரு வியாபகவான்மா இலங்கிக்கொண்டிருப்பது நம் உள் திருஷ்டிக்குப் புலனாகிக்கொண்டுதானிருக்கிறது. நிலையற்ற தன்மையிலேனும் ஒருவகைச் சைதன்னியமும் உருவமும் வெளித்தோன்றுவதினின்று ஜீவன் தனது வளர்ச்சியை விருத்திசெய்து வருகிறது. இந்தச் சைதன்னியமும் உருவமும் சம்பூரணமாக வெளித்தோன்றும்போதுமே எதோ தற்செயலாய் நேர்ந்த நிகழ்ச்சிபோல் காணப்படும். ஆயினும் இந்நிகழ்ச்சி இடையறாது தொடர்ந்து மீண்டுமீண்டும் ஏற்பட்டுக்கொண்டேயிருக்கும். ஜீவன், வாழ்க்கையின் நுபவங்களின் வாயிலாய் மனத்தினின்றிவர்ந்து அகண்ட நிராகரணை கைவல்லிய அதீத சைதன்னியத்தை மருவுகிறது மருவியவே, இந்தச் சைதன்னியத்தில், ஒரு முகதிதாயகமான சூன்னியத்திலோ, நிருவாண அநுபூதியிலோ,—வியக்தி பாவம், மனச்சைதன்னியம், பிராண சைதன்னியம் ஆகிய இவை யனைத்தும் உருத் தெரியாமல் மறைந்து விடுவதுபோல் காணப்படுகிறது காணப்படினும், மூலகாரணமான இந்த **அவ்வியக்த வஸ்துவைப்** பலவகையிலும் ஏராளமாக விடுதலையளித்துக் கொண்டுவரும் சக்தியாகவே சாதகன் மந்தமாக உணர்ந்துகொண்டுதா னிருக்கிறான். எவ்வா றெனின்: அதுஅவனது ஞானத்தைக்குறுகிய எண்ணங்களி

னின்றும்—அவனது இச்சையை, தன்னலம் கருதும் ஆசைகளின் பற்றினின்றும்—அவனது இதயத்தை, நிலை யற்ற அற்பமான கிளர்ச்சிகளின் பந்தத்தினின்றும்—அவ னது வாழ்க்கையை, அதன் புன்மையான பழய போக்குக களினின்றும்—அவனது ஆன்மாவை அகந்தையினின்றும் விடுவித்து, இவை யனைத்தும், சாந்தியும் சமதையும் விசாலமும் வியாபகத்துவமும் அகண்டத்துவமும் தழுவப் பெறுதற்கு அவகாசம் அளிக்கின்றதாகையின் காமயோக வழிபாட்டிற்கு மூர்த்தி வடிவந்தான் பற்றுக்கோடா மென் றும் அவ்வழிபாட்டைத் தூண்டும் ஆற்றலே அதுதானென் றும் தோன்றுவது இயல்பே ஆயினும் இதிலுங்கூட ஓர் அருவமான ஆற்றல்தான் நேராக விடுதலை யளித்துக் கொண்டு வருகின்றதென்பது அநுபவத்தில் ஏற்படுகிறது. அகந்தையகன்ற பரந்த சமஷ்டியநுபூதியினாலே மாத்தி ரையே, சுதந்திரமுய்த் தொழிற்புரியும் தொண்டனாகவும் தெய்வத் தன்மையில் கற்பனைசெய்யும் ஆற்றல் வாய்க்கப் பெற்றவனாகவும் ஆதல் கூடும். இஃதிருக்கவே, தொந் தத்தின் அருவத்தன்மையினின்று வாய்க்கப் பெற்ற இந்த மிக வன்மையான அநுபூதியைக்கொண்டு—நிராகார அதீத சைதன்னியமே **நித்திய வஸ்துவின்** முழு உண்மையா மென்றும் அதை நாடுவதொன்றே இலக்காதல் வேண்டு மென்றும் ஞானிகள் விளக்கியதில் வியப்பொன்றுமில்லை.

இஃதிங்ஙனமாக; தொந்தத்தின் எதிர்முனையினின்று நோக்கும் சாதகனுக்கு வேறொருவகை யநுபவம் உண்டா கிறது. அஃதாவது, சைதன்னியம் உயிர் ஆன்மா இவை எவ்வாறோ அவ்வாறே வியக்தி வடிவமும் ஆம் என்பதை யும்—எனவே, இது ஒரு அவ்வியக்த **நித்திய வஸ்துவில்** தோன்றிக் கடிதின் அழியக்கூடிய ஏதோ அன்னியமான தல்லவென்றும்—, வாழ்க்கையென்பதின் முழுப் பொரு ளும் இதில் அடங்கப் பெற்றதென்றும், நம் இதயத்தின் ஆழ்ந்த மறைவில—நம் உயிராற்றலினும்—இலங்கிக்கொண் டிருக்கும் உள்ளொளி நமக்குத் தெரிவிப்பதை இவ்வநுபவம்

உறுதிப்படுத்துகிறது. வியாபகமான கிரியாசக்தியின் மென்மலராம் இந்த **வியக்தி வடிவம்** என்பது, பிரபஞ்ச காரியத்தின் குறிக்கோளையும், சூசனையாக அதன் முக்கிய உத்தேசத்தையும் முன்கூட்டியே அறிவித்தவாறாகும். சாதகனுள் ஒரு சூக்ஷ்மமான திருஷ்டி மலர்ந்த உடனேயே, சைதன்னியமென்பதும் வியக்திவடிவமென்பதும் பேரிடம் படைத்து, அவனுக்குப் பின்னணியில் இலங்கும் பல உலகங்கள் அவனது கவனத்தைப் பெரிதும் வலியப்பற்ற அவன் உணர்கின்றான் இங்கும்கூட, அசேதனமான ஜடப்பொருளிலும் ஒரு சைதன்னியம் உள்ளீடாக வியாபித்து இலங்குகின்றதென்பதும், அந்தப் பொருளின் உணர்ச்சியற்ற தன்மையிலும் ஒருவகைப் பிராணத்துடிப்பு அமைந்துள்ளதென்பதும், **கடவுளும் ஆன்மாவும்** எங்கும் இலங்குகின்றன எனும் உள்ளீடான அறிவை உணர்த்தும் உபாயமே அந்தச் சைதன்னியத்தின் அமைப்புவகையாமென்பதும் அவனுள் மலர்ந்த இந்தச் சூக்ஷ்மமான திருஷ்டிக்கு விளங்குகிறது. அனைத்திற்கும் மேல்நின்று இலங்கும் ஓர் எல்லையற்ற **சைதன்னிய வஸ்து** இவ்வெல்லா உலகங்களின்கண்ணும் நானாரூபங்களில் தன்னை வெளிப்பாடு செய்கிறது. அவ்வெளிப்பாட்டினிமித்தம் முதன்மையாக இதுவும் உபாயமே அருவத்தன்மையாம், இதுவே, தத்துவங்களினுடையவும் ஆற்றல்களினுடையவும் நிலைக்களமாம்; வெளிப்பாட்டினிமித்தம் படிமானமாயமைந்த [illegible]வாரமும் இதுவே. ஆயின் எல்லா ஆற்றல்களும் பிராணிகளின் வாயிலாகத்தான் நன்கு வியக்தப்படுத்துகின்றன; சைதன்னிய ரூபமான ஆன்மாக்களுக்குட்பட்டுத்தான் இவை இயங்குகின்றன; ஒரு சைதன்னிய புருஷனிடத்தினின்று உதித்த ஆவிர்ப்பாவமே ஆம் இவை. பல்வகைத்தான எண்ணிறந்த வியக்தி வடிவங்களில் **அத்தனிப் பொருளை** வெளிப்படுத்துவதே ஆவிர்ப்பாவமென்பதின் முற்றுப்பொருளும் முக்கிய லட்சியமுமாம். இவ்வியக்தி வடிவம் என்பது ஒடுங்கியதாகவும் துண்டானதாகவும் வரையறைப்பட்ட

தாகவும தறபோது காணபபடுகிறது காரணம: அஃது எதி லிருநது உணடாயதோ அதன திருநோககுககுத தனனை இனனம திறநது கொடுககாததும, அகணடமான பொருளின வியாபகத தனமையை நிரமபபபெறறுததனது உணமை இயலபாம கடவுள உணமையிலும நிறைவிலும இனனம மலாநதொளிராததுமாம. எனவே, கடவுட சிருஷடி எனபது ஒரு மாயமலல, தறசெயலாயத தோனறி இயஙகும ஓா இயநதிரமலல, நிகழநதேயிருகக வேணடியதிலலை யெனக கருதககூடிய ஒரு விளையாடடுச செயலலல, பயனறறுப பெருகிககொணடிருககும தோறற விகாரஙகளலல ; மறறெனனெனின, சைதனனியததுடன சுடா விடடிலஙகும **அழிவறற பொருளின்** இயலபாம **கிரியா சகதியின** ஆறறலெனறறிக

ஒரே **முழு முதலவனின்** இரு முனைகளினினறு உண டாம இநதக கடினமான எதிரிடைத தோறறததினால, முககியமெனக கருதககூடிய யாதொரு எதமும பூரண யோகததில மருவி நிறைறவனுககு விளையாது எனெனில: ஒனறேயாம **பரம பொருளில்** அடஙகியுளளதை வியகதப படுததற பொருடடு இநத இருவகையான **பாவஙகளும**— ஒனறோடொனறு உடனபாடடெதிரமறை யுறவுவாயநத— அவறறின ஆறறற பெருககும அவசியமெனபதை அவனது முழு அநுபவமும அவனுககு எடுததுககாடடுகிறது அவனது சாதனைப பயிறசியில **உருவம் அருவம்** ஆகிய இவவிரணடும அவனுடைய அததியாதம எழுசசியினகண இரணடு இறகுகளாக உதவிவநது, பயனளிககும வகையில பரத பரம இயஙகி இவறறின ஆறறலகள ஒருஙகு சோநது பூரண பரமாாததததை அவனுககுப புலபபடுததி, **பரம் பொருளின** ஆதிமூலமான சகதியைச செயலிற புகுததி வெளிபபடுதத வியலும ஓா உயாநத நிலைககு அவனை உநதிச செலுததுமெனபதை முனனறிவுகொணடு உணா கினறன. முககியாமிசஙகள மடடிலுமனறி, அவனதுசாதனை யினகண ஒவவொரு நிகழசசியிலுமே அவவாறறலகளின

இருபடித்தாம் உண்மையையும்—அவை ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய உறவுடன் இயங்கிக்கொண்டு வருகின்றன என்பதையும் உணர்ந்தவனாகிறான். ஒரு **அருவப் பொருள்** மேல்நின்றே அவனது சுபாவத்தை ஆட்கொண்டு நடத்துகிறது, அன்றி அவனுள் ஊடுருவி ஆழ்ந்து நிலைத்து இலங்குகிறது ; ஒரு **தெள்ளொளி** மேலிருந்திறங்கி அவனது மனத்திலும் பிராண சக்தியிலும்—ஒவ்வொரு ஜீவாணுவிலுமே—வியாபித்து அவற்றை அறிவில் பிரகாசஞ் செய்து, அவித்தையைச்சார்ந்த அனைத்தையும் வெளிக்கொணர்ந்து தூய்மைப்படுத்தி, அன்றி அழித்து, அன்றிப்பொலிவுற உருமாற்றி, அவனையே அவனுக்கு—அவனில் ஒடுங்கிப் பதுங்கி நின்ற எல்லாச் சேஷ்டைகளும் உட்பட—தெளிவின் புலப்படுத்துகின்றது ; ஒரு **பேராற்றல்** அவனுள் தாரையாகச் சொரிந்து கடல்போல் பொங்கிப் புகுந்து அவனிலும் அவன் உறுப்புக்களிலும் இயங்கி அனைத்தையும் சுணர்த்துருக்கி, புதிப்பித்து,புதுவடிவாக்கி முழுதிலும் உருமாற்றம் இயற்றுகின்றது ; ஒரு **பேரின்பம்** அவனைத் தாக்கி, தொல்லைக்கும் துணிக்கும் இடமேயில்லாமற் செய்து, துன்பம் என்பதையே **திருவருளின்பமாக** மாற்றுகிறது ; வரையற்ற ஒரு **பேரன்பு**, சகலப் பிராணிகளுடனும் அவனை இணைக்கின்றது, அல்லது, பிரிக்கவே முடியாத அன்னியோன்னியத்தையும் சொல்லற்கரிய இனிமையையும் எழிலையும் அவனுக்குத் தோற்றுவித்து, இசைகேடான இம்மண்ணுலக வாழ்க்கையின்கண்ணும் தனது நிறைவின் நியதியையும் அளவில்லா உவப்பையும் பதிக்கத் தலைப்படுகிறது. இவையெல்லாம் அனுபூதிகளினின்றும் நமக்கு இப்போது விளங்குவது என்னவெனின் : பரமார்த்தமான **ஒரு சத்தியம், ஒரு தர்மம்,**—இவ்வுலகில் நன்மை தீமை என்பவை லோபத்தன்மையிலும் அசத்திய திருஷ்டியிலும் ஒவ்வொன்று கற்கப்படுகின்றனவெனத் திருத்தமாக அறிவுறுத்தியதோடன்றியும், காத்து நின்ற் ஒரு சிரேஷ்டமான மங்களத்தைப் புலப்படுத்தி அதைச் சாதிக்கும் உபாயமாம் சமரசத்தை வலியுறுத்தி

அம மஙகளம் சோதுாககி இலஙகி நிலைததறகுதவும செயல திறமையையும உணாசசியையும அறிவையும எடுததுக காடடிய தெனனலாம ஆயினும, இவவெலலா அநுபூதி களினகணணும அவறறிறகுப பினனிலையிலும, ஒரு **பரம் பொருள்**—இவையனைததுமானவன, ஒளியைச சொரிப வன, முறறறிவுடை வழிகாடடி, ஓா ஆறற லாணடவன, ஒரு பேரினப வளளல, ஒரு நணபன துணைவன தநதையுநதாயு மானவன, உலக விளையாடடில கூடடாளி, தனனைமுறறும வயபபடுததியவன, தனதானமாவின அனபுககுரியவன, காதலன—இலஙகிக கொணடிருபபதைச சாதகன உணா கிருன மானவன உணாநத உறவுகளெலலாம ஜீவனுக கும கடவுளுககும ஏறபடடுளள உறவினகண அடஙகப பெறறன வெனபதை யறிகிருன. ஆயின அவை, அதிமானுஷ அறிவுநிலைகளைசசாா இவாநதுகொணடிருக கினறன; இறை இயலபில அமைநதுவிளஙக அவனை வலியுறுததுகினறன.

எனவே, வேளவி இயககம முதிாநது வருஙகால **வேள்வித் தலைவனும்** ாசன இவவகைககளில சாதகனுககுத தனனை வெளிபபடுததுகிருன எனபதாம் இவவெளிபபாடு எநதக கணததிலாவது தலைபபடுதல கூடும. **கர்மத்தின் தலைவன்** சாதகனது காமததின பொறுபபை எந்த வடி வததிலாவது ஏறறு, தனது **இருப்பைப்** புலபபடுத்தும் பொருடடு அவனையும அவன புரியும செயலகளையும மேன மேலும நெருககி விரைவுபடுததுகிருன. காலக கிரமததில, கடவுளுடைய எலலாத தனமைகளும—தனிததனியாகவோ, கலநதோ, ஐககியபபடடோ—தமமை வெளிபபடுததி ஒருப படடு இயஙகுகினறன. இறுதியில இவவெலலாவறறின வாயிலாகவும, பரிபூரணமான **சத்வஸ்து** சுடாவிட டிலஙகு கிறது. அவிததையைச சாாநத மனம இதை அறியமாட டாது. அததியாதமவளம்பெறற உணாசசிககும் விஞஞான அறிவு வாயககபபெறற தெளளொளிககும இது விளஙகும, இவை தறபோதஙகொணடவையாதலின.

அஃதங்ஙனமாக; ஆள் உருவாய்த் தோன்றுவது ஒன்று, தத்துவங்கள் ஆற்றல்கள் என்பவற்றின் பிண்டத் தொகுப்பான குண ரூபமாய்த் தோன்றுவது மற்றொன்று. இந்த விசித்திரப் பாகுபாடுற்ற இரு நிலைமைகளும் அமைந்தவர்கள் நாம். ஆதலின், ஒருங்கே **உருவனாகவும் அருவனாகவும்** இலங்கும் **இறைவன்**, ஒரு பரமோத்கிருஷ்டமான **சத்தியமாகவோ சைதன்னியமாகவோ புருஷனாகவோ சக்தியாகவோ ஆனந்தமாகவோ பிரேமையாகவோ** தன்னை வியக்தப்படுத்தித் தனது ஆதரணையில் நம் இரு தன்மைகளையும் ஏற்கப் பெறுமாறு நம்மைத் தகுதிப் படுத்திக்கொள்வது நம் இலக்காம்; அதுவே நம் தியாகச் செயலைச் சாதித்தற்குற்ற நிபந்தனையாம். எந்த **வஸ்து** இவ்வகைகளில் தன்னை நம் அநுபவத்திற்கும் திருஷ்டிக்கும் வியக்தப்படுத்தியதோ அதனுடன் நம் வாழ்க்கையை ஒருமைப்படுத்துவதே இதைச் சாதித்தல் என்பதாம். இந்த ஒருமைப்பாடு மூன்று தன்மைகளில் அமையும். ஒன்று: அத்தியாத்ம உட்பொருளில் இரண்டறக் கலந்து நிற்பது; **பரமாத்மாவின்** சத்திலும் சித்திலும் ஒருமைப்பட்டு ஆழ்ந்து உறைவது மற்றொன்று; மூன்றாவதாய அமைவது: உபகரணமாம் ஜீவனது இயல்பு அந்தப் **பரமாத்மாவின்** இயல்பேபோல் இயங்குவதினின்றே, அன்றி அவ்வியல்புகளும் ஒருப்பட்டு இயங்குவதினின்றே ஏற்படும் கிரியாத்மகமான ஒருமைப்பாடாம். முதலாவதில், அவித்தையிலிருந்து விடுபெற்று **அழிவற்ற உண்மைப்பொருளில்** இரண்டறக் கலந்து நிற்பது—மோக்ஷம் அல்லது **சாயுஜ்ஜியம்** என்பபடுவது; இதுவே, ஞானமார்க்கத்தில் வழிபடுவோரின் குறிப்பான குறிக்கோளாம். இரண்டாவதில், ஆன்மா ஈசனோடோ ஈசனிலோ வதிந்துறைவது—**சாமீப்பியம் சாலோகம்** என்பபடுவது; இதுவே, பேரன்பையும் பரம பதத்தையும் இலக்காகக் கொண்ட பக்தியோகிகளின் தீவிர நோக்கமாம். மூன்றாவதில், ஒருப்பட்ட இயல்போ உவமித்த இயல்போ வாய்ந்தியங்குவது, அஃதாவது, **ஈசன்** எப்படிப் பரி

பூரணனே அப்படியே ஜீவனும் பரிபூரணனாயிலங்குவது ; இதுவே, ஆற்றலையும் நிறைவையுமோ, அன்றி இறைபணியையும் தொண்டையுமோ உன்னத நோக்கமாகக் கொண்ட காம யோகிகளின் இலக்காம். பற்பல வடிவங்களில் தன்னைத்தான் வெளிப்படுத்தும் **ஈசனது** ஏகத்துவத்தில் இம்மூன்றும் தினைத்துணையும் குறைவற ஒன்றுகூடி ஒருங்கே யிலங்குமாறு இவ்வுலகில் நிலைநாட்டப் பெறுவதே **பூரண யோகத்தின்** முழுமுடிவாம், அதன் முப் பாதைகளின் குறிக்கோளாம், அது கூட்டிய மூவகை வேள்வியின் விளைவாம்.

ஆகவே, இப்போது தேர்ந்ததென்னெனின்: இரண்டற ஒன்றுபட்ட அநுபூதியினால் வீடுபேற்றை எய்தி ஜீவாத்மப் பொருளைப் பரமாத்மப் பொருளாக மாற்ற வியலும் ; நம் சைதன்யத்தைத் திவ்விய சைதன்யமாக்குதல் கூடும்; அநாத்மநிலை நீங்கி அத்தியாத்மப் பேரின்பப்பெருக்கில் திளைக்கலாகும், அல்லது ஆனந்தமய **சத்தையில்** சாசுவதமான சாந்தியைப் பொருந்தலாகும் ; ஆன்மா தனக்கியல்பாயமைந்த ஒளியுலகில், இன்புலகில், சுதந்திர பூமியில், ஐக்கியப் பிரதேசத்தில் தடையற்று வன்மையாக உலவி விளங்கி, இந்தக் கீழ்ப்பட்ட அஞ்ஞான இருளில் மீண்டும் எவ்வகையிலும் விழாது, துரத்தப்படாது, **பரமாத்மாவின்** அருட்பிரகாசத்தில் ஆழ்ந்துறையும் நிலையைத் திண்மையாகச் சாதித்தல் கூடும். இவையெல்லாம் அப்பாலுள்ள ஏதோவொரு வேற்றுலக வாழ்வில் சாதிக்கப் பெறுவது மாத்திரையன்றி, இங்கே நாடி இங்கே காணக் கிடைக்கவேண்டுமாகையின், **திருவருள் உண்மையைக்** கீழ்க் கொணர்ந்து, அவதரிக்கச்செய்து, ஆன்மாவின் இயல்பான தன்மைகளாம்—ஒளி, களிப்பு, கட்டின்மை, ஒன்றிப்பு ஆகிய வற்றை இவ்வுலகிலேயே நிலைநாட்டினால் மாத்திரையே அஃதியலும். நம்தான்மாவேயன்றி நம் கருவி கரணங்களும் **புருஷனோடு** ஒருமைப்பட்டு நம் அபக்குவமான இயல்பு இறையியல்பின் தன்மையாக, படிவமாக, மாறுதல்

பெறவேண்டும்; நம்முடைய மங்கலான, உருக்கெட்ட, உறுப்பழிந்த, முரண்பாடான பிரவாதத்தனங்கள் அவித்தையினின்று விலகி, அந்தத் **திருவருளின்** ஒளி, அமைதி, இன்பம், இசைவு, விரிவு, திறமை, தூய்மை, நிறைவு ஆகிய இவற்றின் இயல்பில் துலங்கவேண்டும்; கடவுள் வெற்றியை ஏற்பதற்குரிய பாத்திரமாதல் வேண்டும், கடவுளது **இச்சா சக்திக்கும் ஸத்தாசக்திக்கும்** கருவியாதல்வேண்டும்; **திருவருள்** அன்பும் இன்பும் எழிலும் பரவச்செய்தற்குரிய சாதனமாதல் வேண்டும் என்றே, காலவரைக்குட்பட்டுக் கண்டமாயிருக்கும் நம்மை **அழிவற்ற அகண்டப் பொருளுடன்** இணைத்து—இந்த இணைத்தலே **யோகம்** எனப்படுவது—நாம் தற்போது அமைந்திருக்கும், அன்றி அமைந்திருப்பது போலக் காணப்படும் நிலை முழுவதையும் இழையளவும் நீங்காது உருமாறச் செய்வதே நாம் இப்போது சாதிக்கப் பூண்டிருக்கும் அருஞ்செயலாகும் என்றறிக.

எண்ணிறந்த மாறுதல்கள் சாதிக்கப் பெற்றாலன்றி இத்தகைய கடினமான முடிவை எய்தல் இயலாதென்பது வெளிப்படை; நம் நினைவு முழுவதும் அடியோடு பிறிதொருவகையில் இயங்கி, நம் சுபாவம் முழுதும் அசாதாரணமான ரூபாந்தர பரிணாமம் அடைந்தாலன்றிக் கைகூடாதாம். நம் உடல் உயிர் ஆவி அனைத்தும் உயர்த்தப்பெறுதல் வேண்டும்; தன்னுடைய கரணங்களிலும் குகையிலும் கட்டுண்டு கிடக்கும் உணர்வு, இவற்றின் பந்தங்களினின்று நீங்கி, **கேவல உணர்வில்** ஓங்கித் துலங்கவேண்டும்; ஆன்மா, ஒரு பேரின்ப வடிவமான **அதித ஆன்மாவை** நோக்கிக் கதித்தல்வேண்டும்; மனம், ஒளிமிய **விஞ்ஞானத்திடை** உந்துதல்வேண்டும்; பிராணன், பரந்த ஒரு **சிரேஷ்டப் பிராணனாக** மாறித்துலங்க வேண்டும்; ஒளிமயமான தேகமும், இளக்கம் பொருந்திய தனது ஊற்றுக்கண்ணாயுள்ள தூய்மையான **ஆத்மப் பொருளுடன்** கலந்துருகக் கலத்தல் வேண்டும். ஆயின், விரைவான ஒரே எழுச்சியில் இவ்வனைத்தையும் ஒருங்கே சாதித்தல் இயலாததாகலின்

வேளவி விணணோரைச சாரும வகையைக குறிதது வேதத
தில விளககிய வணணம—உசசியிலிருநது உசசிககுத தாவி
ஒவவொரு முனையிலும ஊனறி நிலைதது இனனும கடகக
நிறகும எணணறற முனைகளைக கருததிலிருததி மேற
செலலலவேணடும எனறுகொணடிருககுமபோதே, நம
எழுசசியினகண எனனெனன இலாபஙகள கைகூடப
பெறறேமோ அவை, கீழககடநத பூமிகளில பதியப பெறும
பொருடடுச சறறே கீழிறஙகிப பாரததுககொணடே செலல
வேணடும. நாம வெனறு வசபபடுததிய ஒவவொரு சிகரத
திலும உனனிதது நினறு, அதுவரையிற கைவரப பெறற
அறிவையும ஆறறலையும மானிட வகையில கீழியஙகும
செயலகளில புகுததறபொருடடுச சறறே திருமபவேணடும.
உயாவில ஒவாது ஜொலிததுக கொணடிருககும **திரு
வொளியைக்** காணபபெறுவதும, அதறகேறப, தாழவில
நம ஒவவொரு பகுதியிலும—புதைபபடடுக கிடககும உணா
வின அகாதமான குகைகளிலும—மறைநதுநினற அதே
ஒளி வெளிததோனறலும உடனிகழதல வேணடும. மாறு
தல பெறுதற பொருடடு மேறகொணட நம உழைபபாம
இநத “ ஏறுதல இறஙகுதல ” எனும புணணிய யாததிரை,
தவிாகக முடியாத ஒரு பெரும போா புரிதலை யொககும.
நமமோடு நாமும, நமமைச சூழநதியஙகும எதிரிடை
ஆறறலகளோடும நடததிககொணடுவரும இநதப போருககு
முடிவுமுணடோவென, அது நிகழநது கொணடிருககும
வரையில தோனறிக கொணடிருககும. காரணம அஞ
ஞான இருளில பலகால தோயநது நினற நம இயறகை
யனைததும, மாறுதல இயறறுவதைத தலைககொணட ஆறற
லுடன மீடடும மீடடும போராடிககொணடே யிருககும ;
மாறுதலடைதறகு இணஙகாத அதன சோமபல தனமைக
கும கடுமையான எதிாபபுககும, தனனைசசூழநது இயறகை
யில வேரூனறி நிலைததுளள ஆறறலகளில பெரும பாகம
உதவியாக இயஙகிககொணடே யிருககும். அவிததையைச
சாாநத ஆறறலகளும ஆதிபததியஙகளும தம சாமராஜ

ஜியததை எளிதில இழககா இடநதரா வாதலின இஙஙனம நிகழகினறது.

நமமை முழுவதும ஒரு சீரிய **உண்மைககும ஒளிக் குமோ, திருவருட்பொழிவுக்கும் பேற்றுக்குமோ** திறநது கொடுததறபொருடடுப, பககுவபபடுததிக கொளளுமவரை, பெரும பிரயாசததுடன நமமைத தூயமைப படுததிக கொளளும கால அளவு தொடககததில நீணடதாயும மிகவும தொலலையும துனபமும தருவதாயுமிருததலகூடும. நம நடுபபாகஙகளை இசைபபடுததித **திருவருளொளிக்குத்** திறநது கொடுகக வியலுமாயினும, நம மனப பிராண தேகஙகளின் சகலப பிரவாததிகளும நம வியகதி அமைப புககுறற பலதிறபபடட பிணககான அமிசஙகளும அவய வஙகளும மாறுததறபெற ஒபபுககொளவதறகுப பலகாலம பிடிககும ; அனறி ஒருகால ஒபபுககொளளினும, இம மகததான மாறுதலை இயறறுவதாம—கடினமாயினும முழுச சகதியையும கவனததையும வறபுறுததுவதுமான இககாரியததைப பொறுபபுடன தாஙகிநிறக இயலவதறகு மேலும வெகுகாலம பிடிககும. இததகைய மாறுதல பெறுமபொருடடு நமமில எலலாப பகுதிகளும இணஙகுமாயினும, இதுவரையிற புரிநத எலலாப போராடடஙகளை யும எஞசிய மிகமிகக கடுமையான ஒரு போராடடததில இனியும ஈடுபடடே தீர வேணடியிருககிறது எவவெனில், நாம கோருவது எளிதிலவாயககககூடிய ஏதோ ஒருவகை ஞானவிளககம மடடிலலல ; மறறெனனில, நமககுத தற போது அமைந்துளள உணர்வு அறவே யகனறு இறுதியாக விஞஞான ஒளியில மாறி நினறு, கடவுள உணமையை அதன சகல கலைகளுடனும நமமில நிலை நாடட உறுதி பூணடுளளோம , இதைச சாதிககும பிரயததனததில நாம முனையுஙகால அஃதீடேற வணணம அபபோதுளள அஸதிரமான சிருஷடியிலமைநத வியாபக ஆறறலகள எதிரததுநிறகு மாகையின அவறறைத தாககிப புரிய வேணடிய நமது போர பெரும போராகும.

இபபோராடடஙகளில வெறறிபெறறு நம் கருததைச

சாதிததறபொருடடே, நமமை அதிகரிததுநினற **பரம் பொருள்** தனது முழு ஆறறலுடன நமமில தடையறறு நிறைவாகச செயல புரியும வணணம அதைப பணிநது சரணடைதல இனறியமையாததாம. நம சரணாகதி எவவள விறகு விருததி பெறுகிறதோ அவவளவிறகு நம வேளவிச செயல எளிதாகிறது ; அதை எதிாததியஙகும ஆறறலகள வலியிழககினறன, ஊககமிழககினறன, உதவிககருவிகளை யிழககினறன. மாறுதல இயறறுவதறகுத தறபோது எது கடினமாகவோ அசாததியமாகவோ காணபபடுகினறதோ அதை நிசசயமாகச சாததியமாககுதறபொருடடு, இருவகை உள மாறுதல நமமில ஏறபடுமாயின பெரிதும உதவா நிறகும. அவையாவன : சஞசல மனததின அலைவிலும, இநதிரிய வேடகையின கொநதளிபபிலும, தூல உணா வின இருளிலும—* மறைபடடு உளளீடாயுறையும நம சைததியபுருஷன மறைவினீஙகி வெளிவருவதாம நிகழசசி ஒனறு ; மறறொனறு, இதனபயனாக, திருவருட சநநிதி வீடுபேறறையளிககும ஒளியுடனும வீறாடடும ஆறறலுட னும பெரிதும தடைநீஙகியதாய நம நடுவுளளிலமைநது, வளமபெறறு, நம எலலாஉணாவு நிலைகளிலும—ஜடபாகங களிலுமே தனது ஒளிக கதிாகளைப பரபபுவது. இவவிரண டில, நாம தலைககொணட மாபெரும தேட்டததினகண முழுதும ஈடுபடடு நம வேளவி நீககமற நிறைவுறறதெனப தறகு அறிகுறியாவது ஒனறு, மறறொனறு, நம் வேளவி இறுதியாக இறைவனால ஏறகபபடட தெனபதறகு அறி குறியாம.

---

* இம்மூனறு ஆறறலகளின குழபபமான கலபபையே நம ஆனமா எனறு தறபோது நாம கருதுகினறோம.

அத்தியாயம் 5

வேள்வி யேற்றம்

அறிவியக்கம் : உள்ளுயிர்

நாம புரியும ஆபபணமாம "வேளவி", எஙகும நிறைநத **பரம் பொருளுக்கேயாம்.** *அபபொருளைப பறறிய பூரண ஞானததிறகுப பறறுக கோடாய அமைவது : காமஙக ளனைததையும, பகதிப பூசனையையும, ஞானம முழு வதையும ஆபபணம புரிவதே. ஆபபணததின வடிவம இமமூவகைததேயாம காமஙகளை நாமவேளவியாயளிததல எனறு சொலலுமபோதும, நம புறசசெயலகளை ஆபபணம செயதல எனற கருதது மாததிரமலல, நம இயஙகாறறல அனைததையும ஆபபணம செயதல எனபதாகும, ஒரே பலிபீடததில நம உள வெளி இயககஙகள முழுவதை யும சமமாக நிவேதனம செய்தல எனபதாம. வேளவி வடிவமாய் நாம புரியும காமஙகளின உடபொருள, நமது பரிபககுவததின பொருடடு மேறகொளளும ஆதமபபயிறசி எனபபடும. இதன பயனாக, நமது மனம இதயம இசசை புததி உயிா உடல ஆகிய இவறறின இயககஙகள அனைத தும, மேலிருநது சொரியும* **அருளொளியின்** *உணாவுட னும விளககததுடனும இலக வியலும எனும நமபிக கையை நமமுள உணடுபணணும. கடவுளுணாவின ஒளி நமமுட பெருகியவுடன,* **விசுவ வேள்வியின் நாயகன் பால்** *நமது உயிரை அணமைபபடுததி நமது அததியநத அநத ராதமாவிலும அததியாதம உடபொருளிலும அவனுடன ஒனறிபபை உணடுபணணும. வாழககையின பரமாாததம இதுவே எனபதைப பணடைய வேதாநத உபதேசஙகளின நுடபக கருததினால அறியலாம. இஃதனறியும, நமது*

இயற்கையைக் கடவுள் இயற்கைபோல் ஆக்குவதனால் நம் இயக்கங்களிலும் கடவுளொன்றிப்பை உண்டாக்க வுதவும் என்பதே, வேள்வி என்பதன் இலக்கணத்தை மறைமொழிகளால் உணர்த்திய தீர்க்கதரிசிகளாகிய வேத முனிவர்களின் உட்கருத்தாகும்.

மனத்தால் செலுத்தப்பட்ட வாழ்க்கையினின்று அத்யாத்ம ஜீவனுக்கு விரைவில் மாறி விளங்கும் தன்மையைக் குறித்துப் பூர்ண யோகத்தின் கருத்து இஃதாயின், இன்னும் மாறுதலடையப் பெறாத நம் மானிட இயல்புக்குப் பொருந்திய பிரவர்த்தனங்களைக்கொண்டு நம் வாழ்க்கையையும் செயல்களையும் கையாள்வது எங்ஙனம் என்னும் திகைப்புறுத்தும் ஒரு கனமான பிரச்சினை எழுகின்றது. எழவே, உயர்ந்த ஓர் அறிவை நாடி எழுதல், அவ்வறிவின் ஆற்றல்களைக் கொண்டு நம் மனப் பிராண தேகங்களின் பிரவர்த்தனங்களை ஒருவகைத் தொழிற் படுத்தல் எனும் இவை நம் யோக முறையின் முக்கிய கருத்தாகும் என்பதை ஏற்றவர்களானோம். இதை ஈடேற்றும்பொருட்டு ஆன்மா உடனடியாகச் செய்யவேண்டிய கருமங்களுக்கு, இம்மண்ணுலக வாழ்க்கையையே நிலைக்களனாகக் கருதியிருக்கின்றோமே யல்லாமல் வேறெங்கோ எதையோவல்ல என்பது நமது கொள்கை. எனவே, நமது நோக்கம் உருமாற்றம் செய்வதேயன்றி உபகரணமாகிய நமது ஜீவனையும் நமது சுபாவத்தையும் அழிப்பதென்பதல்ல. ஆயின், நம் தற்கால இயக்கங்களின் கதிதான் என்ன? அறிவின்பொருட்டும் அறிவின் வெளிப்பாட்டின் பொருட்டும் உழலும் நம் புத்தியின் அலட்டுக்கள், நம் உள்ளக்கிளர்ச்சிகள், புலன் பொறிகளின் சேஷ்டைகள், வெளிப்பிரவர்த்தனங்கள், மக்களைப்படைத்தல், பொருளீட்டல், பிறரையும் வஸ்துக்களையும் வாழ்க்கைத்திறத்தையும் உலகையும் இயற்கையின் ஆற்றல்களையும் வயப்படுத்தக் கருதல் ஆகிய இப் பலவகை இயக்கங்களின் கதி என்னாம்? இவற்றையெல்லாம் துறந்து இவைகட்கு மாறாகத் தனது உண்மை நிலையையும்

சொரூபத்தையும் அறியவல்ல ஞானவிளக்கம் பெற்ற உணர்வமைந்த ஒரு புதிய வாழ்க்கையை மேற்கொள்வதா? அல்லது புறத்தோற்றத்தில் மட்டும் தற்போது அமைந்து நிற்கும் வண்ணமே விட்டுவிட்டுச் செய்தொழில் வகையில் ஒரு வித உள்ளொளியைப் புகுத்தி அவற்றை உருமாற்று வதா? அன்றி ஆதியில் மானவன் தனது விலங்கியலபின் பிராணமய இயக்கங்களில் பகுத்தறிவு, சிந்தனைச் சக்தி, பண்பட்ட உள்ளக்கிளர்ச்சி, பாகுபாடுற்ற மதித்திறன் ஆகிய தன்மைகளைப்புகுத்தி மனோமயனாய விரிவடைந்து மாறி நிற்றற் பொருட்டுக் கையாண்ட வகை, உணர்வின் இயல்பை அறவே மாற்றியமைத்து அவ்வியக்கங்களின் திருஷ்டியை விசாலப்படுத்தி அவற்றைப் புது வடிவங்களில் இயங்கச் செய்வதா? அன்றி அவற்றை ஓரளவே விலக்கி, அருள் ஒளியில் மாறிநிற்க வியலும் பகுதிகளை மட்டும் ஆதரித்துக் காத்து, ஏனைய பகுதிகளின் பொருட்டு—அவற்றின் ஆசரணை யில் மட்டுமன்றி உள் திருஷ்டியிலுமகூட—பந்தங்கள் நீங்கப் பெற்ற ஆன்மாவுக் கமைந்த ஒன்றிப்பு விரிவு அமைதி இன்பம் ஒற்றுமை எனும் இவை பொருந்திய ஒரு புது மாதிரி வாழ்க்கையமைப்பை உண்டுபண்ணுவதா? எனவே இன்னோரன்னவற்றில் எது தக்கது எனத் தோந்தெடுக்கும் பிரச்சினை பெரும் பிரச்சினையாகும் மானவத்தன்மையி னின்று திருவருட் பேற்றினகண் நடத்திச் செலுத்தும் யோகவழிபாடு என்னும் யாத்திரையின் பாதைகளைத் தேடிக்காண முனைந்துழன்றவர்களின் சிந்தனையை மிக வேகமாகக் கலக்கிவந்த பிரச்சினைகளில் இஃதொன்றும்.

இப்பிரச்சினையின் பொருட்டு அளிக்கப்பட்ட உபாயங் களுக்கு அளவேயில்லை. தவிர்க்கமுடியாத மிகச்சிறிதளவு நீங்கி, எல்லாவகையிலும் வாழ்க்கைப் பற்றையும் செயல் புரிவதெனபதையும் அறவே அகற்றி நிற்பதே சிறந்த உபாயமெனத் தோந்தனர் ஒரு சாரார். நிகழும் வழியே வாழ்க்கையின் வகையை யேற்று, ஆயின் அதன் இயக்கங் களை ஊக்கி உயர்த்தும் ஒரு புதிய திருஷ்டியை அதனகண

புகுததுவதே நலம எனறனா பிறிதொரு சாராா. இவா கருததில இவவியககஙகளை தோறறததில மாததிரம பழைய வகையில காணபனவேயனறி உணமையில அவறறின உததேசம மாறி அமையப பெறறது எனறும, அதனுல அவறறின உடபொருளும முனபோலனறி வேறுவகைத தெனவுஙகொளவா. மறறெருரு சாராா, உலகை வெறுததுத துறவறம பூணுவதோ அனறி உளவாழககைபூணடு மெயம மறநது ஆனநத பரவசததில ஆழநதுறைநது நிறபதோ உததம உபாயமெனறனா , ஆயின **பூரணயோக** வழிபாடடு முறைககு இவா கொளகை சறறும ஒவவாதெனபது வெளளிடை. ஏனெனில, பூரணயோக நெறியில கடவுளை உலகில சாடசாதகாரம செயயவேணடு மாதலின, உலக இயககஙகளை அலடசியம செயவதோ செயலபுரியாது வாளா விருபபதோ பயன தாராவாம. இவை நிறக ; சறறே கீழத தரததில, 'பணடைக காலததில தெயவப பறறுக கொணட வாகள விதிதத வகை யாதெனின கடவுளைத தேடுதற கும, கடவுள தொணடிறகும, கடவுள ஆராதனை வழிபாட டிறகும இவறறின சமபநதமான ஏனையவறறிறகும பொருநதிய காரியஙகளை மடடும செயவதையும, அனறி இவைகடகுத துணையாக ஐதீகததினுல வநத சமயக கொளகையும சாததிர நூலகளும விதிதத முறையில சாமானிய வாழககை யமைபபுககு இனறியமையாத செயல களைத் தெயவ பகதியுடன செயவதையும ஏறறு நிறபின சாலு மெனபதே. ஆயின கடவுள வாயிலாகத தடையறறு இயஙகித தனது முறறுபபேறறைச சாதிகக நாடும ஆனமா வுககு இவவிதியைக கடைபபிடிததல, கேவலம புறவொழுக கததின நியதிமுறை மாததிரமே யாகும. அனறியும இது, சாமானிய உலக வாழவு நீஙகி அதிதமான வாழவை எயதுவ தொனறையே முககியமான குறிககோளாகக கொணடவாகளுககு இநத நிலைமாறும இயககததில ஏறபடக் கூடியகஷடததைக கடபபதறகு, வெளிபபடையாக உதவிபுரியும தாறகாலிகமான உபாயம மாததிரமேயாகும.

சமுதாயமான நோககம கொணட **கீதை** அருளியபடி, **உண்மைப் பொருளில்** வதியும முகதஜீவியும வாழககை வழியமைநத எலலாக காமஙகளையும செயவதே, பூரண யோகததில மருவி நினறோர கடைபபிடிததறகுரிய நிபநதனை யாகும இவவாறு செயதால மாததிரமே மாமமான **திருவுளக்குறிப்பால்** செலுததபபடடு நிகழும பிரபஞசபரிணமம எனனும செயல தளராது இடாபபாடினறி ஈடேறுமென, **பகவத்கீதை** வறபுறுததுகினறது ஆயின இதைச செயவதில தறபோது நிகழநதுவரும வணணமே அவிதயை யின வழிகளைச சாாநது அஞஞான மரபுகளிலேயே எலலாக காமஙகளையும புரிவோமாயின, நமது உடசொரூபததில மடடும ஒருவகைப பயன விளையுமேயனறி வெளிவாழககை யில, உலகின மநதமான அநதி வெளிசசததில நிகழும காமஙகளை ஏகதேசமான ஒா உளளொளியின உதவியினால செயயப பிரயததனிபபதாகும ; நிறைவுறற உளளுயிா தனது தெயவத தனமைககுச சறறும பொருநதாத குறை பாடுறற ஒரு உடலமைபபின வாயிலாயத தனனை வியகதப படுதத முறபடுவதாகும எனவே, தெளிவறற அநிசசய மான ஒரு விதிவகையை அநுசரிகக நேரும. எனினும இநத நிலைமாறுமியககம் நீணடகாலம நிகழவேணடி யிருககுமாதலின, சிறிது காலததிறகாவது—மறறொரு சிறநத உபாயம புலபபடுமவரையிலாவது — இததகைய ஏதோ ஒரு முறையைக கையாள வேணடியேதானிருககும. ஆகவே நமது உளளுயிா தன திவவியத தனமைகளை உடல சேஷடைகளினமேலும உலகினமேலும வலியுறுத தும சகதி வாயககபபெறும வரையில நிலைமை இவவாறே யிருககும. ஆயின இதை ஒரு தாறகாலிகமான அவஸதை யாக மடடும கொளளவேணடுமேயனறி நமது கடபபுவழி யின இறுதி முடிவாய்க கருதல தவறுகும

இககாரணம பறறியே இபபிரசசினையைத தீாககும் பொருட்டு நீதி சாஸதிரம அளிககும உபாயமும போது மானதாயிலலை. ஒரு நீதிசாஸதிரவிதி இயறகையின ஆறறல

களாகிய புரவிகளின வாயகருள கடிவாளததைபபோல அமைநது அவறறைப பிரயாசததுடன வயபபடுததுமட்டில பயன படுமேயனறி இயறகையை உருமாறறவியலாது. இயறகையின தனமைகள மாறபபெறருலனறி, திருவருள தறபோததினின்றெழும ஞானஙகளேத தடையறறு நிரப பயமாயச சாதிககும திறன இராது. அநத நீதிசாததிர விதி செயயககூடியதெல்லாம, சில வரமபுகளேபபதிததது அதா மததிற புகுததும பேயை அடககிப பணியசசெயது ஏகதேச மானதும நிசசயமறறதுமான ஒரு வகை அரணே நமமைச சுறறி அமைபபதேயாகும இதுவோ இதுபோனற வேறெ துவோ ஒரு உபாயததைத தறகாபபின பொருட்டுச சிறிது காலமாவது மேறகொளளுவதே சாதாரண வாழககையி லாயினும யோக வாழககையிலாயினும இனறியமை யாதது. ஆயின யோக வாழககையில அது, நிலேமாறும அவஸதததையைச சுட்டுகினற அளவோடுநிறகும. அடிப படையான மாறறம அடையப பெறுவதும அததியாதம வாழககை தூயமையாய விரிவுறப பெறுவதும நம குறிக கோளாகும இதைச சாதிகக வேணடுமாஞல மேறசுட்டிய வகைகளேக காட்டிலும தீரககமான ஒரு உபாயததைக கொளளுதல வேணடும. கேவலம நீதி முறைகள விதிக கும வரமபைக கடநது வனமையாக இயஙகும ஒரு தெளி வான தததுவததைத தோநத தெடுததல அவசியம. அகததே ஞானவாழககை பூணடு புறததே அறநெறி வாழககையில ஒழுகி நிறறலே போதுமான தெனபதையே சமயஙகள சாதாரணமாய நமககுப புகட்டுகினறன. ஆயின இவவுபதேசம, முரணபாட்டை ஒரு வகையிற சரிககட்டும உபாயம மட்டுமேயாம. உளளுயிரையும வெளிவாழககை யையும ஞான வொளியில நிலேககசசெயவதே நம இலட் சியம ; அதைச சாதிகக நாடுவதே நமது பயிறசி முறை ; அஙஙனமனறி உலக வாழககைககும ஆனமாவுககும ஒரு வித சமரசததை ஏறபடுததுவதனறு. விஷயஙகளின சிறப பியலபுகளேத தடுமாறறததுடன மதிபபிடும புனமையான

மானிட புத்தி, அத்தியாத்ம வாழ்விற்கும் அறநெறி வாழ்விற்குமுள்ள வித்தியாசத்தை ஒழிப்பதோடு நில்லாமல், உண்மையான ஞானமும் அறநெறி ஒழுக்கத்தில்தான் அமைந்துள்ளதெனவும் சாற்றுகின்றது. மருண்மையின் இக்கூற்று நமக்குப் பயன்படாது. ஏனெனில், அறவொழுக்கம் என்பது மனத்தின் வயப்பட்டது. மனம் வரையறைப் பட்ட தன்மையது; பிழை நிரம்பியது ஆதலின் சுதந்திர மாய் எப்போதும் ஒளியில் இலகும் சைதன்னியமாகாது, ஒருபோதும் ஆகவுமமாட்டாது. மானவனது முக்கிய நோக்கம் வாழ்க்கை யொன்றேயெனக் கருதும் ஒரு சாரார், அதன் முக்கியாம்சங்களை அவையுள்ளவாறே யேற்று, வாழ்க்கைத் திறத்தை ஊக்கிப் பொலிவுறச் செய்யும் வண்ணம் ஏதோ வொரு வகைத் தெய்வ வெளிச்சத்தையோ போலி அறி வொளியையோ நாடுகின்றனர். இவர்களது சித்தாந்தத்தை ஒருபோதும் அங்கீகரிக்க இயலாது. இதுவுமன்றி, சிலர் பிராணமய இயக்கங்களுக்கும் அத்தியாத்ம உணர்வுக்கும் ஒருவகைச் சீர்கேடான சம்பந்தத்தை யுண்டுபண்ணப் பிரயத் தனப்படுவதே மிகச் சர்தாரணமாகக் காணக்கூடியதாம். இவர் ஒருவகை உள் அநுபூதியைச் சாதித்து இதையே வெளிச் செயல்களுக்கு ஆதாரமாகக்கொண்டு ரசானுபவ வாழ்க்கையிற் பற்றுடையவராயப் புத்தியையும் இந்திரியங் களையும் அவித்தியாப் பிரவாதத்தனங்களில் செலுத்துகின்ற னர். அன்றி மாண்புற்ற இன்ப நுகர்ச்சியே புறவாழ்க்கை யின் முக்கிய நோக்கமெனக் கருதிப் போகங்களில் ஈடுபடு கின்றனர். உள்ளொளியின் அனுமதிபெற்றே இவ்வகை களில் நடப்பதாக மயங்கித் திருப்தி யடைகின்றனர். இம் முறைமை சிறப்புடையதன்றென்பது வெளிப்படை. உள் ளுக்கும் வெளிக்கும் இவ்வகையில் இயைபுபடுத்தக் கருது தல் எப்போதும் பயனளிக்காது, ஆபத்தே விளையும். கடின மான அறவொழுக்கமே பரமார்த்தமெனக் கொள்ளல் கடவுள் உண்மைக்கும் நிறைவுக்கும் எவ்வாறு சிறிதும் பொருந்தாதோ அவ்வாறே இஃதும் பொருந்தாதாம்.

அனறியும, இவையெல்லாம உன்னதமான அதயாதம அநுபூதிகளின சிகரஙகளுககும சாமானனியமான மனப பிராண இயககஙகளின இழிவான உததேசஙகளுககும ஊடாட்டம உண்டாகும பொருட்டு, வழுபபடும மானவ மனம தடவித்தேடும பிழையான உபாயஙகளாகும. ஏக தேசமான உண்மை இவறறில மறைநதிருககக கூடுமாறு லும அததியாதம நிலைககு உயாததபபெறறு உதகிருஷட மான உண்மை யுணாவின உரைகல்லில பரிசீலிககபபட்டு அஞஞானததின அழுககினினறும பிழையினினறும பெயாதுதெடுககபபட்டால மாததிரமே இது ஏறபதறகுரிய தாகும.

எனவே, சுருஙகக கூறின, **விஞஞான மெய்யுணர்வு** வாயககபபெறறு, அவவுணாவின ஆறறலைக கொண்டு பொருட்டோறறஙகளை அவவவறறிறகுரிய நிலைகளில அமைதது, அவறறின உண்மை இயல்பை வெளிபபடுத துவதோடு அவறறில எபபகுதி திருவருட பிரகாசததை நேராக அடையபபெறறதோ அதையும வெளித தோறறு விததால மாததிரமே நமது பிரசசினையைத தீாததறகுரிய உபாயமானதாகும. வேறெவவகையில முயல்வதும தாற காலிகமான உபாயமேயாம என நிசசயமாகச சொல்லலாம. இதைச சாதிககும வரையில அதயாதம அநுபவததைப பெறுவதறகு வழிகாட்ட உதவும ஏதோ வொரு நிய மததைக கடைபபிடிததலே அபாயமறற மாாககமாகும. அனறி அநத உதகிருஷடமான **மெய்யுணர்வு** நமககுமேல நினறு சுயமாக இலஙகு மாறறை அநுபூதியிற பெறும வரையிலோ அல்லது நமமிலேயே உதயமாகும வரையிலோ நமககு வழிகாட்டி நடததககூடிய ஒரு உளளொளியை விடு விதது இயஙகச செயயவேண்டும. ஏனெனில கேவலம புற நோககம கொண்ட ஏனையவை யெல்லாம,—அஃதாவது அததியாதம திருஷடியும உணாசசியும அமையப பெறாத அமசஙகளெல்லாம—உதாரணமாக, புததியின விளககங கள, எடுததுககாட்டுககள, முடிபுகள வீரிய ஆறறலின

பிரேரணைகள், தூண்டுதல்கள், ஸதூல வஸ்துக்களின் பொருட்டு அரை குறையான ஒளியோ பொய்யொளியோ கொண்டுதீர்மானிக்கும்தேவைகள், ஆகிய இவையெல்லாம் சிறிதளவே சிறிது காலத்திற்கே பயன்தரக்கூடியவை; பெரும்பாலும் நமக்குத் தடையாய் நின்று குழப்பத்தை யுண்டுபண்ணக்கூடியவை என்றே சொல்லலாம்

நம் சிற்றுணர்வை இறையுணர்விற்குத் திறந்து கொடுத்தால் மாத்திரமே அத்யாத்ம அநுபவத்திற்கு வழி காட்டிச்செலுத்தும் நியமநெறி கைகூடும். **பராசக்தி** நம்மில் வன்மையாக நிலைகொண்டு இயங்கி நம்மை ஆணையிடுதலை ஏற்றற்குரிய ஆற்றல் வாய்ந்து அவள்வயம் ஒப்படைப்போமாயின் நேரான வழிகாட்டு நமக்கு விளையும் ஆயின் மனத் தோற்றங்களும் பிராணக் கிளர்ச்சிகளும் அகந்தைத் தூண்டுதல்களும் நம்மைச் சூழ்ந்து நெருக்கிக் கொண்டிருக்கும் வரையில் நம் ஒப்படைப்பு திண்மைப் படாது; வழி காட்டு மிடத்து ஐயமுண்டாம். இவை நம்மை வஞ்சித்து எளிதில் மித்தியானுபவத்தில் புகுத்தும். இந்த ஆபத்தைத் தடுப்பதற்கு ஒரே வழியுண்டு. பெரும்பாலும் 'சயலற்று', ஏறக்குறைய முழுவதும் மறைந்து நம்முள் ஏற்கெனவே குடிகொண்டிருக்கும் **சைத்தியபுருஷனை** — நம் அத்தியந்த அந்தராத்மாவை—வெளித்தோன்றி இயங்கச் செய்வதே அவ்வொரு வழியாம் நம்முளிருந்து வெளி யிற் கொண்டுவரவேண்டிய ஒளி இதுவே. அவித்தையின் முற்றுகையிலிருந்து நாம் இதுவரை மீளவில்லையாதலின், இறைவனை நாடும் இயக்கத்தில் **மெய்யுணர்வு** இதுவரை நம்மை யாட்கொண்டு செலுத்தவில்லை யாதலின், நம் அந்தராத்மாவின் இவ்வுள்ளொளி யொன்றே நம்முடைய ஞான விளக்கத்திற்கு ஐயமற்ற உதவி யளிக்கக் கூடியது. நம் நிலை மாறிக்கொண்டுவரும் இவ்வியக்கத்தினகண் அந்தந்த அவஸ்தைக் கேற்றவாறு கடவுட்சக்தி நம்மில் செயல்புரிந்து வருவது ஒரு புறம். அஞ்ஞான சக்திகளின் பலாத்காரத்தினின்றும் தூபபோதனைகளினின்றும் விலகித்

திருவருட் பிரேரணைககுப பகுததறிவுடனும் சுதநதிரமாக
வும பணிந தொழுகுமாறு நம அநதராதமாவினின
றெழுமஒளி நமமை இடையறாது திருபபிக கொணடிருபபது
மறறொரு புறம. இவவிரணடும ஒனறுககொனறு உதவிபா
யியஙகி, நாம புரியும செயலகளுககு வழிகாட்டியாக, மேன
மேலும தெளிவுறறுவரும ஒரு நியதி முறையை நம
அகததே தோறறுவிககினறன அததியாதம அநுபூதியும
விஞஞான சைதனனியமும நிலையாகச சாதிககப பெறும
வரையில இந நியதிமுறையின உதவியைப பெறறுக
கொணடே வருகினறோம. இததகைய நமது நிலைமாறும
இயககததில, சிலசமயம, வாழககையினைததிலும நம
எலலாச செயலகளிலும கருததைச செலுததி அவை
தூயமைபெறறு மாறுதலடைநது, அவறறினகண அடங
கிய உணமை ஈடேறறபபடும பொருட்டு, **இறைவனுக்கு**
அவவுறறை அரபபணம செயவதில ஈடுபடலாகும. பிறிதொரு
சமயம, உளளடஙகி நினறு நமமைசசுறறிலும அறிவரண
ஒனறமைதது, எததகைய இயககஙகள ஞானவொளியில
உருமாறறறகு உதவிபுரியும நியதிமுறைககு உடபட்டு
இயஙக இணஙகுகினறனவோ அவை மட்டும அவவரணுக
குள புகுமாறு இடநதரலாகும. மறறொருசமயம, ஆனமா
வின அததியநத உணமைககுககநதபடி நம தனமை
களை மாறறி, அனைததையும தழுவித தாராளமாயத
தொழில புரிவதில முனையலாகும. இவறறில எதைக
கையாள வேணடுமெனபதை நம புததி பலததைககொணடு
தீரமானிததல எலாது. நம் அநதராதமாவின ஒளியி
னாலும, தனது ஆணையை முனனிட்டு மேனமேலும் வழி
காட்டி நடததிவரும எநதக **கடவுட்சக்தி** கரநதோ வெளிப
படையாகவோ முதலில நமமை இயககததில உநதிப பினபு
ஆடகொணடு ஆணையிடத தொடஙகி இறுதியில யோக
சாதனையின முழுச சுமையையும் தானே ஏறறுககொளளு
கினறதோ அநதச சகதியைககொணடும இது தீரமானிககப
படல வேணடும.

வேள்வியின் முத்தன்மைகளுக்கு ஏற்றவாறு காமங்களையும் மூவகைகளாக வகுக்கலாம். அவை: ஞானசாதன காமங்கள், பக்தியை மேற்கொண்டு புரியும் காமங்கள், திருவுளக் குறிப்புக்குகந்தவையாய வாழ்க்கைத் துறையில் புரியுங் காமங்கள் எனப்பனவாம். இவ்வாறு பவித்ரங்களில் அநுஷ்டிப்பதற்கு அவகாசமளிக்கும் இந்த அத்தியாத்ம வழிபாட்டுமுறை, மேற்சுட்டிய ஒவ்வொன்றனொடும் எவ்வாறு பொருந்து மென்பதையும், கீழ்நிலையிலிருந்து மேல்நிலைக்குப்போகும் இயக்கத்தில் எவ்வளவு பயனளிக்கு மென்பதையும் காண்போம்.

யோகசாதனையின் திருஷ்டியில் பார்க்கும்போது ஞானத் தேட்டத்தில் ஈடுபட்ட மானவனின் மானசிக இயக்கங்களை இரண்டு வகைகளில் பிரித்துக்கருதல் இயல்பாம். ஒன்றில், புத்தி தத்துவத்திற்கு அப்பால் நின்ற உன்னதமான அறிவு இயங்குவதைப் பார்க்கின்றோம். இவ்வறிவு **அகண்ட தனிப்பொருளின்** அதீத நிலையின் தன்மைகளைக் கண்டறிய முனைகிறது. அன்றி, தனது உள்ளுணர்வைக் கொண்டும் இடையறுத சிந்தனையினாலும், நேரிடையான உடசம்பந்தம் உண்டு பண்ணுவதினின்றும் இயற்கைத் தோற்றங்களின் மறைவில் இலங்கும் மூலஉண்மைகளில் ஊடுருவி நிற்க முயலுகின்றது. மற்றொன்றில் கீழ்த்தரமான அஞ்ஞான ஆராய்ச்சி நிகழ்வதைப் பார்க்கிறோம். இது, தோற்றங்களையும், உலக நிகழ்ச்சிகளையும் பற்றியே மேல்வாரியான அறிவில், அதாவது—எங்கும் நிறைந்த தனிப்பொருள் தனது உண்மைச் சொரூபத்தை மறைத்து, பிரபஞ்ச திருஷ்டியில் மிகவும் வெளிப்படையான எந்த வடிவங்கள் வாயிலாயத் தன்னைத் தோற்றுவிக்கிறதோ அவற்றைப்பற்றிய அறிவில் —தனது கருத்தைப் பல திக்குகளிலும் செலுத்துகிறது. மேற்பகுதி கீழ்ப்பகுதி எனக் கருதக்கூடிய இவ்விரண்டின் காரியக்கங்களும் விருத்திபெற்று வரும்போது, மானவ மனம் அவற்றைத் தனது குறுகிய புலனறிவுகொண்டு கருதும் வகையில், அவ்விரண்டுக்குமுள்ள வித்தியாசமும்

சறறுக கடினமாய விரிநதுவருவதுபோலவே தோனறும. தததுவசாஸதிரம சிலசமயம ஆததியாதமிக விசாரம செய யும ; அனறி உளளுணாவைப பறறியாவது விசாரிககும ; சிலசமயம விஷயஙகளைப பிரிததுக கருதிப புததியினுல ஆராயவதாக இருககும , சில சமயம அததியாதம அநு பூதியைப புததியைககொணடு விளககுவதோ அனறி ஆத மாநுபூதி கணடெடுதத விஷயஙகளுககு யுகதி வாதததி னுல ஆதாரமளிபபதோவாகும. இவறறில எதுவாயினும சரி, முடிவான உணமை இதுவேயென நிருணயிககும பொறுபபு தனககேயுரிததா மெனக கொளளுகினறது. கேவல ஆததியாதமிக ஆராயசசியெனனும வான வெளி யில புதைபடடு நிறகாமல நிலையறற பொருளகளில நாட டஙகொளளும உலக வியவகாரஙகளைபபறறிய ஞானமும அமைநதிருககும ஒரு தததுவ சாஸதிரமும, வாழககைத துறையில பயனளிததல அரிதாகும. இதறகுக காரணம அதன ஆராயசசி, புததி யொனறையே ஆதாரமாயக் கொணடிருததலேயாம ; விஷயஙகளைத தனிப படுததிக கருதுவதே அதன தனமையாகும. ஆயினும இததகைய ஆராயசசி சில சமயம ஏதோ வொரு பயனையோ பொருளையோ முடிநத பயனுகப பெறவேணடு மெனனும நோககமேயிலலாமல, கேவலம புததிவிசாரததினுல மடடும உணமைகளை அறிவதிலேயே பறறுககொணடு சிநதனையில ஆழபவாகளுககும, அலலது சிலசமயம மஙகி ஒளிரும ஏதோவொரு கறபனைபுலகில நுணணிய யுகதிவாதஙகள புரிபவாகளுககும பெரிதும வனமையாக உதவும.

உணமையில இநதகைய ஆராயசசியில ாடுபடுவதன பயனுக, வாழககைத தததுவததில எளிதில அறியககூடிய உணமைகளினினறு சேயமைப படடதாகும. ஐரோப்பா கணடததில பணடைககாலததில தததுவ விசாரம சிறு பானமையோாககு மடடிலுமே இதனினும சகதிவாயநது உதவியது. நம நாடடில இவவிசாரம ஆததியாதமிகத துறைகளில நிகழுமபோது அதன பிரபாவம வாழககைத

துறையை வனமையாகத தாககியபோதிலும வாழககை யின இயலபை மாறறும ஆறறல வாயநதிருககவிலலை. நம சமயஙகள ஏகதேசமான சாஸதிர ஆராயசசிபோல ஏகாநத சிகரஙகளில தனிதது நிறக முயலவிலலை. அவை மனோ விருததிகளினகண கருததைச சிறிதளவே செலுததி, வாழககைப பகுதிகளைக கைபபறறி இறைவனமாடடு வலிப பதையே முககிய நோககமாயப பெரிதும் கருதின, பௌதிக காமிய வாழககைககும ஆததியாதமிக சததியததிறகு மிடையே பாலமபோல உதவுவதாககக கருதின ; தாழநத பகுதிகளை உயர பகுதிகளினமாடடு வயபபடுததி அவவிரண டிறகும சமரசததை யுணடுபணணவும, மணணுலகை விண ணுலகுககுப பணிநதொழுகுமாறு செயயவும முயனறன. இமமுயறசி அவசியமானதே யாயினும அதினினறு எதிர பாரககபபடடதறகு மாறான பயனே விளையலாயிறறு. எவவாறெனின : மானவன தன மணணுலக வாழககை விருபபஙகளைச சாதிததறபொருடடு விணணுலக ஆதரவைக கோரலாயினன ; தன அகநதைப பறறுககளைபபேணி வழி படுததறபொருடடுச சமயசசாரலைப போரவையாக இடையறாது உதவிககொணடனன. இதன பயனாக, சமயவழிபாடு தன உடகருததான ஞானானுபவம எனனும சிறிய ஒளியினினறு பனமுறையும விலகி வாழககை வகைககுட படடத தெளிவைக் கைவிடடு மேனமேலும பெருகிக கொணடேவரும ஐயபபாடுகள எனனும மஙகிய குழுவில தனனையே இழநதுவிடுகினறது அது, விஷயவிசாரம செய யும புததியைத திருபதிபபடுததத முனைவதனால எண ணறற சமயாசாரக கோடபாடுகளை அதனகண புகுததி அதை வருததிப பீடிபபதிலேயோ, நெருககி ஒடுககுவதி லேயோ அதன முயறசி முடிவடைகினறது ; மானவனது இதயததை வயபபடுததககருதி, இநதிரியக கிளாசசிகளை யும் உளளக கிளாச்சிகளையும எழுபபும உபாசனை மாரககங களின இழிகுழியில தானே வீழகிறது ; மானவனது பிராணமய இயலபைக கைபபறறி அடககியாள முறபடடு

அவவியலபு உடபடககூடிய—மதமருள, கொலைககு அஞசாக குரோதம, கொடுமையிற செலுததும மிருகத தனமை, கடினம, துளிரதெழும பொயமமை, அஞஞானம, பறறு எனும இததனமைகளுககுத தானும ஆளாகித தனனை இழுககுப படுததுகிறது ; அனறியும மானவனின உடலியக கஙகளைத திருபபணியில தொழிறபடுததககருதிச சமயபீடங களின இயநதிரப பிராயமான கோடபாடுகளிற புகுததி வெறறுன சடஙகுகளிலும உயிரறற காமவிதானஙகளி லும அவனைத தளைபபடுததி நெறி வழுவி இயஙகுமாறு செயகிறது எனவே : நனமையிலிருநது தீமையையோ தீமையிலிருநது நனமையையோ விளைவிககும மயககுறுத தும் விசிததிரமான ஆறறல வாழககையின போககில அமைநதிருபபதனுல, சீரியவறறின திரிபே இழிவு எனப தாம உயாநிலையிலிருநது கீழததனமைககுச செலுததும ஆறறலைததடுககும பொருடடுபபுரியும முயறசி வீணுதலையே காணகினறோம இமமுயறசியினகண வாழககை யென பதையே இருகூறுகப பிளககுமாறு மதம நிாபபநதிககப படடதாய ஞானம காமம கலை—(ஜீவியமெனினும தகும) — எனும இவை, பாரமாாததிகமான தெனறும லோக சமபநதமான தெனறும, வைதிகம லௌகிகம எனறும, பவிததிரம அபவிததிரம எனறும ஒனறுககொனறு விரோதமான இவவிரணடினஙகளாகப பிரிவுபடுகினறன. ஆயின, தறகாபபின பொருடடுப புரிநத இவவேறுபாடு காலககிரமததில கேவலம சமபிரதாயமாகவும இயறகைககு விரோதமான பழககமாகவும மாறிநினறு, வருததிவநத வியாதியை வளமபெறச செயததேயனறி நீககியவாறிலலை. சமய வழிபாடடின போக்கு இவவிபரீத வழிகளில மாறி நிறபது ஒரு புறமாக மறறொருபுறம் சாததிரமும கலையும வாழவைப பறறிய அறிவும, ஆதியில சமயததின நிழலில வதிநது உதவிபுரிநது வநதனவேனும இறுதியில சமயம எனபதினினறே முறறிலும தம தொடாபை விடுவிததுக கொணடன ; சமயம எனபதை வெறுபபுடனே விரோதத

துடனே கருதலாயின், அன்றி அசட்டை செய்து அதினின்று பின்வாங்கின், அதை உதாசீனமாய்க் கருதி அதன்பால் விசுவாச மிழந்தன. இதற்குக் காரணம் இவற்றின் திருஷ்டியில், பரமார்த்த விசாரமும் மதமும் அடைய நாடுவது உணர்ச்சியற்ற வறண்ட,சேயமைப்பட்டதோ திண்மையற்றதோவான மயக்குறுத்தும் போலி உண்மைகளின் உச்சிகளேயாம் எனத்தோற்றியதே. ஒருபுடைச்சார்பு வாய்ந்து பிறவழிகளை ஏறக மறுக்கும் இயல்புடைய மானவ மனம், தனது முழுச் சக்தியையும் கொண்டு இம்மாறுபாடான கருத்தைச் சிறிதுகாலம் வளர்த்துவந்து இறுதியில், உயரிய அறிவின்பொருட்டோ அத்தியாத்ம அறிவின்பொருட்டோ புரியப்புகும் முயற்சியை அடியோடு கைவிடக்கூடுமோ எனவும் தோன்றும். இவ்வாறாயினும் கேவலம் மண்ணுலக வாழ்வின் பொருட்டும், மேம்பட்ட அறிவு எப்போதும் இன்றியமையாத தென்பது தெளிவன்றோ? அஃதில்லா திருப்பின் உலக வாழ்க்கையைச்சார்ந்த சாத்திரஆராய்ச்சிகள் தேட்டங்கள் என்பவை எத்துணைப் பயனளிப்பவையாயினும், பலவிஷயங்கள் அடங்கியவையாயினும், எவ்வளவு சுதந்தரமாயியங்கினும், அற்புதமான முடிவுகளைப்பயப்பவை யாயினும், நேர்மைநெறி நீங்கிப் போலித்தேவதைகளுக்குத் தொண்டாற்றியவாறுகும், மானவனைத் தவறான வழிகளிற் செலுத்தி, கடின இதயத்தனாக்கி, அவனது திருஷ்டியைக் குறுக்கிப் பௌதிகவாழ்க்கை யென்னும் கற்கோட்டையில் அவனைச் சிறைப்படுத்தி, கடைசியில் தடுமாற்றங்களால் வஞ்சித்து நம்பிக்கை யிழக்குமாறு செய்வதாகும். உண்மையில் அஞ்ஞானமேயாகும் இந்த அரைகுறையொளி, ஞான மென்பதே சாத்தியமில்லை யெனும் வாதத்தில் முடிவில் நம்மைக்கொண்டு நிறுத்தும்.

பரம்பொருளை எல்லா அம்சங்களிலும் சாட்சாத்காரம் செய்வதில் ஈடுபட்ட ஒரு யோக வழிபாடு, **விசுவ புருஷனது** யாதொரு தொழிலையும், கேவலம் அவனது மனக்கற்பனையில் தோன்றியவையேயாம் எனக்கருதக் கூடியவற்றையுமே

சிறிதும புறககணிககாமல, **அவ்விசுவபுருஷன்** மானவன வாயிலாயத தான நிறைவேறற நினைததுககொணட சீரிய உழைபபிலும பனமுகபபட்ட வெறறிகளிலும ஈடுபடு வதறகுச சறறும சளைககாது. ஆயின, அது தனது இவ வுதாரப பானமைககு வறபுறுததும முதலநிபநதனை யாதெனின, நாம உலகில புரியும தொழில யாவும **பரம் பொருளுக்குப** புரியும அரபபணமாதல வேணடும, **பரம் பொருளுக்கே** யனறி வேறெவாககுமினறு, **பராசக்திக்கே** யனறி மறறெவாககுமினறு , இதை நேரமையான நோக கததுடன, உணமையான அறிவுடன யாதொரு நிரப பநதமுமிலலாமல சுயேசசையாகப புரிதல வேணடும — பௌதிக இயறகையின மயககுககு அடிமைபபட்டுப புரிவ தலல எனபதே நாம செயயபபுகும தொழிலகளில வேணடுவன வேணடாதன எனறு பிரிவுபடுததும அவசியம ஏறபடுமாயின,ஒளிய திருசசுடருககுஅததியநதஅணமைப பட்டவைகளை, திருவொளிககுச சேயமைபபட்டு அதன தாககலைபபெறறு மிளிர இயலாதவறறினினறு வேறுபடுதத வேணடும வேறுவகையிறகூறின,வனமையாகவோ பிரகாச மாகவோ எரியும இநதனததைபபொறுககி வேதிகையில இடவேணடுமேயனறி, நடிதத கட்டைகளின குவியல களையலல, நாறபுறமும ஏராளமாகச சிதறிக கிடககும ஈரக கட்டைகளையனறு—இவை சுடரின வேகததினைககுறைககு மாதலினெனக தொழிலைத தேவதில இததுணை வேறு பாட்டைக கருததிலவைபபதே போதுமானதாகும. உணமை யில சததியததை நாடும—சததியததை விளககும—எவ விதமான இயககமும அறிவும பூரணமான தியாகததிறகு நேரமையான சாதனமாகும. தெயவீக வாழவின விரிநத அமைபபுககு யாதொனறையும விலககவேணடிய அவசிய மிலலை பொருளகளின நியதிகளையும போககுககளையும தனமைகளையும நுணணிதின ஆராயும மனத தததுவ பௌதிக சாஸதிரஙகளும, மனிதன, விலஙகு, சஙகம, அர சியல, பாஷை, தேச சரிததிரம ஆகிய இவறறின சமபநத

முளள சாஸதிரஙகளுமம, உலகையும் அதன சூழலையுமம வயபபடுததிப பயன படுததிக கொளளுமம பொருடடுத தொழிலகளையுமம இயககஙகளையுமம உணாநது அவறறை ஒழுஙகுபடுததிசசெலுததத நாடுமம சாஸதிரஙகளுமம, அறிவுமம செயலுமம ஒருஙகமைநத உததமமுமம ரமமியமுமான *லலித கலைகளுமம, ஒவவொரு தேடடமுமம, நாமம கணடறியுமம எலலா முமம, ஒவவொரு தொனிவிளககமுமம, ஒவவொரு சிததிர முமம **அகணட வஸதுவின்** ஏதோ ஓா அமசததின சாட சாதகாரமேயாகுமம அவவவறறின சகதிககேறப ஒவ வொனறையுமம, இறைவனைச சாடசாதகரிககவோ இறை வடிவததில மாறி நிறகவோ சாதனமா யுதவிக கொளளு தறகியலுமம. ஆயின, இவறறில ஈடுபடுமம ஒரு யோகியான வன, தான ஏறகுமம எககாரியமுமம அஞஞானததோடுகூடிய மானசீக வாழககையைச சாராது, அததியாதமம உணா வினபொருடடுச சாதனமாகுமாறு தனது உணாசசியுமம நினைபபுமம சிரததையுமம திருமபபபெறறு, படாநது விளக கமவாயநத அவவுணாவின விரிநத வீசசுககுள ஓா அஙக மாக அமைதலவேணடுமம எனபதையே முககியமாகக கருத தில வைகக வேணடுமம.

எனவே நாம் புரியுமம அனைததுமம அாபபணச செய லாதல வேணடுமம எனபது கருதது , நமம இயககஙகளின குறிககோள, அவறறின உடகருதது, **இறைவனை** நாடுவது ஒனறேயாதலவேணடுமம. மனிதாகளிலுமம விலஙகுகளிலுமம ஆறறலகளிலுமம பொருளகளிலுமம **ஈசனது சித்சக்தி** எவ

---

*லலிதகலைகளில அறிவுமம செயலுமம ஒருஙகமைவ தெவவா றெனின :—செதுககிச செபபனிடபபடட உணாசசி மலிநத ஒவவொரு பாவுமம ஓவியமுமம கடடடமுமம பிரதிமையுமம கறபனையறிவின வேலைபபாடாமம ; உணாசசியின உயிாபபை வெளிபபடுததுவனவாமம ; உணமையின வடிவமைபபாமம; ஆதமம விளககததையோ உலக விளககததையோ புலப படுததுமம உருவகமாகுமம ஆதலின எனக.

வகையில செயல புரிகினருள எனபதையும, அவளது சிருஷடிச செயலின கருததுககளையும, அறிவுககெடடாத விஷயஙகளை அவள நடததுவிககும திறததையும, சிருஷடி வகைகளை எநத அறிகுறிகளைககொணடு முறைபபடுதது கினருளெனபதையும, கணடு தெளிநது புததியில கிரகிப பதே அறிவு வளாசசியினபொருடடு ஈடுபடும சாஸதிரஙகளில யோகியின நோககமாதல வேணடும ஆசாணைககுரிய சாஸதிர விசாரஙகளில, அதாவது மனததையும பதாாததங களையும பறறிய சாஸதிரஙகள, அனறி,-தநதிரசாஸதிரஙகள அநதராாதமாவைப பறறியசாஸதிரஙகள ஆகிய இவைகளில, இறைவன கையாளும வழிவகைகளிலும நடைமுறை களிலும அமைநது நினறு, நமககளிககபபடட தொழிலுக குரியதான சாதன சமாககிரியைகளை நனகறிநது, அவ வறிவை, ஆதமாவின சாமாததியததையும, ஆனநததை யும, ஆதமசிததிவகையையும யாதொரு இழுககுமினறி உணாவுடன வெளித தோறறுவிககுமபொருடடுப பயன படுததுதலே ஒரு யோகியின நோககமாக அமைதல வேண டும கலைகளைபபறறி ஆராயும சாஸதிரஙகளில யோகியி னுடைய நோககம . கேவலம மனததிருபதிககோ இநதிரி யஙகளின திருபதிககோ ரசாநுபவததிருபதிககோ அமை யாமலஇறைவனை எஙகும காணபதறகும,இறைவன செயல களின உடகருததை வெளிபபாடு செயயும வகையில இறை வனைத தொழுவதறகும, தேவாகளிலும மனிதாகளிலும பிராணிகளிலும பொருளகளிலும இலகும அநதத **தனிப் பொருளை** வெளிபபாடு செயதறபொருடடுமே பொருநதிய தாம. சமயசமபநதமான ஆாவததுககும, அதயநத உண மையானதும மேலானதுமான கலைகளுககும நெருஙகிய சமபநத முணடெனனும கொளகை ஏறகத தககதே. ஆயி னும, சமய வழிபாடடிற காணும கலபபுறற சமுசய திருஷ டியை அகறறி, அதறகு மாறாக, ஓா அதயாதம ஆாவமும திருஷடியும, விஷயஙகளைத தெளிவாக விளககும அநு பூதியும அமையுமாறு செயதல வேணடும. நமது திருஷடி

எவவளவு விரிநதும படாநதும நிறகுமோ அவவளவிறகு அது,சகலவஸதுககளிலும சகலஜீவாகளிலும கரநதிலகும **ஈசனது** இருபபை உணாநததாகும உணரவே, மேலவாரி யான திருஷடி பொருநதிய சமய வேஷததைக கடநது, அதயாதம வாழகககையினகண இவாநது செனறதாகும. இவவுனனதமான நிலையிலிருநது உதிககும கலையும, ஒளி நிறைநது பதபபடடு ஆழநத கருததுககொணடு வனமை யாகச சோபிககும உனனதமானதும விசாலமானதுமான உணாவில வதிவதனாலேயே யோகியானவன சாமானிய மனிதாகளினின்று பிரிததுக கருதபபடுகினறுன அவனறன அறிவாறறலகளனைததும,அவனுடைய கறபனைகள யாவும, அவவுணாவினினறே உதயமாதல வேணடும, கேவலம மனததினினறலல. ஏனெனில,மனித புததியைககொணடு வெளிபபடுததும உணமையைவிடஉதகிருஷடமான உணமை யையும காடசியையுமஅவன வெளிபபடுததவேணடியவ னுதலினுலேயே. இநத உதகிருஷடமான உணமையும காடசியும அவன வாயிலாயத தமமை வெளிபபாடு செயது கொளளுதறகுஅவனை நெருககுகினறன எனறே கூறலாம. அவன வெளிபபாடு செயவது ஆதம திருபதியின பொருட டலல **திருக் குறிபபை** நிறைவேறறும பொருடடேயாம எனறு உணாக

அஃதஙஙனமாக, **பரமனை** அறிநத ஒரு யோகி ஒரு தேவையை முனனிடடோ, யாதேனும ஒனறுல வறபுறுத் தபபடடோ இவவியககஙகளில ஈடுபடுவதிலலை. இவவீடுபாடு அவன கடமையுமனறு, அவன புததிககு வேலை கொடுபப பதறகுமனறு, அனறி அவனது உயாநத களியாடடின பொருட்டுமலல,உதகிருஷடமான ஒரு உததேசததை நிறை வேறறக கருதியுமலல. அவன பநதம நீஙகியவன, யாதொனறுககும கடடுபபடாதவன, வரமபுககுடபடாத வன, தனனலம துறநதவன,இசசெயலகளால புகழையோ பெருமையையோ சுயநல திருபதியையோ விருமபாதவன; இறைவனது ஆணைககேறறபடி அவறறை விருமபுதலும

கூடும, ஏறறனுமகூடும, அதுவே யொழிய, பூரண அறிவின பொருட்டு உதவும இச்செயலகளை வேறு எககார ணஙகொணடும கைவிடவேணடியதிலலை. **பராசக்தி** எநதத திருஷடியில இயஙகிச சிருஷடி செயகினறுளோ அதே திருஷடியில இவனும இவறறைச செயவதாகும ; சிருஷ டிததது வெளிபபாடு செயவதன ுணடாகும ஒருவகை அததியாதம மகிழசசியின பொருட்டோ, ஈசுவரகாரியததி னுல விளைநத இவவுலகை ஒறறுமையில நிலைபபடுததி நோவழியிலணிபபடுததி நடபபிததறகுதவும பொருட்டோ செயவதாகும. பகதியையோ சமய வழிபாட்டையோ தவததையோ மேறகொணடு புரியும காமஙகளில மாததிர மலலாது, சகலவித காமஙகளையும விருபபததுடன பாராட்டி வழிபாடுசெயயும பானமையை, ஒரு ஞானியானவன தான வாழககை நடததும வகையைககொணடு அஞஞானிககு ஊட்டககடவன எனறு **கீதை** உபதேசிககினறது. உலகு தனது சீரிய முனனேறற ஆவததில விருததியடைநது கொணடே வரவேணடுமாதலின, அவனது நடததை, ஜனஙகளை உலக இயககஙகளினினறு வெளியிழுககும வகையாயிருததல நனறனறு மனிதாகளும இனஙகளும தெளிவறற இயககஙகளில ஈடுபட்ட போதிலும, அவறறி னினறு விலகிப புனமையான ஜடததனமையில வீழா வணணம காபபாறறபபடல வேணடும ; மருட்சியும, குழபபமும, பிழையும, தளாசசியும, சோமபலும உருக கொணட தாமச குணம தலைதூககி நிறகுமாயின, மககளும இனஙகளும துனபகரமாகச சிதைநது அழிவை நாடிப படுகுழியில வீழவாராதலின அவவீழசசியினினறு காபபாறறபபடலவேணடும. இககாரணமாகவே, **கணண பிரான்** "நான தொழில புரியவேணடிய அவசியமேயி லலை, என நாட்டுப பொருநதாத பொருள உலகில யாதொனறுமினறு ; என பொருட்டு நான அடையவேண டிய இலாபம ஒனறுமேயிலலை ; ஆயினும உலகில தொழி லில ஈடுபட்டு வருகினறேன. இனறேல, எலலா நியமங

களும குழபபததில விழ நேரிடும, உலகஙகள பாபததில மூழகிவிடும மககளை நான நாசததிற குடபடுததியவனு வேன " எனறு **கீதையில** அருளினார.

அததியாதம வாழவு தனது தூயமையின பொருடடு உரை உணாவுககெடடாத **பரம் பொருளின்** வழிபாடடைத தவிர வேறு விஷயஙகளில சிரததையறறிருகக வேணடிய அவசியமிலலை. சாஸதிரஙகள, கலைகள, வாழககை—ஆகிய வறறின மூலஙகளை அழிகக வேணடியதிலலை. அதுவே யனறிச சாஸதிரஙகளையும கலைகளையும வாழககையையும அவறறின குறைபாடுகளினினறு உயாததி, அறிவினமை யினுல எலலைபபடடு அசிரததையாகத தடுமாறறததுடன மனம இனபததைநாடும வகையைமாறறி, அதறகுமாருக, ஆழநது தாராளமாக நுகரவலல மேனமையான இனபத ததைத தூணடும வகையை அவறறினகண புகுததிக கறபனை யாறறல வாயநத அருடசகதியும ஞனமும நிரமபிய ஒரு புதிய ஆதாரததை அவறறிறகு அளிபபதே பூரணமான அதயாதம அறிவினுலும இயககததினுலும உணடாகும் பயனகளிலொனருகலாம. இதன விளைவாக, சாஸதிரங களும கலைகளும வாழககையும தததம அததியநத அறி வொளியை எயதுதற பொருடடும, அவறறின திருஷடிககு இதுவரையில எடடாத பல புதிய விஷயஙகளைச சாதிததற பொருடடும, அவறறுள அடஙகபபெறறவை யாவும—அவை களின வெளிபபாடடு வகையும, பயிறசி முறையும ஆறற லுடன இயஙகும பொருடடும விரைவாகவும தீவிரமாகவும செலுததப பெறலாம நமககு யாதொனறு அவசியமோ அதை முதனமையிலும எபபோதுமே நாடிககொணடிருகக வேணடும. ஆயின ஏனையவை யனைததும அதன பயனுக விளைநதேதீரும. ஏனையவை எனபதில, இவை வெளியி லிருநது சோககபபடுபவையலல, நாம நாடும **அந்தப் பொருளின்** ஆதம வெளிபபாடடுச சகதிகளின பகுதிகளே யாம என உணாநது **அப்பொருளில்** இயலபாக அமைநத ஒளிககுப பொருநதுமாறு அவறறைப பணபடுததி,

புதுபபிதது உருவாககவேணடுமெனபதே. எனவே,இதுவே மானிட அறிவுககும கடவுளறிவுககுமுளள உணமை யுற வாம அவவிரணடுககுமுளள உளளீடான வேறுபாடு, புண ணியம பாவம எனனும முரணபாடான இரு பூமிகளில பிரிவுபடடிருபபதலல ; மறறு, அவறறை உநதி இயககு விககும உணாவின தனமை எததகைததோ அதுவாம. பொருளகளின புறவரிசைகளிலும தோறறஙகளிலும் செயவகைகளிலும நிகழசசிகளிலும கவாசசி கொணடோ, மேலவாரியான எபபயனைக கருதியோ, அவா நிறைவின பொருடடோ விஷயஙகளைக கிரகிததறபொருடடோ, மனப் பிராணனகளில உணடாகும திருபதியின பொருடடோ சாமானியமான மானசிக உணாவினினறு உணடாம இயக் கஙகள எலலாம மானிட அறிவைச சாாநதவையாகும. ஆயின, இவவறிவு ஞாஞுதமகமானதோ ஞானததையூட டு வதோவான உணாவிலிருநது உணடாகி இயஙகுமாயின, யோக சாதனைககு ஒரு அஙகமாக அமையும எவவா றெனில, இவவுணாவு தன திருஷடியிறபடட யாவறறினுள ளும, தான ஊடுருவிபபாயும அனைததினுளளும காலங கடநத **பரம்பொருளை** நாடிக காணகிறது **காலாதீதவஸ்து** காலததிறகுடபடடு இயஙகும வகைகளைக காணகிறது. ஆகவே ஒரு சாதகன, அவிததையினினறு விடுபடடு நிலை மாறும இயககததிறகு இனறியமையாத ஏகாககிரசிததம தனனில அமையபபெறுமபொருடடு, தனது சகலசகதிகளை யும ஒருஙகுகூடடி அவவியககததிறகு அனுகூலமா யுதவு கினறவறறிலமட்டும் அவறறை ஈடுபடுததி, நேராக உதவா தனவறறைத தாறகாலிகமாக அபபுறபபடுததுவதோ கீழ்ப் படுததுவதோ அவசியமெனபது தெளிவாய் விளஙகுகின றது. மேலவாரியாகத தொழில புரியும மனச சகதிகளின துணைகொணடு, மானிட அறிவு இதிலோ அதிலோ வேறு யாதொனறிலோ நாடடம கொளளும பழககததினால அவன தனது ஆழநத நிலையிலிருநது சாமானணியமான புறநிலைககோ, அனறி அவனடைநத உயாநிலையிலிருநது

கீழ்நிலைக்கோ அதனமைக்கோ ஆக்கப்படுவதைக் காண்கின்றோம். ஓர் உன்னதமான ஞான நிலையில் வன்மையாக ஊன்றி நின்று அந்நிலைக்கு இயல்பான சக்திகளை மனப் பூமிகளில் பரவி இயங்குமாறு செய்ய இயலும் வரையில் அவனுடைய மனஇயக்கங்களை அப்புறப்படுத்துவதோ, சிறிதுகாலம் நிறுத்தி வைப்பதோ நன்றும் பின்பு, உயர் ஒளிக்கு இவ்வியக்கங்களைப் பணியச்செய்தோ அன்றி அவ்வொளிக்குட் புகுத்தியோ, அவனுடைய உயர்ந்த உணர்வின் பலத்தினால், அவற்றை **ஞானப்ரதேசத்தில்** அருளொளியின் வீச்சுக்குள் புகுத்தவியலும். மாறுதலடைவதற்கோ உயர் உணர்விலமைந்து நிற்றலுக்கோ இணங்காத அம்சங்களைச் சற்றும் தயங்காமல் விலக்குதல் வேண்டும். இவ்விஷயங்களை நிதானித்து முடிவு கட்டுவதற்கு, நிர்ணயமான விதியும், புத்தியைக்கொண்டு பரிசீலிக்கும் வகையும் யாதொன்று மில்லையாதலினிவை சாரமற்றவையென்றோ வலியற்றவை யென்றோ முன்கூட்டி நிச்சயித்து முடிவு செய்வதன் பயனுக விலக்கப்படுவனவல்ல. எனவே, மாற்றமுடியாத யாதொரு கடினமான விதியையும் அவன் பின்பற்ற வேண்டியதில்லை. ஆயின், உத்கிருஷ்டமான ஒரு **சக்தியும் ஜோதியும்** தோன்றி உலகின்கண் தம் தவறுத திருஷ்டியைத் திருப்பித் தேவ காரியத்தின்பொருட்டு மானவ வளர்ச்சி சித்தப்படுத்தி வைத்திருப்பவற்றினின்று வேண்டுவன வற்றைத்தேர்ந்து, வேண்டாதனவற்றை விலக்கும் அந்தச் சமயம் நேரும் வரையில், அவன் தன்னுடைய உணர்ச்சிக்கும் உள்ளார்ச்சிக்கும் அநுபவத்திற்கும் உகந்த வகையில் தன் மனத்தில் உதிக்கும் விஷயத்தை ஏற்கவோ மறுக்கவோ வேண்டும்

எந்தத் திட்டமான வகையில் எந்தப்படிக்கிரமத்தில் இந்த முன்னேற்றமும் மாறுதல் அடைவதும் நடைபெறு மென்பது, சாதகன் சுபாவத்தின் அமைப்பையும் தேவையையும் சக்திகளையும் பொறுத்திருக்கும் ஞானத்மகமான விசாரங்களின் உட்கருத்து எப்போதும் ஒன்றே ஆயின்

எண்ணற்ற வழிபாடு வகைகளில்லாமலில்லை. முக்கியமாக, **பூரணயோக** வழிபாட்டில், புத்தியைக்கொண்டு கடினமாக வும், வரையறைப்பட்டதாயும் தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒரு நிய தியை அநுசரிக்கவேண்டுமெனும் பிடிப்பு ஒவ்வாது பல வகை வழிபாடு செய்வோரும் ஒரே திக்கை நோக்கிச் சென்ற போதிலும் இரண்டொருவர்தாமும் ஒரே பாதையைப்பின் பற்றுவதில்லை அவர்கள் அடிச்சுவடுகள் ஒரேவகையில் அமைவதில்லை யாத்திரையின்கண் அவர்கள் தங்குமிடங் களும் வெவ்வேறாகவே அமையும் ஆயினும் அவர்க ளுடைய முன்னேற்றப்படிக் கிரமங்களின் போக்கு, நியாய மாக இவ்வகையில்தான் ஏற்கக்குறைய அமைதல் கூடும் என்று கூறுதல் பொருந்தும். அஃதாவது முதலாக, ஒவ் வொரு தனிப்பட்ட சுபாவத்திற்கும் இயல்பாகப் பொருந் திய மன இயக்கங்களை, கைப்பற்றியோ, அன்றி ஓர் உயர்ந்த நோக்கத்திற்கு உகந்தவாறு உறவு படுத்தியோ நம அந்த ராத்மாவுக்கு—நம்மில் இலகும் சைத்தியபுருஷனுக்கு—வேள்வியை நடத்தி வைப்பவனுக்கு—கடவுள் தொண்டுக்கு—நிவேதனம் செய்யும் வகையில் ஒரு பெரிய மாறுதல் உண்டாகிறது அடுத்ததாக, ஆன்மா மேலேறிச் செல்லும் முயற்சியின் பயனைக் அடையப்பெற்ற ஏதோ புதியதொரு உன்னதமான அறிவு நிலைக்குப் பொருந்திய ஒளியையும் ஆற்றலையும் கீழ்க்கொணர்ந்து, அவற்றை நமமறிவி னின்று உண்டாகும் செயல்களனைத்திலும் புகுத்தும் பிர யத்தனம் ஏற்படுகின்றது. இப்போது, உள்முகமான முக்கிய மாறுதல் நமமுணர்வில் ஏற்படும்பொருட்டுத் திடமான ஏகாக்கிரதத்துவம் உண்டாதல்கூடும். புறம்பே செயல்புரியும் மானசிக வாழ்க்கை வகையைப் பெரும்பாலும் விலக்கு வதோ அன்றி ஒரு சிறிய அளவே அதற்கு இடங்கொடுத் துத் தாழ்ந்த நிலையில் அதை வைப்பதோவாகும். பல வேறு நிலைமைகளில் அவ்வாழ்க்கை வகையை—அதனசில அம்சங்களிலாவது—அப்போதைக்கப்போது மீண்டும் மீண் டும் மேற்கொண்டு நடத்திப்பார்த்து, புதியதாய் மலர்ந்து

வரும உடபுறச சைததியாமசமும அததியாதம உணாவும அதன இயககஙகளில புகுததபபெறுமபொருடடு எவவள விறகு அது உரிததான தெனபதைக கவனிககலாகும. மானவனின சகஜமான மனசசாாபும இயலபும ஏதோ வொரு தொழிலில ாடுபடடிருககும அவசியததை வற புறுததி வாழககை நடததுதறகு அததகைய ாடுபாடு இனறி யமையாததெனும கருததை அவனில உணடாககுகின றன. இபபானமை நாளடைவில குறைநது எலலாபபறறுக களினினறும விடுபடடு, கீழபபடட தனமையின பலாதகாரத திஞலும வலிநது செலுததும ஆறறலிஞலும அவன பந திகககபபடாதவனுகினருன. **கடவுள்** ஒனறே அவனது நோக கம. அவன முழு உயிரும நாடுவது அஃதொனறையே. அவன ஏதாவதொரு காரியததை அவசியமாகச செயய வேணடி யிருபபின அது, வாழககை நடததல எனபதறகே மூலகாரணமாய நினற உதகிருஷடமான **சித்சக்தியினுல்** மேனமேலும விளககததுடன உநதபபடுதலினுலாகு மல லாது, தனனில ஊனறி நினற ஏதோவொரு விருபபததை முனனிடடோ அனறி, சுபாவததின வறபுறுததலுககு வசபபடுவதினுலோ அலல.

இஃதிஙஙனமாக, உளளான அததியாதம வளபபம பெருகி வருஙகால, ஒருவனுடைய பிரவிருததிகள அடககப படாததோடு பெரிதும விரிதலும அநுபவததில ஏறபட லாகும ; மனககறபனையின திறமைகளில ஒருவித புது மலாசசி உணடாதல கூடும ; **யோக சக்தியின்** அறபுதத தீணடலினுல அறிவின இயககததிறகுப புதிய பிரதேசஙகள தோனறலாம ; இதுவரையில வெறறெனத தோனறிய இடததில ரஸாநுபவ உணாசசி எழலாம ; ஒரு துறையிலோ ஒருஙகே பல துறைகளிலோ கலைச சிருஷடியின ஆறறல உதிககலாம ; இலககியத துறையில புதிய திறமையையோ அசாதாரண சகதியையோ வெளிபபடுததலாம ; தததுவ விசார ஆராயசசியில ஒரு புதிய சாமாததிய சகதி வாயககப பெறலாம. இதுவரையில வெளிப புலபபடாத புதியதோா

சகதியைக கணணிலோ காதிலோ கையிலோ அநதககரணத திலோ விழிபபுறச செயயலாம. உளளுறையான இததகைய பேறுகளை, நமமுள இலகும **கடவுள்**, அவறறின ஆழநத தனமையில மறைநது கிடபபதினினறு ஈாதது வெளிபபடுத தலாகும. அனறி, உயா நினற ஓா **சக்தி**, தான இயஙகும பொருட்டும, சிருஷடி செயயும பொருட்டும ஒரு காலவாய போனறோ சிறபி போனறோ அமைநத இயறகையை வலிநத உபகரணமாய உதவிகொளளும நிமிததம தனஆறறலகளை அதனகண பொழிதலாகும. மறை முகமாய நினறியஙகும **யோகத்தின் தலைவன்** எநத முறையை, எநத வளாசசி வகையைக கையாள நிசசயிப பினும ஆனமாவின இநத நிலைமையில ஏறபடக கூடிய பொதுவான முடிவு எனனவெனில : எலலா மானசிகப பிரவிருததிகளையும அறிவின எலலா இயககஙகளையும செலுததுபவனும தீாமானிபபவனும உருபபடுததுபவனும அநதப **பரம்பொருளே** எனும உணாவு பெருககிககொணடு வருதலேயாம.

ஒரு முமுடசுவினுடைய ஞான சாதகமான சிநதனை களும, ஞான சமபநதமான காமஙகளும அவிததியா வழி களினினறும நீஙகி, அருடபிழமபில—முதலில ஓரளவே யாயினும பிறகு பூரணமாக—இயஙகும உணாவின வழி களைசசார முனையுமபோது, அவை உருமாறுதலடைநததை இரணடு அறிகுறிகளால காணலாம. முதலாவதாக : உணாவில ஓா அடிபபடையான மாறுதல காணபபடுவதும, **பரம் பொருளைப்**பறறியும உலகததின நிலையைப பறறியும நோமுகமான அநுபவமும திருஷடியும உணாசசியும வளாநது வருவதும, **ஈசனை ஈசனில்** காணுவதும, சகல வஸதுககளிலும **ஈசனைக்** காணபதும ஆகிய இவை அடஙகிய கருத தொனறிலேயே தோயநது நிறபதை மனம் தனது முதனமையான கடமையாககொணடே ஓஙகி வளமபெறறு வருவதை யுணரும ; உணாநது, யாவறறிறகும மூலாதார மான அறிவை மேனமேலும விளககததுடன வெளிபபடுத

தறகுரிய சாதனமாகப படாநது விரிவுறும. இஃதிவவாருக; **கேநதிர சைதன்னியம** செயவதெனனவெனருல, புற மனததில இயஙகும அறிவின சேஷடைகளைக கைபபறறித தனனில ஒரு பகுதியாகச சோததுவிடும ; தனது பிரதேசத தில உடபடுததிவிடும ; உடபடுததி, பெரிதும தூயமையான தனது இயககததை அவறறிறகுப புகடடி இநத வெளிப பிரதேசஙகளில—தனனல புதியதாய வெலலபபடட ராஜஜியஙகளில—அனறியும, ஆழநத தனமையான தனது சொநத ஞான சாமராஜஜியததில—தொழில புரிதலின பொருடடு, மேனமேலும தெயவத தனமை வாயநது விளககம பெறற மனததைத தனது கருவியாக ஏறபடுத திககொளளும இதுவே இரணடாவது அறிகுறியாகும. இது, ஒருவகை நிறைவும பரிபககுவமும உணடாயிறறெனப பதைககாடடும இபபோது கடவுள நேராகத தானே **ஞாதா** ஆனவாருகும எலலாஉள இயககஙகளும—முனபு கேவலம மனுஷய புததியினல செலுததபபடட இயககஙகள எனறு கருதியவையும—கடவுளஅறிவின வீசசுககுள அடஙகப பெறறவையாகும. இதுமுதலாக, தனிபபடட கோரிககை யெனபதும கருததெனபதும விருபபமெனபதும குறைநது கொணடேவரும ; புததிபலததினல விசாரம செயவதெனப பதும மனககயிறு திரிததலெனபதும, மூளைககடிமைபபடடு உழலவதெனபதும பனமடஙகு அறறுபபோம. உள இலகும ஓா **ஒளி**. பாாககவேணடியவைகளை யெலலாம பாாககும ; அறிய வேணடியவை யனைததையு மறியும, வளாகக வேணடிய யாவறறையும வளாககும, சிருஷடிகக வேணடிய வறறைச சிருஷடிககும ஒரு சாவவியாபக அறிவின காரி யஙகளே, பநதஙகள நீஙகிய ஒரு தனிபபடட ஜீவனது மனத தில இனி இயககுபவன அவனுள இலகும **அறிவோனே** யாவான.

மேலே விளககிய இருவகை மாறுதலகளும முதறகண் விளையும் காரியசிததியின அறிகுறிகளாகும. இசசிததியில மனஇயலபின இயககஙகள உயாததபபடுகினறன, பாரமாாத

திகமாக மாற்றப்படுகின்றன, விரிவுறுகின்றன, வியாப்தி பெறுகின்றன, பந்தங்கள் நீங்கப்பெறுகின்றன ; அவற்றின் உண்மையான காரியம்—இந்த லௌகிகப் பிரபஞ்சத்தில் **ஈசனது** சிருஷ்டிச் செயலின் பொருட்டும் **ஈசன்** தன்னை மேன்மேலும் வெளிப்படுத்திக் கொள்ளுதற்கும் தாம் சாதனமா யுதவுவதே—எனும் உணர்ச்சிக்குச் செலுத்தப் படுகின்றன ஆயின் உருமாற்றம் அடையப்பெறுவது என்பதன் கருத்து இம்மட்டோடு நிற்காது பூரண நிறைவை நாடும் சாதகன், இந்த அளவைகளுக்குள் அடங்கித் தனது எழுச்சியினின்று ஓய்வுபெறுதல் ஒவ்வாது; தனது விரிவைத் தடுத்தல் ஏற்காது. ஏனெனில் இவ்வாறுமாயின், ஞானம் என்பது மனத்தின் இயக்கத்தைச் சார்ந்தமட்டோடு நிற்கும்; —ஆம், பந்தங்கள் நீங்கி வியாபகத்துவம் வாய்ந்து தெய்வத் தன்மையில் மாறி நின்ற அந்த மனந்தான் ஆயினும் மனம் என்பதே வரையறைப்பட்ட தன்மையது, தாரதம் மியத்தைக் கருதி இயங்குவது, அது தொழில்புரியும் வகை யில் (இயற்கையாகவே குறைபாடுற்றது **உண்மையின்** சீரிய உத்தேசங்களை விளக்கமாகத் தன்னில் பிரதிபலிக்கலாம், அதுவேயொழிய உண்மையானது நேரிடையாக நிச்சயத் துடன் நிரங்குசமாக இயங்கும் வெளிகளில் சஞ்சரிக்க மனத் திறகியலாது. தற்போது எய்திய சிகரத்திலிருந்து மனம் மற்றும் மீதேறல்வேண்டும் ஏற்வே, ஞான வழியில் மாறி நின்ற இம்மனம் தன்னை அதிகரித்து, விஞ்ஞான சக்தியின் அறிவாக உருமாறி நிற்கும் ஏற்கெனவே, மனம் தெய்வத் தன்மையில் தான் மாறிநிற்கு முன்னந்த இயக்கத்திலேயே, இந்தப் பரம தரித்திரமான மனுஷ்ய புத்தி யென்னும் வரம்பைக் கடக்கத் தொடங்கியதாகும். இதற்குமேல் உயர்மனத்தின் தூய்மையான பரந்த அந்தஸ்துக்களுக்குப் படிப்படியாக ஏறிச் செல்லும் ; சென்று அங்கிருந்து, மேல் நின்றிலகும் ஓர் **ஒளியினால்** விளக்கம்பெற்று, தடையற்று இலகும் மிகவும் சிரேஷ்டமான அறிவின் ஒளிர்ய வட்டங் களுக்குள் எகிப்புகும். இந்நிலையில் மனம்பெரிதும் சுதந்திர

மாக இயஙகததொடஙகும ஓா **உள்ளொளி** பொலிவுடன தோனறததொடஙகும ; இதை மனம இதுவரை கருதியது போலனறிச சறறுததாராளமாக ஏறகஇணஙகும ஏறகவே, சுயமபிரகாச மாகினறது ; வெளி ஒளியின உதவியைநாடும அவசியம இனி இலலை ; தனனிலேயே உணமை அமையப பெறுகிறது ; கேவலமான தனமையில இயஙகி வநததன காரணமாக ஏராளமாகத தனனுள பிழை வலிநது புகு தறகு இடமளிததுவநத, அநநிலைமையினினறு இபபோது பெருமபாலும மாறியது. இவவகைகளிலெலலாம மாறுத லடைநதபோதிலும மனம தனது இலககை எயதியவா ருகாது. மறறும மேறசெனறு உருககுலையாதிலகும உள ளொளியின பிரதேசததினுட புகுதல வேணடும, மறறும, அதையும கடநது இவ உளளொளியின உறபததி ஸதா னததை யடைதல வேணடும. ஏனெனில, இநத **மனம்** எனபதறகுப பினனால **அதிமனம்** எனறு ஒனறு இலஙகு கிறது. இது மனததினும மேலானசிருஷடி சகதிவாயநதது; வீரியததுடனியஙகி மனததைத தாஙகி நிறகிறது, தனனி னினறு வெளிவநத ஒரு சிறிய கிரணவீசசாக இது மனததைக கருதுகிறது, தனது சததியம கீழிறஙகுவதறகு ஒரு வாயிலாகவோ, அனறி,அவிததையின கறபனையாறறல களுககுக கருவியா யுதவுமாறோ பயனபடுததிககொளளு கினறது. மனம, இநத **அதிமனம்** எனபதையே பினவிடடுச செலவதோ, அனறி அதனினும உதகிருஷடமான தனது உறபததி ஸதானததை அடையத திருமபுவதோ, அனறிக **கடவுட்பேரறிவைச்**சாரநத விஞஞானஒளியில மாறிநிறபதோ அதன எழுசசிபபிரயாணததின கடைசிப படியாகும. எவவாறெனின, அஙகு அநத விஞஞான ஒளியில, வியாபக ஜடததிற பொருநதிய அஞஞான நிழலின மாசு நீஙகப பெறற ஓா உணமையின செயலகளைஒழுஙகுபடுததி நடததும ஆறறல இயலபா யமைநத தெயவீக **உண்மை யுணர்வின் திருப்பீடம்** அமைநதுளளது ; இநத **உணர்விற்குக்**கீழபபடட வேறெநதவுணாவிலும இததகையஆறறல அமையவிலலை.

எனவே, அததகைய **உணமை யுணாவை** அணுகி அவித
தையை நெறிபபடுததககூடிய ஒரு விஞஞான சகதியைக
கிரஹிககுவதே **பூரணயோகம** நாடும பரமமான—சேயமைக
கணணதாயினும அடைநதே தீரவேணடிய—இலககா
மெனறு உணாக.

இநத உயா சகதிகளொவவொனறின ஒளியும மானவ
னுடைய அறிவியககஙகளினகண செலுததபபடடபோது—
பாவமெனறும புணணியமெனறும, மானுஷமெனறும
தெயவீகமெனறும வேறறுமைபபடுததிக கருதும தனமை
மேனமேலும மஙகி, இறுதியில அததகைய பானமை எள
ளளவும பயனறறதென முழுதும அகறறபபடுகிறது. ஏனெ
னில **திவ்விய அறிவு,** எவறறை யெலலாம தீணடி எவவெ
வறறிலெலலாம ஊடுருவிப பாயகிறதோ அவை யனைததும
உருமாறி, கீழறிவின குழபபஙகளினினறும குறைபாடுகளி
னினறும விடுபடடு, அவவவறறின இயககம தமமிலிருநதே
உதிககும ஞானவொளிச சகதிகளைச சாாநததாயவிடுகின
றது. **வீடுபேற்றை** எயதுவதறகு உபாயம, சில காமஙகளை
விலககிச சில காமஙகளைத தோநதெடுபப தெனபதலல;
ஞானததை யூடடும உணாவு மாறுதல பெறறு, எலலாக
காமஙகளையும உரு மாறறுதலாம; தியாகம செயயும
அறிவை மேலும மேலும சிரேஷடமான ஒளியின மாடடும
ஆறறலினிடததும உயாததுவதாம. முதனமுதலாக மனம
புததிகளுடைய பிரவிருததிகளெலலாம உயா தனமையில
விரிநது இயஙகுமாறு ஆககபபெறுதல வேணடும. பினபு
விளககம வாயநது சீரிய சிதாகாச வெளிககு உயாததப
பெறலவேணடும. அதறகுப பிறகு, மானசிக இயககததைச
சாராத உதகிருஷடமான உளளொளியின செயலகளாகவே
மாறிநிறகப பெறுதலவேணடும. **அதிமனத்தின்** வீறிடடுச
சொரியும சுடாக கிரணஙகளாக உருமாறி, இறுதியில
அவை, நிரஙகுசமாக இயஙகும **விஞ்ஞானப் பேரறிவின்**
பூரண ஒளி வடிவாக விளஙகும. உலகில தனது பரிஞ
ஞமததை இயறறிக கொணடு வரும சைதனனியம, இநத

முடிவை முன்கூட்டியே தன் கற்பனையில் உருவகப் படுத்திக் கொண்ட தென்னலாம்; தன் பீஜத்திலேயே, பிரயா சத்துடன் புரியும் தன் கடினமான முயற்சிகளின் கருத்தி லேயே, உள்ளுறையாய் அடங்கப்பெற்ற தென்னலாம். ஆயி னும், தற்போது காணும் அசம்பூரணமான வகைக்கு மாறாகப் பூரணமான வகையில் **பரமனின்** வெளிப்பாட்டுக்கு உதவக்கூடிய சாதனங்களை ஏற்படுத்தும் வரையில் சைதன் னியத்தின் பரிணாமஇயக்க முயற்சிகள் முடிவுபெறா.

அஃதங்ஙனமாக. **ஞானம்** என்பது உணர்வின் மிக விரிந்த ஆற்றலென்பதும், பந்தங்களையகற்றி விளக்கத்தை யூட்டுவ தென்பதும் உண்மையே. ஆயின், **பக்தி** என்பது மிக ஆழ்ந்த தன்மையதும் உணர்ச்சி மிகுந்ததுமான தென்னலாம் கடவுளின்ரகசியத்தின் அத்தியந்த ஆழ்ந்த உட்பொருளை வெளிப்படுத்தற்குத் திறவுகோலாய் விளங்கு வது பக்தியின் தனியுரிமை யெனலாம். மானவன் மனோமய னாதலின், பகுத்தறிவுப் புத்திக்கும் அதன் யுக்திக்கும் தீர்மானத்துக்கும், அது உண்மையை யணுகி நிறைவேற்றும் முறைக்கும் மிகவும் பிராதானியம் அளிக்கக் கருதுவ தியல்பே; ஆயின் அம்மட்டோடு நிற்காமல் புத்தியின்வகை யொன்றே சரியான மார்க்கமென்கக் கருத விரும்புகின்றான். அவனது புத்தியின் திருஷ்டியில், இதயமென்பதும், **பாவ** உணர்ச்சி என்பதும்—மங்கலானதும் நம்பத்தகாததும், வெகுவாக ஆபத்தை விளைவிக்கக் கூடியதும் தவறான வழியில் நடத்தக் கூடியதுமான ஆற்றலேயாமெனத் தோன்றுகிறது. தோன்றவே, அவற்றை விவேக ஒழுக்கத் தினாலும் மனச்சக்தியினாலும் பகுத்தறிவைக்கொண்டும் அடக்கிச்செலுத்தவேண்டுமென நிச்சயிக்கிறான். ஆனால் உண்மையில், இதயத்திலும் அதன் மறைவிலும் மிக ஆழ்ந்த மர்மமான ஓர் ஒளி இலங்குகின்றது. இவ்வொளி, நாம் எதை **உள்ளொளி**யெனக் கூறுகின்றோமோ அஃதன் றாயினும், மனத்தினின்று உண்டாகாவிடினும், மனத்தின் வழியாக இறங்குவது. இது, **உண்மையுடன்** நேரிடையான

சமபநதம வாயநதது; தனது அறிவில மமதைகொணட மனுஷய புததியைக காட்டிலும கடவுளபால நெருஙகி நினறது பணடைககால விளககததினபடி நம அநதாவாசி—கரநதிலகும **புருஷன்**—எனபபடும இவனது இருபபிடம நமது குபத இதயமாம, உபநிடதஙகள சாறறும மாமமான இதய குகையாம—(ஹருதயே குஹாயாம). யோகிகள பலருடைய அநுபவததினபடி இநதக குகையின ஆழஙகளி னினறு ஒருவாககு,—உளளான ஒரு தீாககதரிசியின உயிாபபு—எழுகினறது எனறு சொலலபபடுகிறது.

இதயததைக குறிதத இநத ஐயம—அதாவது, இதயம நுணணறிவு கொணடதெனறோ அறிவீனமானதெனறோ ஒனறுககொனறு எதிரிடையான இருவகையாக வெளிககுத தோனறுவது—மானவனது ஈரியலபான **பா**வ உணாசசி சியினுல ஏறபடடது எவவாறெனின,இநதிரிய உணாசசிகள கொணட இதய மொனறு மனிதாகளபால முறபட்டு நிற்கினறது. இது விலஙகுகளுககுளளது போனறதேயாயி னும, மனிதாகளிடததுபபலவகையான வளபபம் பெறறது. இந்த இதயததினினறெழும கிளாசசிகள அகஙகாரததின் வேகததினுலும இயறகையாயெழும விருப்பஙகளினுலும் பல குறைபாடுகளும முரணபாடுகளும நிறைநது பெரும் பாலும இழிவான தனமையில இயஙகும காமேநதிரிய சேஷடைகளினுல ஆளபபட்டு வருகினறன. இந்த இதயம— சிறறினபஙகளுககும, காமக குரோதஙகளுககும, கொடிய மோககமான கோரிககைகளுககும, அறப அவாககளுககும, புனமையான சோாநத உயிராறறலின இழிவான சிறுமை களுககும தனனை முழுவதும் ஒபபடைதது எநதவித உணாசசிககும வயபபட்டுத தாழ்மைபபடுததிககொளளு கினறது. இநத உளளக கிளாசசிகளை யெழுபபும இதய மும, இநதிரியஙகளின அமாககளமான பேராவலகளும, ஒனறோடொனறு கலபபுறறு இயஙகுவதனுல அவாவே உருவமகொணட ஒரு மிததியாதமா நமமில ஏறபடுகினறது. அபாயததிற கிடமான இநத அபககுவமான அம்சததைத

தான பகுததறிவுப புததி அவநமபிககையுடன கருதி அடககியாள எணணுகிறது இது நியாயமேயாகும ஆயினு, பிடிவாதப பானமை வாயநத பகுததறிவுபபடாத நமபிகையிலலை நிரூபபநதபபடுததுவதிலோ அடககுவதிலோ அது எவவள விறகு வெறறிபெறும எனபது எபபோதும ஐயததிறகுட எமாறறததிறகும இடமேயாம. ஆனால் ஒரு விஷயம நிசசய மாகும—நம உணமையான ஆனமா அஙகிலலையெனபதே. அது, நமதியறகையின பிரகாசம பொருநதிய எதோ ஒரு குகையில மறைநது நினற, கணணுககுப புலபபடாத. உணமை இதயததில அமைநதுளளது ; அஙகு எதோ ஒரு வகையில ஊடுருவிப படாநதுநினற கடவுள ஒளியின நிழ லில இலகி நிறகிறது ; அததியநத உடபுறததில மௌன மாயக குடி கொணடிருபபது ; அதனிருபபை யுணாநதவா மிககசிலரே அனைவருககும ஓா ஆனமா உணடெனபது உணமையே யாயினும, தம உணமையான ஆனமாவை அறிநதவாகளோ அதன தாககலை நேரிடையாக உணாந்த வாகளோ மிககசிலரே. நமதியறகை யெனும இருணட பிணடததைத தாஙகி நிறகும நுணணிய **கடவுட்சுடர்** அவ விதயததில இலகுகிறது அதைசசுறறிச சைததிய ஆனமா, அஃதாவது உருககொணட உளளுயிா,—நமமுள வதியும உணமையான ஜீவன—வளமபெறறுவருகிறது. ஜீவனில இசைததியஆனமா வளமபெறறு, உளளொளி கொணடு அது அறிவிபபவைகளையும, அது புரியும தாககலகளையும தன இயககஙகளில பிரதிபலிககபபெறும மானவனுககுத தனது ஆனமாவைபபறறிய உணமையறிவு மேனமேலும விருததியாகிறது. ஆகவே, அவன கேவலம ஓா உயாவகை விலஙகுபோல இயஙகிவநத தனமையைக கடநது தனனுள இலகும **பரம்பொருளின்** இருபபை ஓரளவு உணாநதவனாய ஆழநத தனமையானவாழககையைபபறறியும உணாவைப பறறியும அதனினறு உணடாம சூசனைகளைபபறறியும உளளததிலேறறுக கடவுளைச சமபநதிதத விஷயஙகளில ஒரு புததுணாசசியைக கைககொளளுகினறுன். இநதச

சைதந்நிய ஆன்மாவை விடுவித்து மறைவிலிருந்து நீக்கி முன்னிடுவதனால், அது உள்ளொளிகொண்டு தான் அறியும் அனைத்தையும், பார்க்கும் யாவற்றையும், அதன் உந்திச் செலுத்தும் ஆற்றல்களையும் மானவனுடைய மனப் பிராண தேகங்களில் முழு வேகத்துடன் பொழிந்து, மண்ணுலகில் **திருவருள்** விளக்கம் அமையப் பெறுதலைச் சாதிக்கத் தொடங்குகிறது.

இஃதிங்ஙனமாக, அறிவுச் செயல்களில் எவ்வாறோ, இதயத்தினின்றெழும் செயல்களைப் பற்றிக் கருதும்போதும் அவ்வாறே இரு இனங்களான இயக்கங்களுக்குள்ள ஒரு வேற்றுமையை முதன்முதலாக நாம் கருத்தில் ஏற்றுக வேண்டும். அஃதாவது, உண்மையான ஆன்மாவினால் உந்தப்பட்ட இயக்கங்களோ, அன்றி ஆன்மாவின் பந்தவிமோசனத்துக்கும் இயற்கையில் அதன் ஆதிக்கத்துக்கும் உதவி புரியும் இயக்கங்களோ ஓர் இனம், மற்றொன்று அழுக்கு அகற்றப்படாத இந்திரியப்பிரவாதத்தன்மைகளின் திருப்தியின் மாட்டு இயங்குவது ஆயின் இத்தகைய கருத்தில் சாமானியமாகக் கற்பிக்கப்பட்ட வித்தியாசங்கள், ஆழ்ந்த நோக்கங்கொண்ட அத்யாத்ம விஷயத்தில் பயனற்றவை யாகும். இம்மாதிரியான வித்தியாசங்களை மற்றும் கற்பிக்கலாம். உதாரணமாக மத சம்பந்தமான மனோபாவங்களையும் உலக சம்பந்தமான உணர்ச்சிகளையும் வேறுபடுத்தி, அத்தியாத்ம வாழ்க்கையின் பொருட்டு மதசம்பந்தமான உணர்ச்சிகளைமட்டும் விருத்தி செய்து, உலகசம்பந்தமான உணர்ச்சிகளையும் ஆர்வங்களையும் அறவே அகற்றி நம் வாழ்க்கைக்கு இவை எவ்விதத்திலும் உரித்தானவை யல்லவென நீக்கி நிற்பதே பூரண நியமமாக விதிக்கப் படலாம். நடைமுறையில் இதன் பொருள் என்னவெனின்: தெய்வமொன்றையே துணையாகக்கொண்ட, அன்றி, கடவுட் பக்திக்குப் பொதுவான வழிபாட்டில் மாத்திரம் பிறரிடம் உறவுகொண்ட தூய்மையான ஒரு சாதுவின் வாழ்க்கையோ தொண்டன் வாழ்க்கையோவாகும். அன்றி, பவித்திரமான

சமயப பறறுகெகாணட நியமசீலமான அனபுப பெருகலைப புறமபே உலகினகண பொழிவதாகும. ஆயினா சமய சமபநதமான உறசாகம எனபதையே, பிராணமயப பிரவிருததிகளின அலலலகளும மருணமையும பெருமபாலும இடையருது தாககித துனபுறுததும தாககவே இவவுறசாகம, ஒழுஙகினமாகவும இழிவுபடும இயஙகி மதப பேய் பிடிததுக கடவுள நிறைவுத தனமைககுப பொருநதாத இயககஙகளுடன கலபபுறறு வெளிபபடும. அஃதனறியும, மதாசாரியாகளின கடினமான கொளகைகளில இறுகபபிணைபபட்ட ஓா ஆழநத சதாசார நிஷடனுக அதன மிக உயாநத தனமையில் விளஙகினுலும, **பூரண யோக** நோககததிறகு அது சறறும பொருநதா தெனபது வெளளிடை ஆழநத உடகருததும இளகிய தனமையும அமைநது, பெருகி வியாபிதது இயஙகித தனது வீசசுககுள வாழககை முழுவதையும ஏறகவலல, உளளுறையானநதமும உணாசசி ததுமபியதுமாகிய ஒரு படாநதஉறவு உலகுடனும கடவுளுடனும ஏறபடடே தீரவேணடும.

சதாசார ஒழுககததை அடிபபடையாககக கொணடு லௌகிக வழிகளில் பறறுககொணட மானவபுததி ஒரு விரிவான வாயபாடு வகையை அமைததுக கொணடது. இது, சதாசார நோககததுடன அநுமதிககபபடட உணாசசிகளெனறும, தனனலம கருதி அகஙகாரப பானமையுடன உலகப பறறுக கொணடெழும சாமானிய உணாசசிகளெனறும இருவகையாக வேறுபடுததிக கருதுகிறது. இதன கொளகையினபடி, பிறாநலஙகருதிக காமஙகள புரிதல், ஜேபகாரம, கருணை, உதாரகுணம, லோகாநுராகம, தொணடாறறல, மனிதன பிராணிகள ஆகிய எலலாவறறினுடைய க்ஷேம லாபததைக கருதி உழைததல் எனும இவையே நமதிலககாம ; அகநதையின சுருளைக கழறறி எறிதல, புலனெறுதத உயிராக வளம பெறுதல, பிறா பொருடடோ உலகின பொருடடோ வாழககை நடததல ஆகிய இவையே, மானவனது உடகிடை சிறநதெழுதறகு

உயர்ந்த உபாயமாம். ஆயின், கேவலம் லௌகிக புத்தியைக் கொண்டும் மனக் கற்பனையினாலும் அமைத்துக் கொண்ட இவ்வாயபாடு வகை, நம் ஆன்மாவுக்குப் பூரண திருப்தி யளித்தற்கியலாமற் போதலுங்கூடும். ஏனெனில், இந்த லோகானுராகம் என்பதை முன்னிட்டு அமைத்துக் கொண்ட இவ்வகையில், நம்முள் எழும் ஓர் ஆழ்ந்த தெய்வபக்திக்கும் ஞானத் தேட்டத்திற்கும் இடமில்லாமல் போதல்கூடும். ஆகவே, கடவுட் பற்றும் நீதி நெறி ஒழுக்கமும் ஒருங் கமைந்த ஓர் அஸ்திவாரத்தை அங்கு அமைத்தல் நன்காம்; உண்மையில் அவ்வாயபாடு வகையின் ஆதி கருத்து அதுவேயாம் உள்முகமாக **இறைவனை** ஆராதித்தற்கும், இதயத்தால் **பரமனைத்** தொழுதற்கும், மிகச் சிறந்த அறிவால் **உரையுணர்வைக் கடந்த பொருளை** நாடுவதற்கும் உதவியாகுமாறு, பரோபகாரச் செயல்களால் ஆராதனை புரிவதையும், அன்புச் செயல்களினாலும் நன்கொடைகளி னாலும் நம்மைச் சூழ்ந்தோர்க்கும் மானவ ஜாதிக்கும் தொண்டாற்றுதலினாலும் தகுதிப் படுத்திக் கொள்ளுதலை யும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் வேதாந்திகளுக்கும், பௌத்தர்களுக்கும், கிறிஸ்துவர்களுக்கும் பொதுவான இலக்காகிய—பொதுமக்கள் நன்மையை விரும்புதல், பொது மக்கட்பால் இரக்கம்பாராட்டுதல், அன்றி அண்டையோர்க்குத் தொண்டாற்றி அன்பளித்தல் என்னும் விதி, சமய வழி பாட்டையும் நன்னெறி ஒழுக்கத்தையும் பிணைக்கும் கருத்துக் கொண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆயின், அதன்கண்ணுள்ள சமயச்சார்பான வெப்பத்தை, உலகச் சார்பான விஷயங்களைக் கொண்டு தணித்தால் மாத்திரமே, லோகோபகாரமெனும் நோக்கம் தன்னை விடுவித்துக்கொண்டு, எண்ணங்களுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்குமுரிய நீதிகளைப் போதிக்கும் உலக சம்பந்தமான ஓர் ஒழுங்குமுறையின் தனிச் சிறப்பில் ஓங்கி இயங்க இயலும். ஏனெனில், சமய வழிபாட்டு முறையில் " காமங்கள் புரிதல் " என்னும் இவ்விதி ஒரு சாதன மாத்திரமேயாக அமைந்து, தன் கருத்து நிறைவேறிய'

வுடனேயே அதன இயககம நினறுபோம ; அனறி, ஒரு கீழபபட்ட அமசமாகவும ஆகும. அது, கடவுளைத துதி செயது அடைய நாடும சமயக கோடபாடடின ஒருபகுதியாக நிறகும , அனறி அதன இயககம, ஆனமா " நிரவாணம " அடைதறகு எகும யாததிரையினகண " தான " எனும உணாசசியை அறுததெறியும முயறசியில ஈறறயலான செயலாகும. மறறு, உலக வாழககையையே தமது லடசிய மாகக கொணடவாகளுககுக காம நியமம எனபதே முககிய விஷயமாய விடுகிறது, மானவனுடைய சதாசார பூாததிககு அறிகுறியா யமைநது விடுகிறது ; அனறி, உலகில மானவ னுடைய சநதோஷகரமான நிலைமைககோ, சஙகததின உயாவுககோ, இனததின ஒனறுபட்ட வாழககைககோ அவசியமான நிபநதனையாகிறது. ஆயினா, ஆனமாவுககு எது அததியாவசியமான தேவை யெனப **பூரணயோகம்** நமமைக கோருகினறதோ அதை இவை யொனறுமே திருபதி செயய வியலாது

லோகாநுராகம், ஜனோபகாரம, பூததயை, சமூகத தொணடு—ஆகிய இவை மானசிக உணாவின மிகமிகச சிறநத உருவஙகளாம. ஆயின அவறறின அதி உனனத மான தனமையிலுமகூட, எஙகும நிறைநத கடவுளனபின அருடசுடரை வெப்பமறற மஙகலான மனம வெளிப படுததுவது ஒரு வகைப போலி ஒளியேயாம. அகநதை யுணாசசிககு விடுதலை யளிககும ஆறறல அவறறிறகிலலை ; அதன குறுகிய தனமையைச சறறு விசாலப படுததி உயாநத ஒரு பெருநதனமையான திருபதியை அளிபபதறகு மடடில அவறறிறகியலும. மானவனது பிராணமய வாழககையின இயலபை மாறறுநதிறன அவறறினகண அமையவிலலை ; ஆயின அதன இயககததை மடடுபபடுததி, வேகததைததணிததறகு அவறறிறகியலும ; மாறுதலடை யபபெறாத அதன அகஙகாரததை மேலுககு மெழுகிட்டு மறைகக அவை முயலும. அனறி, முழுசசிரததையுடனும உறுதியுடனும் அவறறைத தீவிரமாக வழிபடுவோ

மாயினும அது நம இயலபின ஒரு பகுதியைமட்டில மிகைப படுததி விருத்தி செயதவாறுகும இவவாறு மிகைப படுததலில தனி உருககொணட நம ஜீவனுடைய பலபகுதி களும எஙகும நிறைநத அழிவற்ற பொருளைச் சாாவதறகு உரிததான பூரண திவவிய பரிணமம வாயககப பெறும் வகைகாணுது அனறியும, இநதசசமய-சதாசார வழிபாடு நம குறிககோளை எயதுவதறகுப போதிய வழிகாட்டி யாகாது ஏனெனில, மனித இயலபில சாமானியமாகக காணககூடிய உயாநத நனமையான நோககஙகளைத தனதாகவே பாவிதது உலகினமேல தனககு ஒரு நெருஙகிய பிடிபபு ஏறபடுவதைச சமயவழிபாடு ஆாவததுடன நாடுகின றது. இநத ஸதாசாரவழிபாடு செயவது எனனெனில, தனது உணாசசியறற வறணட மனத தனமையிலிருநது தனனை உயாவுபடுததிககொளளுமபொருட்டு ஒருவித சமயஉறசாகத திலை ஏறபடும சமபநததநதை ஆவலுடன நாடுகினறது. ஆகவே, இவவிரணடுவழிபாடுகளும சிலவகைகளில ஒனறுக கொனறு விட்டுககொடுதது ஒருவித சமரச ஒபபநததநதை உணடுபணணிக கொளளுகினறன இமமாதிரியான ஒபபந தததை ஏறபடுததிக கொளளுவதன பயனுகச சமயவழிபாடு தனனை மானசிக இயககததின தனமைககு இழிவுபடுததிக கொணடு, வாழககைவகையை இணஙகசசெயது மாறறறகு வலியறற மனத தனமையின லோபஙகளுககுத தானும ஆளாகிறது. தொநதஙகளுககுப பிரதேசம் மனமேதான. தவறுகள| கலநதோ அனறி ஒபபுரவுகொணடோ இயஙகுந தனமையது மனம ; இரணடறற ஒரு கேவல **உண்மையைச்** சாதிககும திறனறறது ; ஆகவே கலபபறற முழுமையான ஒரு புணணியததைசசாதிகக வியலாது பாவததின அயற பகுதியே புணணியமெனப்படுவது ; பாவததை யொட்டியே புணணியம தோனறுகிறது ; பாவஙகளைத திருததும பொருட்டே புணணியம இயஙகுகினறது ; புணணியம உயிா வாழ்தறகுககாரணம் பாவததின இருபபேயாகும். ஆனுல், ஞானஉணாவு எனபது மனோபூமியைககடந்தது ; அஙகு

எவவித தொநதஙகளுககுமஇடமேயிலலை எவவாறெனின: சததியாசததியம எனனும இரணடு தோனறுமிடததில தான அசததியம சததியததின ஸதானததை ஆககிரமிதது இயஙகிககொணடு வநதது , புணணியம பாவம எனனும இரணடு தோனறுமிடததிலதான பாவம புணணியததைத திரிபுபடுததியோ அனறி, மஙகலாகப புணணியததிறகு ஈடாகததனனை வெளிபபடுததியோ தலைதூககி வநதது. ஞானபூமியில இததகைய தொநதஙகளுககுபபோஷணை கிடைககாததலின தொநதம உயிாவாழ முடியாமல அறறுபபோம ஆகவே, சுபாவததையும வாழககையையும முழுவதும மாறறுதறகுபபூணட **பூரணயோகம** தனது நோககததைச சாதிககும பொருடடு, மனக கொளகைகள தாம சாஸதிரக கொளகைகள எனனும இததகைய மெலிநத பொருளகளிடதது விசுவாசம வைகக மறுககிறது , அது, ஆறறல நிரமபிய மூனறுவழிமுறைகளை வலியுறுததுகிறது. அவை : பொயமமையான அகநதைஜீவனை அறவே அகறறி அநத ஸதானததில உணமை ஜீவனான சைததிய புருஷனை விருததிசெயதல, மானவ அனபைப புடமிடடுச சுததிசெயது இறையனபாக மாறறி இலஙகசசெயதல, கேவலம மானசிக இயககததினால செலுததபபடடு வரும உணாவை அதன ஆததியாதமிக விஞஞானஅறிவுநிலைககு உயாததுதல எனபனவாம மூனறுவதான இவவறிவு நிலையின சகதி ஒனறுதான உயிரையும உயிராறறலையும அஞஞானததின திரைகளினினறும வழுககளினினறும அறவே விடுவிககவலலது எனவே, இமமூனறு வழிமுறைகளையும பூரணயோக வழிபாடு வறபுறுததுகினறது.

இரவியை ஆவலுடன நாடுவது சூரியகாநத மலாக கியலபாதலபோல **இறையுண்மையை** ஆவலுடன நாடுவதே ஆனமாவுககு—சைததிய புருஷனுககு—இயலபாம. அது, தெயவத தனமை வாயநத அனைததினையும, தெயவத தனமையில மாறிநிறகச செலலும அனைததையும ஏறறு இறுகபபறறி, அவறறிறகு முரணபடடு மறுபபவைகளி

னின்றும், பொய்ம்மையினின்றும், தெய்விகமற்ற யாவற்றி னின்றும் விலக்கிக்கொள்ளுகின்றது. ஆன்மா முதலில் ஒரு கனற்பொறி போன்றதேயாம் ; பின்பு, படர்ந்த இருளின் நடுவில் ஒரு நுண்ணிய தெய்வச்சுடராகக்கதிர்விட்டிலங்கும். பெரும்பாலும் அது, தனது உள்ளறையில் மறைபட்டிருந்த தலினால், தன்னை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு மனத்தை யும் உயிராற்றலையும் தூல உணர்வையும் நாடி, தம்மா லியன்றவரைஉதவிபுரியுமாறு அவற்றைஅறிவுறுத்துகிறது. இம்முயற்சியில் தன் உள்ளொளியை அவற்றின் புறப்பகுதி களில் வியாபிக்கச்செய்து, அவற்றின் மங்கிய தெளிவற்ற அம்சங்களையும் சீர்கேடான குழப்பங்களையும், மிக நுண்ணியவகையில் தூய்மைப்படுத்தும் தனது திறமை யினால், ஒரு வகையில் சீர்படுத்தும் அளவிலேயே அது சாதாரணமாக வெற்றிபெறும். வாழ்க்கையில் நேர்முகமாக இயங்கித்தன்னை ஒருவகையில் வெளிப்படுத்தக்கூடிய **உள் ளுயிர்** (சைத்தியபுருஷன்), பண்டைய முனிவர்கள் உருவகப் படுத்தியபடி, பூதாகாரமான இந்த நமது தேகத்தில் கட்டை விரலளவாக அமைந்தது , அதனியக்கம் நம்மில் மிகச்சிறு பகுதிகளில் மட்டும் செயல்புரியும் திறமைவாய்ந்ததாகும். அந்தகாரத்தில் உழலும் தூல உணர்வின் புன்மையான அற்பத்தனத்தையோ, மனத்தின் தவறின நிச்சயபாவத் தையோ, பிராணமய இயல்பின் இறுமாப்பையும் வேகத் தையுமோ அடக்கித் திருத்தும் முயற்சியில் அது பெரும் பாலும் வெற்றிபெறுவதில்லை. இந்த உள்ளுயிர் (சைத்திய புருஷன்), மன இதய இந்திரியங்களின் உணர்ச்சிகளால் செலுத்தப்பட்டுவரும் மானிட வாழ்க்கை எவ்வகையில் அமைந்துள்ளதோ அதையும், அதன்உறவுகளையும் இயக்கங் களையும், அது அபிமானித்த வடிவங்களையும் உருவங் களையும் ஏற்றேயாக வேண்டியிருக்கிறது. ஓயாது வஞ்சித்துக் கொண்டுவரும் பிழையுடன்கலந்து ஏகதேசமான உண் மையை வெளிப்படுத்தும் இவை யனைத்திலும், தேகபோகங் களினிமித்தமும் அகந்தையுயிரின் இந்திரிய நுகர்ச்சிகளின்

நிமிததமும பயன படுததிவரும இநதக காமாதிகளிலும, ஏதோ அரிதாக மஙகலாகப புலபபடும அருளொளியால ஊககபபெறற சாமானிய மனித வாழககையிலும, பேய போல—விலஙகுபோல—வாழபவாகளின கொடுஞசெயல களிலும பிறயாவறறிலுளளும பதுஙகி நினற தெயவாமசததை அவறறினினறு தனிப படுததி விருததி செயதற பொருடடு அது உழைததாகவேணடும. அது தீமானிககும வகை இயலபாகப பிழையறறதேயாயினும, பல முறையும தன கருவிகளின நிரபபநதததிறகு ஆளாகி,—செயலகளில பிழை யுணடாதல, தவறான துறைகளில உணாசசியை இடுதல, தகாதஉறவு கொளளல, தனமுடிவுகளை உளளபடி யனறிபபிழையான வகையில புலபபடுததல, தனனுடைய திணமையான உடகோளைத தகைமையறற சூழநிலையில வெளிபபடுததநேருதல—ஆகிய இபபலவிதமான குறைபாடு களுககு உடபடவேணடியிருககிறது.

இவவாறாயினும, பகுததறிவைககாடடிலும, மிகமிகச சிறநத நோககஙகொணட ஒரு கருததைக காடடிலும திறமபட வழிகாடடிச்செலுததும ஒரு தெளிநத அறிவு அவவுளளுயிரினகண குடிகொணடுளளது. வெளிபபடை யாகப பிழைகளிலும தடுமாறறஙகளிலும உழலவதாக இருபபினும அவவறிவு அழைததுசசெலலுமவிதம, நுடப மான புததியும ஆராயநது தெளியும மனமும செலுததும வகையினும திறமைவாயநதது ஆனமாவின இநதெளளறிவின உளளொலி, மனசசாடசி யெனறு நாம கூறுகின றோமோ அஃதலல. மனசசாடசி எனபது கேவலம மானசிக உணாசசியைச சாாநதது, பெருமபாலும சமபிரதாயததை அநுசரிததுப பிழையுடன இயஙகும தனமையது. இவவுள ளொலி, ஆழததிலிருநது எழுநது, அரிதின கேடகபபடு வது, எனினும கேடகபபடுமளவு அதன கடடளைபபினபறறு தல பெரிதும போறறத தககதாகும பகுததறிவுப புததியும, மேலவாரியாக இயஙகும இநத மனச சாடசி யெனபதும சுடடுகினற நெறியைவிடத தோனறும பாதையைப்

பின்பற்றுவதினும், இவ்வுள்ளறிவின் அறை கூவலுக் கிணங்கி அலைந்து திரிவதும் நன்காம் உண்மைதான், ஆயின், வாழ்க்கை யனைத்தும் கடவுளை நோக்கிச் சென்ருல் மாத்திரமே உள்ளுயிர் உண்மையாக வெளிவந்து தனது சக்தியைப் புற அவயவங்களில் பதியவைக்கவியலும். உயிர் என்பது கடவுளின் ஒரு சுடர்ப்பொறியேயாதலின் ஜ்வாலை யாகப் படர்ந்தெழுந்து கடவுளைச் சார்ப் புகுவதே அதன் உண்மையியக்கமாகும். அதனுடைய இருப்புக்குப் பயன் அஃதொன்றேயாம்.

சாதனை நிகழ்ச்சியின்கண் மனம் தனது திடநிலைமை யின்பொருட்டு ஒவ்வொரு படியிலும் சங்கை கொள்ளும் புத்தியை ஆதாரமாகப்பற்றி உழன்று அலையாமல், தனது இயல்பிலேயே ஒருவகை அமைதி வாய்க்கப்பெறும்போது —பிராணன், துடுக்கான தீர்மானம் கோரிக்கை அவா என்பனவற்றின் அலைவுகளினின்று அடக்கப்படும் போது— தேகம் தனது பருத்த பிண்டத்திலும் இருளிலும் ஜடத் தன்மையிலும் உள்ளிருந்தெழும் ஆவசச் சுடரை முழுவதி லும் மறைக்காவண்ணம் மாறி நிற்கும் தன்மை எய்திய போது—அப்போதுதான், இதுவரை மிக அரிய அளவில் தன் சக்திகளை உணர்த்திவந்த நம்முள் மறைபட்டு நின்ற அத்தியந்த **அந்தராத்மா** வெளித்தோன்றி எல்லாப் பகுதி களையும் ஒளிப்படுத்திச்சாதனையைத் தக்க முறையில் நடத்திச் செலுத்த இயலுகின்றது. அதன் தன்மை, **இறைவனை— பரம்பொருளை**—அடையும் பொருட்டு ஒரு குறிப்பான முறையைச் சமைத்துக்கொண்டு ஏகாக்கிரத்துடன்அதை வழி படுவதே. ஆயினும், அதன் செயல்வகையிலும் இயக்கத்திலும் சந்தாபத்துக்கு உகந்தவாறு நெகிழ்ந்து கொடுக்கும் தன்மையது. தான் வகுத்த வகையை நீக்கி வேறெவ்வகைக் கும் இடந்தராது ஒரேவகையில் ஒருமுகப்பட்டியங்கும் புத்தியைப்போன்றே, ஒரே திக்கில் முனைந்து தொழில்புரியும் பிராண சக்தியின் வேகம்போன்றே, ஒரு பிரபலமான கருத்தில் பிடிவாதம்கொண்ட துரபிமானம் போன்றே

இயங்கும் தன்மையதன்று அது, ஒவ்வொரு கணமும் தடங்கல்களகன்ற நிச்சயமான உணர்வுடன் **உண்மைக்கு** வழிகாட்டுகின்றது. பொய்ப்பாதையை விலக்கி நேர்மையான பாதையைத் தெளிகிறது ; கடவுள்பால் செல்லும் இயக்கத்தை, விடாப்பிடியாகப் பற்றிநிற்கும் அதெய்விகமான கலப்புக்களினின்றும் மீட்கிறது. அதன் செயல், இயல்பாக மாற்றம்பெறவேண்டியவை அனைத்தையும் ஒரு நீள்ஒளி போல் புலப்படுத்துவது, நிறைவின் பொருட்டும், உள் வாழ்க்கையும் வெளி வாழ்க்கையும் புடம்பெற்று உரு மாறும் பொருட்டும் வற்புறுத்த உறுதிகொண்ட ஆர்வச் சுடர் அதன்கண் அமைந்துள்ளது ; வெளி வேஷத்தை யும், போலி வடிவத்தையும் நீக்கிக் கடவுளின் உட்பொருளை எங்கும் காண்கிறது அது, உண்மையை வற்புறுத்துகிறது ; மன உரனை, ஆற்றலை, திறமையை வற்புறுத்துகிறது ; இன்பத்தை, அன்பை, அழகை வற்புறுத்துகிறது. ஆயின் அது வற்புறுத்துவது, பயனைக் கருதிக் கணப் பொழுதில் தோன்றிமறையும் அஞ்ஞான உண்மையைக் கடந்து விளங்கும்—நிலையா யமைந்த அறிவினின்றும் தோன்றிய **உண்மையை** ; உட்புறமான இன்பத்தை வற்புறுத்துகிறது, கேவல இந்திரிய நுகர்ச்சிகளால் உண்டாம் இன்பத்தை யன்று ; ஏனெனின் அது, இழிவான இயக்கங்களினின் றுண்டாம் மகிழ்ச்சியில் திருப்தி பெறுவதைவிட, தூய்மைப் படுத்தும் துன்பத்தையும் துக்கத்தையும் அநுபவிப்பதே மேலென்று கருதுகின்றது ; வானத்தில் உல்லாசமாகப் பறந்து உலாவும் அன்பை வற்புறுத்துகிறதே யல்லாது தன்னலம் கருதும் வேணவாவென்னும் கட்டுத்தறியிற் பிணைக்கப்பட்ட அன்பையல்ல, பொல்லா நிலத்தில் புதைந் துழலும் அன்பையல்ல ; அழிவிலாப் பொருளின் **உண்மையை** ஆசான் போல் விளக்கிக்காட்டும் உன்னத நிலைக்கு உயர்த்தப்பெற்ற அழகை அது வற்புறுத்துகிறது ; அது வற்புறுத்துவது ஆன்மாவின் கருவிகளாயியங்கும் ஆற்றலையும் உரனையும் திறமையுமேயன்றி, அகந்தை

யின கருவிகளாய இயஙகுவனவறறையலல அதன முழு நோககமும,வாழககையைத தெயவ ததன்மையில இயஙகச செயது அதனவாயிலாய **உயரிய உண்மையை** வெளிபபாடு செயவதே ; வாழககை முழுவதையும **அழிவற்ற பரம் பொருளுக்குத்** திணைததுணையும குறையாது |உரிமை யாககுவதே.

தூயமையான அனபினுலும இனபினுலும ஒறறுமை யினு லுமஇறைவனபாலநெருககிசசெலுததுவதே இநத நம அததியநத அநதராதமாவின (சைதய புருஷனின) உளளுக குளளான தனமையாகும. அது மிகமிகப பெரிதும நாடுவது கடவுளனபே , அதை ஊககுவது கடவுளனபே ; கடவு ளனபே அதன இலககு ; அது நாடும **உண்மைக்கு** வழி காட்டும விணமீன—நமமில ஜனிககும தருவாயிலிருககும **கடவுட் பொருளைக்** கருவிலகொணட குகையைச (இதயகுகை) சுறறிப பரவி ஒளிரும அநத விணமீன—அனறி நமமில இபபோதே ஜனிதது அஞஞானஙகளுககிடையில மஙகி மிளிரும **கடவுட் பொருளைச்** சுடடிககாடடும அநத விணமீன —அது **அக்கடவுளன்பே.**

அதன வளாசசியின இநத நீணடகால அவஸதையில, அதன முதிராத நிலைமையில, அது, மணணுலகில நிலவும அனபையும அனுராகததையும நெயமையையும நன னினைப்பையும கருணையையும தயையையும சாாபு கொணடு வநதது ; உலகிறகாணும எவவகை அழகையும மெனமை யையும வனமையையும நுணமையையும ஒளியையும தைரியததையும பெரிதும் பாராடடிவநதது ; மானிட இயலபில காணும புனமையையும பணபினமையையும சீா படுததித தூயமை செயவதில ஈடுபடட அனைததினகணணும் மதிபபு வைதது வநதது ; இவவாறுயினும, உணமை அதறகு விளஙகாமலிலலை. மானிடாககுரிய இககுணஙக ளெலலாம, அவறறின மிகச சிறநத தனமையிலும, கலப் புறறே விளஙகுமெனபதை அது அறியும ; அவறறின மிகத தாழ்நத தனமையில எததுணை இழிவாக இயஙகும்

என்பதையும் அஃதறியும், சுயாபிமானப் பொய்ம்மை யுடன் தன்னைத்தான் ஏமாற்றிக்கொள்ளும் அகந்தையி னுடைய சுவடு அவற்றின்கண் வரைந்திருப்பதை வெளிப் படையாய்க்காணும்; ஆன்மாவின் பொருட்டுச் செயல்புரிவது போல வேடம் பூண்டு அனைத்தையும் தன்னலங்கருதிப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் கீழுயிரை அது நன்கறியும். ஆயின், ஒரே நொடியில் வெளிப்போந்து பழைய பந்தங்களை யும் அபக்குவமான உணர்ச்சிகளையும் தகர்த்தொழித்து மேம்பட்ட அத்தியாத்ம உண்மையையும் அன்பையும் ஒருமை யையும் தடையின்றிச் சாதிக்க எக்காலும் காத்திருக்கிறது. உலக இயல்புகளையும் இயக்கங்களையும் அது ஏற்கக்கூடும்; ஆயின், அவை யாவும் **பரமன்** மாட்டுத் திரும்பி நிற்க வேண்டும் என்பதே அதன் ஒரே நிபந்தனை. அது ஏற்கச் சம்மதிப்பது, பயன்தரும் பந்தங்களை மட்டுமே, குருவின்பால் பயபக்தி கொண்ட இதய உணர்ச்சியை; கடவுள் தேட்டங் கொண்டோரின் ஒருமை இயக்கத்தை; அஞ்ஞானம் நிரம்பிய இம்மானிடப் பிராணிகளின் கண்ணும், உலகினிடத்தும் அதன்கண் உள்ள சகல ஜீவராசிகளிடத்தும் வெளிப்படுத் தும் கருணையை; **இறைவன் எங்கும் நிறைந்த பொருள்** என்னும் திருஷ்டியினின்றெழும் இன்பம் மகிழ்ச்சி அழகில் ஈடுபடுதல் என்னும் உணர்ச்சிகளையே இதயத்தின் இரகசிய மான மத்தியில் இயல்பாயுறையும் கடவுளைச் சந்திக்குமாறு சுபாவத்தை உடம்புறமாய் அது உந்தும். இதன் பொருட்டு அழைப்புள்ள வரையில், அகந்தையின் நிந்தனையும், பரோபகாரம் கடமை பூதத்தயை சமூகத்தொண்டு என்னும் பெயர்கள் பூண்டு வெளியிருந்தெழும் அதை கூவல்களும் அதனை ஏமாற்ற வியலாது; அதன் புனிதமான ஆவேதத்தி லிருந்தும் தன்னுடகுடிகொண்ட கடவுள்பால் உண்டாம் காதலுக்குப் பணிவதினின்றும் அதைத் தடுக்க அவற்றால் இயலாது; உயிரை அது பரமானந்த விளக்கத்திற்கு உயர்த்து கிறது. **தனிப் பொருளை** நாடி எழும் இயக்கத்தின் பொருட்டு அது, கீழே இழுக்கும் இவ்வுலக முயற்சிகள் அனைத்தையும்

ஒருதலையாக உதறிததளள உறுதி பூணடுளளது. ஆயினுமம அதிதமான **அருளன்பையும் ஆனநதத்தையும்** கிழுக களைதது, வெகுளியும சசசரவும வேறறுமையுமஇருணமை யும, மருடசியும பிணககுககளும நிரமபிய உலகை உரு மாறறுமபொருடடு வேணடுகிறது; எஙகும நிறைநத அனபுக கும, படாநத கருணைககும யாவருடைய நனமையின பொருடடுச செயல புரியும ஆழநது அகனற உறுதிபபாடடுக கும, தன சிசுககளனைவரையும சூழ ஒருஙகு சோககும **உலக அன்னையைத்** தழுவி நிறறறகும, வியாபக அவிததையில சுழனறுழலும உலகை உயவிகக உறுதிபூணடு அநதகாரத தில தலையிடடு இயஙகும **அருளாாவததிற்கும்** தனனைத திறநதுகொடுககிறது. நிஜ வாழககைககுரிய ஆழநதமைநது நினற இநதசசிரேஷடமான உணமைகளை, போலி வடிவஙக ளால தோறறுவிகக முயலும மனததையும, அவமாககும இநதிரியஙகளையும அது பொருடபடுததாது ; அதன நோமை யான போககை இவறறால மாறறவியலாது ; தனது கூாநத திருஷடியினால அவறறை அலசி ஆராயநது அவறறின குறைபாடுகளை வெளிபபடுததி அவறறின குரூபஙகளைச சீா செயது உருமாறறுமாறு **இறையன்பின** முழு உணமையை யும அழைககிறது. மனபபிராண தேகஙகளினினறுணடாம சாமானியமான அனபின குறைபாடுகளையும விபரீதஙகளை யும விலககி, அனனியோனனிய உணாசசி, ஒறறுமை, மேல எழும பரவசம, கீழிறஙகும பேரானநதம ஆகிய இவறறில அவைகடகு எததகைய ஏராளமான பஙகு உணடெனபதைத தெளளிதிற புலபபடுததும

அனபின தூயமையான உணமைகள அனைததையும, அனபுசசெயலகளின தூயமையான உணமைகள யாவறறை யும, அவவவறறின தனமைகடகேறப அநதராதமா எறகும; ஆயின அதனபேரொளி எபபோதும மேலநோககிச சென்றுகொணடே யிருககும; மேல ஏகும இயககததை மேனமேலும மேமபடட உணமைகளினகண உநதிச செலுததுவதறகு எபபோதும ஆவல கொணடிருககும.

ஏனெனில், பரமோனனதமான **உண்மையினகண்** எழுவதினின்றும அவவுணமையைக கீழிறககுவதினின்றுமே **அருளன்பு** எனபதைச **சிலுவை**யினின்று மீடடு அரியாதனததில அமரச செயய இயலுமெனறு அதறகுத தெரியும வாழககை யனைததையும துனபுறுததி விபததில மூழகச செயயும ஒரு விகாரவடிவம (தாறுமாறான தீய ஆறறல) குறுககு நெடுககாக உலகெஙகும வியாபிதது, கடவுள கீழிறஙகாவணணம தடுபபதறகு அறிகுறியாய நிறபதே இநதச்சிலுவையாம. ஆதிமூலமான **உண்மைக்கு** இவாநது செனறாலமாததிரமே அவவிகாரவடிவததைச சீரபடுததி, எலலா அனபியககஙகளையும, எலலா அறிவியககஙகளையும—வாழககை முழுவதையுமே—ஒரு தெயவிக நோககததிறகுபபொருநதுமாறு 'புததுயிர தநது, பரிபூரணமான அததியாதமவாழவின பகுதிகளாக அமைததறகியலும.

அத்தியாயம் 6

வேள்வி யேற்றம்

(யகஞாரோகணம)

அனபியக்கம் வாழ்க்கைச் செயல்களை

சைததிய புருஷனைக குறிதது இதுவரையிறகூறியவறறி லிருநது, அதை நேதாவாகவும குருவாகவும அமையப பெறறு, அனபையும அறிவையும செயலகளையும அாப் பணம செயவதனுல மாததிரமே, வாழகக்கையினைததையும் அதன உணமையான ஞானவடிவமாக மாறற இயலும் எனபதையறிகினறோம. பரமபொருளுககு அளிககும நிவே தனஙகளில, நோமையான முறையில அறிவை அாபபணம புரிதலே பரமோதகிருஷடமானதும பரிசுததமானதுமாகும எனபது எறககககூடியதே. ஆயினும நம அததியாதம முழு நிறைவின பொருட்டு **அன்பை** அாபபணம புரிதலும் அஃதே போல இனறியமையாததாம உறறுக கருதின, அறிவைக காட்டிலும அனபே கரவறற சிரததையில 'ஆழநததும செழிபபானதுமாகும அறிவைபபோனறே அனபையும் விரிவுபடுததித தூயமையாயத துலஙகச செயயவியலும. நம இயககஙகள யாவறறினகணணும ஓா எலலையறற தெயவிகக களிபபின கனலும ஆறறலும நிரமபி, ஒனறு மாய எலலாமுமாய **பரம்பொருளின்** ஆராதனையில முழுதும தோயநது நினற வேட்கை நமவாழககைததுறைக ளனைததிலும தினைததுணையும நீஙகாது ஊடுருவிபபாயும் போது, அனபாாபபணததின ஆாவ வேகததில இநத விரிவுறற தூயமையைப புகுததவியலும; அபபோதே அன பாாபபணததின முழுமுறறுன நிறைவை எயதியவா றுகும; அவவனபு, பூரண வடிவம பெறறுச சமுதாயமான

அன்பாக மாறி இலங்கும்; கரைகடந்து பெருகும் **திருவருள்** மாட்டு உயர்த்தப்பெற்று—மெலிந்து ஆழமற்று இயங்கும் மானிட அன்பின் நிலையற்ற தன்மையைக்கடந்து—தூய்மையானதும் கம்பீரமானதும் வேரூன்றிப்பிணைப்பது மான **ஆனந்தமாய்** விளங்கும்.

எங்கும் வியாபித்திலகும் பரம்பொருளுக்குத் தூய்மையான அன்பைச் செலுத்துவதே அத்தியாத்ம வாழ்வின் நியமமாகும். ஆயினும், தனிப்பட்ட வகையில் அன்பு செலுத்துவதென்பதும் உலக வாழ்க்கையில் ஒருவருக்கொருவர் சிலவகைகளில் உறவு பாராட்டுவதென்பதும் முற்றிலும் விலக்கல்ல. அன்பு செலுத்துவதில், அந்தராத்மாவில் ஏற்படவேண்டிய ஒரு மாறுதல், அஞ்ஞானத் திரைகளை நீக்குதல், பலகாலப் பழக்கத்தினால் இழிதன்மை யான உணர்ச்சி வாய்ந்த மனப்பிராண தேகங்களின் அகங் காரப் பிரவிருத்தியைப் பரிசுத்தப்படுத்தல் எனுமிவை முக்கியமாகக் கவனித்தற்குரியவையாம். ஒவ்வோர் அன்புச் செயலும் அத்தியாத்ம நோக்கத்தில் திருப்பப் பெற்று, அதன் இயக்கம்—மனத்தின் அபிமானத்தையும் பிராணனின் வேட்கையையும் உடலின் விருப்பங்களையும் சாராமல், ஆன்மாக்களுக் கிடையேயுள்ள ஒற்றுமையைப்புலப்படுத்துமவண்ணமாதல் வேண்டும். எனவே, இந்தப் படாந்த ஒற்றுமையின் பகுதிகளாகவும் வெளிபாட்டுக்கருவிகளாக வும் மனப் பிராண தேகங்களை உதவிக்கொண்டு, **அன்பு** தனது தோற்றத்திற்கு மூலகாரணமான அத்தியாத்ம உள்ளுயிரின் தன்மையை மீண்டும் வாய்க்கப்பெற்று இலங்கு மென்பதாம். சகலப் பிராணிகளிலும் நியமபிநின்ற அந்த **ஒரே பொருள்** ஒவ்வொரு மனத்திலும் ஒவ்வொரு பிராணனி னிலும் ஒவ்வொரு தேகத்திலும் இயல்பாகக் குடிகொண்ட கடவுளேயாதலின், நாம் தனி யொருவனுக்குச் செலுத்தும் அன்பும் இயல்பாக மேம்பாடுற்றுக் கடவுளன்பாக உருமாறி விளங்குவதே இந்த மாறுபாட்டின் விளைவாகும்.

உண்மையில், தகையுடனும் பிரியத்துடனும் செலுத்

தபபடும எலலாவகையனபும திவவிய சகதி வாயநததே. அவவனபை அஞஞானததுடன செலுததியபோதிலும, ஒரு குறுகிய பொருளைககருதிபபுரிநதபோதிலும—இநதஎளிமை யான செயலிலும கருததிலும ஒருவகைத திவவிய காநதி துலஙகாமலிலலை. ஆராதனை வடிவமான எநத அனபும ஒரு சிறநத நாடடததை வெளிபபடுததும சாதனமாகும ; அஞஞான நிலையில நிகழும அதன குறுகிய வரமபுக குளளும ஒருவகை விரிநத அநுபூதியைப புகுததும இந நிலையில இவவநுபூதி, தெளிவறறுச சிறிதளவே புலப் படுவதேயாயினும திகைபபை யுணடுபணணும தனமை வாயநதது எவவாறெனின் . இதன பயனுககச சில சமயங களில, நாம அனபு செலுததுகிறோம எனும நினைபபு மறைநது— அனபு செலுததுபவனும அனபை ஏறபவனும **பரமனே** எனும உணாவு உணாகிறது எலலையறற காதல னும காதலியுமாம இவளைக குறிதது ஒரு மிகச சொறப மான திருஷடிவாயககப பெறறாலுமே, மானிடாக குரிய காமாதிகளின தனமை உயாததபபெறறுச சிறபபுடன விளஙகும. இககாரணம பறறியே, நாம ஆராதிபபது ஒரு தேவதையோ விககிரகமோ நம இதயததைக கவரும ஒரு மானவனோ அனறி ஒரு லடசியமோ அனறி எதுவாயினுமே, அவவாராதனையை நிகழவது தவறுகும எனெனில, **அகண்ட வஸ்துவின** அநதப பேரானநத பரவசததை எயதறகு, மானவ ஜாதி இவவழிபாடடு வகைகளைச் சாதனங களாகப பயனபடுததிக கொளளுகினறது. இயறகையால செதுககபபடடு நிறுவியுளள கீழததரமான பாதைகளையே இனனம பினபறறிச செலலும நிலைமையில இருககினறோ மாதலின, நமஅபககுவமான திருஷடிககுஇவவழிபாடுகள அபபேரானநத பரவசததை வரையறைபபடட அளவிலே னும உருவகப படுததித தோறறுவிககினறன. நம **பாவ** உணாசசி வளமபெறும பொருடடுச சிலவகை உருவ வழி பாடுகள இனறியமையாதவையாம ஒரு விககிரகததை வழி படும அறிவுளள ஒருவன அவவிககிரகம எநத **மெய்ப்**

பொருளை உருவகப படுததுகிறதோ **அபபொருளைத்** தன இதயததில பதியவைகக இயனறிலனறி, பதறி அதைதத தகாத தொழிலகான. அதுவேயனறி, ஆராதிககும அவ விககிரகஙகளினகண வெளிபபடையாகப புலபபடுவதைக காட்டிலும சிரேஷடமான ஏதோவொரு சகதி அமைந துளளது. இவவழிபாடு அதன பரம உசசமான நிலையை எயதுமபோதும அது, நிலையாயமைநதுளள அநதச சகதி யின விரிவேயாகும், அனறி அதன சமுதாயமான முழுமை யின ஒரு பகுதியேயாகும நமதறிவு இனியும நமமில குறைபாடுறறதே ; எலலா உருவஙகளையும வெளிபபாடு களையும கடநது நினற **பொருளை** நாம அறிவோமாயினும நமதனபு நிறைவுறவிலலை. ஏனெனில, பிராணிகளிலும பொருளகளிலும மனிதாகளிலும விலஙகுகளிலும மலா களிலும செடிகொடிகளிலும நம தொழிறபாடுகளிலும இலஙகிககொணடிருககும கடவுளை இனியும ஏறகவியலாம லிருககிறோம ; இயறகையாறறல எனபது ஒரு ஜட இயந திரததின குருட்டியககமாமெனும கருதது நீஙகி, எஙகும நிறைநத **பராசக்தியின்** ஒரு வடிவம, ஓா ஆறறல அது வென அறிநதபினபும அதில **கடவுளைக்**காண ஒபபுவ திலலை இவையாவும **அழிவிலாப் பொருளின்** உறைவிட மெனபதைத திணமையாக உணாநதபோதே அனபு நிறைவுறறதாகும

அதீதப் பொருளுககு, ஒப்பற்று உயர்நதோனுக்கு— " பராமபவம "—**உரையுணர்வுககப்பால் நின்றோனுககு**, சொற்பதஙகடநத பரமமான நிலையில நினறு நாம ஆராதனை யளிககினும, **ஈசன்** தனனைத தோறறுவிககும எலலாவிடங களிலும—தனது அருளாறறலின திறததைத மறைதததுத தோனறுமிடஙகளிலுமகூட—, மனிதனிலும " மானுஷீம தனும ஆசிரதம " வஸதுவிலும, ஒவவொரு பிராணி யிலும **அவனை** உணாநது வழிபாடு செயதாலனறி அவ வாராதனைப பூரணமான ஆராதனையாகாது. இநத உருவ வழிபாட்டில ஒருவகை அஞஞானம் கலநதிராமலிலலை.

இது உளளததைச சிறைபபடுததி அதன உணாசசிகளைத திரிபுபடுததி அவை ஆறறும நிவேதனததின உடகருததை இருட்படுததுகிறது மனககறபனையிலோ, புறமபே பௌதிக மாகவோ ஒரு பிரதிமையை நிருமாணிதது ஒருதலையாக வழிபடும எலலாப பூசனைகளும எலலாச சமயஙகளும அநதப பிரதிமையில உடபொருளாய நினற உணமையைப பிறாறியாவணணம மறைததுக காபபாறறும கருததுக கொணடு, ஒருவகை அறியாமைவேஷம பூணடு இறுதியில தாமே அவவுணமையை இழககினறன. இது, பிறா பகிாநதுகொளளாமல தானே நுகரககருதும துரபிமானங கொணடவன தனககே ஒரு குறுகிய வழியடைபபை அமைததுககொணடவாருகும எவவாறெனின, தனிப பட்ட வகையில பிறாபால செலுததும அனபின மறைவில ஒரு மாமம அமைநதுளளது ; அஞஞான உருககொணட மானிடனுககு இது தெளிவாக விளஙகுவதிலலை, மனததி னுல் கிரகிபபதறகும அரிதானது. **ஈசனின் சரீரம்** எனபதே இமமாமம, **அகண்ட வஸ்துவின்** மறைபொருளான **ஓர்** நுணணியஇரகசியம இது உளளஙகனிநது ஆனநதபரவசத தில மூழகி, புடமிடடுத தூயமையாககப பெறற உணாச சியின ஆாவம மிகுநதாலனறி இதை அணுகவொணணுது. இதன **மோகனசக்தி**—இதுவே **கண்ணன் குழலோசையின் கூவல்**, அனைததையும வலிநது வசீகரிககும **அழகுக்கடல்**—இதைப பறறுவதறகும இதனுல பறறப பெறுதறகும, ஒரு குபதமான அறிவு வாயநத அனபும நெககுருகும ஆாவமு மிருநதாலனறி இயலாது ; உருவமும அருவமும ஒனறே யெனும உணமையை இறுதியில உணாததுவன இவையே ; சைதனனியததிறகும ஜடபதாாததததிறகுமுளள அபேத உணமையைப புகடடுபவையும இவையே. இநத உணாவைப பெறும பொருடடு, கடவுடகாதல கொணட உயிா இருளில உழனறு தேடிககொணடிருககிறது ; தனிபபடட வகையில மானவாகளபால செலுததும அனபு, பருவுலகில வெளிபபா டான எலலோரிடததிலும குடிகொணட **பரம்பொருளுக்குச்**

செலுத்தும் அன்பாக மாறும்போது அது இவ்வுணர்வைப் பெறுகிறது.

தனி ஒருவரிடத்தில் செலுத்தும் அன்பின் தன்மை எத்தகையதோ அத்தகையதே உலகனைத்தையும் வியாபித்த அன்பின் தன்மையும். அநுதாபம், நல்லெண்ணம், தயை, உபகாரம், ஜனசமூகத்தின்கண் அன்பு, விலங்கினங்களிடத்தில் அன்பு, சகல வஸ்துக்களையும் ரூபங்களையும் இன்பகரமாகக் கருதல் ஆகிய இவ்வகைகளில் ஆன்மாவை வளம் பெறச்செய்கிறோம்; இவற்றின் மூலம் அகந்தையியல்பில் முதற்கண்தோன்றிய வரம்புகளைக் கடக்கிறோம் இவையனைத்தையும் கடவுளன்பின் வடிவமாக ஒருமைப்படுத்தி, சர்வ வியாபக **பரமபொருளைச்** சாருமாறு செய்தல்வேண்டும். இத்தகைய கரைகடந்த அன்பில், கடவுள் ஆராதனை முற்றுப்பெறுகிறது **பரம்பொருளில்** களிகொண்டு எல்லையற்ற ஆனந்தபரவசத்தில் நம்மை இழந்து நிற்பவர்களாகிறோம் பக்தி வழிபாட்டில் இறுதிப் பயனாக விளைந்தே தீரும் அநுபூதி இதுவே. இதன் விரிவு. சகல வஸ்துக்களின்கண்ணும் ஆனந்தத்தை நுகர்கிறோம், ஒவ்வொரு திரை மறைவிலும் கடவுளைக் காண்கிறோம், ஒப்பற்ற **சுந்தர மூர்த்தியை** எல்லா வடிவங்களிலும் தழுவி இன்புறுகிறோம், **அம்மூர்த்தி,** அந்தப் **பரம்பொருள்,** அதன் எண்ணற்ற வெளிப்பாடுகளினின்று ஒரு வரம்பற்ற ஆனந்தம் நம் வாயிலாய்ப் பெருகுகிறது; அதன் பொங்கும் அலைப்பெருக்கில் ஒவ்வொரு வடிவத்தையும் ஒவ்வோர் இயக்கத்தையும் ஏந்திச் செல்கிறது—ஆயினும் எங்கும் தயங்கித் தங்காது, மேன்மேலும் தன்னைத் தோற்றுவிக்கும் வண்ணம் முன்னேறிக் கொண்டே போகும். எனவே, அனைத்திலும் ஊடுருவிப்பாயும் இந்த **அன்பு,** பற்றுக்களை அகற்றி மாறுதலை இயற்றும்பொருட்டு வன்மையாக இயங்கும் ஆற்றல் வாய்ந்ததாகின்றது; இப்போது இது இயங்கும் வகையில், வடிவங்களிலும் தோற்றங்களிலுமுள்ள முரண்பாடுகளினும் இதயம் சிறிதும் அல்லற்படாமல் அவற்றின்

உடகருததைக கணடு தெளிநது அவறறின மறைவில மிளிரும **அவ்வோர் உண்மையை** உணாகிறது. தனனலம கருதாமல அறிவுடன தொணடு புரிபவனது ஆனமா, வேணடுதல வேணடாமையினறி நடுநிலைமை வாயநது, கடவுளனபெனபதன விசித்திர பரிசனததிலை—அனைத்தையும தழுவிய ஆனநதபரவச வடிவமாய, கோடிக கணககான உடலகளினின்று நுகரபபடும பேரினப வெளள மாய மாறி விளஙகும சகலவஸதுககளும அநதத **திவ்விய காதலனின** அழகுவடிவஙகளாய, சகல சலனஙகளும **அவனது** மகிழசசிமணடபததில நடமபுரியும லீலா விநோதஙகளாய இலஙகும துனபமெனபதே மாறி, துனபுறுததுபவையின உடபொருளே வேறுபடடு நிறகும, அவறறின இயலபான குணஙகள நீஙகி ஆனநதததை அளிககும குணஙகள அவவிடததில நிலைபெறும

எனவே, கடவுளனபும ஆனநதமும நிறைநது மஙகள மாக இயஙகும அரஙகமாக வாழககையினையே திருபபும வகையில உணாவு மாறுபாடடையும தனமையின சாரா மிசம இஃதேயாம சாமானிய வாழககையிலிருநது அததி யாதம வாழககையிற புகுநது விருததியடைநது, உலகையும தனனையும பிறரையும ஒரு புதிய திருஷடியுடன பாாக கும இதயம வாயககபபெறறபோது, இமமாறுபாடடின உடபொருள சாதகருககு விளஙகததொடஙகுகிறது, அததி யாதம அநுபவம முதிாநது **விஞ்ஞான** நிலையை எயதும போது அவனபால இமமாறுபாடு உசசநிலை அடைகிறது; இஙகு இமமாறுபாடடின உடபொருளை உணாநதியலவதோடு, உளவெளி வாழககைகள முழுமையும வனமையாக இயககி உருமாறறும ஆறறலாக அதனை அநுபூதியிற காணகிருன.

வரையபபடட கலபபுறற தனமையதான மானவனது பாவஉணாசசியினினறெழும அனபின இயககததை, எலலா உணாசசிகளும அடஙகபபெறற சீரிய கடவுள வேடகையாக மாறசசெயதற பொருடடு அதன உள நோககததையும இயலபையும முதனமையில மாறறுதல இனறியமையாத

தாம. பலவகையிலும உலகப பறறுககொணட மானிட இயலபுககு இநத மாறுதலை அங்கீகரிபபதறகுக கடின மாயினும, அதைப புததியினுல கிரகிபபதறகு அததுணைக கடினமினறு. ஆயின, “அனபில காமஙகள புரிதல” எனும பிரசசினை எழுமபோது மானிடாககு தடுமாறறம உணடாதறகூடும உணடாயினும, ஞான மாாககததில வழிபடுபவா, சில சமயஙகளில ஞானததேடடம ஒனறையே மிகைபடச கருதி, காம விஷயததில உதாசீனாகளாயிருநது தம பிரசசினையை நிவாததிசெயதுகொளவதுபோல, அன்பு (பகதி) மாாககததில வழிபடும இவாகளும—ஒழுஙகறற உலகச செயலகளுடன உணமையான அனபு உணாசசியை இசைவுபடுததறகு . இயலாதவாகளாய—அசசெயலகளில ஈடுபடுவதையே விலககித தம பிரசசினையை நிவாததி செயதுகொளளுகிறாாகள ; வெளி வாழககையையும காமங களையும அறவே அகறறி மௌன இதயததில கடவுடபகதி யில தனிமையில தோயநது நிறக இயனறவாக்ளா இனறனா. அனறி, கடவுளைச சாரும பகதிச செயலகளில மாததிரை ஈடுபடுகிறாாகள பிராாததனை, வநதனை, அாச சனைகள, அவறறைச சாாநத கிரியைகள ஆகிய இவறறை மட்டும மேறகொணடு இவறறில உட கருததில ஈடுபடடு, ஏனைய எலலாவகைக காமஙகளையும விலககி நிறக இவா கடகு இயலும. பகதாகளும சாதுககளும வழிபடும கடவுள வாழககையில ஆழநது நினறு, உயிா தனது உள ஆாவத தைத திருபதி செயதுகொளள இயலும, அனறி, வாழக கைக கதவுகளைப பினனும விரிவாகத திறநது நமமைச சூழநதோாககும இனததிறகும தொணடாறறுமவகையில கடவுளபால கொணட அனபை நிறைவேறறலாகும , லோகோபகார இயககஙகள, தயை, தருமம, தானம, எலலாப பிராணிக ளிடததும இரககம எனும இவறறில ஒருவகைத தெயவிக ஆாவததைப புகுததி அவறறின் தனமையை உருமாறறியோ அனறி, கேவலம அறநெறி வழிபாடுகள எனககருதபபடும இவறறின இயககஙகளுககு,

சீரியஆறறலவாயநத ஒருவகைஅததியாதம நோககததைக கறபிததோ கடவுளனபை நிறைவேறறககூடும சமயபபறறுக் கொணடவாகள இககாலததில சாமானியமாகப பெரிதும போறறி மேறகொளளும முறை இதுவே. **கடவுளை** நாடுப வனும கடவுளனபையும அறிவையும ஆதாரமாககககொணடு வாழககை நடதத முயலபவனும அநுசரிககவேணடிய ஐயமறற முறை இதுவேயாமெனவறபுறுததுவதை எஙகும காணகிறோம. ஆயின கடவுளையும மணணுலகவாழவையும முழுதும ஒறறுமைபபடுததமுனையும **பூரணயோக வழிபாடு** இவவரைபபடடவகையில இயஙகுவதில திருபதியடையாது ; அறநெறிவழிபாடுகளாகிய—லோகோபகாரம, தான தருமம தயை எனபவைபோனற கோடபாடுகளுககுள எலலைபபடடு இயஙகும முறையுடன கடவுளனபு எனபதை ஒருமைப படுதத முயலவதோடு நிறபின அதன முழுககருதது ஈடேறபபெறாது. அனபுசசெயலகளும பொதுநலத தொணடு களும மாததிரமேயனறி சகலவிதமான காமஙகளும—நம அறிவியககஙகள, வீரசசெயலகள, கைவினைகள, ஆககஙகள அழகுசசெயலகள, உயிா இனபுறும களியாடடஙகள, நம எலலாத திரமானஙகளும முயறசிகளும திறமைகளும ஆகிய இவையாவுமே தெயவிக வாழவின பகுதிகளாகத திகழ வேணடும. இதன பொருடடுப **பூரணயோகம்** கையாளும முறை, புறமபானதும மானசிகமானதுமனறு ; உளளானதும ஆததியாதமிகமானதுமாகும ; இதைச சாதிககுமபொருடடு இது. அது இது எனபதினறிச சகலவித மான காமஙகளினகணணும இறையனபின உணாசசியை, பகதி ஆராதனைகளின உடபொருளை, கடவுளிலும கடவுளழ கிலும ஈடுபடடு மகிழவுறும பானமையை வலிநது புகுததும. வாழககை முழுவதையும, ஈசுவரபகதியில தோயநது நினற ஆனமாவின செயலகளாக இறைவன திருவடிகளில இடடவாறுகும இதன விளைவு. ஆனமா தன **தலைவனுக்குப்** புரியும பூசனைமுறை இதுவேயாம.

அஃதஙஙனமாக ; நாம காமஙகள புரியும திருஷடியைக

கொண்டு, வாழ்க்கை முழுதையுமே **பரம்பொருளுக்குப்** பூசனையாகத் திருப்பமுடியும். "எவனொருவன் ஓரிலையையோ மலரையோ பழத்தையோ ஒரு வட்டில் நீரையோ பக்தியுடன் எனக்கு அளிக்கின்றானோ, அன்புமிகுந்த அந்த நிவேதனத்தை அருளுடன் ஏற்று நுகர்கின்றேன்" என்று கீதையில் **கண்ணன்** அருளியுள்ளார். அன்புடனும் ஆர்வத்துடனும் நிவேதிக்கக்கூடியவை, வெளிப்படையாகக் காணும் பொருள்களை மட்டுமல்ல—நம் எல்லா நினைப்புகளையும் உணர்ச்சிகளையும் கிளர்ச்சிகளையும் நம் புறச்செயல்கள் யாவற்றையும்—அவற்றின் செய்முறைகளையும் நோக்கங்களையும் **அழிவற்ற பொருளுக்கு** நிவேதனமாக அளிக்கலாகும். எனினும் குறிப்பாகத் தேர்ந்தெடுத்த ஒரு தனிச் செயலுக்கோ தனிவகையிற் புரியும் செயலுக்கோ பிராதான்யம் உண்டு என்பது உண்மையே, ஆயினும் எந்த நோக்கத்துடன் எந்த உட்கருத்துடன் அதைச் செய்கின்றோமென்பதே முக்கியம். அந்த நோக்கத்தைப் புலப்படுத்துவதற்கு அந்தச் செயல் அறிகுறியாகும், அந்த உட்கருத்து உருவெடுத்து இயங்கும் வகையை அச்செயல் வெளிப்படுத்தும். அந்தச் செயலுக்குத் தனிச்சிறப்பையளிப்பது, அதன் நிகழ்ச்சிக்கு உரிமையளிப்பது அதன் உட்கருத்தின் தன்மையே இவ்வுண்மையை வேறொருவகையில் விளக்குவோம் : கடவுளன்பும் ஆராதனையும் கொண்ட ஒரு முழுமையான செயலில் மூன்று முக்கியாம்சங்கள் அமைந்துள்ளன— ஒரு தனிமுழுமையின் மூவகை வெளிப்பாடுகளென இவற்றைச் சொல்லலாம். அவை :—செயல்கள் மூலம் கடவுளை நடைமுறையில் தொழுவது ; உள்திருஷ்டியிற் காணப்பட்ட ஒரு காட்சியையோ உள்ளாக எழும் ஒரு நாட்டத்தையோ உள்ளாக ஏற்படும் ஒருவகை அருட்சம்பந்தத்தையோ உருவகப்படுத்தி வெளித்தோற்றுவிக்கும் வகையைக் கடவுளுக்காற்றும் ஆராதனையின் அடையாளமாகக் கருதுவது ; உள்ளத்திலும் உயிரிலும் உட்கருத்திலும் ஓர் ஒற்றுமை ஏற்படும் பொருட்டு, ஓர் ஒற்றுமையுணர்ச்சி உண்டாகும் பொருட்டு ஆர்வம்

மிகுநது உளளாக வநதிபபது—எனனும இமமூனறும. வாழககை, ஆராதனை வடிவமாக மாறிநிறகும வகை இதுவே,அஃதாவது—எஙகும வியாபிதத பரமோதகிருஷட மான அனனை ஆதாரமாககொணடு ஒறறுமையை நாடுவது,ஒறறுமையை உணாவது ; ஒவவொரு செயலையும, கடவுள வேடகையை வெளிபபடுததிக கடவுள உறவைப புலபபடுததறகு அறிகுறியாககுவது. நாம புரியும செயலகள யாவும, கடவுளாராதனையாகவும கடவுடகூடடுறவாகவும மனததெளிவின விளககமாகவும பிராண இயககஙகளின பணிவாகவும இதயததின அாபபணமாகவும துலஙகுமாறு செயவதெனபதாம.

ஒவவொரு சமயவழிபாடடினகணணும—ஓா அறிகுறி வகை (சஙகேதம) ஒரு செயமுறை (கிரியாவிதானம) வெளிப படையாகப புலபபடுததும ஒரு வடிவம (பிரதிமை) எனபவை அமைநதிருபபதைதக காணகிறோம. இவை—உறசாகததை ஊககி இனபுறச செயயும உணாசசியை மனததுககு ஊடடிச செழுமைபபடுததுவதோடலலாமல, மானவன தன னுடைய உளள நெகிழசசியையும உளளததாாவததையும வெளிவாழககையில ஒரு நிருணயமானவகையில ஈடுபடுததி அவறறின இயலபை வனமையாக நிலைபபடுததி ஆறறலுடன இயஙகச செயதறபொருடடு ஒரு பௌதிக சாதனமாக அமை யும. எபபடியெனில் : ஞானத தேடடததில ஆாவமிலலாத கேவல பூசனைவழிபாடு எவவாறு பயனறற வெறுஞ செய லாமோ அவவாறே, ஒரு குறிபபான செயலும செயமுறையு மினறிய கேவல ஞானததேடடம திணமையான பிடிப பறறு வாழககைத துறையில முழுச சகதியுடன இயஙகும ஆறறலாய விளஙகாது. மனித வாழககையில—ஊழ் வினையின சாபககேடோ வெனககருதுமாறு—எலலா வகை வெளி ஆசாரஙகளும கலலாயசசமைநது எவவகை மாறுத லுககும இடநதர மறுககினறன, கேவல சமபிரதாயஙக ளாக அமைநது ஜீவனறறுப போகினறன. விககிரகஙகள, பூசனைகள் இவறறின உடகருததையுணாநது வழிபடுபவ

னுககு இவையளிககும சகதி ஒருபோதும தவறுவதிலலே, ஆயின பெருமபானமையோருககு அவறறிறகுரிய சடஙகுகள ஏதோ பழககததை யொடடிப புரியும கிரியாவிசேஷஙகள மாததிரமேயாய அமைகினறன ; எநத உணமைககு அவை அறிகுறியோ அதன உயிரறற அடையாளமாகமடடில நிறகினறன. இதன விளைவாக, சமய வழிபாட்டின உட பொருள அழிநது விடுகினறது ; வடிவ வழிபாடுகள பூசனை முறைகள எனபவறறின இயலபையே முழுதும மாற்றி யமைகக நேரிடுகிறது, அவறறை அடியோடு களைநதெறியலு மாகிறது. இககாரணஙகள பறறி, விககிரக ஆராதனம, பூசனை போனற வழிபாடுகளில நமபிககையிழநது அருவருப புறுகினறனா பலா. எனினும, வெளிபபடையான ஏதோ வொரு சஙகேதததை ஆதாரமாகப பறறுமல வழிபாடு செயதறகு மிகச சிலரால மாததிரமே இயலும அனறியும, மானவ இயலபிலமைநத ஏதோவொரு தெயவிக அமிசம தனது அததியாதம திருபதி நிறைவுறுமபொருடடு ஒரு சஙகேதததை—ஒரு வெளிபபடையான வழிபாடடை— எப்போதும வறபுறுததுகிறதெனறே சொலலலாம. சஙகேத மான ஒனறு, எவவளவிறகு உணமையும தூயமையும எழிலும கவாசசியும நிரமபி இலஙகுகினறதோ அவவள விறகுஅது ஏறகததககதனமை வாயநததெனலாம உளளத தைக கவரும அழகில ஈடுபடும பானமை அமையபபெறுத ஒரு ஞான உணாவு, பூரணமான அததியாதம உணாவாகா தெனறே கருதலாம. இடைவிடாது பெருகிப புதுவேகத துடன இயஙகும அததியாதம உணாவைச சாதிபபதே தெயவிக வாழவின அடிபபடையான செயலாகும. இவ வுணாவு புதுபபுது வடிவஙகளில தனனை வெளிபபடுததும; அனறி ஆனம சகதியின பொழிவைக கொணடே ஒரு வடிவததின உடபொருளுககுப புததாறறல அளிககும , தனனைவெளிபபாடு செயயும தனமைகொணடே ஒவவொரு செயலும, ஆனமாவின ஏதோவொரு உணமையைப பொலிவுடன புலபபடுததும அறிகுறியாக விளஙகுமாறு

செய்யும்; அதன் திருஷ்டியில் ஏற்பட்ட ஆக்கச் செயலின் இயல்பு இதுவே; ஆக்கச் செயலில் அது ஈடுபட்ட புகும் தன்மையும் இதுவேயாம். **திருவருள்பால்** நாட்டங் கொண்டவன், வாழ்க்கையைக் கையாளவேண்டிய முறை இதுவே. வாழ்க்கையின் நடைப்போக்கையும் உட்கருத்தை யும் உருமாற்றும் வகை இதுவேயாகும்.

அஃதங்ஙனமாக; மிகச்சிறந்து இலங்கும் ஒரு **கடவு ளன்பு**, சிருஷ்டி ஆற்றல் வாய்ந்த ஒரு **சக்தி**யாக விளங்கும். அது தன்னிலேயே மௌனமாக அசைவற்று நிறக இயலு மாயினும் வெளி வடிவங்களிலும் தோற்றங்களிலும் இன்பத்தை நுகரவிழைகிறது. எனவே அது, பேச்சற்ற உடலற்ற ஒரு தெய்வத்தன்மைமட்டிலாகும் என இகழக் கூடிய தல்ல. சிருஷ்டி ஏற்பட்டதற்குக் காரணமே அன்பின் செயல் எனக்கூறுவர்; அன்றி, கடவுளன்பு தன்னை உணராத தம் பொருட்டு அறிகுறி வகைகளாகக் கற்பனை செய்து, தன்னை யளிப்பதையே கருத்தாகக் கொண்டு ஒருவாக்கொருவர் **பரி** மாறிக்கொள்ளும் செயல்கள் வாயிலாய்த் தனது அருள் தன்மையை நிறைவேற்றிக்கொள்ள நிச்சயித்து உலகெனும் மாபெரும் அரங்கை இயற்றிக்கொள்வதே சிருஷ்டியின் கருத்தென்பர். சிருஷ்டியின் ஆதிகருத்து இஃதன்றாயினும் அதன் இறுதி இலக்கு—அது விளைவிக்கும் இறுதிப்பயன்— இஃதாதல் கூடும். பிராணிகளின் எல்லாவகைப் பரிணும யியக்கங்களையும் தாங்கிநிற்பது கடவுளன்பே யாயினும் நம வாழ்க்கையென்பதும் செயலென்பதும் அகந்தையின் அமைப்பாயும், வேற்றுமையே வாழ்க்கையின் இயல்பாகவும் பொருந்தி, நம நலத்தின்பொருட்டு உதாசீனமாகக்காணப் படும்—கருணையற்ற உயிரற்ற உடலற்ற ஜடப்பொருளே அது என்றும் சொல்லக்கூடிய—பகைமையான இவ்வுலகில் பிராணனும் உணர்வும் தாம் நிலைத்து உயிர்வாழும்பொருட்டு இடைவிடாது புரியும் போராட்டமே வாழ்க்கையின் நிலைமை யாக உளதாதலின், சிருஷ்டியின் உண்மையான கருத்தை நாம் உணர இயலாதவர்களாயிருக்கின்றோம். இப்போராட

டத்தின் இருளிலும் குழப்பத்திலும் எல்லாப்பொருள்களும் ஒன்றோடொன்று மோதிநெருக்கிக்கொண்டு,ஒவ்வொன்றும் தனது இருப்பை நிலைப்படுத்திக்கொள்வதே முதன்மையான கடமையென உறுதிபூண்டு, தனது உரிமையைப் பிறவும் ஒப்புமாறு ஓரளவு வற்புறுத்தி, பிறர் பொருட்டும் தான் வாழ்வதாக அரைமனத்துடன் வெளிப்படுத்துகிறது மானவனின் லோகோபகார சிந்தையெனப்படும் அகங்காரப் பான்மையினின்றே எழுகிறதெனலாம். ஆன்மாவுக்கும் கடவுளுக்குமுள்ள ஒற்றுமையின் இரகசியத்தைச்சாதிக்கும் வரையில் இவ்வாறே நிகழும் போலும்! இவ்விரகசியத்தின் அத்யந்த உற்பத்திஸ்தானத்தைக் கண்டுபிடித்து, உள்ளிருந்து அவ்விரகசியத்தை வெளிக்கொணர்ந்து,வாழ்க்கையின்மிகப்புறம்பான எல்லைகளிலும் அதன் ஒளிரிய கிரணங்களைப் பரவச்செய்யும் பொருட்டே **யோகம்** பாடுபட்டுவருகிறது. நாம் செய்யும் யாவும் நாம் உண்டுபண்ணும் அனைத்தும்— நாம் வழிபடும் சமயக்கொள்கையின், நாம் ஆற்றும் பூசனையின், நாம் அளிக்கும் வேள்வியின், வடிவமாகவும் அறிகுறியாகவும் துலங்கவேண்டும்; நாம் சாதிக்கப்பூண்ட கருத்தின் சுவடு அவற்றின் முகத்தில் வெளிவிடையாய்ப் புலப்படவேண்டும்; கடவுளுணர்வை மேன்மேலும் இரகித்து அதன் உட்பொருளை விரிவாக வெளிப்படுத்தும்வண்ணம் அவை இலங்கவேண்டும், **திவ்வியகாதலனுக்கு** ஆற்றும் அன்புத்தொண்டாய், ஆத்மநிவேதனமாய், ஆத்மார்ப்பணமாய் அவை விளங்கவேண்டும்; நம் செயல்வகைகளின் வெளிப்படையான அமைப்பிலும் தன்மையிலும் உட்கருத்தின் இயல்பை இயன்ற மட்டில் அவை புலப்படுத்தவேண்டும்; உள்ளிலேவென்றுள், உள்ளம் நெக்குருகி இடையறாத்தீவிர ஆர்வத்திறல் உந்தப்பெற்று, ஆன்மாவினின்று பொங்கிப்பெருகி **நித்தியவஸ்துவை** நாடிப்பாயும் ஆற்றல்களாக அவை இயங்கவேண்டும்.

பக்திவடிவமாகப்புரியும்செயல் ஒன்றையே,மகத்தான நிறைவுடனும் வன்மையுடனும் விளங்கும் ஒப்பற்ற ஒரு

வேளவி எனலாம. சுய ஆறறலகொணடே பலவகைகளில விரிநதுசென்று **தனிமுதறபொருளைத** தேடிததெளிநது அ.தன ஒளளிய கிரணஙகளைப பலதிககுககளிலும பரவச செயதறகு உதவியா யமைவது இதுவே எவவாறெனின : செயலகளவடிவமாகத்தனனைப புலபபடுததும ஒரு **பத்தி,** தனது மாாககததை விசாலபபடுததிப பூரணமான வீரியத துடன இயஙகும ஆறறலைப பெறுவதோடுமடடிலனறி— இநத அஞஞான உலகில, செயலபுரிவது எனும கடினமான காரியததினகண, அனபு, மகிழசசி எனும அமிசஙகளை உடனடியாகப புகுததுகிறது தொடககததில இவவமிசஙகள வெகுவாகக காணபபடாததறகுககாரணம. பகதி தனது இளமபிராயததில—இதயம இனனம விழிப புருமல, அனறி மௌனததில பறறுககொணடிருககும அநநிலைமையில—மிகமிகப பிரயாசததுடன அவஸதைப படடுச செஙகுததான பாதையில இவாநது செலலும போது, வைராககியததுடன கூடிய ஓா உறுதி மாததிரமே அதைப பினதாஙகிவநதது. தெயவிகமான அனபினவேகம அபபகதியினகண புகுமபோதே அதன யாததிரையின கடினமகுறைகிறது, அதனபிரயாசததினதீவிரம தணிகிறது, அதன பலபோாாடடஙகளுககும துனபஙகளுககுமிடையில ஓா இனிமையும மகிழசசியும ஏறபடுகிறது நம இசசை முழுவதையும நம எலலாசசெயலகளையும இயககஙகளையும **பரம்பொருளுக்கு** அாபபணமாக அளிததேதீரவேணடிய அருஞசெயல பூரணபபொலிவுடன இலஙகி முழுப பயனைத தரவேணடுமாயின, முழு அனபுடனும, பகதியுட னும அது செயயபபெறறாலனறி கைகூடாது நம வாழககை முழுதும இததகைய கொளகைககுத திருபபப பெறறு, உலகததினகணணும—பல வடிவஙகளில மறை பொருளாக நினறு உலகில காணபபடும—எலலாபபிராணி களினகணணும **இறைவன்** தனனை வெளிபபடுததுகிறா னெனும உணமையையறிநது அவறறினகணணும அனபைச செலுததறபொருடடு நம எலலாசசெயலகளும

செய்யப்படவேண்டும் இப்பான்மையுடன் செயல்புரிவதே **பூரணயோக**சாதனத்தின் ஒரு முக்கிய அங்கமாகும்.

இஃதிங்ஙனமாக; இதயத்தினின்றெழும் பக்தி யுணர்ச்சியை உள்ளாக நிவேதனம் செய்து, கடவுட் சார்பாக வந்திக்கப்படும் விக்கிரகத்திலோ ஏதொரு அறிகுறிவகை யிலோ அதன் முழு உயிரையும் பதித்து அதன் முழுக் கருத்தையும் செயலில் தோற்றுவிப்பதே அர்ப்பணம் என்பதன் பூரண உட்பொருளாகும். நிவேதனம், அனைத் தையுந்தழுவிய நிறைவுடன் விளங்கவேண்டுமாயின், நம் உள்ளத்துணர்ச்சிகள் அணுத்துணையும் நீக்கமற இறைவன் பால் திருப்பப்பெறுவது இன்றியமையாதது. மானிட உள்ளத்தை மிகமிக வன்மையாகத் தூய்மைப்படுத்தும் வகை இதுவே, வேறெந்தவொரு அறநெறிவழிபாடோ, அன்றி அழகுணர்ச்சியின் உவகைப்பெருக்கோ இதன் திறமைக்கிணையாகாது—இவை அரைகுறை ஆற்றல் வாய்ந் தவை, ஆழமற்ற அறிவினாலும் உணர்ச்சியினாலும் உந்தப் பெற்றவை—.நம்முள் ஓர் அருட்கனலை வளர்த்து எல்லா வகை உணர்ச்சிகளையும் **கடவுட்பெயரால்** அதனகண் ஆகுதி செய்யவேண்டும். இதன் எரிசுடரில் உணர்ச்சி களின் அழுக்கான அம்சங்கள் அகன்றே தீரும், கடவுட் தன்மைக்குப் பொருந்தாத இழிவுபாடுகள் சாம்பலாகும், எஞ்சி நின்றவை தம் குறைபாடுகளைச் சீர்படுத்திக் கொள்ளும்; இறுதியில் இதன் ஒள்ளிய பேரொளியி னின்றும், மணமுமிழும் இதன் புகையினின்றும் அளவற்றஅன்பும் மாசற்ற திவ்வியஇன்பும் வீறிட்டு வெளித்தோன்றும். இவ்வகையில் புடம்பெற்று வெளித் தோன்றிய அன்பின் உள்ளுணர்ச்சி, சர்வசமத்துவ திருஷ்டியுடன் வியாபித்து எல்லா மனிதர்களிலும் எல்லாப் பிராணிகளிலும் உறையும் இறைவனைச்சாரும் வலியுற்ற மனக்கொள்கையினின்று மாத்திரம் உண்டாம் சகோதரப் பான்மையினும், இவ்வுணர்ச்சியினின்றுண்டாம் சர்வ சமத்துவப்பான்மை பெரிதும் நிலையுற்றது, ஐயமற்றது;

களஙகமறற நிறைவாழவைச சாதிததறகு இதன ஆறற லுககு எபபோதும அது இணையாகாது. இவவனபுணாசசி யைச செயலில புகுததுமபோதுதான, உலகில சமரசப பானமையை உணடாககி, பிராணிகளுககிடை உணமையான ஒறறுமையைச சாதிககமுடியும. மணணுலககருவில உதித்து வெளிததோனறிய யாவறறின உடபொருளாகக **கடவுளன்பு** தனனைப புலபபடுததாம லிருககுமவரையில வேறெநதவகையிலும இமமுடிவைச சாதிகக உழைப்பது வீண முயறசியாகும.

இநநிலையிலதான, நமமில மறைநதுநினற சைததிய புருஷன வெளிவநது நமது வேளவியை வழிகாடடி நடததுவது எணணறற பயனளிபபதாகும. ஏனெனில, நமது இநத அததியநத உளளுயிா ஒனறே, நாம எநத உளநோககததுடன செயலபுரிய வேணடுமோ அதன முழுச சகதியையும, அறிகுறியாயச சமைதது எநதப படிவததைத தொழுகினறேமோஅதன உடபொருளின முழுஆற்றலையும தனனுடன கொணடுவரும திறமைவாயநதது. அதயாதம உணாவு முதிராத நிலைமையிலும, நாம வநதிககும அறிகுறி வடிவம காலககிரமததில ஓா உயிரறற உருவ மாகவோ, அனறி, தீயவழியில செலுததும ஏதோவொரு மாயாஜாலமாகவோ நம கருததில இழிவுபடாது தடுதது, தளராத ஆறறலும, தெளளிய தூயமையும, ஒளளிய அழகும எககாலும குறையாது நிரமபி நினறது அதுஎனும கருததை நமககு வலியுறுததும ; செயலில அமைநத சகதியை அதன உணமைககருததின ஒளி மஙகாது காபபாறறுமதிறம அஃதொனறுககே உணடு. நம ஏனைய உறுபபுககள—மனம, பிராண சகதி, பௌதிகஉணாவு அனறி உடலஉணாவு, இவையாவும அஞஞானததின ஆதிககததுககு மிக அதிகமாக உடபடடவையாதலின நல லுணாசசிகளுககு வழிகாடடுவதிலோ பிழையறற உணாசசி களை உணடுபணணுவதிலோ இவை நமபததகக கருவிக ளாகா. இசசகதிகளின கொளகையும செயலும பெரும

பானமையும பழய நியதியில பிடிமானமகொணடவை, மயககுறுததும் மாததிரைகள போனறவை, இயறகையின இழிதனமையான இயககஙகளில விடாபபறறுககொண டவை ; நம நிலைமையைக கடநது பரநத இயலபில புகுநது உயா தனமையில உருமாறிநிறக நமமை உயாசகதிகள தூணடி அருளவாககுககள அழைககுமபோது, வேணடா வெறுபபுடனோ பெருமபீதியுடனோ மிகுநத எதிாபபுடனோ அவறறிறகு முறபடும, அனறி ஜடததனமையுடன இடையூ றியறறும, அவறறை இவை ஏறபதெனபதும பெரும பாலும ஓா எதிாபபாகவே அமையும, அலலது சநதாப பததையும காலததையும ஒடடி ஏதோ வொரு வகையில அவறறிறகு உடனபடுவதாகும எவவாறெனின, ஒருகால அவறறின அழைகூவலுககு இணஙகினுலும—புததி பூாவகமாக இலலாவிடினும சிததாதீனமிலலாத ஒரு பழககததினுல—இவை தமககியலபான வலிககுறைவை யும வழுககலையும ஞானசாதன இயககததினகண புகுததக கருதும அநதராதம அததியாதம பிரபாவஙகளைச சுய நலததிருபதியின பொருடடுப பயனபடுததிககொளள எபபோதும விருமபும ; இநதப பிரபாவஙகளினினறு விளையும சகதியையோ சுகததையோ பிரகாசததையோ, கீழததனமையான புலனுகாசசிகளின பொருடடு அவை உதவிககொளவதை எபபோதும காணலாம பினபுமகூட, அதிதமானதோ சாவவியாபகமானதோ அனறி, தனனுள இயலபாக அமைநததோவான **கடவுளன்புடன** தொடாபு ஏறபடடபோதும **இவ்வன்பை** வாழககைவியவகாரஙகளில சாதகன செலுததப புகுவானேல, இநதக கீழததனமை யான இயறகையாறறலகளின மருணமையும பிணககுக களும அவனை வனமையாக எதிாககும ; வஞசக வலைகளில புகுததுவதே இவறறின இயலபு ; **அத்திவ்விய அன்பின்** சீரிய வேகததில தம சோாநத இயலபுகளைககொடடும ; கீழிறஙகிவரும அநத **அருட்சக்தியைத்** தமபொருட்டுய தம அபிமானஙகளின பொருடடும கைபபறறி, புனமையான

அவா அகநதைகளுககு வனமையாக உதவககூடிய மனப பிராண தேகஙகளின இழிதனமைககுததாழததும , ஒரு புதிய விணணுலகையும, ஒளியும உணமையும நிரமபிய மணணுலகையும சிருஷடிசெயயும ஆறறலாகக **கடவுள அன்பைக** கருதாமல, பழய பொலிவறற மணணுககு மெருகிடடு,—அபிமானககறபனைகள, உதகிருஷடமானவை யெனத நமமனோராஜ்யததில உருவகபபடுததிககொணட கொளகைகள—எனும கலஙகலான பழய பொயமமை யான வானவெளிகளைத தமககியலபான ஜால வாணஙக ளால பாறிறபடுததிச சோபையுடன விளஙகுமாறு செயய நிசசயிதது, இதன பொருடடுதவுமாறே கடவுளால வனமையாக ஆணையிடபபடடுத தோனறிய ஆறறலாம அது எனககருதி இஙகு உலகில அசசீரிய அனபைச சிறைப படுததும இததகைய பொயமமையான இயககஙகளுககு இடஙகொடுபபோமாயின, உதகிருஷடமான **ஒளியும் ஆறற லும பேரினபமும்** பினனடையும, கீழநிலைககு இழிநதவாக ளாவோம நமது சாடசாதகாரஅநுபூதி அரைகுறையாய நினறுபோம, அவறறிகடைபபுறறிருககும , உணமையான ஆனநதமாக இலஙகாமல அமிழநது மூடபபடடிருககும ஒரு மனவெழுசசி மாததிரமாய அமையும இககாரணம பறறியே, சிருஷடிககே மூலகாரணமாய அமைநது, பநதங களினினறு விமோசனம அளிதது, சிருஷடி ஆறறலை நமமில ஊடடுவதில மறறெலலாச சகதிகளையுமவிடத திறமை வாயநதது **திருவருளனபு** மணணுலக வாழககையில முன வநது உதவிபுரிவதிலலை, விமோசனமளிபபதில மிகச சிறிய அளவே வெறறி பெறுகிறது; கறபனை யாறறலிலும அவவாறே

திருவருளாறறலகள் எலலாவறறினுளளும **அனபு** எனபது மிகத திறமையுடையதும தூயமையானதும அருமை யானதும ஆழநத ஆவம கொணடதுமாதல பறறி, அதன கலபபறற பவிததிரமான தனமையில அதைததாஙகுவதறகு மானவஇயலபுகத இயலுவதிலலை, இது கைபபறற இயலும

சிறிதளவையும மிகவிரைவில இழிவுபடுததும. எவவகை களில எனின : புலனுகாசசிகளால தூணடபபெறற ஒரு போலிப பகதிபபெருககாகவோ, அபிமானததோடுகூடிய ஆதரவறற ஒரு சமயவழிபாடாகவோ அறநெறிஒழுகக மாகவோ, இழிநத தனமையான வேடகைகள நிறைநத உயிருணாசசிகளும மாசுறற மகிழசசிதரும மனககோடடை களும அமைநத காமாதுரமான சிறறினபஙகளை ஆதரிககும ஒரு குபத விதத்தையாகவோ அததூய **திரு அனபை** அது திரிபுபடுததும தன வேளவிச சுடாகளால உலகைப புனா நிாமாணமசெயயவலல **குப்தமான தெயவககனலே** மானவ இயலபு தனனுள நிலைநிறுதத ஆறறுமைககு இததகைய கிருததிரமவகைகளில பரிகாரம தேடிககொளகிறது அததி யநத சைததியபுருஷன திரைநீஙகி முழுசசகதியுடன வெளி வநது வழிகாடடிஞல மாததிரமே புணணியயாததிரையாம வேளவி, மறைபுதாகளில சிககிககொளளாமலும, படு குழிகளில விழாமலும காபபாறறபபடும. இவவுளளுயிா ஒவவொரு கணததிலும, மனததிலும, உயிரிலும உணடாம பொயமமைகளைக கைபபறறி அவறறின ஊழலை களை வெளிபபடுததிததளளும ; **திருவருளனபையும் ஆனநதத்தையும்** இறுகபபறறி, மனஅவாககளின தீவிர கிளாசசியினினறும, தபபுவழியில புகுததும **உயிராற்றலின்** அஞஞான ஆவேசததினினறும வேறுபடுததும் ஆயினை மனபபிராண தேகஙகளில அமைநத உணமையான பகுதி களை வெளியிழுதது, உதகிருஷடமான பதவிகளில நிலைததுப புதிய உறசாகததுடன கமபீரமான வடிவததில அவை இலஙகுமவரை இவவேளவியாததிரையில அவறறைச சுமநது செலலும.

இவவாருயினும இநத அததியநத உளளுயிர், இஙகு உலகிறகாணும புனமையான இயறகைப பிணடததினினறு தனனை விடுவிததுககொணடு அதிஉதகிருஷடமான அததி யாதம நிலைகளுககு இவாநது, இஙகு இறஙகிய தெயவக கனலும சுடரும தம ஆதிவடிவமான நுணணிய தேஜோ

வெளியில மீடடும கலநது ஒனறுபடுமவரையில, அது
வழிகாடடி நடததும திறம குறைபாடுறறதாகவே யிருககும.
ஏனெனில, அஙகு அநதஜஜுவலிதமான வெளியில,
இஙகுபபோல, மானவனது மனப பிராண தேகஙகளின
அடாநத கோசஙகளில தனனைப பாதி இழநது அசமபூரண
மான அததியாதம சைதனனியமாக இலஙகுவது நீஙகி,
முழுததூயமையுடனும சுதநதிரததுடனும சமபூரணமான
சைதனனியமாக ஆழநது விரிநது விளஙகுவதாகும.
அஙகு, **அழிவற்ற அறிவுடைய பொருளே** நமமிலும
அறிவுடையோரூய இலஙகி, எலலா அறிவுகளையும இயககிப
பயனபடுததும. எனவே, நம வநதனைககிலககான
அநத **ஏகவஸ்து** அநத **நித்திய பரமானந்தப் பொருள,**
அருவே, பிரபஞச விளையாடடில தனது ஆனநத சொரூபதநி
லிருநது வெளிவநத தெயவாமசததை மீணடும தனபால
ஈாபபதாகும , எலலையறற **காதலன்** எணணறற வகையில
தனனினினறே வெளிவநத சகல ஜீவாதமாககளிடததிலும
தனதனபைச சொரிநது இனபததைச செயயும ஏகதது
வததை யுணடுபணணுவதாகும அஙகு, அநதப பிரகாச
மான சூககும ஆகாசததில உலகிலுளள சகல சௌநதரி
யஙகளையும காணலாம நிகரறற காதலியின சௌநதரியம
—எலலாவகைச சௌநதரியஙகளுமே—அதன அழிவறற
ஒளிய நிழலில நிலைகொணடு, எவவித அழுககுமினறித
தூயமைபபடடு, திரைநீஙகி இலஙகும கடவுள நிறைவின
அருட சகதிககு உடபடடே தீரும **பரமானந்த ஸ்வரூபியின்**
சகலவித ஆனநதபரவசமும மகிழசசியும அஙகுக குடி
கொணடுளளன எலலாவகைக கீழததரமான இனப
நுகாசசிகளும அபபேரானநத வெளளபபெருககின
வலிநத மோதலுககுடபடடு, தம சிறுமை கணடிககப
பெறறுச சிதிலமாககபபடுகினறன, அனறி, **திவ்விய ஆனந**
தத்தின் தனமையில மாறி விளஙகுமாறு வலியுறுததப
பெறுகினறன. எனவே, இவவகையில ஜீவாதம சைதன
னியததில ஒரு திவவிய சகதி உதிதது நிரஙகுசமாக இயஙகி

அஞ்ஞானம் போற்றிப் பாராட்டி வந்த குறைவுபாடுகளையும் இழிவுபாடுகளையும் சீர்படுத்தும் முடிவில், **அழிவற்ற பொருளைச்** சார்ந்த அன்பு இன்பங்களின் எல்லையற்ற உண்மையையும் ஐயமறவலியுறுத்தும் தன்மையையும் வாழ்க்கைத்துறையில் புகுத்தத்தொடங்குதற்கு இடம் உண்டாகும் அன்றி, நம் அத்தியாத்ம உணர்வு, மனப் பூமியினின்று இவர்ந்து **விஞ்ஞான அறிவைச்** சார்ந்த ஒளி, ஆற்றல், விரிவு ஆயவற்றிற்குள் புகுதற்கு இயலும். அங்கு அந்த விஞ்ஞானத்திருப்பேற்றிலமைந்த ஒளியிலும் சத்துவத்திலும் தன்னைத்தான் வெளிப்படுத்தித் தனியியக்கங் கொண்டே காரியநிர்மாணம் இயற்றும் ஒரு திவ்விய சக்தியின் காந்தியும்இன்பமும் இலங்குவதைக்காண்போம் இந்தத் திவ்விய சக்தி, அஞ்ஞானத்தில் உழலும் உலகையுமே **பரம்பொருளுண்மையின்** ஒரு வடிவமாக விளங்குமாறு செய்யும் திறமை வாய்ந்தது.

அங்கு அந்த **விஞ்ஞானப் பேரறிவில்தான்** முற்றுப் பேற்றைச் சாதிக்கலாம், நமது இலக்கின் இறுதிச் சிகரம் துலங்குமிடம் அதுவே; எங்கும் வியாபித்து விளங்கும் உள்ளான பகதியின் பரப்பைத் தன்னுள் அடக்கிய வான வெளிஅதுவே; சம்பூரணமான ஆழ்ந்த ஐக்கியம் ஏற்படுவது அங்கேயே; எல்லையற்ற **அறிவின்** ஆற்றலையும் களிப்பையும் தாங்கித் திகழும் ஜாஜ்வல்லியமான **அருளன்பின்** வேகத்தை அங்குத்தான் காணலாம் இங்ஙனம் அமைதற்குக் காரணம் : **விஞ்ஞான அன்பு** தோற்றும்போது— பந்தங்கள் அகலப்பெற்ற கேவலமனத்தால் சாதிக்கப் பெறும் மோக்ஷ நிலையின் செயலற்ற சூனியமான அமைதி சாந்திகளின் சுகாநுபூதியைவிடப் பன்மடங்கு விஞ்சி ஊக்கி உற்சாகமளிக்கும் ஆற்றல்கொண்ட ஒரு ஆனந்தபரவசத்தை அது உடன்கொண்டு வருதலேயாம். ஆயின் விஞ்ஞான மௌன நிலை உதிப்பதற்கு அறிகுறியான ஆழ்ந்த பேரமைதி தன்னுள் அமைந்திருப்பதை அது இப்போது வெளிப்படுத்துகிறதில்லை. இசைவற்ற பற்பல

அமசஙகளேயும, அவறறின தறகாலக குறைபாடுகளேயும, முரணபாடுகளேயும கருதிச சிறிதும இழிநது மாருமல அவையனேததையும தன விசாலதிருஷடியிலை எறறுத தழுவவலல ஓா அனபிஞல உணடாம எகததுவம, **விஞ்ஞானநிலை** எயதுமபோது தனமுழு ஆறறலுடன ஒஙகித துலஙகும எனனில, அநத விஞஞானநிலேயில சகலப பிராணிகளிடததும தனககேறபடும தீாககமான எகததுவ அநுபூதி, ஜீவனுககும பரமனுககும உளள ஆழநத அபேத அறிவை ஆதாரமாகக கொணடிருததலபறறி எலலா உறவு வேறறுமைகளேயும சமரசபபடுதத இயலு மாதலின, எகததுவ அநுபூதி இருககும மேலும சமபூரண மாகவும நுலலியமாகவும விளஙகும விஞஞான இயலபில மாறுதலடையபபெறற **அன்பின** ஆறறல, உலகிற காணும எலலா உறவுகளேயும எவவித நயககமும அசசமு மினறிக கைபபறறி, கடவுள முகமாகததிருபபி, அவறறில காணபபடும பணிநத இயலபுககுப பொருநதிய ஒழுஙகறற பறபபுறற சிறுமைகளே அகறறி, தெயவீக வாழவின இனபகரமான சீரிய தனமைககு உயாததும. எனனில கடவுள ஐககிய உணாசசியையும அகணட எகததுவ உணாச சியையும தினததுணேயும இழககாமல இழிவுபடுததாமல வேறறுமை இயககததை நீககசசெயவதே விஞஞான அநுபூதியின தனியியலபாகும விஞஞான இயலபில மாறுதல அடையபபெறற ஓா உணாவு, தூய கனறசகதி வடிவமாய, முழுதும உருமாறபபெறற ஒருபுதிய திருஷடி யுடன உலகையும மககளேயும உறவுகொணடு தழுவிநிறக முறறிலும இயலும எவவாறெனின, அநநிலேயில ஆனமாவின திருஷடியில, எலலா உணாசசி களுககும, அனபிலும அழகிலும கொளளும எலலா நாட்டஙகளுககும விஷயமாய விளஙகுவது **நித்தியவஸது** ஒனறேயாதலின, சகல வஸதுககளிலும பிராணிகளிலும இலகும **தனிப்பொருளைத்** தரிசிதது அதனுடன சோதற பொருட்டு, பநதமனறு படாநதிபஙதமாறு உயிராறறலின

வேகததை அததியாதம வகையில அது பயனபடுததிக கொளளும.

"வேளவிவடிவமான காமஙகள" எனபதன மூனறுவ தான இறுதி இனததில **காமயோக** வழிபாடடுககு நேரிடை யாகச சாாநத அனைததையும ஒனறு சோககலாம. ஏனெனில, இதிலதான காமயோக சாதனம பெருமபா லும நிகழபபெறறு நிறைவேறுதறகுரிததான அவகாசம பொருநதியுளளது. வாழககையில வெளிபபடையாகப புரியும செயலகளயாவும அதன வீசசுககுள அடஙகியவையே யாகும. பௌதிகஉலகம அளிககும அவகாசஙகளைமுழுதும பயனபடுததக கருதித தனனை வெளியியககஙகளிற புகுததி, வாழககைததுறைகளில ஈடுபட உறுதிகொணட **இச்சாசக்தியின்** நானகுரூப ஆறறலகளும அதனநிழலில தான உருககொளளும. ஆயின இஙகுததான, துறவற வாழககையிலோபரலோகவாழககையிலோ பறறுககொணட ஒரு ஞானவழிபாடடுககு, வெலலவேமுடியாத தடுமாறறம எழுகிறது ; எநதவகை உலக வாழககையில ஈடுபடுவதும தனககு விலககாகுமெனககருதி மணணுலக வாழககை யெனபது ஆருபபிணிவாயநத அவிததை இடையருநது நடமபுரியும தீய அரஙகாமெனை அதனினறு அவவழிபாடு அபபுறபபடுகிறது. ஆனால, **பூரணயோகம** சாதிககக கருததுக கொணட அததியாதமவெறறியெனபதும தெயவததனமை யில பரிணமமியறறுவதெனபதும இவவுலக வாழககை யியககஙகளைச சமபநதிததேயாகும. வைராககியநெறி களில வழிபடுபவா இவறறினினறு முறறிலும விலகி நிறகினறனா. ஏனையவாகள இவறறை ஒரு தாறகாலிகமான சோதனை அரஙகாகக கருதுகினறனா, அனறி, கரநதுறை யும கடவுளதுமேலவாரியாக அறபகாலததளவே இயங கும—திணமையறற திருவிளையாடலாமெனை ஏறபா. ஆயின பூரணயோகததில மருவிநினறவன இவறறை, முறறுப பேறறைச சாதிககவுதவும இடைவெளியெனவும, கடவுட செயலகளுககுரிததான அரஙகமெனவும, மறைநதுநினற

ஆனமபபொருள தனனைததான அறிவதறகு அவகாச மளிககும பிரதேசமெனவும தெளிநது ஆாவததுடன வரவேறறுத தழுவுகிறுன நீககமறததனனில கடவுளைக காணபதே உயிரின முதறகாரியமெனபது உணமையே. ஆயின ஈசன் வகுதத வழிவகைகளும வடிவ அமைபபுக களும அவனது இருபபையே மறுககுமாறு வெளிபபடை யாகத தோறறினும, உணமையில அவறறின மறைவில அவன இலஙகுகினறுனெனபதையும, இறுதியாக, அனைத தையும இயககுவிககும ஓா அதித வஸதுவின பேராற்றல இலஙகுவதையும முழுதும கணடறியவேணடும இவ வாறறல கீழிறஙகியியஙகினுலமாததிரமே இவவுலகுமுயிரும தமமை மறைததுநிறகும ஆவரணஙகளைததகாததுத தம வெளிபபாடடு வழிவகைகளிலும, தமமைபபுலபபடுததும தனமையிலும கடவுளியலபில அமைநதிலஙகும உரிமை வாயககபபெறும—இவறறின உளளுறையான சததுவததில அததகைய இயலபு ஏறகெனவே மறைபொருளாய அமைந துளளதலலவா !

அஃதஙஙனமாகவே, பூரணயோக வழிபாடடில ஈடு படடவாகள, மேல விளககபபடட இநத முககியகருததை ஏறறுகவேணடும. ஆயின அதை ஏறபதில, அதைசசாதிப பதை எதிாததுநினற எணணற்ற இடையூறுகளைக கருததில கொளவதோடு மாததிரமலலாமல, ஏனைய பல வழிபாடடு முறைகள எநத வலிநத காரணமகொணடு இககருதது நிறைவேறுதலும இயலுமோவெனச சஙகிதது மறுக கினறன எனபதை ஐயமற முழுதும உணரவேணடும ; அனறியும மணணுலக வாழவின உணமைப பொருள இககருததை நிறைவேறறுதலே எனபதையும, இதன பொருடடுப பூரணயோக வழிபாடு வலமையாக ஆணை யிடுகிறதெனபதையும உணாவது இனறியமையாததாம. ஏனெனில், மணணுலக இயலபில நிகழும வாழககைச செயலகளைபபறறிக கருதுமபோதுதான முககியமான இடுககண எழுகிறது. இதை இசைவுபடுதத இயலாமையே,

வேதாந்தசாஸ்திரங்கள், உலக இயக்கங்களினின்று விடுபட்டு நிற்பதை ஞானசாதன மார்க்கமாகப் பெரிதும் போற்று மாறு செய்தது, சமய வழிபாட்டில் ஊக்கங்கொண்டவர் களையும், இந்த அநித்தியமான சரீரத்தில் பிறவி யெடுப்ப தெனும் வியாதியினின்றுவிடுபட்டுச் செயலமையிலுள்ள ஒரு **சொர்க்க பதவியையோ** மௌன அமைதிகொண்ட **நிரு வாண நிலையையோ** நாடுமாறு செய்தது. அழியக்கூடிய இந்த உடலுக்குரிய பற்பல குறைபாடுகளுக்கும், சூழ்ந்து நின்ற அஞ்ஞான வஞ்ச வலைகளுக்கும் மத்தியில் இருந்த போதிலும், **கேவலஞானத்தைத்** தேடும் சாதகன் அவ் வழிபாடு ஏனைய வழிபாடுகளைவிட எளிதெனவும் சிக்கலக் ற்றதாகவும் கருதுகின்றான். துன்பங்களும் தொல்லை களும் இடையூறுகளும் நிரம்பியிருப்பினும் கலப்பற்ற தெளிவிய அன்பு (கேவலபக்தி) நீலவானில் தடையற்றுலா வும் புள்ளினம்போல ஓங்கிவிளங்கலாம் என்னெனில், **அறிவு அன்பு** எனப்படுவைகளின் உள்ளியல்பு எப்போதும் பரிசுத்த மானதே. ஆயின் அவை, உயிராற்றல்களின் ஐயத்துக் கிடமான இயக்கங்களில் தலையிட்டு, அவற்றின் ஆழமற்ற புறவாழ்க்கையின் பண்பற்ற செயல்களிலும் பிடிவாதங் கொண்ட புன்மையான விருப்பங்களிலும் ஈர்க்கப்படும் போது, கற்புற்றுத்தடுமாறி, சீர்கெட்டு இழிகின்றன. எனவே, **அறிவு அன்பு வாழ்க்கை** எனும் இவ்வாற்றல் களில் வாழ்க்கையைப்பற்றி—வாழ்க்கைத்துறையில் ஏதோ வொரு பிரதானமான அம்சத்தில் எழும் தீவிர இச்சையைப் பற்றியாயினுஞ்சரி—கருதும்போதுதான், அதன் உள்ளியல் பிலேயே ஏதோ மாசும் சாபக்கேடான இழிவும் அமைந் திருப்பதுபோல் காணப்படுகிறது. இதனுடன் தொடர்பு ஏற்பட் டமாயின், அதன் மடமைக்குணங்களில் மூழ்கி அதன் பற்பல அழுக்காறுகளிற் சிக்குண்டு, தேவதைகளுமே தமது தன்மையை இழந்து இழிகின்றனர்; அதன் எண்ணற்ற தீய வழிகளில் ஈர்க்கப்பெற்று, பயங்கரமான அசுர-ராக்கத கிருத்தியங்களில் தாமும் ஈடுபடுவதைத் தடுக்க இயலாதவ

ராகினறனா அதனஅடிபபடை,மஙகியஅஞஞான ஜடததுவ
மாகும; எனவே அணைததும, உடற சமபநதமான தேவை
களிலும விருபபஙகளிலும பிணைககபபடட அறபமான
மனததைப பறறுககோடாககககொணடு, இழிநத இசசை
களும உணாசசிகளும பயனறறசெயலகளும ஆசைகளும
அலுவலகளும கவலைகளும இனபதுனபஙகளும ஒரே
வகையில மீணடும மீணடும பொருளறறுப புலபபடுதல,
எனும இனனோரனனவைகளிலசிறைபபடுகினறன—இவை,
உதிதத இடததிலேயே சுழனறுகொணடிருககும; இவை
எககாரணமகொணடு எதைககருதி எழுகினறனவென
பதைச சிறிதும அறியாத அஞஞானததின சுவடு அவறறின
முகததில பதிநதிருபபதைக காணலாம. இவை சாாபு
கொணட தாமச இயலபுவாயநத இநதப பௌதிகமனத
திறகு, இஙகுககாணும இழிவான குடடிததெயவஙகளே
சாலுவதாகும, இதர மேமபடடதெய்வஙகள உணடெனப
பதையே அது கருததில ஏறபதிலலை அது விருமபுவதெல
லாம, ஓா உயாநத இனபவாழககை, ஒருவகைககடடுபபாடு,
மகிழசசி இவையேயனறி, உயாவுபடுததும எததகைய
அததியாதம சுதநதரததையுமனறு. வாழககைதததுவத
தின அஸதிவாரததனமை இஙஙனமாக, அதன மததிய
பாகததில, வாழககைததுறையில ஈடுபட மிகவும உறுதி
கொணட ஓா இசசை, மிகுநத உறசாகததுடன தோனறு
வதைககாணகிறோம ஆயின இது, எநதெநத அமசஙகள
வாழககையை வருததித தாறுமாறுககித துனபவெளளத
தில ஆழததுமோ அவறறிலேயே களிகொணடு கணமூடிக
கூததாடும மூாககமான ஒருபெரும பேயபோனறது இது,
பகடடான வேஷஙகளிலும பணணறற பாககளிலும பாதக
மான ஆபததுககளிலும, நனமைதீமைகள இனபதுன
பஙகள இருள ஒளிகள வெறிகொணட விமமிதமும வெந
தழல வேதனையும ஆகிய இவையெலலாம கலநது மாறி
மாறிததோனறும விசிததிரக கூததுககளிலும விடாப
பறறுடன விருபபஙகொணடு ஆரவாரமசெயயும ஒரு மனித

வடிவத்திலோ அசுரவடிவத்திலோ இயங்கும் இது, இவ்விபரீதப் போகங்களில் மோகங்கொண்டு மேன்மேலும் அவற்றையே நாடும்; அவற்றால் துன்புறுத்தப்பட்டுக்கூக்குர லிடநேரினும் அவற்றையே ஏற்கும்—வேறெவ்வகையிலும் இன்பம்பெற விரும்பாது, உத்கிருஷ்டமானவை எவை தோன்றினும் அவற்றை வெறுத்து எதிர்க்கும்; பலவகைத் துன்பங்களிலும் தீய கிளர்ச்சிகளிலும் பீடிக்கப்பட்டிருப்பதி னின்று அதை மீட்டு, ஒளியும் இன்பமும்அளித்து வாழ்க்கை யைத் தூய்மைப்படுத்தக்கருதி ஏதாவதொரு திவ்வியசக்தி முன்வருமாயின், கடுஞ்சினங்கொண்டு அதை வெட்டி வீழ்த்தி மிதித்துத்துவைக்கும் இவை இங்ஙனமாக, இச்சை யின் வெளிப்பாட்டை மற்றோர் தன்மையில் வாழ்க்கை வகையிற்காண்கிறோம் இது,இலட்சிய வாழ்க்கையைக் கருத் தில்கொண்ட **மனம்** வாழ்க்கையிலிருந்து பிழிந்தெடுத்து அளிக்கமுயலும் ஏகதேசமான அழகு, ஒற்றுமை, விளக்கம், சீரிய ஒழுக்கம் என்பவற்றில் மோகங்கொண்டு அவற்றைச் சீர்படுத்தி நெறிப்படுத்தும்; தன் கோட்பாடுகளையேபின்பற்ற விரும்பும்; ஆயின் இது பிராணமய இயல்பின் ஒரு மிகச் சிறு பகுதியினின்றே எழும் விருப்பமாகையின் அதனுடைய உக்கிரமான, அன்றி மங்கிய மந்தமானவையான அணுக்க நடப்பினங்கள் அதை எளிதில் வீழ்த்தித்தள்ளும். இந்த மனத்தை அதிகரித்த ஓர் உயர்நிலையிலிருந்து ஒருசமயம் அதற்கு அழைப்புண்டாயின் அதை எளிதில் ஏற்காது; இவ்வழைப்பு, மங்கலான நம் பிராணமய இயல்புகிரகிக்க வியலுமாறு, தன் உயர்தன்மைகளைத் தாழ்மைப்படுத்திக் கொள்ளுமாயின் ஒருகால் அதற்குச் செவிசாய்க்கும் ஆயின் அவ்வழைப்புக்கருத்திலகொண்டபயன் அவலமாமன்றே! சமயங்கள் இத்தகைய இழிதன்மையைக் கையாளுவதைப் பொதுவாகக் காண்கிறோம்.

வாழ்க்கையில் ஈடுபட விருப்பங்கொண்ட உயிராற்றல் களின் விசித்திர இயக்கங்கள் இவையாம் சாதகன், தன்னி லும் தன்னைச் சூழ்ந்த யாவற்றினுள்ளும் இவ்வாற்றல்கள்

இயஙகும இவவெலலாவகைகளையும தனது சாதனை நிகழசசியினகண உணரலாகிறன. உணரவே, அவறறின இறுகிய பிடிபபுககளினினறு தனனை விடுவிததுககொளள இடையறாது போராட வேணடியிருககிறது. போராடி, தன மீதும தனனைசசூழநத உலகின அனைவரமீதும இதுவரை நிரஙகுசமாக ஆதிககமசெலுததிவநத அவறறைஅவறறின இருபபரணகளினினறு அபபுறபபடுததவேணடியிருககிறது. ஆயின இது மிகமிகக கடினமெனபதில ஐயமிலலை. ஏனெனில, அவறறின பிடிபபு மிக வலிநதது, அவறறை வெலலவும இயலுமோவெனததோனறும எததகைய அறநெறி ஆறறல கொணடும வனமையான சமய ஒழுககங கொணடும புததியின கூரிய விளககஙகொணடும அவறறின சீரகேடுகளைததிருதத முயனறாலும இறுதியில தம இயலபின வககிரமான வடிவததையே மீணடுமபோய அடையும. மனித இயறகையைததிருததுவதெனபது, நாய வாலை நீட்டிநிமிரததிநிலைகக முயலவதுபோலாம என வழஙகும நிநதைமொழியை நிரூபிததவாறுகும அநதக கொநதளிககும உயிராறறலின வீரியமும கடும பிடிபபும, அதன பிழைகளின, அதன தீவிர வேடகைகளின, எலலையறற சாகசமும, சிறிதும தளராது விடாபபிடியாக உடபுகும தநதிரமும, சொரககவாயிலவரையிலுமகூடத தொடரநது தாககும அதன வேகமும, இடரபபாடுகளை இயறறிததீராத தொலலைபுரியும திறமையும கறபனைக கடஙகா. எனவே, சாதுககளும யோகிகளும திடபபயிறசியி னாலபெறற ஆதமவெறறியும பநதமகனற தூயமை தாமும அதன சூழசசிககும கொடுமைககும முனநிறகவியலுமோ வெனவும ஐயமெழும அதன உதரததிலேயே ஊறிநினற இநத ஊழலகளை யெலலாம செம்மைபபடுததமுனையும உறுதியின முயறசிகளயாவும வீணேயாமெனததோனறும. எலலையறற இககஷடஙகளையெலலாம கருதுஙகால, வாழக கைததுறையிலிருநது விலகிஓடிச சொரககானநத பததை நாடுவதோ மௌனானநததில முழுதும லயிததுவிடுவதோ

உசிதமென்ச் சாற்றிவந்தகொள்கை நஷ்ச் சிறப்படைகிறது. அடையவே, மூடப்பான பந்தங்களினின்றும், விகாரமான இழிந்த வெறிகளினின்றும் மண்ணுலக வாழ்க்கையளிக் கும் அற்பமான சுகபோக சித்திகளினின்றுமன்றி, பிறவித் துன்பத்தினின்று விடுபட்டு நிற்கும் வழியைத்தேடுவதே இவ்வியாதிகளுக்கெல்லாம் ஒரே நிவாரணம் என்று மறை சாற்றிவந்த சித்தாந்தம் மீட்டும் தலைதூக்கி நிலைக்கிறது.

அஃதங்ஙனமாக; பலவகையிலும் அலைட்டுறும் இந்தப் பிராணமய இயற்கை மாறுதலடைதற்கு உபாயம்—அதுவா துன்பங்களுக்குப் பரிகாரம்—ஒன்று இருந்தேயாதல் வேண்டும்; ஆயின் பிராண இயக்கம் வழிதப்பிச்சென்ற தற்குக் காரணமும் அதை நேர்வழியிற்புகுத்தும் உபாயமும் அதன் அஸ்திவாரத்திலேயே, அதன் மூலதத்துவத்தி லேயே, கண்டு தெளியவேண்டும் எனெனில் இந்தப் **பிராணன்** என்பதும் **திருவருள்** ஆற்றல்களில் ஒன்றும். அது நமக்குப் புலப்படும்வகை ஒளியற்றும் சீர்கெட்டாயுமிருப் பினும், ஏதோ தீய ஊழ்வினையால் தற்செயலாயத்தோன்றி யதோ, அன்றி, பாபம் நிரம்பிய அசுர உணர்ச்சியினால் உண்டானதோ அல்ல **பிராணனை** உயவிக்கும் வித்துப் பிராணனுக்குள்ளேயே அமைந்துள்ளது நம்மை ஊக்கித் தொழிற்படுத்தும்ஆற்றல்பிராணனிலிருந்துதான் உண்டாக வேண்டும் நம்மை உயவிக்கும் ஒருவகை ஒளி **ஞானத்தில்** அமைந்திருப்பதும் நம்மை ஈடேற்றி ஒருமைப்பட மாறுத லடையச்செய்யும் சக்தி **அன்பில்** அமைந்திருப்பதும் உண்மையே ஆயின், தப்புவழியிற்செல்லும் மனித இயற் கையைப் பரிபூரணமாகத் தூய்மைப்படுத்தித் **திவ்விய உயி ராற்றல்** வடிவமாக அது இலங்குமாறு செய்தற்பொருட்டு, பிராணனின் அநுமதியைப்பெற்று அதன் நடுப்பாகத்தி லிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட ஒரு கிரியாசக்தியைக் கருவியாக உதவிக்கொண்டால் மாத்திரமே இந்த **ஞானமும் அன்பும்** பயனளிக்கும் ஆற்றலாக விளங்கும். வேளவியைவமாக ஆற்றும் செயல்களை அவற்றின் தன்மைகளுக்கேற்றவாறு

பாகுபாடுசெய்து பிரித்துவிட்டால் மாத்திரம் நமக்கெழும் கஷ்டத்தை நிவர்த்திசெய்தவாறாகாது. ஞானம் பக்தி அன்பு வடிவங்களான காமங்களில் மாத்திரம் ஈடுபட்டு,— பிரபலமான கருத்துக்கள், சக்தி சம்பாதித்தல், பொருளீட்டல், சேமித்தல், திறமையைப் புலப்படுத்தி வினியோகித்தல், பொருதல், வெற்றி, ஆதிக்கம் இன்னோரன்னவற்றின் சம்பந்தமான காமங்களை விலக்கி நிற்போமாயின், வாழ்க்கையின் பெரும் பகுதியை உதறித்தள்ளியவாறாகும். இவை, அவர் அகந்தைகளின் இயல்பைச்சார்ந்தவையாகக் காணப்படுவதனால், பிணக்கும் சச்சரவும் ஒழுங்கீனமும் தலைவிரித்தாடும் அரங்காகத்தோற்றுதல் இயல்பே. ஆயின் உற்றுநோக்கின் இவ்வாறு பாகுபாடுசெய்தல் என்பது உண்மையில் இயலாத காரியம், அன்றி ஒருகால் செய்ய முயல்வோமாயின், வேள்வியாற்றல் என்பதன் முக்கிய கருத்து தவறியதாகும் , எப்படியெனில், அது, **பிரபஞ்ச மகாசக்தியின்** முழுத்தன்மையான ஆற்றல்களிலிருந்து நம்மை வேறுபடுத்தி, உலகனைத்தையும் தழுவி இயங்கும் **இயற்கையின்** ஒரு முக்கியமான பகுதியை—எந்த ஆற்றல்கள் உலகில் சிருஷ்டிகளை இயற்றுவதற்கு அவசியமானகருவியோ அவ்வாற்றல்களைக்கொண்ட அந்தப் பகுதியைப்—பாழ்க்கியதாகும் **பிராணசக்தி** இன்றியமையாத ஒரு மத்தியஸ்தனாகும் அதனுதவியைக்கொண்டுதான், **இயற்கை** இங்கு இவ்வுலகின்கண் தன் காரியங்களைச் சாதித்துக்கொள்ளுகிறது **மனமானது,** ஸ்தூலமான ஓர் அங்க அமைப்பின் உதவியின்றி, தன் உட்புறக்கற்பனை வடிவங்களின் அழகிலேயே புதைந்து கிடக்காமலிருக்கவேண்டுமாயின் இந்தப் பிராணசக்தியின் உதவியை நாடியாகவேண்டும். ஆன்மா, தான் வியக்தப்படுத்த இயலும் யாவற்றிற்கும் ஒருவெளிப்படையான வடிவத்தையும் ஆற்றலையும்அளித்து,பௌதிகப் பிண்டத்தில் இறங்கித்தன்னைச் சம்பூரணமாகப் புலப்படுத்தவேண்டுமாயின் பிராணசக்தியின் உதவியின்றி இயலாது. பிராணன், மத்தியஸ்தனாயுதவும் தனது ஆற்றலை

ஆனமாவின இதர இயககஙகளின பொருடடு உதவியா யளிகக மறுககுமாயினும, அனறி அதன உதவியை ஆனமா ஏறகமறுததாலும, அவவியககஙகள இஙகு அளிககககூடிய பயனே அளிகக இயலாமல செயலறறு ஒடுஙகிததனிமையில நிறகும ; அனறி, வீரியமறற, ஜீவ களையறற,ஒருபொறபாவை போலவிளஙகும, அனறிஅவறறி னினறு யாதானும ஒருபயன விளையககூடுமாயினும அது, நம செயலகளின ஏகதேசமான விளககமே யாகும, உள அநுபூதியாகமடடில அமையும, வெளி விஷயஙகளில பயனபடாது ; வாழ்க்கையைச சிறிதளவு சீாசெயய இயலுமேயனறி அதன தனமையை உருமாறறும ஆறறல அவறறில காணபபடாது ஆயின, பணபடாத நிலையில **பிராணன்** தன ஆறறலகளை ஆனமாவிடம கொணடுவரு மாயின முனனினும இழிநதபயனே விளையும எனெனில, அனபு ஞானம எனபவறறின செயலகளின திவவியத தனமையை ஒடுககி இழிவுபடுததும, அனறி, தன தாழநத சீாகேடான இயககஙகளுககு அவறறை உடநதையாககிக கொளளும். சிருஷடி செயயும ஆறறலோடுகூடிய அததி யாதம அநுபூதி சமபூரணமாக இலஙகவேணடுமாயின உயிராறறலைப பயனபடுததிககொளவது இனறியமையாதது. ஆயின இவ்வாற்றல முழுதும பணபடைநது உயாநோககங கொணடு சுதநதிரமாய இயஙகும தனமையில மாறிநிறக வேணடும. விலஙகுததனமையகலாத மறறுமுளள சாதாரண மனிதனில அமைநத ஆறறலாகவோ கொடிய அசுரததனமை வாயநத ஆறறலாகவோ, அனறி, தெயவத தனமையும மனிததனமையும கலநத ஆறறலாகவோ இருபபினும பயனிலலை உலக வாழககையை வெறுககும துறவிகளும, அனறி, சொாககாதி பதஙகளை நாடிததவம புரிபவாகளும பினபறறும கோடபாடுகள எவவகையில அமையினும அமைக ; **பூரணயோக வழிபாடு**, வாழக கைககுச சமபநதபபடட இநதககடினமான அமசஙகளைக கருததில ஏறறேயாகவேணடும. வாழககையின புறச்செயல

களைபபறறிய பிரச்சினையை அது அசடடைசெயதல ஒவவாது; அவறறில இயலபாயமைநத தெயவத தனமையைககணடு தெளிநது அதைக **கடவுளன்பு ஞானம்** எனபவைகளோடு எககாலும இணைபிரியாதவாறு இறுகபபிணைததல வேணடும.

அறறேல, **அன்பும் அறிவும்** நிரஙகுசமாக நிாபபயமாக இயஙகி உயிராறறலைக கைபபறறிததிருததி அமைககும் வலலமை வாயககபபெறும வரையில வாழக்கைச செயலகளைககுறிதது வாளாவிருபபது நலமெனககருதுவது நம பிரசசினையைத தீாததவாறுகாது. ஏனெனில, **அன்பும் அறிவும்** மிக உயாநத நிலை அடைநதாலனறி உயிராறறலை அதன இழிவுபாடுகளினினறு மீடகும வலலமையைத தடைபபடுததி முடடமாககும காமககுரோதாதிகளின திரிபு வுணாசசிகளினினறு தபபுவிககமுடியாதெனபதை நாம அறிவோம எனினும ஒரு வழியுணடு : விஞ்ஞான இயல பின உசசிகளை உணாவு எயதபபெறுமாயின இநத இடையூறுகளெலலாம் அகனறுவிடும உணமையே, ஆயின இஙகு எழும முடடுபபாடு எனனெனின . பணபாடுபெறுத உயிராறறலைத தோளிறசுமநது விஞ்ஞான உசசிகளை எயதுவ தெனபது அசாததியமாம , அதுவேபோல, யாதொனறு லும வெலலமுடியாத, எளிதில அசைககமுடியாத நிலைபர மாக விளஙகும அததியாதம விஞ்ஞான நிலைகளைசசாாநத ஒளியைக கீழிறகக இயனறுலனறி வாழககைததுறையில இயஙக உறுதிகொணட உயிராறறலின தனமையை ஆமூல மாகததிருததிப பணபடுததுவதெனபதும அசாததியமாம. விஞ்ஞானவுணாவு எனபது ஒரு பேரறிவு, ஆனநதம, அனபு, ஒறறுமை இவைமடடுமலல. அஃது, ஓா இசசாசகதி வலலமை வேகம இவறறின வடிவமான ஒரு தததுவம அது கீழிறஙகுவதெனபது வெளிபபாடான இவவுலக இயறகையினகண அமைநத இசசை, வலலமை, ஆறறலக ளாம பகுதி அவவுணாவை ஏறறுததாஙகுவதறகுறற வளாசசியும எலலையறற பரிபககுவமும வாயககபபெறறு

லன்றி நிகழாததாம். ஆயின், இச்சை வல்லமைவேகங்களின் தன்மை உயிராற்றலின் உட்பொருளில் இயல்பாயமைந்துள்ளமை பற்றி அது கேவல அன்பு அறிவுகளின் ஆதிக்கத்தை ஒப்ப மறுக்கிறது; மூர்க்கமான சாகசச்செயல்களை முன்பின் யோசிக்காது கையாளப் பேரூக்கங்கொள்கிறது; தன் சொந்த தைரியத்தையும் ஆர்வத்தையும் கொண்டே இரண்டற்ற **பரம்பொருளைத்** தேடிக்காணத் துணிகின்றது.

பரம்பொருளின் தன்மைகள் அன்பும் மெய்யறிவும் மாத்திரமல்ல, பேராற்றலும் அதன்கண் அமைந்துள்ளது. மனம் **அறிவின்**பொருட்டு உழல்கிறது, இதயம் **அன்பின்** பொருட்டு ஏங்கி அலைகிறது; அதுவேபோல் உயிராற்றல் சக்தியின்பொருட்டும் அது அளிக்கும் அதிகாரத்தின்பொருட்டும் தயங்கித் தடுமாறித் தள்ளாடி முனைந்து முன்னேறுகிறது. சமயப்பற்றும் அறநெறிப்பற்றும்கொண்டோர்கள், தீமையையும் இழிவையும் உண்டுபண்ணும் தன்மை சக்தியில் இயல்பாயமைந்திருக்கிறதென அதை வெறுப்பதும் நாடுவதும் தவறென நிந்திக்கின்றனர். அக்கருத்து பெரும்பாலும் உண்மையென வெளிப்படையாகத் தோற்றினும், மதியீனமான துரபிமானமே அந்நிந்தனையின் உட்காரணமாம். **அன்பும் அறிவும்** எவ்வாறு இழிவுபடுத்தப்பட்டுத் தீயவழியில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றனவோ, சக்தியும் அவ்வாறே பயன்படுத்தப்படுகின்றதேயன்றி யல்ல. உண்மையில் சக்தி என்பது தெய்வத்தன்மை வாய்ந்ததென்பதையும் கடவுட்காரியங்களின்பொருட்டு இங்கு இடப்பட்டிருக்கிறதென்பதையும் கருத்தில் வைக்கவேண்டும். **சங்கற்பம் சாமர்த்தியம்** என்பவற்றைக்கொண்டு உலகங்களை நடத்திச் செலுத்தும் பேராற்றலே **சக்தி**யென்பது. இவ்வாற்றல், அன்பு வடிவமாகவோ அறிவு வடிவமாகவோ உயிர்வடிவமாகவோ உடல்வடிவமாகவோ வெளிப்படலாம். எவ்வடிவிலாயினும் அது, எப்போதும் மெய்யறிவினின்றே தோன்றியதென்பதையும் திவ்வியகுணப் பொருந்தியதென்பதையும் உணரவேண்டும்; மனிதனோ விலங்கினோ அசுரனோ,

அறியாத்தன்மையில் அதை உபயோகிக்கும் வகையை யகற்றி **அகண்டநித்யவஸ்து**வுடன் ஒருமித்துநின்ற உள்ளுணர்வினால் உந்தப்பட்டு, உயர்தன்மையில் அது இயங்கும் வகையை மேற்கொள்ளவேண்டும்—இவ்வுயர்தன்மை அவ இயற்கைக்குணமே யாயினும் நம்மறிவுக்கு மிக அசாதாரணமெனத் தோற்றுவது வியப்பில்லை —வாழ்க்கைச் செயல்களை விலக்கிக் கேவல உள்அநுபூதி வாய்க்கப்பெறுவதோடு **பூரணயோகம்** திருப்தியடையாது—வாழ்க்கைத் திறத்தை மாற்றும்பொருட்டே அது உள்அநுபூதியில் ஈடுபடுகிறது ஈடுபட்டு, இறைவனுடன் தொடர்புவாய்ந்து, **திருவருள்** வழிகாட்டுதலை ஆதாரமாகக்கொண்ட ஓர் யோகசக்தியின் இயக்கத்திற்கு ஓர் அங்கமாகப் பிராணசக்தியைத் தொழிற்படுத்துகிறது.

வாழ்க்கையில் ஆர்வங்கொண்ட **பிராணசக்தி** அஞ்ஞானச் சூழலில் நான் செய்யப்பூண்ட காரியங்களின் பொருட்டு, பொய்ம்மையான ஒருவகை அவாவுயிரைச் சிருஷ்டிசெய்து அருட்சுடர் வடிவமான உண்மைஉளவுயிரின் ஸ்தானத்தை ஆக்கிரமிப்புச் செய்வதால், வாழ்க்கை விருத்திகளை அத்தியாத்மவகையில் இயங்குமாறுசெய்ய முனைவதில் எல்லையற்ற கஷ்டங்கள் நமக்கு எழுகின்றன. தற்காலம் நம ஜீவன் அமைந்திருக்கும் நிலைமையில் உலகில் நாமபுரியும் செயல்கள் அனைத்தும், அல்லது, பெரும்பாலும் இந்த அவாவுயிரால் தூண்டப்பெற்றுச் சீரழிக்கப்பட்டவையே, அன்றி வேறொன்று காணப்படுகின்றன. அறநெறி வழிபாட்டையோ அன்றிச் சமயவழிபாட்டையோ ஆதாரமாகக் கொண்ட செயல்களும், லோகானுராகம் லோகோபகாரம் ஆத்ம பரித்தியாகம் தன்னலமறுப்பு எனும் வேஷங்களில் விளங்கும் செயல்களும் இந்த அவாவுயிரின் நுண்ணிய இழைகளால் அடிமுதல் நுனிவரை ஊடுருவிப்பாயப் பெற்றவையே. இந்த அவாவுயிர் என்பது அகந்தை உயிரின் ஒரு பகுதி, பிரிவுபடுத்துவதே இதன்தன்மை, பிரிவுபடுத்தி மமகாரத்தைமூட்டுவதே அதன் உணர்ச்சிகளின் இயல்பு.

இது தனது விருத்தியின் பொருட்டு, அதிகாரத்தின் பொருட்டு, போகத்தின் பொருட்டு, ஆட்சியின் பொருட்டு, வரையற்ற ஆதிபத்தியத்தின் பொருட்டு, வெளிப்படை யாகவோ பகட்டான வேஷங்களிலோ தன்னை முன்னுக்குத் தள்ளிக்கொண்டேயிருக்கும் தீய தன்மையான இந்த உழற்சியை, இசைக்கேட்டை, இழிவுபாட்டை வாழ்க்கையி லிருந்து அகற்றவேண்டுமாயின், உண்மை உயிரை—சைத்திய புருஷனை—முன்னுக்கழைத்து, அகந்தையவாவுயிர்களைத் தகர்த்தொழித்தல்வேண்டும் ஆயின் இதன்கருத்து, வாழ்க் கையை நிராபந்தத்துக்காளாக்கி, தனக்கியல்பான நடை முறையை அநுசரித்துத் தனது நிறைவேற்றத்தை நாடு வதைத் தடுப்பதென்பதல்ல ஏனெனில், இந்த அவாவுயி ரின்மறைவில், உள்ளான உண்மையான பிராணமயஉயிர் இலங்குகிறது ; இதை நசித்தல்தவறு. இதற்கு முதன்மை யிடமளித்து, கடவுள்தன்மையின் ஆற்றலாக அதன் உண்மை இயல்பில் தொழில்புரியுமாறு அதை விடுவிக்க வேண்டும் பிராணசக்தியின் உத்தேசங்கள் கடவுள்தன்மை யில் நிறைவேற வேண்டுமாயின் நமது அந்தியந்த உள்ளுயி ரின் வழிகாட்டுக்குப் பணிந்தொழுகுமாறு இந்த நம் **பிராணமய உயிரை** முன்னிடுவது இன்றியமையாத நிபந்தனையாகும். அவ்வுத்தேசங்களின் உள்வடிவம் முன் போலவே யிருப்பினும் அவற்றின் உட்கருத்துப [illegible] வெளிஉலகில் நிறைவேறும் தன்மையும் [illegible] மாறுபட்டிருக்கும் தெய்வத் தன்மையில் செயல் புரியும் உயிராற்றல் என்பதும், வளர்ச்சியின்பொருட்டு [illegible] ஓர் இச்சா சக்தியே —வளர்ச்சி என்பது, உண்மையான திவ்விய ஜீவனுக, கேந்திர ஆன்மாவாக, [illegible] எந்த அழிவற்றபுருஷன் அகந்தை பணிவடைந்து வெளி யேறினுல்மாத்திரம் வெளித்தோன்றுவாரோ அந்தப [illegible] னுக வளம்பெறுதல், என்றுணர்க. மற்றும் அப்பிராணமய வுயிர், 'தான்' என்பதை வலியுறுத்தும் ஓர் ஆற்றலாகும். அதுவலியுறுத்தும் "தான்" என்பது நமமுளுறையுமகட [illegible]

தோனறிமறையும அறபமான வெளி உயிரையலல. எனவே, வாழககையின உணமைபபொருள இஃதாம : **வளம்பெறுதல,** அஃதாவது மனபபிராணதேகஙகளில ஆனமா தனனை வனமைபபடுததி, தனது இருபபை வலியுறுததி, இயறகையினகண வளமபெறறு வருதல ; **உடைமை,** அஃதாவது, எநத இறைவன சகல வஸதுககளிலும குடிகொணடுளளாரோ அவவிறைவனுககு உடைமைப பொருளாதல,அதுவேயனறி, அகநதையின அவாவுணாசசியிஞல பொருளகளில ஆசைகொணடு அவறறை உடைமையாககிககொளவதலல , **இன்பநுகாசசி,** அஃதாவது, உலகனைததும ஊடுருவிநினற திருவருள ஆனநததததை நுகாதல, **பொருதல், வெலலல, ஆதிபத்தியம,**—எனின, மருளாறறலகளை வெறறிகரமாக முறியடிதது உளளும வெளியும இயறகையை வயபபடுததி அததியாதம சுயராஜ ஜியததை நிலைநாடடி அனபாலும அறிவாலும **திருவருள்** உரன வலிகொணடு மருணமையின அரசாடசிகளனைததையும அடககி ஆளுதல—எனறவாறும.

எனவே, இநத நோககஙகளைக கருததிலகொணடே கடவுளதனமையில வாழககைசசெயலகளை இயஙகசசெயது அவறறின தனமையைப படிபபடியாக மாறுதலடையசசெயயவேணடும , அதனபொருடடான நிபநதனைகளும் விளககபபடடன இதுவே முனகுறிபபிடட வேளவியாறறலின மூவகைகளில மூனறுவது பகுதியாம. தாகக யுகதிகளால காரணகாரணஙகளை விளககிநிறபது நம யோகததின கருததலல, வாழககையை விஞ்ஞானமயமாய இலஙகசசெயவது அதன குறிககோள ; வாழககையை அறநெறி ஒழுககததில வலுபபடுததுவது அதன கொளகையலல, ஞான சாமராஜ்ஜியததை அடையசசெயவது அதனமுயறசி. அழுககியமான வெளிவிஷயஙகளையோ அநதககரணவிருததிகளினபோககையோ சீாபடுததுவதில நாம ஈடுபடவிலலை ; வாழககையைப புது அஸதிவாரததினமேல அமைதது அதில உளளுறையாயிலஙகும திவவியாமசததினதனமை

யில் அதனை செயல்களை இயங்குமாறு செய்வதே நம் நோக்கம் அவ்வாறு புத்துருவில் வாழ்க்கை அமைக்கப் பெற்றால்மாத்திரமே நம் மேற்புறத்தில் காத்திருக்கும் **அருளாற்றல்** நம்மை நேரிடையாக ஆட்கொண்டு தனது பிரத்தியட்சமான விளக்கமாக வாழ்க்கையின் செயல்களை உருமாற்றி இயங்கச்செய்ய இயலும்,—அந்த **அழிவில்லாக கூத்தன்** தற்போதுபோல் விரூபவடிவங்களில் வேஷதாரியாக நடிக்கும்நிலைமை நீங்கும் மேலாக இயங்கும் மனம் புத்திகளின் வகையை நீக்கி, அத்தியாத்மவகையில் இயங்கி உணர்வின் உட்பொருளை முழுதும் மாற்றி அமைத்தால் மாத்திரமே, வாழ்க்கையின் தற்போதைய நிலை மாறுதலடைந்து அதன் துன்புற்ற நிலையற்றவடிவம் நீங்கும்

அஃதங்ஙனமாக, வாழ்க்கையின் நிகழ்ச்சிகளை மேலாகக் கையாளுவதில் பயனில்லை, எனவே அதன் மூலத்தத்துவத்தையே மாற்றியமைக்கவேண்டும். அதன் துன்பம் நிறைந்த மருட்சியை அகற்றி இயற்கையின் இன்னிசை இயக்கமாக அது இலங்குமாறுசெய்வதே பூரணயோகத்தின் நோக்கம். அடிப்படையான இந்த முழுமாற்றம் பெற்றிப புத்துயிர் அளிப்பதன்பொருட்டு ஒன்றியமையாத நிபந்தனைகள் மூன்றும் ஆயின் இவற்றின் தனித்தனி இயக்கம் பூரண பயனை அளிக்காது. அவற்றின் மூவகை ஆற்றலும் ஒருங்குகூடிச்செயல்புரிவதனால் வாழ்க்கைநிலை ஊக்கப் பெறும் கருதிய முழுமாறுதல் ஐயமின்றி வாய்க்கப் பெறும் எவ்வாறெனின்: முதன்மையாக, வாழ்க்கையின் தற்போதைய அமைப்பு அவாவடிவமான இயக்கமாகும்; அது தனது உழற்சிக்கு ஆதாரமாக ஓர் அவா உயிரைச் சமைத்துள்ளது. இவ்வவாவுயிர் வாழ்க்கையின் பிரவர்த்தனங்களனைத்தையும் தன்பால் ஈர்த்து, தனது அலட்டுறும் தன்மையையும் மங்கிய மருட்சியின் வேதனையையும் உழைப்பில் வெற்றிபெறு வருத்தத்தையும் அவற்றுள் புகுத்துகிறது ஆயின், அருள்வாழ்க்கை நிகழ்தற்கு, அவா வென்பது அறவே அகற்றப்பெற்று அதற்குமாறாக, தூய்மை

வாய்ந்த நிலையான **கருத்தாற்றல்** இயங்கவேண்டும்; கட்டுவித்தலைக்குட்பட்ட அவ்வுயிர் நசுக்கப்பெற்று அதனிடத்தில், நம்மில் தற்போது ஒளிந்துறையும் உண்மையான பிராணமய உயிரின் அமைதியும் வன்மையும் மகிழ்ச்சியும் வெளித்தோன்றவேண்டும். அடுத்ததாக, வாழ்க்கை தற்போது அமைந்துள்ள நிலைமையில், ஓரளவு உயிராற்றலின் வேகத்தினாலும், ஓரளவு அறிவற்ற உயிர்த் தூண்டுதல்களுக்கு உடந்தையாகவோ பணியாளனாகவோ இயங்குவதும் அற்பபுத்திகொண்ட வழிகாட்டியும் உபதேசகனுமாக ஒரு சிறிய அளவு இயங்குவதுமான சஞ்சல மனத்தினாலும் செலுத்தப்பட்டுவருவதைக் காண்கின்றோம். ஆயின், திவ்வியவாழ்வு நடத்தற்பொருட்டு, மனோஇயக்கமும் உயிருணர்ச்சியும் கேவலம் கருவியாகமட்டும் அமைந்து அவற்றின் ஸ்தானத்தில் அந்நியந்ந அந்தராத்மா வெளித்தோன்றி, மாற்றத்துக்கு நாயகனாய் அமைந்து நம்மை வழிகாட்டிச் செலுத்துவது **அருளாற்றலே** என்பதற்கு அறிகுறியாய் விளங்கவேண்டும். இறுதியாக: ஒற்றுமையற்று இயங்குவதையே இயல்பாகக்கொண்ட அகந்தையின் திருப்தியின்பொருட்டு வாழ்க்கை முனைந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். இந்த அகந்தையை அப்புறப்படுத்தி அதனிடத்தில் உண்மையான ஆத்தியாத்ம ஜீவன், கேந்திர புருஷன், அமரவேண்டும்; மண்ணுலகவாழ்க்கையில் இறைவனது நிறைவேற்றத்தைச் சாதித்தற்பொருட்டு உயிரனைத்தையுமே திருப்பவல்லவேண்டும்; அது தன்னுள் விழிப்புற்ற **திருவருள் ஆற்றலை** உணர்ந்து அதன் கருத்தைப் பெற்று விக்கும் கருவியாகப் பணிந்தொழுகவேண்டும். மாறுதல் இயற்ற உதவும்பொருட்டு, மேலே விளக்கிய மூவகை உள்ளியக்கங்களில் முதலாவது, அதாவது அகந்தையை அகற்றி அவ்வுயிரை அழித்துப்பற்றற்றுக் கருமங்கள் புரிதல், என்பதைப்பற்றிப் பண்டைக்காலமுதல் பரிச்சயமாக யாவரும் அறிந்ததே. காரணம், யோகாப்பியாசத்தின் மிக முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்றாக அது எப்பொழுதும்

கருதபபடடுவநததாதலிலுலேயேயாம இநதக கோடபாடு தெளளததெளிவாகக **கீதையில்** விவரிககபபடடுளளதை நாம அறிவோம. யாதொரு பலனையும விருமபாது காமஙகள புரிய வேணடுமெனவும, அவாவெனபதை அறவே அகறறிப பூரணமான சமததுவ திருஷடிவாயககப பெறுவதே ஞானவானுடைய சகஜ தாமமாமெனவும கீதை அருளியது. அவா அகனறதெனபதறகு ஐயமறற அறிகுறி, உணமையானஅததியாதம சமதிருஷடிவாயககப பெறுவதே எனபது கீதையில காணபபடுவது. அதன விளககம . சகல வஸதுககளிடததும சமநோககம, இனப துனபஙகள சுகதுககஙகள வெறறிதோலவிகள இவறறால சிறிதும சலிககாத சமசிததம, உயாநதவன-தாழநதவன, நணபன-பகைவன, தூயவன-தீயவன, இவாகளெலலோா மாடடும சமபாவம, ஆகிய இககுணஙகள பொருநதி, சகல ஜீவராசிகளும **ஒரே பொருளின்** பறபல வடிவஙகளான வெளிபபாடாமெனவும, சகலவஸதுககளும—**உருவெடுதத உத்தமனின்** எணணறற சேஷடா விலாசஙகளேயாம, அனறி, மாறறுருவில மநதமாகப பரிணமம பெறறுவரும **பரமனது** தோறறவிகாரஙகளேயாம எனவும உணாவதே சமபூரணமான அததியாதம சமதிருஷடியெனபதாம. நாம சாதிககபபூணடது கேவல மனசசாநதியலல, ஒதுஙகி நிறபதலல, பறறறறதனமையலல, இநதிரிய சேஷடைகளை யடககிய அசைவறற அமைதியலல , எநதவிதமான இயக கததையும அநுமதிபபதோ நிராகரிபபதோ உசிதமலல வெனககருதும மனபபானமையைபபோஷிககும ஸதூல உணாவின செயலறற தனமையையும நாம விருமபவிலலை. இவையெலலாம ஞான வாழககைககு முககியமான நிபந தனைகளெனக கருதபபடுவதையும சிலசமயம நாம பாாத திருககிறோம ஆயின நாம சாதிககநாடுவது, யாதொனறு லும அசைககமுடியாத படாநத வியாபகமான சாளாதமக நிலைமையாகும—இயறகையின ஒளிவில இலஙகும **சாடசி புருஷன** எவவாறோ அவவாறே. இஙகு உலகில காணப

தெல்லாம, அரைகுறையாக முறைபபடுததபபட்ட, தெளிவும குழபபமும கலநத ஆற்றலகளின நிலையற்ற அமைபபு வகையேயாம ஆயின, பினனிருநது விசாலமான ஒரு சாநதியும மௌனமும அவவாற்றலகளைத தாஙகிநிறபதை நாம உணரககூடும இநதசசாநதி, மௌனம, எனபது செயலற்ற தனமையலல—ஒரு பேரமைதி, சகதியினமை யலல—பிரபஞசததின சலனஙகளையெலலாம தாஙகும திறமைகொணடதிணமையாக ஊனறி நிலைததுச சாவததை யும சாதிககும சகதிபபிணடமாம. மறைவில இலகும இநதச **சக்தி** இநதச **சான்னித்தியம்** சகல வஸதுககளின கணணும நடுநிலைமைவாயநதது , அதனகண அடஙகி நினற ஆற்றலை எநதக காரியததைச சாதிககுமபொருட்டும விடுவிககலாம ஆயின, எநதககாரியததைத தோநதெடுபப தெனபது • சாட்சியானமாவின விருபபததை யொட்டிய தனறு காரியஙகளின தனமையைககாட்டிலும, அவற்றின வெளிபபடையான வடிவஙகளையும உணாசசிகளையும காட்டிலும ஓா உதகிருஷ்டமான **உண்மை** இயஙகிககொண டிருககிறது. அஃது எலலாக காரியஙகளுககும அபபால நினறது உடனடியாக நிகழவேணடிய காரியததின பொருட்டு அது, மனம உயிா உடலகளில எதோ ஒனறன வடிவததில இயஙகினும, மனததைககாட்டிலும உயிரைக காட்டிலும, உடலைககாட்டிலும எவவளவோ சிரேஷ்ட மானது அவா எனபது இறநது, உணாவின இநத விசால மான அமைதியும சமதிருஷ்டியும எஙகும வியாபித திலகுமபோது நம உணமையான பிராணமயபுருஷன திரை நீஙகிததனது இயலபிலேயே பொருநதிய அமைதியுடனும அளவற்ற ஆற்றலுட னும நமமுன நிறகிறது பிராணமய புருஷன எனபது பிராணனினவாயிலாயக **கடவுள்** தனனை முனனுககிடுவதாம. அது, வலலமையும ஒளியும பலவகை யாற்றலகளும நிரமபபபெற்றதாயினும நிசசலமான தனமையுடன **கடவுள ஆணைக்குப** பணிநதொழுகும. இககாரணமபற்றியே அது, எததனமையான காரியததையும

அருட்செயலையும் மிகமிக உயர்ந்த விரிந்த வீரச்செயலையும் நிறைவேற்றும் திறமைவாய்ந்து விளங்குகிறது. **உயிராற்றலும்,** அலட்டுற்றுப் போராடிப் பலதிக்குக்களிலும் அலைந்து துழலும் ஆற்றலாக இதுவரையிலிருந்ததுபோல் இனியியங்க மறுத்துத் தனது உண்மையியல்பை வெளிப்படுத்தும். அமைதியும் ஆற்றலும் ஆனந்தமும் நிரம்பிப் பிரகாசிக்கும் ஒரு சிறந்த **கடவுட்சக்தியாகத்** தன்னைப்புலப்படுத்துகிறது ; உலகங்களைதையும் சுருட்டித் தன்னுடைய விரிந்த சிறகுகளில் சுமந்து செல்லும் திறமைவாய்ந்த தேவதூதனைப் போல, வாழ்க்கையென்னும் விரிந்த வானவெளியில் மேவி யுலவுகிறது.

இவ்வாறாயினும், இத்தகைய விசாலமான சக்தி வாய்ந்த சமதிருஷ்டியமைையப் பெறுவதோடுமட்டில் நாம் திருப்தியடைவதற்கில்லை. தெய்விக வாழ்க்கை நிகழ்தற்குக் கருவியாயிருப்பதும் உரிமையைமட்டில் அது நமக்களித்ததே யன்றி நாமே காரியங்களைத் தொடங்கி நிருவகிக்கும் பொறுப்பையளிக்கவில்லை. இந்நிலையில்தான், விடுதலை வாய்ந்த **சைத்திய புருஷனின்** இடையீடு தேவைப்படுகின்றது. இது, சம்பூரண நிருவாகசக்தியையோ நிறைவான இயங்குந் தன்மையையோ நமக்களிப்பதில்லையென்பது உண்மையே — அது அவ்வாறு செய்வதில்லை யாயினும், அறியாமையிலிருந்து நாம் கடவுளறிவுக்கு மாறிக்கொண் டிருக்கும் நிலைமையிலாகட்டும், உள்வெளி வாழ்க்கைகளையும் இயக்கங்களையும் படிப்படியாக முன்னேற்றுதற்குரிய உபாயங்களைக்காட்டிவருகிறது. அது, ஒவ்வொரு கணமும் செய்முறையையும் நோக்கமையானபாதையையும் தெரிவித்துக் கொண்டேயிருக்கும் , அன்றியும், தெய்விகத்தன்மையில் மாறிநின்ற உயிராற்றலின் பிரவாகங்களை எல்லையற்ற வீரியத்துடன் இயங்குமாறு தொடங்கிவைத்து இடைவிடாது நடத்திச்செலுத்தும் ஆற்றல் எந்த ஒரு பரிபூரணமான ஞானநிலை சாதிக்கப்பெற்றாலன்றித்தோன்றாதோ அந்த நிலையை எய்தற்பொருட்டு வழிகாட்டும் படிகளை அறிவித்துக்

கொணடேயிருககும அது வீசும ஒளி, இயறகையின ஏனைய எநதெநதபபகுதிகள தமமிலமைநத குருடடுசசகதிகளைவிட மேலான ஒரு வழிகாடடியின உதவியறறு வழியறியாது தடுமாறி அஞஞானசசுழலகளில அலைநதுழனறுவநத னவோ அவறறையும பிரகாசபபடுததும அது, நினைப புககளின, செயலகளைத தூணடும பறபல உணாசசிகளின, உளளியலபையறியும திறமையை மனததுககளிககும தப்பு வழியிறசெலலும, அனறிசசெலுததபபடும இயககஙகளின —அஃதேபோல உயாநத நோககததால செலுததபபடும இயககஙகளின—உளளியலபைத தெளிவாக உணரும சகதியை உயிருககளிககும எனவே, இநதச சைததிய புருஷன, இவவுளளுயிா, தான இயஙகுமவகைகொணடு நம தடுமாறறஙகளுககுக காரணஙகளைபபுலபபடுததி, அவை மீணடும எழாவணணம எசசரிக்கைசெயது நம செயலகளை நோவழியிறசெலுததவும நமமை நோமையானபாதையிற புகுததவும திருததமானதூணடல உணாசசிகளை நமககு உணடுபணணவும உதவககூடிய ஒரு நியமவகையயளிக கும. இநநியமவகை ஒரு கடுமையான அமைபபுககொணட தலல, காலதேசஙகளுககுறறவாறு நெகிழ்நது கொடுககும வகையேயாம அநுபவததைககொணடும உளளுணாவின பிரேரணையைககொணடும தோநதெடுககும ஓா உளளுறை யான அருளவாககை அது ஒககும எனலாம அதன இயககததினால மேலும விளைவது • மேனமேலும வளம பெறறு விளஙகநிறகும உயர்தனமையான ஒளியைச சாநிகக உறுதிபூணட ஒரு புதுவகை நிலைபாம, ஆனமாவில ஓா இயறகையுணாசசி, பொருளகளின உண்மையான சாரததையும இயஙகுமவகையையும உடகருததையும அறிய வலலதும உளளுயிரின நுணணியஉணாசசி ஊடுருவிபபாயப பெறறதுமான ஒரு தெளிவு, ஆகிய இவைதோனறி ஞானவடிவமான ஒரு திருஷடிககும, உடசமபநநத தாலும உடபாாவையாலும இரணடறற அநுபவததி னாலுமே எறபடககூடிய ஓா அறிவுககும நமமை அண்மைப

படுததி, கேவலபுததியின விவேகததிஞல உணடாகும வெளிபபடையான ஆாவததையும உயிராறறலின ஆதுர மான பறறுதலகளேயும அபபுறபபடுததத தொடஙகும. வாழககைச செயலகள நோமையானவகையில அமையும, குழபபஙகளினின்று விடுபடும , மனம, தானே வகுதத சடடதிடடஙகளிஞலோ அனறி, கறபிதமாகவோ சுமததப படட ஒழுஙகு முறையையும, அவாவின பொறுபபறற நியம வகையையும ஏறகமறுதது ஆனமாவின உளளான நுண ணறிவின ஆணேககுப பணிநதொழுகி, **பரம் பொருளின்** தீாககமான மாாககஙகளில இயஙகபபுகும. இவையெலலா வறறிறகுமேலாக, வாழககைச செயலகளேனததும **அழி விலாப் பரம்பொருளுக்கு** ஆறறும அாபபணமாமாறு "வேளவி விதி" எனும நியமததை நமமீது சுமததுவதே **சைத்தியபுருஷனின்** சீரிய செயலாகும. இதன விளேவு : வாழககை யெனபதனகருததே,எலலா வாழககைகளுககும அபபால இலகும **பொருளின்** அருளே அழைபபதாகும; வாழ்ககையின சினனஞ்சிறு இயககமும இறையுணாசசி வாய்நது , விரிநதுவிளஙகும. உள்நிலையில சமதிருஷடி விரிவுறறு—அதேயளவில—உயாநத ஒா ஆணேககுப பணிந தொழுகுமபானமை உணமையான பிராணபுருஷனில வளமபெறறு, நம சுபாவததின ஒவவொரு பகுதியிலும உளளான கூவல வலுககுமபோது, எதனபொருடடு இக கூவல எழுகினறதோ அது, தனனேப புலபபடுததத தலைப படடு ஜீவனேயும அதன ஆறறலகளேயும கைபபறறிக கீழிறஙகி, தனது விரிநத நோககததின சீரிய இயலபையும படாநத தனமையையும அவறறுள நிரபபித தனது நெருஙகிய உறவை அவறறினகண நிலைநாடடும பலரில, அனறிப பெருமபாலாரில சமதிருஷடி இனனம வாயககப பெறது, தெளிவான உள ஆாவமும வழிகாடடுதலும தோனருமலிருககுமபோதுமே, ஏராளமான வெளி அஞ ஞானச சூழலில துனபுறறு மறைநதுநினற சைததியாம சததின அறைகூவலும, அறிவின பொருடடு நாடடங

கொளளலும, தியானததில முனைநது நிறறலும, உளளத தாரவமும,—மடமை நிறைநததேனும—கபடமறற மன உறுதியின தீவிரமுமதோனறி **அருளியற்கையை** மூடிநினற மருளஇயறகையின அடைபபைத தகாதது **அருள்வெள் ளத்தின்** அணைககடடைத திறநதுவிடும திவவியபுருஷனை ஒரு சிறிது தனனைததோறறுவிககலாகும, அனறி, எலலை யறற **பொருளின்** ஒளியும ஆறறலும களிபபும அனபும ஓரளவுபுலபபடலாகும இவறறின வெளிபபாடு நிலைக்காமல மினனலபோலதோனறி மறையககூடும, அறபாயுள கொணட காநதியாகவிளஙகி விரைவில உளளுககிழுததுக கொணடு, சுபாவம பககுவபபடுமவரையில காததிருகக லாகும, திருமபததிருமப நிகழலாகும, வளமபெறறு நிலைததும நிறகலாம நிலைககவே, ஓர இயககம விரிவாயப பரவிததெளிநத ஊககததுடன தொழிலபுரியததலைபபடும. இது, சிலசமயஙகளில தீவிரமாய இயஙகலாம, அனறி மஙகி மநதகதியில இயஙகலாம. இடையிடையே ஓர **அருட் சக்தி,** முனனிலையிலதோனறி நடததி வழி காடடுகிறது, கடடாயபபடுததியோ நறபோதனையளிததோ நேரமையான அறிவுடன இயஙகுமாறு செயகிறது. சிலசமயஙகளில அது, தான அளிததுவநத உதவி யைபபினவாஙகி அனைததையும அதனதன திறமைககே விடடுவிடுவதுபோல தோனறும , நமமில எநதெநத அமி சஙகள அறியாமை வாயநதவையோ விளககமறறவையோ நெறிகுலைநதவையோ பணபறறுக கீழததனமையான வையோ அவறறின முழுககுறைகளையும வெளிபபடுததி அவறறைக கையாணடு, அவறறின இழி இயலபுகளைக குறைததுச சீரபடுததி, அவறறால விளையககூடிய விபததுக களை அவை தாமே அழிககுமாறோ அனறி முழுதுமமாறறு மாறோ, அனறி, திருததமுறுவதறகுத தகுதியறற பய னறறவையெனககருதி வெளியேறறுமாறோவறபுறுததும. இவையனைததும எளிதாகவும ஒருசீராகவும நிகழபபெறு வனவலல பகலும—இரவும, ஒளியும—இருளும, ஆகக

அமைதிகளும்—போரும் புரட்சிகளும், அருளுணர்வு வீழ்த லும் சோர்தலும், ஆசையின் சிகரங்களும் நிராசையின் அடிகாணா ஆழங்களும், கட்டவிழ் களிப்பும் உட்டுன்ப வேதனையும், தகர்க்கும் தாக்குதல்களும் நெருக்கும் சூழ் களும் அச்சுறுத்தும் எதிர்ப்புக்களும் ஆண்மையை யழிக் கும் அசுர சக்திகளின் பரிபாசமும், அன்றி, தேவர்கள் தேவதூதர்களின் உதவியும் ஆறுதலும் கூட்டுறவும் ஆகிய இன்னோரன்னவை மாறி மாறித் தோன்றும் மிகுந்து பெருகிவரும் **அருள்,** கீழிறங்கித் தனது ஆட்சியையும் அனைத்தையும் ஆவரிக்கும் தனது சான்னித்தியத்தையும் நிலைநாட்டுதற்கு உரித்தானவகையில் இயல்பு மாற்றம்பெற்ற ஜீவனாக நம்மைக்காணும்பொருட்டு வாழ்க்கையெனும் கடலைக்கடைந்துஅமுதத்தையும் விஷத்தையும்வேறுபடுத்தி வெளிப்படுத்தும்ஒரு மகத்தான நீண்டகாலப் புரட்சியியக்கம் உலகில் பலவந்தமாகப் புகுத்தப்படுகிறது. சாதிருவடி**யும்** உள்ளுயிரின் ஒளியும் உறுதிப்பாடும் வாய்த்து நம்மிடம் நிலைபெற்றிருப்பினும் இந்த நிகழ்ச்சிமுறையைத் தவிர்க்க **முடியாது ;** ஆயின் அதன் பிரயாசங்களை எளிதாக்கி அது அளிக்கக்கூடிய பயனைவிரைவுபடுத்த உதவும், அதில் எழும் அபாயங்களை அகற்றவியலும், உள்ளாவில் ஓர் அமைதி யும் மகிழ்ச்சியும் மலிந்த நம்பிக்கையும் உறுதியும் தோன்றி நிலையூன்றி இந்த உருமாற்ற இயக்கத்தில் வரும் எல்லாவகை இடையூறுகளையும் சோதனைகளையும் தளரா வின்றித் தாங்கிநிற்கும். மேன்மேலும் வளர்ந்துவரும் **அருட்சக்தி,** மாறுதல் அடையப்பெறுவதை முழுமனத் துடனேற்க இணங்கிய நமதுபாவத்தின் இடையீடுபாவனை யைத் தகுந்த வகையில் பயன்படுத்தி, எதிர்த் தீயங்களும் ஆற்றல்களின் வேகத்தைத் தணித்துப் பின்னர் அவற்றை அப்புறப்படுத்தும். இந்தக்கடுமையான பெரும் புரட்சியியக்கம் நிகழ்ந்துவரும்காலம் முழுவதும், ஐயமற்ற வழிகாட்டுத லும் தவறற்ற பாதுகாப்பும் இருந்துகொண்டேயிருக்கும். சிலசமயம் இவை நேர்முகமாக உதவிபுரியும், சிலசமயம்

மறைமுகமாக உதவிபுரிநதுவரும. இநத அருமபெரும முயறசியின இறுதிககண எநத ஆறறல உதவியாய நிறகுமோ அநத ஆறறலே அதன தொடககததிலும இடை நிலைமைகளிலும உதவி புரிநதுவநததைக காணபோம. எவவாறெனின, இடைவிடாது ஆதரிததுப பாதுகாததுவரும் **திருவருளை—பாரசகதி அன்னை** செயலபுரிதலை—சாதகன எபபோதும உணாநது வருவான; நிகழவதனைததும அவனது இணையறற நனமைககேயெனறறிவான, அபி விருததியில ஐயமுறுன; வெறறிவிளைநதே தீருமென அவனுககுத தெரியும. எநத நிலைமையில ஆயினும—சாமானனிய நிலைமையில ஆயினுமசரி, உயா குணஙகளை வாயககபபெறற நிலைமையில ஆயினுமசரி—நிகழமுறை ஒனறே, தவிாககமுடியாதமுறை அது. அஃதாவது இஙகு உலகிலகாணுமயாவும, உதகிருஷடமான ஞானசகதிகளுககு உயாததபபடடு ஒரு தெயவீகமான உததேசததை நிறை வேறறும பரமாாததமான இயககததிறகுக கருவியாக விளஙகுமாறு செயயுமவரை, முழுச சுபாவததையும, வாழககை முழுவதையுமே—உள வெளி வாழககை இரணடையுமே—கைபபறறி மேலிருநது நெருககிககொண டிருககும **அருள் வாழ்க்கையின்** ஆறறலுககு உடபடுததி, அதன எலலாசசகதிகளையும பிரவாததனஙகளையும வெளித தோறறுவிததுநிருவகிததது, அவறறின தனமையைமுழுதும மாறறியமைககவேணடுமெனபதாம

அஃதஙஙனமாக நமமைபபறறி நாமறிநததெலலாம—தறகாலம நமககமைநதுளள சேதனவாழககையைப பறறிமாததிரமே யெனபதும, அவவமைபபு ஓரறிகுறி யளவே யெனபதும, அதன இயககஙகளெலலாம மேல வாரியான தனமையனவெனபதும, ஏராளமாகபபடாநது மறைவில இயஙகும வாழககையின மாறிககொணடே யிருககும வெளிபபடையானவிளைவே இவையெனபதுமஆம எனும உணமை இநநிகழசசி முறையின தொடககத திலேயே விளஙகிவிடுகிறது. நமது வெளிததிருஷடியில

காணபபடும இநத நம ஜீவனுமதன செயலகளும, எதோ உளளான ஒனறை வெளிபபடுததமுனையும தொடாசசி யான தோறறவகைகளேயாமனறி வேறலல ஆயின, ஜீவன எதைவெளிபபடுதத முனைகினறதோ அநுபுறமபில அகபபடாது, வெளியேஇயஙகும இநதஜீவனைவிட நம உணமைச சொரூபம எததுணையோ விசாலமானது; நமமைச சூழநதிருககும உலகில நாம ஈடுபடுததும இநத வெளிஜீவனே நாமெனறு பிராநதியடைகினறோம முன னிலையில இயஙகும இநத வெளிஜீவன, மனககறபனை களின—உயிா இயககஙகளின—உடறசேஷடைகளின—ஒரு தாறுமாறான கலவைககூட்டாம. இதன பறபல அஙகங களின, அமைபபுவகைகளின, இயலபை எததுணைத திறமை யாக எவவளவு நுடபமாகப பரிசீலிககமுயனறாலும அதன முழுஇரகசியத்தை அறியமுடிவதிலலை. நமமுள மறைவாயுளள படாநத பிரதேசஙகளினபினனிலும, அடியி லும, உயாவிலும தேடிசசெலவோமாயின அதையறிய வியலும. மேறபரபபில எவவளவு சாமாததியததுடனும கூர்மையான புததியுடனும அதை ஆராயநது பரிசீலிதத போதிலும அதைபபறறிய உணமைவிளககம உணடாகாது. எவவளவு தோச்சியுடன அதைக கையாள முயனறாலும நம வாழககையையும அதன நோககஙகளையும செயலகளை யும் பூரணமாக அடககியாளுமதிறமை வாயககபபெறாது. இநதத திறமையறறிருபபதே, புததியைககொணடும அற வொழுககததைககொணடும—எவவகையான புறசசெயலைக கொணடுமே—மானவ இனததின ஜீவிதததை ஒழுஙகு படுததி உயவிதது யாதொரு குறறஙகுறையுமினறி விளஙகுமாறு செயய இயலாமலிருபபதறகுக காரணமாம. ஏனெனில, மடடறற மருடசிநிறைநத நம பௌதிக சேதனததின கீழநிலையில ஓா அவசேதனஜீவன குடி கொணடிருககிறது அடிபபடையாதார மணணின மறைவி லிருநது முளைதளிாததெழுவதுபோல, அநத அவசேதன ஜீவனில பறபல விசிததிரமான விததுககள வெளிககிளமபி

நமது மேலமடடததில முளைததுநிறகும. இதறகுக காரணம நமககு விளஙகுவதிலலை. நம பழையவாசனைகளை நீடிககச செயது, நம வருஙகால வாழககையினமீதும தம செல வாககைச செலுததககூடிய புதியபுதிய விதைகளை நாமும இதனகண இடைவிடாது ஊனறிககொணடேவருகினறேம. இநத அவசேதனஜீவன, ஒளியறறு மநதநடை வாயநது பகுததறிவை எடடாமல—மணமபோன போககாக—அனறி எலலையறறவிபரீதபபோககாகவியஙகும தனமைவாயநதது; ஆயினும இமமணணுலக வாழவைச சாரநதவரையில ஏராளமான வீரியததுடன தொழிலபுரிவது. இநத அவ சேதன ஜீவனேயனறி, நம மனததுககும உயிருககும உடலஉணாவுககும பினனிலையில, படாநத ஒரு பிரசசனன சேதனம அமைநதுளளது. இஃதனறியும, உளமனம உடபிராணன அதிசூககும உளஉடல எனறு சொலலப படுவனவும இருககினறன அததியநத ஆழததில இலகும ஓா **உட்பொருள்** இவறறைத தாஙகிநிறகிறது ; இவறறை எலலாவறறுடனும இணைககும ஆனமா இதுவே மறைநதுநினற இநதப பிரதேசஙகளில ஏறகெனவே பல வியகதிகளிருககினறன. இவை, நம வெளிவாழககையை வளமபெறசசெயதறகுத தேவையான உதவிபபொருள களையும, பிரேரணையாறறலகளையும, தூணடல உணாசசிகளை யும அளிததுவருகினறன. எவவாறெனில : நம ஒவவொரு வரிலும ஒரு மததியஜீவன இருபபதுமனறி, தாழநத தனமையிலஇயஙகுமஎணணறற ஜீவனகளுமிருககினறன அவை, இநத மததியஜீவனைசசாாநத பல பிறபபுககளில நிகழநத நிகழசசிகளின வாசனைகளினலோ, அனறி, இநதப பௌதிக வெளிபபிரபஞசததில அநத ஜீவன இபபிறபபில புரிநதுவரும செயலகளைப போஷிதது வரும இநதப பல உடபூமிகளில தனனை வெளிபபடுததும வகைகளினலோ சிருஷடிககபபடடவை. நம வெளிபபரப பில நமமைசசூழநத யாவறறேடும நமககு உணடாம தொடாபெலலாம, புறமனததின ஒருவகை இயககததினு

லும், இந்திரிய பரிசத்தினாலும் மாத்திரமே யாதலின், இவை, நம்பொருட்டு நம் உலகின் சிறு பகுதியையே நமக்கும், நம்மில்சிறிய பகுதியையே உலகுக்கும் அளிக்கவியலுமாகையின் நமக்குவிளையும் பயனும் சிறிதளவேயாம். மற்று, இந்த நம் உட்பிரதேசங்களிலோவென்றால், நமக்கும் சிருஷ்டியிலுள்ள யாவற்றிற்குமிடையேயுள்ள வேலி மிகமெலிந்தது, எளிதில் தகர்த்தகற்றக்கூடியது. மனிதனும் உலகும் நிலைகொண்டிருப்பதற்கு எந்தக்குப்பதமான விசுவசக்திகள், மனச்சக்திகள், பிராணசக்திகள், சூக்கும பௌதிகசக்திகள் காரணமோ அவை இயங்கும் வகைகளை அந்த உட்பிரதேசங்களில் புகுந்தவுடன் நேருக்குநேராக உணரலாம்; அவற்றால்விளையும் பயன்களைக்கொண்டு அநுமானம் செய்வதோடுமட்டுமல்ல தகுதி முறையில் பயிற்சிசெய்வோமாயின், நம்மீதும் யாவற்றின் மீதும் வந்துவிழும் இந்த விசுவசக்திகளை உணர்வதோடு மட்டுமன்றி அவற்றைக்கைப்பற்றி மேன்மேலும் வயப்படுத்தவும்முடியும், அன்றி அவை நம்மிலும் பிறவற்றிலும் செயல்புரியும் வகையையும் அவற்றின் அங்க அமைப்புக்களையும்—அவற்றைத்தொழிற்படுத்தும்ஒவ்வொருபகுதியையுமே—வன்மையாக மாற்றியமைக்கவாயினும் இயலும். இஃதிங்ஙனமாக; நம் மனத்திற்குமேல் நிலையில் மற்றும் சிரேஷ்டமான பராசேதனப்பிரதேசங்கள் விளங்குகின்றன. இங்குள்ள சகல வஸ்துக்களையும் முதன்முதலாக ஒரு நியதிக்குள் உட்படுத்தும் பிரபாவங்களும் சக்திகளும் சம்பந்தங்களும் அந்தப்பிரதேசங்களிலிருந்து குப்தமாகக் கீழிறங்குகின்றன. அவற்றின் முழு ஆற்றலுடன் இயங்குமாறு இங்கு அவற்றையழைப்போமாயின், பருஉலகில் வாழ்க்கையமைந்துள்ள தன்மையையும் அதன் நிருவாக முறையையும் அடியோடு மாற்றமுடியும். பூரணயோக முறைப்படி வழிபாடுசெய்து நம்மைக் கடவுளுக்குத்திறந்து கொடுப்பதன்பயனாக **அருளாற்றல்** நம்மில் ஊடுருவிச்செயல் புரியத்தலைப்பட்டு இந்தப் பலவகையான அறிவுகளையும், அநு

பூதிகளையும் நமக்குப் படிப்படியாகப் புலப்படுத்தி அதனால் விளையும் இலாபங்களை—நம்மை முழுதும் இயற்கையையும் உருமாற்றும் இயக்கத்தில் சாதனங்களாகவும் படிமுறைக ளாகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் இதுமுதலாக நம் ஜீவிதம் மேற்பரப்பில் இதுவரை சுழன்று கொண்டிருக்கும் அலைத்திரள்போல் இயங்கி வந்த வகையன்றி, வைய மெங்கும் வியாபித்து இயங்கும் வாழ்வில் முழுமுற்றும் ஊடுருவிநின்று நீக்கமற ஒன்றுபட்டே விளங்கும் நம் உட் பொருள், நமதான்மா, பட்டாநதெங்கும் வியாபித்திலங்கும் ஓர் **ஆன்மப்பொருளுடன்** உட்புறவொருமையைச் சாதிப்ப தோடன்றி அதைக்கடந்த **ஒன்றேடு** தொடர்புவாய்க்கப் பெறும், ஆயினும் உலகஇயக்கத்தில் அறிவை நீக்காத தோடு அதன்மீது ஆதிக்கத்தையும் செலுத்திவரும்.

பிளவுபட்டுநின்ற நம் ஜீவன் இவ்வகையில் முழுமை வாய்க்கப்பெறுவதனால் நம்யோகத்தை நடத்திச்செலுத்தும் **மகாசக்தி** தனது கருத்தை நிறைவேற்றத்தலைப்படும். ஏனெனில், விடுதலை பூரணத்துவம் ஆதிக்கம் எல்பவை இந்த நம் முழுமை வாய்க்கப்பெறுவதையே ஆதாரமாய்க் கொண்டு நிற்கின்றன; தனது சொந்த சலனத்தையே அடக்கியாளும் திறமையற்ற நம் சிற்றுயிர், மேலாக இயங் கும் இந்த மெலிந்த அலை தன்னைச்சூழ்ந்த விசாலமான வாழ்வை நேர்மைப்படுத்த இயலாதல்லவா ? அகண்ட வஸ்துவின் ஆற்றலாம் **மகாசக்தி** நம்முள் இறங்கிச் செயல் புரிந்து, நம்மில் தற்போதமைந்துள்ள அந்தக்கரண வரம்புகளையுடைத்து ஒவ்வோர் அரணையும் தகர்த்து நம்மை விடுவித்து, புத்தம்புதியதும் மிகமிகமேன்மை யானவையுமான உட்பார்வைத் திறமைகளையும், கற்பனை யாற்றல்களையும் கிரகணசக்திகளையும் வாழ்க்கையிற் புதுப் புது உன்னதமான நோக்கங்களைத் தூண்டும் ஆற்றல்களை யும் இடைவிடாது நம்மில் ஊற்றிக்கொண்டேயிருக்கும்; ஆன்மாவையும் அதன் கருவிகளையும் விசாலமான தன்மை யில் இயங்குமாறு புத்துருக்களில் பெருக்கியமைக்கும்;

ஒவ்வோர் இழிவுபாட்டையும் கண்டுபிடித்து அழிக்கும் பொருட்டு அதை நம்முன் நிறுத்தும்; உயர்ந்த பகுவத் திற்கு வழிகாட்டும்; பலபிறவிகளில் பலநூற்றாண்டுகளில் நிகழக்கூடிய செயல்களைச் சிறிதுகாலத்தில் நிகழ்விக்கும். எனவே, புதுப்பிறவிகளும் புதுப்பிரதேசங்களும் புதுக் காட்சிகளும் இடைவிடாது நம்மில் தோற்றிக்கொண்டே யிருக்கும் விரிந்து படர்ந்து செயல்புரிவதே அதன் இயல்பு. உடற்சிறையில் ஒடுங்கிநின்ற உணர்வை அது விடுவிக்கும். விடுபட்ட இவ்வுணர்வு நிஷ்டையிலும் ஆழும், நித்திரையி லும் மூழ்கும், அன்றி விழிப்புடன் பல உலகங்களிலும் புகும், அன்றி இவ்வுலகின் பலபிரதேசங்களிற்சென்று செயல் புரிந்துகொண்டுமிருக்கும், அன்றி அப்பிரதேசங் களில் வாய்க்கப்பெற்ற அநுபூதிகளைச்சுமந்து, வந்தவழியே திரும்பும் அது பல திக்குகளிலும் பரவிஇயங்கி உடலைத் தனது ஒரு சின்னஞ்சிறு பகுதியெனவே கருதும்; கருதவே, எதற்குள் இதுவரை தான் அடங்கிநின்றதோ அதைத் தனக்குள் அடக்கத் தொடங்கும்; உலகனைத்தும் வியா பித்த உணர்வாய்மாறி உலகுடன் சமவிஸ்தாரமாக விரிந்து விளங்கும்; உலகில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஆற்றல்களை வெளியறிவாலும் உறவாலும் மட்டுமன்றி உட்புறத்திலும் நேராகக் காணத்தலைப்படும்; அவற்றின் நடைப்போக்கை யறிந்து, செயல்வகைகளைப் பகுத்துணர்ந்து விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியாளன் பௌதிகசக்திகளைக் கையாள்வதுபோல் தெறறெனவே கையாண்டு அவை நம மனம உடல் உயிர் களில் தொழில்புரியும்வகையையும், விளைவிக்கும் முறை களையும் ஏற்கினும் ஏற்கும் மறுக்கினும் மறுக்கும், அன்றித் திருத்தும், மாற்றும், புதறுருவாக்கும்; இயற்கை யின் அற்பவகையான செயல்திறமைகளை நீக்கி எல்லையற்ற புதுவகைத் திறமைகளையும் புதிய இயக்கவகைகளையும் அங்கு உண்டுபண்ணும். இப்போது நாம் **வியாபகமனத்தின்** ஆற்றல்கள் செயல்புரியும்வகையைக் காணத்தலைப்பட்டு அவை எவ்வாறு நம்மில் நினைப்புக்களை உண்டுபண்ணு

இனறன எனபதை அறியலாகிறோம. அறியவே, நாம பொருளகளைக கருதுமவகையில உளள மெயமமையையும பொயமமையையும வேறுபடுததி, அநநிலைபபுககள இயஙகு தறகுரிய பூமியை விசாலபபடுததி, அவறறின உடகருததை விரிநது விளஙகுமாறுசெயது நம சிநதனைகளையும செயல களையும அடககியாளும திறமைவாயககப பெறுகினறோம. பெறவே, நமமைச்சூழநத உலகினகண **மனம்** செயல புரியும தனமையை ஊககி ஒழுஙகுபடுததும திறம நமமில உணடாகிறது எஙகும வியாபிததியஙகும **உயிராற்றல்கள்** அலைபோல திரணடு பெருககிககொணடிருபபதைப பாாக கிறோம நம மனவெழுசசிகள புலனுணாசசிகள உளளக கிளாசசிகள வேடகைகள எஙகிருநது எநத நியதிககுடபடடு எழுகினறன எனபதைககணடறிநது, அவறறை நம இஷடம போல ஏறறோ மறுததோ புதுபபிததோ **பிராணசக்தி யின்** உனனத பூமிகளுககு எழுகினறோம நமமைத திகைப புறுததும **பருபபொருள்** எனும புதிரைவிடுககும திறவு கோலைக கணடறிநது, மனம உயிா உணாவுகள அததுடன ஒனறுககொனறு பரிமாறிககொளளுமவகையைக கூாநது கவனிதது, தனிககருவியாக அது தொழிலபுரியும வகை யையும மறறவையுடன கலநது தொழில புரியும வகையையும மேனமேலும உணாகிறோம. கடைமுடிவாக—அதன இறுதி இரகசியம—கேவலம இயஙகாறறலின ஒரு வடிவமமாததிரமலலவெனறும, உளளொடுஙகித தடைப படடோ அனறித திணமையறறு நாடடபபடடு நிாபபநதிககபபட்டோவுளள உணாவின ஒரு வடிவமே அது எனறும தெளிவாக அறிகிறோம அறியவே, அதன தடையடைபபுககளினினறு அதை விடுவிகக இயலுமெனபதையும, உயா ஆறறலகளுககு நெகிழநதுகொடுதது அவறறையேறறு இயஙகுமபானமை அதனகண அமைநதுளளதெனபதையும உணாகிறோம. பாதிககுமேல கேவல ஜடமபோல இதுவரை இயஙகியவாறனறி, **சித்சக்தியின்** தனவிளககமாக, உணாவுடன உயிாததிலஙகும் ஆறறலாக

அது விளஙகககூடுமெனபதைக காணகிறேம. **பராசக்தியின் அருட்செயல்** நமமில மேனமேலுமபெருகி வளருமபோது இவையாவும கைகூடும, இவறறிறகு மேலாகவும கைகூடும. பாதிககுமேல ஜடததனமையில இயஙகிவநத நம மஙகிய உணாவு, நிறைவான உணாவாகமாறும இநதக கடின மான முயறசியினகண, எலலையறற எதிாபபுககளுககு ஈடு கொடுபபதும, அருளை யேறபதில அவஸதைபபடுவதும முனனேறுவதும கீழிழிவதும மீணடும முனனேறுவது மான இததகைய கடும போராடடஙகள எழுவது இயலபே. ஆயினும, உணாவு மிகவும தூயமைவாயநது உனனத மான சீரிய உணமைநிலைகளுககு நெருஙகிசசெலலுதல இவறருல உணடாம நலவிளைவாகும. இவவநுபூதிகளை யெலலாம எநத அளவில சாதிககபபெறுகினறேமெனபது, எநத அளவில சைததியாமசம நமமில விழிபபுறுகிறதென பதையும, **பராசக்தியின்** அருடபொழிவை எநத அளவில ஏறக இயலகினறேமெனபதையும, அசசகதிககு நாம புரியும சமாபபணததின விரிவையும சாாநது நிறகும

மேலவிளககிய யாவும, உளவாழககையை உயாத தறகு அஙகமாய அமைநது வெளிவாழககை சிறநது விளஙகுமாறு செயதறகு உதவிகளாகும எனபதைபபுலப படுததும ஒரு நிலையிலிருநது மறறெரு நிலையைச சாரப புகும செயலைச சாதிததவாறுகவும அமையும வேளவி யேறறம அதன பரமோனனதமான சிகரஙகளையெடடி **திவ்விய விஞ்ஞான அறிவுநிலைக்குப்** பொருநதிய ஆறறலை யும ஒளியையும பேரினபததையும கைவரபபெறற திறமை யுடன வாழககையினமீது செயலபுரியுமபோதே சமபூரண மான உருமாறறம ஏறபடும. ஏனெனில அநநிலையிலதான, பிளவுபடடுநினறு வாழககையினகணணும அதன நிகழசசி களினகணணும பல குறைபாடுகளுடன தமமை வெளிப படுததிவநத ஆறறலகள அவறறின ஆதிவடிவமான ஒன றிபபுககும ஒறறுமைககும இரணடறற உணமைககும கலப பறற நிசசயமான முழுமைககும உயாததபபெறறுத தம

முழு உட்கருத்தையும் புலப்படுத்தும். அங்கு அந்நிலையில் **அறிவும் உரனும்** ஒன்றுபட்டு விளங்கும்; **அன்பும் ஆற்றலும்** ஒருமைப்பட்டு ஏகதாரையாகப் பெருகி இயங்கும்; இங்கு நம்மைத் துன்புறுத்தி வேறுபட்டு இயங்கிவந்த தொந்தங்கள் ஒன்றுபட்டு இயங்கும்; தாமம் என்பது அதன் பரமோத்கிருஷ்டமான இயல்பை எய்தும்; அதாமமானது தன் தீய இயல்புகளைத்தெரிந்து தனக்குப்பின்னணிலையில் இலங்கிநின்ற தாமத்தினுட்புகும்; பாப-புண்ணியங்கள் ஓர் அருள் தூய்மையில்—அசைக்க முடியாத ஓர் உண்மையியக்கத்தில்—ஆழ்ந்து மறைந்து உருவிழந்து நிற்கும்; தோன்றிமறையும் போலிஇன்பம்—உலகில் நாம் காணும் இன்பம்—அழிவற்ற ஐயமற்ற அத்தியாத்ம மகிழ்ச்சியின் பெருக்காம் அருளானந்தத்தில் மூழ்கி மறையும்; துன்பமானது, ஆனந்தத்தின் தீண்டல் தனக்குண்டென்பதையறியவொட்டாமல் செய்தது அதையேற்கும் திறமையற்ற இருண்ட இழிதன்மையான ஜடவுணர்வின் வஞ்சகச் செயலேயாம் எனக் கண்டறிந்து தன்னை யழித்துக்கொள்ளும். இவ்வநுபூதிகள் எல்லாம் கேவல கற்பனையாகவோ, மயக்குறுத்தும் ஒரு மர்மமாகவோ மனத்துக்குத் தோன்றும். ஆயின் இச்சிற்றுடலில் ஒடுங்கிநின்ற ஜடமனத்தினின்று உணர்வு வெளியெழுந்து, புத்தித்தத்துவத்தைக் கடந்து மேன்மேலும் ஓங்கி இலங்கும் பரப்புக்களில்அமைந்த சுதந்தரத்தையும் நிறைவையும் வாய்க்கப்பெறும்போது இவையனைத்தும் பெறக்கூடியதேயென்பது தெற்றென விளங்கும். அவ்வாறாயினும், நம் சுபாவத்தின் ஒழுக்க நியமம் விஞ்ஞான இயல்பில் இயங்கும்போதுதான் அவ்வநுபூதியின் முழு உண்மை நம்மில் இயற்கையாயமையப் பெற்று விளங்கும்.

எனவே, மேலேவிளக்கிய இந்த ஏற்றத்தைச் சாதித்து, அங்கு அந்த மிகமிக உயர்ந்த நிலைகளிலுள்ள ஆற்றல்களைக் கீழிறக்கி மண்ணுலக வாழ்வில் முழுச்சக்தியுடன் இயங்கச் செய்யவியலுமென்பதைத் தெளிவாகக் காண்கின்றோ

மாதலின், வாழ்க்கையில் ஈடுபடுதல் அதை உயர்வித்தல் உருமாறிய மண்ணுலக இயற்கையில் நம் வாழ்க்கையை அருள்வாழ்க்கையாக மாற்றுதல்" எனும் கருத்துக்களை ஏற்க இயன்றவர்களாகின்றோம்.

பூரணயோக வழிபாட்டைப்பற்றி இம்முறையிற் கருதி அதன் சாதனைவகையை இவ்வழிகளில் திட்டம்செய்து இந்தப் பலவகையான அத்தியாத்மப் பயிற்சி உபாயங்களை மேற்கொண்டு முன்னேற்றம் அடைவதில் ஈடுபடுவோமா யின் வாழ்க்கையின் சாமானிய இயக்கங்களைப்பற்றியும் நம் யோகசாதனையில் அவை என்ன இடம்படைத்திருக்கின் றன என்பதைப்பற்றியும் எழும்பிரசினைக்கு விடைகிடைத்து விடுகிறது.

அஃதங்ஙனமாக; துறவறம்பூண்டோ கேவலஞானத்தை நாடியோ காமங்களையும் வாழ்க்கைச் சம்பந்தத்தையும் முழுதிலும் விலக்குவதென்பதும், செயலற்று மௌன நிஷ்டையில் மூழ்கியிருத்தல் நன்றெனக்கருதும் எவ் வகைக்கொள்கையும், உயிராற்றலையும் அதன் இயக்கங்களை யும் அறுப்பதோ வெறுப்பதோவென்பதும், மண்ணுலகை வெளிப்பாட்டைப் பழிப்பதோ வென்பதும் நம் யோகத்தில் இடம்பெறவில்லையென்பது மலையிலக்கு; அதற்குப் பொருந் தவே பொருந்தாது. ஆயின் சாதனை நிகழ்ச்சியினக்கா சிலகாலம் தன்னில் ஒடுங்கிநிற்பதோ, உள்ளுயிரில் ஆழ்ந்து மூழ்கிநிற்பதோ, ஒருவகை உள்மாறுதலைச் சாதித்தற் பொருட்டோ அன்றி எந்த ஓர் உள் அநுபூதியைச் சாதித்தா லன்றி இன்னம் வலிமையாக வாழ்க்கையின்மீது செயல் புரிதல்கூடியதாமோ அன்றி இயல்வோ இயலாதோ அதுவரை யில் அஞ்ஞான வாழ்க்கையிலமைந்த அமளிகளினின்றும் குழப்பங்களினின்றும் தன்னைத்தனிப்படுத்துவதோ அவசிய மாதல்கூடும். ஆயின் இவ்வாறுசெய்தல், இடையீடாக நிகழும் ஒரு காலப்பகுதி, ஒரு தாற்காலிக அவசியம், அன்றி தகுதிப் படுத்திக்கொள்ளும் ஓர் ஆத்தியாத்மிக உபாயமாகும்; அங்ஙனமன்றி இந்த யோகவழிபாட்டின

நியதிமுறையுமனறு சிததாநதமும அனறு.

ஒரு சமயககொளகையையோ ஓா அறநெறி ஒழுககததையோ, அனறி சோநத இவவிரணடையுமோ அடிபபடையாககொணடு மானிடவாழககையின தொழிலவகைகளைப பாகுபாடுசெயவதோ, பகதிததொணடுகளில, அனறி, தாமம லோகோபகாரம பூததயைபோனற அறசசெயலகளில மாததிரம ஈடுபடடுநிறபதோ பூரணயோகததின கருததுககு புரஞஞனதாம. கேவலம ஒரு மானசிக நியமததை அநுசரிபபதோ அனறி, புததியைககொணடுமாததிரம ஏறபதோ மறுபபதோ அதன உததேசததுககும கோடபாடடு முறைககும விலககாகும சருவததையும ஒரு ஞான சிகரததுககுச சுமநதுசெனறு ஓா ஆதயாதமிகமான அஸதிவாரததின மேல நிலைநிறுததவேணடும. உளளான ஒரு மாறுதலை இடைவிடாது நிகழததி, உளவாழககை வெளிவாழக்கையின—ஏதோவொரு பகுதிமடடுமனறி—அனைததையுமே, பரிஞமமபெற வறபுறுததவேணடும இததகைய மாறுதலுககு உதவி புரியககூடிய யாவறறையும, உடபட இணஙகும அனைததையும, ஏறகவேணடும இநதபபரிஞம இயககததை மேறகொளளாத திறமையறறவைகளையும, அனறி அதறகுபபணிய இணஙகாதவைகளையும மறுககவேணடும. வஸதுககளின எநத வகையான வடிவததினகணணும, வாழககையின எநதத தனிததனமையினகணணும, எநத உததேசததினகணணும எநத இயககததினகணணும பறறறறிருததலவேணடும. அவசிய மேறபடின சகலததையும துறநதுநிறகச சிததமாயிருததலவேணடும. **அருள வாழ்க்கை** நடததறபொருடடு எவைஎவை நுணககருவிகளாகப பயனபடுமாறு இறைவனால தேரநதெடுககபபடுகினறனவோ அவறறை ஏறறேயாதல வேணடும இஙஙனம ஏறபதும மறுபபதும மனததின தீாமானததை யொடடியதலல. வெளிபபடையாகவோ தநதிரமாகவோ விருபபஙகளை வெளிபபடுததும பிராணமயஇச்சையின தூணடுதலினாலலல; ஓா அறநெறியின கருததையொடடியதலல; மறறு, உள

ளுயிரின நெருககிளுலும, யோகததை நடததிசசெலுததும **திவ்விய வழிகாட்டியின்** ஆணையை நிறைவேறறுமபொறுப பிளுலும, **சிரேஷ்டான்மாவின்** திவவியதிருஷடியைப பினபறறுதலிளுலும, நம யோகததின **பதியாம பரம்பொருளின்** பிரகாசமான வழிகாடடுககிணஙகுவதளுலுமேயாதல வேணடும. ஆனமா இயஙகுமவகை மனவியககததைப போனறதலல ; மானசிக நியமமோ மானசிக உணாவோ அதன வகையைத தீாமானிககவியலாது—அதனவழிகாடடியாகவும இருககமுடியாது.

அவவாறேபோல, இததனமையான உணாவுகள—ஆதமீகஉணாவும மனோமயஉணாவும, அனறி ஆதமீய உணாவும பிராணமய உணாவும—ஒனறுசோநது அலலது ஒனறுககொனறு விடடுககொடுததுச செயலபுரிவதோ' அனறி வெளிவாழககை அஃதுளளவாறேயமைநது உளவாழககைமடடில மேனமையுறறுத தூயமையாககபபெறுவதோ நம யோகததின நியதியுமனறு குறிககோளுமனறு, வாழககைச செயலகள யாவறறையுமேறறு வாழககை முழுவதையும மாறறியமைததலவேணடும விஞஞான இயலபில இயஙகும அததியாதம ஜீவனது ஓா அஙகமாகவோ வடிவமாகவோ தககமைவாயநத வெளிபபாடாகவோ அனைததும துலஙகவேணடும பௌதிகப பிரபஞசததில நிகழவேணடிய பரிணமததின சிகரமும மஙகள முடிவும இதுவேயாம பிராணமய விலஙகுததனமையிலிருநது மனோமய மானிடததனமைககு மாறியபோது, உணாவிலும திருஷடிவீசசிலும உடகருததிலும வாழககை எவவாறு புததம புதுவடிவததில மாறிவிளஙகியதோ அவவாறே ஜடாதமகமான மனோமய ஜீவன திவவிய வைஞஞானிகபுருஷனுக மாறுமபோது ஜடபபொருளைப பயனபடுததி, அதன தனமைககு வயபபடாது வாழககையைக கைபபறறி அதன அடிபபடையான உணாவிலும திருஷடிவீசசிலும உடகருததிலும மானவனில அமைநதுளள பிழையுறற பணபறற வரைபபடடவகையிலும முழுதும

வேருன தனமையில புததுருபபெறறு விளஙகுமாறு செயதலவேணடுமே இமமாபெரும மாறுதலே இயககுந திறமையறற வாழககைவகைகளே அபபுறபபடுததலின, எவையெவை எறக இயலுகினறனவோ அவை எஞசி நினறு அருடசாமராஜஜியததில புகுநதிலஙகும. ஓா **அருளாறறல்** செயலபுரிநதுகொணடிருததலே உணாவோம. எதைசசெயயவேணடுமே எது செயயககூடாதது, தாறகாலிக மாகவோ நிரநதரமாகவோ எறகவேணடுவது எது, மறுகக வேணடுவது யாது எனபவையனேததையும அவவாறறல தீாமானிககும. மிக விரிவானதும மிகவும உடபுறமானதும புததியினுல நிருணயிகக முடியாததும—புததியின திறத துககு எடடவே முடியாததுமான—அததுணேச சிககலான வழிகளிலும முனனினறு தகுநத உபாயஙகளேககொணடு சிததிபபேறறுககு வழிகாடடி அழைததுசசெலலும திறமை அவவாறறல ஒனறுககேயுணடு நம அவா அகநதைகள அதறகுமாருகஇயஙகாவாறு ஆனமா படைககாவலனபோல எபபோதும விழிபபுறறுக காததிருநது உளளிருநதோ வெளியிருநதோ தவருனவழியிற புகுததும இருடசகதி களே எதிாததுககொணடே யிருககுமாயின அவவாறறல நம தேவைககு முழுதிலும போதுமானதாகும. ஆயின இநத நிபநதனே மிககககடினமானதும உழைபபு மிகுநததும அபாயம நிாமபியதும ஆகும எனபது உணமையே, எனி னும இஃதொனறே மாாககம, வேறினறு

அறறேனும இதிலெழும அபாயஙகளேக குறைபபதறகு இரணடுவிதிகள உணடு ஒனறு . அகநதையினினறும இநதிரியவிருபபஙகளினினறும விலகி, கேவலபுததியினின றும அதன தனமூபபான தகைமையறற ஊகஙகளினின றும அவறறிறகுக கருவிகளாயத தொணடுபுரியும யாவறறி னினறும எழும அனேததையும மறுததுததளளுவது. மறறெருனறு : **அத்தியந்த அந்தராத்மா**வினினறெழும வாககைச செவியுறறு அதனபடியொழுகவும **குருவின்** வழிகாடடுதலேப பினபறறவும **தலைவனின்** ஆணையை நிறை

வேற்றவும் **அருளன்னையின்** செயல்திறத்தை வழிபடவும் கற்கப்பயில்வது. எவனொருவன் அவாக்களிலும், உடல் இன்பங்களிலும், கொந்தளிக்கும் மருண்மையிற் கூத்தாடும் புலன்விருப்பங்களிலும் வேட்கைகளிலும், உயரிய அறிவின் ஒளிக்கும் அதன் சீரிய தன்மைக்கும் கீழ்ப்படியாத எளிய சொந்தப்புத்தியின் பிரேரணைகளிலும் விடாப்பற்றுக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துகின்றானோ அவன், உண்மை யான உள்நியதியை உணராததோடு, அருள் நிறை வேற்றத்திற்கு எண்ணற்ற வகைகளில் தடையியற்றுபவனு மாகின்றான். எவனொருவன், இருட்படுத்தும் தீய கருவி களைக்கண்டறிந்து அவற்றை அப்புறப்படுத்தி, உள்ளும் புறமும் இயங்கும் உண்மை **வழிகாட்டியைத்** தெளிந்து பின்பற்றுகின்றானோ அவன், **அருள்விதியைத்**தேர்ந்தறிந்து நம் யோகத்தின் குறிக்கோளை எய்துபவனாகிறான்.

மூலத்திலிருந்து சம்பூரணமாக உணர்வுமாறுத லடையப்பெறுவதே **நம் யோகத்தின்** முழுக்கருத்தாம்; வளம்பெற்றுக்கொண்டேவரும் ஆற்றலுடன் படிமுறையாக முன்னேறுவதே அதைச் சாதிக்கும் வழிவகையாம்.

முற்றிற்று